

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY
TIRUNELVELI

தொலைநெறித் தொடர்கல்வி இயக்ககம்
DIRECTORATE DISTANCE CONTINUING EDUCATION
TIRUNELVELI

அற இலக்கியம்

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

திருநெல்வேலி- 627 012.

அற இலக்கியம்

அலகு - 1

திருக்குறள் -1 பொருட்பால் (20 அதிகாரங்கள்)

அறக் கருத்துகள் இடம்பெறும் சங்க இலக்கியங்கள் தொடங்கி வேதநாயகரின் நீதிநூல் பெண்மதிமாலை, பாரதியாரின் புதிய ஆத்திசூடி வரையிலான அற இலக்கியங்கள் குறித்துப் பொதுநிலையில் அறமுகம் செய்தல் - பதினெண் கீழ்க்கணக்கின் அற நூல்களைச் சிறப்பு நிலையில் கற்பித்தல். திருக்குறள் கூறும் அறக் கருத்துகளைப் பொருட்பாலின் தெரிவு செய்யப்பட்ட 20 அதிகாரங்களின் வாயிலாகக் கற்பித்தல். திருக்குறள் - சிறப்புப் பயில்வு.

1. கல்வி (40 ஆவது அதிகாரம்), 2. கேள்வி (42 ஆவது அதிகாரம்), 3. அறிவுடைமை (43 ஆவது அதிகாரம்), 4. பெரியாதை துணைக்கோடல் (45 ஆவது அதிகாரம்), 5. சிற்றினஞ்சேராமை (46 ஆவது அதிகாரம்), 6. வலியறிதல் (48 ஆவது அதிகாரம்), 7. காலமறிதல் (49 ஆவது அதிகாரம்), 8. தெரிந்துவினையாடல் (52 ஆவது அதிகாரம்), 9. சுற்றந்தழால் (53 ஆவது அதிகாரம்), 10. கண்ணோட்டம் (58 ஆவது அதிகாரம்), 11. ஊக்கமுடைமை (60 ஆவது அதிகாரம்), 12. மடியின்மை (61 ஆவது அதிகாரம்), 13. ஆள்வினையுடைமை (62 ஆவது அதிகாரம்), 14. சொல்வன்மை (65 ஆவது அதிகாரம்), 15. வினைத்தூய்மை (66 ஆவது அதிகாரம்), 16. வினைசெயல்வகை (68 ஆவது அதிகாரம்), 17. குறிப்பறிதல் (71 ஆவது அதிகாரம்), 18. அவையறிதல் (72 ஆவது அதிகாரம்), 19. நாடு (74 ஆவது அதிகாரம்), 20. பொருள்செயல்வகை (76 ஆவது அதிகாரம்)

அலகு - 2

திருக்குறள் - 2 பொருட்பால் (20 அதிகாரங்கள்)

திருக்குறள் கூறும் அறக் கருத்துகளைப் பொருட்பாலின் தெரிவுசெய்யப்பட்ட 20 அதிகாரங்களின் வாயிலாகக் கற்பித்தல். 1. நட்பு (79 ஆவது அதிகாரம்), 2.

நட்பாராய்தல் (80 ஆவது அதிகாரம்), 3. கூடாநட்பு (83 ஆவது அதிகாரம்), 4. பேதைமை (84 ஆவது அதிகாரம்), 5. பகைத்திறம்தெரிதல் (88 ஆவது அதிகாரம்), 6. பெரியாரைப் பிழையாமை (90 ஆவது அதிகாரம்), 7. கள்ளுண்ணாமை (93 ஆவது அதிகாரம்), 8. சூது (94 ஆவது அதிகாரம்), 9. மருந்து (95 ஆவது அதிகாரம்), 10. மானம் (97 ஆவது அதிகாரம்), 11. பெருமை (98 ஆவது அதிகாரம்), 12. சான்றாண்மை (99 ஆவது அதிகாரம்), 13. பண்புடைமை (100 ஆவது அதிகாரம்), 14. நன்றியில் செல்வம் (101 ஆவது அதிகாரம்), 15. நாணுடைமை (102 ஆவது அதிகாரம்), 16. குடிசெயல்வகை (103 ஆவது அதிகாரம்), 17. உழவு (104 ஆவது அதிகாரம்), 18. நல்குரவு (105 ஆவது அதிகாரம்), 19. இரவு (106 ஆவது அதிகாரம்), 20. இரவச்சம் (107 ஆவது அதிகாரம்).

அலகு - 3

நாலடியார் - 1 பொருட்பால் - அரசியல் (முதல் 8 அதிகாரங்கள்)

நாலடியார் கூறும் அறக் கருத்துகளைப் பொருட்பாலின் முதல் 8 அதிகாரங்களின் வாயிலாகக் கற்பித்தல்.

அலகு - 4

நாலடியார் - 2 பொருட்பால் - அரசியல் (அடுத்த 8 அதிகாரங்கள்)

அலகு - 5

பிற கீழ்க்கணக்கு அற நூல்கள் (ஒவ்வொன்றிலும் 5 பாடல்கள், முதுமொழிக்காஞ்சி - 1 சிறந்த பத்து)

பதினெண் கீழ்க்கணக்கின் பிற அற நூல்களான பழமொழி நானூறு, நான்மணிக்கடிகை, திரிகடுகம், சிறுபஞ்சமூலம், ஆசாரக்கோவை, ஏலாதி, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, முதுமொழிக்காஞ்சி ஆகியன முன்வைக்கும் அறக் கருத்துகளைக் கற்பித்தல்.

பழமொழி நானூறு 5 பாடல்கள்

1. பா.எண் 8 (எந்நெறி யானும்...)
2. பா.எண் 52 (பாரதத் துள்ளும்...)
3. பா.எண் 55 (ஆற்றவும் கற்றார்.....)
4. பா.எண் 68 (எனைப்பலவே யாயினும்...)
5. பா.எண் 149 (நெறியால் உணராது....)

நான்மணிக்கடிகை 5 பாடல்கள்

1. பா.எண் 23 (மலைப்பினும் வாரணம்...)
2. பா.எண் 28 (குழித்துழி நிற்பது....)
3. பா.எண் 57 (என்று முளவாகு....)
4. பா.எண் 69 (பதிநன்று பல்லார்...)
5. பா.எண் 97 (மாசுபடினு மணிதன்....)

திரிகடும் 5 பாடல்கள்

1. பா.எண். 15 (பொய்வழங்கி வாழும்.....)
2. பா.எண் 23 (தானம் கொடுக்கும்.....)
3. பா.எண் 68 (இல்லார்க்கு ஒன்று ஈயும்.....)
4. பா.எண் 75 வள்ளன்மை பூண்டான்கண்.....)
5. பா.எண் 82 (சான்றாருள் சான்றான்.....)

சிறுபஞ்சமூலம் 5 பாடல்கள்

1. பா.எண் 2 (கற்புடைய பெண் அமிர்து.....)
2. பா.எண் 20 (புவாது காய்க்கும்.....)
3. பா.எண் 26 (அறம்நட்டான்.....)
4. பா.எண் 61 (நீரறம் நன்று.....)
5. பா.எண் 64 (குளம்தொட்டுக் காவு பதித்து...)

ஆசாரக்கோவை 5 பாடல்கள்

1. பா.எண் 2 (பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை.....)
2. பா.எண் 16 (அரசன் உபாத்தியாயன்....)
3. பா.எண் 76 (விரைந்துரையார்.....)
4. பா.எண் 88 (உதவிப் பயன்உரையார்.....)
5. பா.எண் 96 (நந்தெறும்பு தூக்கணம்.....)

ஏலாதி 5 பாடல்கள்

1. பா.எண் 4 (இடர்தீர்த்தல்.....)
2. பா.எண் 21 (இளமை கழியும்.....)
3. பா.எண் 33 (பொய்யுரையான்.....)
4. பா.எண் 39 (சாவது எளிது.....)
5. பா.எண் 46 (களியான் கள்ளுண்ணான்.....)

இன்னா நாற்பது 5 பாடல்கள்

1. பா.எண் 7 (ஆற்றல் இலாதான்.....)
2. பா.எண் 10 (பொருள் உணர்வார்.....)
3. பா.எண் 18 (உரனுடையான் உள்ளம்.....)
4. பா.எண் 36 (பொருளிலான் வேளாண்மை.....)
5. பா.எண் 38 (பிறன்மனையாள்.....)

இனியவை நாற்பது 5 பாடல்கள்

1. பா.எண் 3 (ஏவது மாறா.....)
2. பா.எண் 5 (கொல்லாமை முன்னினிது.....)
3. பா.எண் 9 (தங்கண் அமர்புடையார்.....)
4. பா.எண் 16 (கற்றார்முன் கல்வி.....)
5. பா.எண் 30 (நன்றிப் பயன்தூகி.....)

முதுமொழிக்காஞ்சி

1. சிறந்த பத்து

அலகு - 1

திருக்குறள் -1 பொருட்பால் (20 அதிகாரங்கள்)

திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். இவரைப் பொய்யில் புலவர் , முதற்பாவலர், தெய்வப்புலவர், நாயனார், தேவர், நான்முகனார், மாதானுபங்கி, செந்நாப்போதகர், பெருநாவலர் போன்ற வேறு பெயர்களாலும் அழைப்படுகிறார் . பைபிள், குரான் ஆகிய நூல்களுக்கு இணையாக மிக அதிகமாக மக்களால் விரும்பிக் கற்கப்படக்கூடிய நீதிநூல் இதுவேயாகும் . அதனால்தான் மனிதனின் பாணர் திருவள்ளுவர் என டாக்டர் ஜி .யு.போப் குறிப்பிட்டார் . இலத்தீன், ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, டச்சு, பின்னிஷ், போலிஷ், இரசியன், சீனம், பிஜி, மலாய், பர்மியம் ஆகிய பிறநாட்டு மொழிகளிலும், வடமொழி, உருது, மராத்தி, வங்காலி, இந்தி, தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகிய இந்திய மொழிகளிலும் திருக்குறள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது .

1. கல்வி (40 வது அதிகாரம்)

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்

நிற்க அதற்குத் தக.

(391)

துறைதோறும் கற்கவேண்டிய நூல்களை எவ்வித ஐயத்துக்கும் இடமின்றிக் கற்கவேண்டும். சுற்றதன் பின் அந்நூல்கள் கற்பித்த நெறியில் வாழ்வை நடத்துதல் வேண்டும்.

எண்ணென்ப ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும்

கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு.

(392)

எண்களை மையமாகக் கொண்ட கணிதம் முதலிய அறிவியல் நூல்களையும், எழுத்துக்களைக் கொண்டு இயற்றப்பட்ட கலையியல் நூல்களையும் மக்கட்டகு இருவிழி எனல் தகும்.

கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு

புண்ணுடையர் கல்லா தவர். (393)

அனைத்தையும் காணக்காட்டும் கல்வி கற்றவரே கண் பெற்றவர் ஆவர்.
கல்லாதார் கண்கள் இருந்தும் காட்சி பெறாமையால் இரு புண் பெற்றவர் ஆவர்.

உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல்

அனைத்தே புலவர் தொழில். (394)

கல்விதலைப்பட்டார்சந்திப்பு பெருமகிழ்ச்சி தரும். அம் மகிழ்ச்சியை நினைத்து
நினைத்து மனம் கசியுமாறு அவர்கள் பிரிவு அமையும். கற்றார் இயல்பு இது.
உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்

கடையரே கல்லா தவர். (395)

செல்வம் உடையார் முன் வறியவர் ஏங்கிநின்று பொருள் கேட்டல் போல் தாழ்ந்து
நின்று கற்கவேண்டும். ஆசிரியனிடம் பணிந்து கல்லாதார் கடைப்பட்டார்.

தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறும் அறிவு. (396)

மணலில் அமைந்த கிணறு தோண்டத் தோண்ட ஊறிப் பெருகும், மக்களின்
அறிவும் கற்கக் கற்க விரிவடையும்.

யாதானும் நடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்

சாந்துணையும் கல்லாத வாறு. (397)

கல்வியாளனுக்கு எந்த ஊரும் சொந்த ஊராகும்; எந்த நாடும் சொந்த நாடாகும்.
அப்படியிருந்தும் சாகும் வரை கல்லாதவனை என்னவென்று கூறுவது?

ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு

எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. (398)

கசடற ஒருமுறை கற்ற கல்வி, ஈடுபட்டுக்கற்ற கல்வி ஒருவனுக்குத் தேவை
எழும்போதெல்லாம் ஓடிவந்து காக்கும் கவசமாகும்.

தாமின் புறுவது உலகின் புறக்கண்டு

காமுறுவர் கற்றறிந் தார். (399)

தமக்குப் பயன்தந்து இன்பமுட்டிய கல்வியால் உலகமும் பயனும் இன்பமும் பெறுதல்கண்டு, கல்வியாளர் மேலும் கல்வியை நேசிப்பர்.

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு

மாடல்ல மற்றை யவை. (400)

கல்விஎன்னும் செல்வம் அழிவற்றது; புகழும் பெருமையும் தருவது, அதனால் அழியும் இயல்புடைய பிறவகைச் செல்வங்கள் மெய்யான செல்வம் அல்ல.

2. கேள்வி (42 வது அதிகாரம்)

செல்வத்துள் செல்வம் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்

செல்வத்துள் எல்லாம் தலை. (411)

செல்வங்களுள் சிறந்தது அறிவும் அனுபவமும் மிக்க வற்றைக் கேட்டறியும் செவிச் செல்வம். எல்லாச் செல்வங்களிலும் அது தலையானது.

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது

வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும். (412)

(அறிவுக்கு ஊட்டம் தரும்) செவி உணவாகிய கேள்வி கிடைக்கப்பெறாதபோது, உடல் காக்கும் உணவு சிறிதளது வயிற்றுக்கும் கொடுக்கப்படலாம்.

செவியுணவின் கேள்வி உடையார் அவியுணவின்

ஆன்றோரோ டொப்பர் நிலத்து. (413)

வானுலகத்தில் வேள்வி உணவு உண்ட தேவர்கள் உண்டு என்பர். செவிக்கு உணவான கேள்வி நலம் பெற்றோர் இம்மண்ணுலகிலேயே தேவர்கட்கு நிகராவார்.

கற்றில னாயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு

ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை. (414)

கற்கும் வாய்ப்புப் பெறாவிடினும் கேட்டு அறிவு பெறுதல் வேண்டும். தளர்ச்சி உண்டாகும்போது அது தாங்கும் துணை ஆகும்.

இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே

ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல். (415)

வழுக்கும் இடத்தில் ஊன்றுகோல் எவ்வாறு உதவுமோ, அவ்வாறு ஒழுக்கம் உடையவர் கூறும் சொல் உதவும்.

எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்

ஆன்ற பெருமை தரும். (416)

(நல்லவர்பால்) நல்லவற்றைச் சிறிதே ஆயினும் கேட்டு அறிக. அதன் பயன் மிகப் பெரிதாகவே இருக்கும்.

பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் இழைத்துணர்ந்

தீண்டிய கேள்வி அவர். (417)

அனுபவித்து உணர்ந்து நிரம்பிய கேள்வி அறிவுடைய வர்கள் தவறியும் அறிவு இழந்த சொற்களைக் கூற மாட்டார்கள்.

கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்

தோட்கப் படாத செவி. (418)

கேள்வி அறிவு நுழையாத செவி, நுட்பமாகக் கேட்கும் வல்லமை பெற்றதாயினும் கேளாக் காதாகவே இகழத் தகும்.

நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் வணங்கிய

வாயினர் ஆதல் அரிது. (419)

கூர்மையாகக் கேட்டு அறிவு பெறாதவர்கள் அடங்கிய வாயினர் ஆதல் பெரிதும் இல்லை.

செவியின் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்

அவியினும் வாழினும் என். (420)

செவியால் நுகரப்படும் நுண்ணறிவு நாடாது, வாயால் நுகரப்படும் உணவின்பமே நாடுவோர் வாழ்ந்தால் என்ன? செத்து மடிந்தால்தான் என்ன?

3. அறிவுடைமை (43 வது அதிகாரம்)

அறிவற்றம் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும்.

உள்ளழிக்கல் ஆகா அரண். (421)

அழிவு நேராமல் காக்கும் கருவி அறிவு. பகைவரும். உட்புகுந்து அழிக்க முடியாத பாதுகாப்பு அரண் அது

சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ

நன்றின் பால் உய்ப்ப தறிவு. (422)

எது அறிவு? மனதைப் போகிற போக்கில் செல்ல விடாது. தீமைகளிலிருந்து விலக்கி, நன்மைகளை நோக்கிச் செலுத்துவது எதுவோ, அதுவே அறிவு.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்

மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. (423)

எது அறிவு? கருத்தைப் கூறுபவர் நண்பரா, பகைவரா, அயலவரா என்று பாராது, கருத்தின் மெய்மையை மட்டுமே ஆராய்ந்து காண்பது அறிவு.

எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான் பிறர்வாய்

நுண்பொருள் காண்ப தறிவு. (424)

எது அறிவு? அரிய செய்திகளைப் பிறருக்கு எளிமை யாகச் சொல்ல வல்லதும் பிறர் நுட்பமாகக் கூறுவதைக் கூர்ந்து உணர வல்லதும் எதுவோ, அதுவே அறிவு.

உலகம் தழீஇய தொட்பம் மலர்தலும்

கூம்பலும் இல்ல தறிவு. (425)

எது அறிவு? உலகப் போக்குடன் இசைந்து செல்வது அறிவு. அவ்வாறு செல்லுங்கால் உவகையோ, சோர்வே கொள்ளாது இயல்பாக ஏற்பது அறிவு.

எவ்வ துறைவது உலகம் உலகத்தோடு

அவ்வ துறைவது அறிவு. (426)

எது அறிவு? உயர்ந்தோர் செந்நெறி எதுவோ, அதனை அறிந்து அந்நெறி நிற்பது அறிவு.

அறிவுடையார் ஆவ தறிவார் அறிவிலார்

அஃதறி கல்லா தவர். (427)

உற்றது கொண்டு மேல்வந்து உறுவதை அறிய வல்லவர்களே அறிவுடையார் ஆவர். அதனை அறியாதார் ஏதும் அறியாதார்.

அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை அஞ்சுவது

அஞ்சல் அறிவார் தொழில். (428)

அஞ்சத்தக்க தீமைகளைக் கண்டு அஞ்சாதிருப்பது முதிரா அறிவு. அஞ்சதற்கு உரியவற்றுக்கு அஞ்சவேண்டியது அறிஞர் கடமை.

எதிரதாக் காக்கும் அறிவினார்க் கில்லை

அதிர வருவதோர் நோய். (429)

பின்னே நிகழவிருக்கும் தீமைக்கு முன்னே காப்புச் செய்யும் அறிவுடையார் நெஞ்சு நடுங்கும் துன்பங்களுக்கு இரையாக மாட்டார்கள்.

அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்

என்னுடைய ரேனும் இலர். (430)

(அற்றம் காக்கும்) அறிவுடையார் ஏதும் இலராயினும் எல்லாம் படைத்துக் கொள்ளும் திறமை உடையார். அக்கூறு இல்லாதவர், என்ன பெற்றிருந்தாலும், காக்கும் அறிவின்மையால், ஒன்றும் இல்லாதவரே ஆவர்.

4. பெரியாரைத் துணைக் கோடல் (45 வது அதிகாரம்)

அறனறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை

திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல். (441)

அறநெறி உணர்ந்தவரும் முதிர்ந்த அறிவு உடையவரு மான பெரியோர் நட்பைத் தகுதியறிந்து, மதித்து மேற்கொள்ள வேண்டும்.

உற்றநோய் நீக்கி உறாஅமை முற்காக்கும்

பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். (442)

இயற்கையும் மக்களும் விளைவித்த துயரங்களிலிருந்து காத்து, இனி விளையப்போகும் துயரங்களை வருமுன் காக்கும் திறமுடையாரை விரும்பி ஏற்கவேண்டும்.

அரியவற்று ளெல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்

பேணித் தமராக் கொளல். (443)

(சிந்தனையிலும் செயலிலும்) பெரியவர்களைத் தழுவி உறவாக்கிக் கொள்ளுதல் அருஞ்செயல்களில் எல்லாம் அருஞ்செயல் ஆகும்.

தம்மிற் பெரியார் தமரா ஒழுகுதல்

வன்மையுள் எல்லாம் தலை. (444)

தன்னிலும் தகுதி மிகுதியும் உடைய பெரியார்கள் தமக்குச் சுற்றமாக அமைவது ஒரு தலைவனின் வலிமைகளில் தலை சிறந்த வலிமை ஆகும்.

சூழ்வார் கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்

சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல். (445)

அறிந்துரைக்கும் அறிஞர்களே ஆட்சிக்குக் கண்கள். ஆதலால் அவர்களைத் தேர்ந்து தன் துணையாக்கிக் கொள்ளுதல் மன்னவன் கடமை.

தக்கார் இனத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்

செற்றார் செயக்கிடந்த தில். (446)

பெரியாரைத் துணையாக்கி ஆட்சி செய்யும் அரசனைப் பகைவர்கள் இம்மியும் அசைக்க முடியாது.

இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை யாரே

கெடுக்கும் தகைமை யவர். (447)

தக்க சமயத்தில் கடிந்துரைக்கும் துணைவர்களைப் பெற்றிருக்கும் தலைவனை எவரால் கவிழ்க்கமுடியும் (எவராலும் இயலாது)

இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன்

கெடுப்பார் இலானும் கெடும். (448)

இடித்துரைத்துத் திருத்தும் நல்லோரின் பாதுகாப்புப் பெறாத மன்னவனை அழிக்கப் பகைவர் எதற்கு? தானே சீர்குலைந்து அழிவான்.

முதலிலார்க்கு ஊதியம் இல்லை மதலையாம்

சார்பிலார்க்கு இல்லை நிலை. (449)

வாணிகம் செய்ய முதல் இல்லாதவன் ஆதாயம் அடைய இயலாது. அதுபோன்றே குழந்தையைத் தாங்கும் தாய்போல் துணைவர்களைப் பெறாத அரசன் நிலை பெற முடியாது.

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே

நல்லார் தொடர்கை விடல். (450)

நல்லவர் ஒருவரின் உறவைக் கைவிடுவது, பகைவர் பலருடைய எதிர்ப்பை ஈட்டிக் கொள்வதைவிடப் பத்துமடங்கு தீமை தரும்.

5. சிற்றினம் சேராமை (46 வது அதிகாரம்)

சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்

சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும். (451)

சிறுமைக் குணமுடையாரைக் கண்டு அஞ்சி விலகுவது பெரியோர் இயல்பு. அவர்களை உறவாய் அரவணைப்பது சிறியோர் இயல்பு.

நிலத்தியல்பால் நீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு

இனத்தியல்பு தாகும் அறிவு. (452)

பாயும் நிலத்தின் நிறமும் சுவையும் ஏற்றுத் தன்னியல்பு திரியும் தண்ணீர். அவ்வாறே பழகும் மனிதர்களின் பண்புகளால் நிலை மாறும் மாந்தர் அறிவு.

மனத்தானாம் மாந்தர்க் குணர்ச்சி இனத்தானாம்

இன்னான் எனப்படும் சொல் (453)

மனம் மனிதர் உணர்ச்சிக்குப் பிறப்பிடம். இனம் சார்ந்த மனிதரை இன்னார் எனக் குறிக்கும் அடையாளத்தின் இருப்பிடம்.

மனத்துளது போலக் காட்டி ஒருவற்கு

இனத்துள தாகும் அறிவு. (454)

அறிவு ஒருவனுடைய சொந்த மனத்தின் விளைவு போலத் தோன்றும். ஆனால் உண்மையில் அது அவன் சார்ந்த இனத்தின் சாயலையே கொண்டிருக்கும்.

மனம்தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும்

இனம்தூய்மை தூவா வரும். (455)

சிந்திக்கும் மனமும், செய்யும் செயலும் பெறும் தூய்மை உண்மையின் தூய இனத்தின் உறவால் உண்டாகும்.

மனம் தூயார்க் கெச்சம்நன் றாகும் இனம் தூயார்க்கு

இல்லைநன் றாகா வினை. (456)

நல்லமனம் படைத்தார் செயல்கள் நல்ல விளைவுகளைத் தரும். நல்ல இனம் படைத்தாருக்கோ எல்லாச் செயலுமே நல்லதாய் அமையும்.

மனநலம் மன்னுயிர்க் காக்கம் இனநலம்

எல்லாப் புகழும் தரும். (457)

மனத்தின் தூய்மை உயிரின் ஆக்கமாக மாறும். இனத்தின் தூய்மையோ எல்லா வகையான புகழையும் ஈட்டித் தரும்.

மனநலம் நன்குடைய ராயினும் சான்றோர்க்கு

இனநலம் ஏமாப் புடைத்து. (458)

நிறைகுணம் படைத்தோர் மனத்தூய்மை மிகப் பெற்றிருந்தாலும் இனநலம் துணையாக இருப்பின் அது வலிமை கூட்டும்.

மனநலத்தின் ஆகும் மறுமை மற்றும்தும்

இனநலத்தின் ஏமாப் புடைத்து. (459)

மனம் நன்றானால் மறுஉலக வாழ்வும் நன்றாகும் என்பார்கள். ஆனால் நல்லினச் சேர்க்கையே மெய்யான பாதுகாப்பு என்பது கண்கண்ட உண்மை.

நல்லினத்தின் ஊங்குத் துணையில்லை தீயினத்தின் அல்லற் படுப்பதூஉம் இல். (460)

சிறந்த துணை என்பது நல்லின உறவுதான். ஏனெனில் தீய இனக் கூட்டுறவு போல் துயரம் தருவது வேறொன்றும் இல்லை.

6. வலி அறிதல் (48 வது அதிகாரம்)

வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணைவலியும் தூக்கிச் செயல். (471)

எந்த ஒரு செயலையும் செய்யத் தொடங்கு முன்னர் செயலின் வலிமை, தன்வலிமை, பகை வலிமை துணையாவார் வலிமை அனைத்தையும் சீர் தூக்கித் தொடங்குக.

ஒல்வ தறிவது அறிந்ததன் கண்தங்கிச் செல்வார்க்குச் செல்லாதது இல். (472)

தம்மால் செய்யமுடியும் என்று உணர்ந்த செயலுக்குத் தேவையான வலிமையினைக் கண்டறிந்து, அதனைப் பற்றி நின்று செயல்படுவார்க்கு வெல்லமுடியாதது எதுவும் இல்லை.

உடைத்தம் வலியறியார் ஊக்கத்தின் ஊக்கி இடைக்கண் முரிந்தார் பலர். (473)

தம்மிடம் உள்ள ஆற்றலின் எல்லை அறியாது வெறும் ஆர்வத்தால் செயலைத் தொடங்கி இடையிலேயே வீழ்ந்து பட்டவர் பலராவார்.

அமைந்தாங் கொழுகலான் அளவறியான் தன்னை வியந்தான் விரைந்து கெடும். (474)

பிற (மன்ன) ரோடு இசைந்து நடக்கவும் அறியாது. அவர்களுடன் தன் வலிமையின் அளவை ஒப்பிடவும் தெரியாது, தற்பெருமையில் மயங்குபவன் விரைவாய் அழிவைத் தேடிக் கொள்வான்.

பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்

சால மிகுத்துப் பெயின். (475)

மெல்லிய மயில் பீலியானாலும் அளவுக்கு மீறி ஏற்றினால் வண்டியின் அச்சு முறியும். ஆற்றலுக்கேற்ப ஆற்றுதல் செயல் திறம்.

நுணிக்கொம்பர் ஏறினார் அஃதிறந் தூக்கின்

உயிர்க்கிறுதி ஆகி விடும். (476)

மரக்கொம்பின் நுனிவரைபோகலாம். அதற்கு மேலும் போனால் உயிருக்கு அழிவு நிச்சயம். செயலாற்றலுக்கு எல்லைகள் உண்டு.

ஆற்றின் அளவறிந்து ஈக அதுபொருள்

போற்றி வழங்கும் நெறி. (477)

கொடுப்பதிலும் ஆற்றல் அளவைக் கணக்கிட்டுக் கொடுத்தல் நல்லது. பொருளை மேலும் மேலும் கொடுக்க வேண்டுமாயின் கொடையிலும் அளவு வேண்டும்.

ஆகாறு அளவிட்டி தாயினும் கேடில்லை

போகாறு அகலாக் கடை. (478)

வருமானத்தின் அளவு குறைவாக இருந்தாலும் தீமை இல்லை. செலவின் அளவு பெருகாமல் இருந்தால் போதும். வரவுக்கும் செலவுக்கும் பொருத்தம் அவசியம். வரவின் வலிமை தெரிந்து செலவைத் திட்டமிட வேண்டும்.

அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை உளபோல

இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும். (479)

வரவின் அளவறிந்து வாழத் தெரியாதவனுடைய வாழ்க்கை, இருப்பது போல் தோன்றும்; ஆனால் அதில் ஒன்றும் இராது. அதாவது மதிப்பதற்கோ, போற்றுவதற்கோ அவ்வாழ்வில் ஒன்றும் இராது.

உளவரை தூக்காத ஒப்புர வாண்மை

வளவரை வல்லைக் கெடும். (480)

தனக்குள்ள செல்வத்தின் எல்லையைச் சீர்தூக்காது வழங்கும் ஒப்புரவு (உபகாரம்), அச்செல்வத்தை விரை வாக அழித்து விடும். உதவிபுரிவது உயர்ந்த பண்பு, எனினும் அதற்கும் ஓர் எல்லை உண்டு.

7. காலம் அறிதல் (49 வது அதிகாரம்)

பகல்வெல்லும் கூகையைக் காக்கை இகல்வெல்லும்.

வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது. (481)

பகற்பொழுதில் காக்கை கோட்டானை வென்று விடும். (ஏனெனில் கோட்டானுக்கு வலிமை இரவில்) மன்னரும் காலமறிந்து செயலாற்றினால் பகையை வெல்லலாம்.

பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் திருவினைத்

தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு. (482)

கலைந்து போகாமல் செல்வத்தைக் கட்டிப்போடக் கயிறு ஒன்று உண்டு. காலமறிந்து செயலாற்றும் பண்பு தான் அந்தக் கயிறு.

அருவினை என்ப உளவோ கருவியான்

காலம் அறிந்து செயின். (483)

வெல்லும் காலத்தை உணர்ந்து, அக்காலத்துக்கும் ஆற்றும் செயலுக்கும் ஏற்ற கருவிகளைக் கண்டறிந்து செயலாற்றினால் செயற்கரியது ஏதும் இல்லை.

ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்

கருதி இடத்தாற் செயின். (484)

காலமும் கருவியும் தெரிந்து செயலாற்ற முற்குறளில் கூறினார். இங்கே வெல்லும் இடமும் அறிந்து செயலாற்றினால் உலகையே வெல்லலாம் என உறுதிபடக் கூறுகின்றார்.

காலம் கருதி இருப்பர் கலங்காது

ஞாலம் கருது பவர். (485)

உலகைத் தன்வசமாக்க உறுதி பூண்டவர் தக்க காலம் வரும் வரை காத்திருந்து, பின் செயலாற்றி வெற்றி காண்பார்.

ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர்

தாக்கத்திற்குப் பேருந் தகைத்து. (486)

ஆற்றல் மிகப் பெற்ற வேந்தன் காலம் பார்த்து ஒதுங்கித் காத்திருப்பது உண்டு. பாய்வதற்கு முன் காலடியைப் பின்னே வைக்கும் ஆட்டுக் கிடாயின் செயலை நிகர்க்கும் அது.

பொள்ளென ஆங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து

உள்வேர்ப்பர் ஒள்ளி யவர். (487)

பகைவர் மிகை செய்தக்கால், அவர்கள் அறியும்படி வெளிப்படையாக எதிர்ப்புக் காட்டி வியர்க்க வியர்க்க அறிவுடையார் வினைபுரியார். காலம் வரட்டும் என்று உள்ளுக்குள் புழுங்கிக் காத்திருப்பர்.

செறுநரைக் காணின் சுமக்க இறுவரை

காணின் கிழக்காம் தலை. (488)

காலம் வரும் வரை, பகைவரைத் தோளில் சுமக்கவும் தயங்காதே. சரியான வாய்ப்பு வந்ததும் அவர் தலை கீழாக விழும்படி புரட்டித் தள்ளிவிடு.

எய்தற் கரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே

செய்தற் கரிய செயல். (489)

கிடைத்தற்கு அரிய காலம் வந்து கூடும்போது. செய்தற்கு அரிய செயலை அந்தக் காலத்தில் செய்து முடிப்பாயாக.

கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்

குத்தொக்க சீர்த்த இடத்து. (490)

காத்திருக்கும் காலத்தில் கொக்குப் போல் அமைதியாகக் காத்திரு. செயல்புரியும் காலத்தில் உறுமீன் வரும் போது சரியாகக் குத்தி எடுக்கும் அதன் அலகுபோல் செயல்படு.

8. தெரிந்து வினையாடல் (52 வது அதிகாரம்)

நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த

தன்மையான் ஆளப் படும். (511)

(இவ்வதிகாரம் பணியாளன் திறன்றிந்து பணிகளைத் தருமாறு கூறும்.) ஒரு செயலின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து நன்மையில் ஈடுபடுபவனையே பணியில் ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

வாரி பெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை

ஆராய்வான் செய்க வினை. (512)

அரசுக்கு வருவாய் தரும் வழிகளை விரிவாக்கி, அவ்வரு வாயால் செல்வவளம் உருவாக்கி, ஏற்படும் இடையூறு களை விலக்க வல்லவனிடம் பொறுப்பை அளித்தல் வேண்டும்.

அன்பறிவு தேற்றம் அவாவின்மை இந்நான்கும்

நன்குடையான் கட்டே தெளிவு. (513)

அரசு பணி ஏற்கும் தகுதியுடையானிடம் நாட்டன்பு, பகுத்துணரும் அறிவு, தக்கவை தேரும் தெளிவு, ஆசைப் படாமை ஆகிய பண்புகள் மிகுதியாக அமைதல் வேண்டும். அத்தகையவனிடம் பணியை ஒப்படைக்க வேண்டும்.

எனைவகையான் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையால்

வேறாகும் மாந்தர் பலர். (514)

எல்லா வகையான சோதனைகளிலும் வென்ற பணியாளர்களிலும் கூடச் செயல் புரியுங்காலத்து மாறுபடுவோர் மிகுதி. (எனவே இடையறாது கண் காணித்தல் அவசியம்.)

அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் வினைதான்

சிறந்தானென்று ஏவற்பாற் றன்று. (515)

வினையின் நுணுக்கம் அறிந்து அதற்கேற்பச் செயல் படுகின்றவனிடமே பணியைத் தருக. நல்லவன், இனியவன் என்பதற்காகப் பொறுப்பைத் தரலாகாது.

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோடு

எய்த உணர்ந்து செயல். (516)

செயல்புரிபவன் தன்மை, செயலின் தன்மை, செயல் புரியும் காலம் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து பணியைத் தருதல் வேண்டும்.

இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து

அதனை அவன்கண் விடல். (517)

எச்செயலை எக்கருவியால் எவன் முடிக்க வல்லவன் என்று தெளிந்து அச்செயலை அவனிடம் முழுமையாக ஒப்படைத்தல் சிறந்தது.

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை அவனை

அதற்குரிய னாகச் செயல். (518)

செயல்புரியத் தக்கானைத் தேர்ந்தெடுத்த பின் அவனையே முற்றிலும் அச்செயலுக்குப் பொறுப்புடை யவனாக ஆக்குக.

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மை வேறாக

நினைப்பானை நீங்கும் திரு. (519)

எப்போதும் செயலிலேயே பேருக்கம் உடையவன். ஆட்சித் தலைவனிடம் நட்புரிமை பாராட்டலாம். அத்தகையவனை அத் தலைவன் ஐயுற்றால் அவன் செல்வத்தை இழக்க நேரிடும்.

நாடோறும் நாடுக மன்னன் வினை செய்வான்

கோடாமை கோடா துலகு. (520)

ஒவ்வொரு நாளும் பணியாளரை அரசன் கருத்தோடு கவனித்து வரவேண்டும். ஏனெனில் அலுவலர் தவறு செய்யாத அரசே நல்லரசாகும்.

9. சுற்றந்தழால் (53 வது அதிகாரம்)

பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்

சுற்றத்தார் கண்ணே உள. (521)

ஒரு தலைவன் செல்வமும் செல்வாக்கும் இழந்த காலத்திலும், அவன் செய்த நலன்களை எண்ணி உறவு பாராட்டும் இயல்பு சுற்றத்தாருக்கு உண்டு.

விருப்பறாச் சுற்றம் இயையின் அருப்பறா

ஆக்கம் பலவும் தரும். (522)

அன்பு மாறாத உறவினர் அமைவராயின் அரும்பு விட்டுத் தழைத்து ஆக்கங்கள் வளர்ந்தோங்கும்.

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்

கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று. (523)

உறவினரோடு கலந்து பழகும் இயல்பில்லாதவன் வாழ்க்கை, கரையில்லாத குளத்தில் நீர் நிரம்பினாற் போல் வீணாகி அழியும்.

சுற்றத்தால் சுற்றப் படஒழுகல் செல்வந்தான்

பெற்றத்தால் பெற்ற பயன். (524)

ஒருவன் உறவினர் சூழ வாழும், வாழ்க்கையே, அவன் செல்வம் பெற்றதால் அடையும் பயனாகும்.

கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் அடுக்கிய

சுற்றத்தால் சுற்றப் படும். (525)

உறவினர்க்குத் தேவையறிந்து உதவுதலும், இனிதாய் உரை பகர்தலும் செய்தால் சுற்றம் அடுக்கடுக்காய் வந்து சூழும்.

பெருங்கொடையான் பேணான் வெகுளி அவனின்

மருங்குடையார் மாநிலத்து இல். (526)

கோபம் அகற்றிக் கொடை பெருக்கி வாழ்பவனைப் போல் குவிகின்ற சுற்றம்
உடையவன் உலகெங்கும் இல்லை.

காக்கை கரவா கரைந்துண்ணும் ஆக்கமும்

அன்ன நீ ரார்க்கே உள. (527)

ஒளிவு மறைவின்றி உறவை அழைத்து உண்ணும் இயல்புடையது காக்கை.
அவ்வாறு சுற்றம் பேணுவோரே வெற்றியும் செல்வமும் அடைவர்.

பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின்

அதுநோக்கி வாழ்வார் பலர். (528)

அனைவரையும் பொதுப்பார்வையால் நோக்காது, அரசன் தரமும் தகவும் உறவும்
பார்த்து நடப்பானாயின் அதனால் அவனை நேசித்து வாழ்வார் பெருகுவர்.

தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்றம் அமராமைக்

காரணம் இன்றி வரும். (529)

தாமாகவே பிரிந்துபோன சுற்றத்தார், முன் பிரிந்த போது ஏற்பட்ட காரணங்கள்
இப்போது தலைவனிடம் இல்லையென உணர்ந்ததும் உடனே வந்து உறவாகி விடுவர்.

உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானை வேந்தன்

இழைத்திருந்து எண்ணிக் கொளல். (530)

முன்பு அருகில் நெருங்கியிருந்து பிரிந்துபோன உறவினன் இப்போது மீண்டும்
அன்பு பாராட்டினால், அதன் காரணம் யாதெனச் சிந்தித்து மனநிறைவு கண்டால்
ஏற்றுக்கொள்க.

10. கண்ணோட்டம் (58 வது அதிகாரம்)

கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை

உண்மையான் உண்டிவ் வுலகு. (571)

அருட்பார்வை என்னும் பேரழகு தலைமை மாந்தரிடம் இருப்பதனால் இவ்வுலகம்
வாழ்கிறது.

கண்ணோட்டத் துள்ளது உலகியல் அஃதிலார்
உண்மை நிலக்குப் பொறை. (572)

உலகியல், அருள்நோக்கம் என்னும் பண்பில் திகழ்கிறது. இப்பண்பு இல்லா மனிதர்
மண்ணுக்குப் பாரமாவார்.

பண்என்னாம் பாடற்கு இயைபின்றேல் கண்என்னாம்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். (573)

இசை பாடலுக்கு ஏற்ப அமையாவிட்டால் அதனால் பயன் என்ன? இரக்க நோக்கு
இல்லாவிட்டால் கண்ணால் பயன் என்ன?

உளபோல முகத்தெவன் செய்யும் அளவினால்
கண்ணோட்டம் இல்லாத கண். (574)

தேவைப்படும் அளவுக்கு அருள்பொழியாத கண் முகத்தில் இருந்தால் என்ன?
இல்லாமல் போனால் தான் என்ன?

கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் அஃதின்றேல்
புண்ணென்று உணரப் படும். (575)

கண்கள் அணியத்தக்க நகை ஒன்று உண்டு - அது கண்ணோட்டம். அவ்வருள்
தோக்கு அமையாத கண்கள் வெறும் புண்கள்.

மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவர். (576)

கண்கள் இருந்தும் இரக்க உணர்வு பெறாதவர். மண்ணில் ஊன்றி வளர்ந்து, கண்கள்
பெற்றிருந்தும், காணாத மூங்கில் மரம் போன்றவர்கள் ஆவர்.

கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் (577)

அருள்நோக்கு இல்லாதார் கண்ணிருந்தும் கண்ணற்றவரே ஆவர். கண் பெற்றவர்
என்பார் இரக்கம் பெற்றவரே ஆவர்.

கருமஞ் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு ஆவர்.

உரிமை உடையதிவ் வுலகு. (578)

அறநெறி பிறழாமல் அருள் நோக்கம் செலுத்தும் பண்பாளருக்கு இந்த உலகமே வசப்பட்டுப் போகும்.

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணும்கண் ணோடிப்

பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. (579)

தண்டனை பெறத்தக்கவரிடத்தும் போதுமான அளவு இரக்கம் காட்டி அருள் செய்தலே பண்புகளில் தலையாயது.(பகைவனுக்கும் அருளுக என்ற பொருள் கூறுவாரும் உண்டு)

பெயக்கண்டும் நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க

நாகரிகம் வேண்டு பவர். (580)

(பண்பாட்டின் நுட்பம் நாகரிகம்). யாவரும் விரும்பும் நாகரிகம் உடையார் நண்பர்கள் தருவது நஞ்சு என்று தெரிந்தாலும் தயக்கமின்றி உண்டு நட்பைக் காப்பர். இதனையே.

“முந்தை இருந்து நட்போர் கொடுப்பின்

நஞ்சும் உண்பர் நனிநாகிகர்“

என நற்றிணைப் (355) பனுவல் நயந்து பாராட்டும்.

11. ஊக்கம் உடைமை (60 வது அதிகாரம்)

உடைய ரெனப்படுவது ஊக்கம் அஃதில்லார்

உடையது உடையரோ மற்று. (591)

ஊக்கம் ஒன்றே உண்மையான செல்வம், அச்செல்வம் பெறாதார் வேறு எச் செல்வம் பெற்றிருப்பினும் அதனைக் காக்கமுடியாது.

உள்ளம் உடைமை உடைமை பொருளுடைமை

நில்லாது நீங்கி விடும். (592)

உறுதி வாய்ந்த உள்ளம்தான் உண்மையான சொத்து. வேறு வகையான உடைமைகள் நீடித்து நிற்காமல் ஓடிப்போகும்.

**ஆக்கம் இழந்தேமென்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்துடையார். (593)**

ஊக்கம் என்னும் பண்பை உறுதியாய் மேற்கொண்ட வர்கள் ஒரு நாளும் பொருட்செல்வம் போயிற்றே என்று புலம்பி வருந்த நேராது.

**ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை. (594)**

தடுமாற்றம் இல்லாத மனஉறுதி கொண்டவனின் வீட்டு முகவரியைக் கேட்டு வரும் செல்வங்கள்.

**வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்டம் மாந்தர்தம்
உள்ளத் தனைய துயர்வு. (595)**

நீர் உயர உயர நிமிர்ந்து உயரும் மலர். நெஞ்சுறுதி வளர வளர நிலை உயரும் மானுட வாழ்க்கை.

**உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து. (596)**

எண்ணுவது எல்லாம் உயர்வையே எண்ணுக. எண்ணியது உடனே நண்ணாது போயினும் எண்ணத்தை போதும் நிறுத்தாதே.

**சிதைவிடத்து ஒல்கார் உரவோர் புதையம்பில்
பட்டுப்பா டீன்றும் களிறு. (597)**

மாபெரும் அழிவு வந்தாலும் ஊக்கம் உடையார் மனம் தளரார், போர்க்களத்தில் அம்புகளால் புதையுண்ட போதும் தளராத யானை போல.

**உள்ளம் இலாதவர் எய்தார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு. (598)**

இந்த உலகத்தில் வாரிவழங்கும் கொடையாளி நான் என்ற இறுமாப்பை ஊக்கம் இல்லாதவன் ஒருபோதும் அடைய முடியாது.

பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெருஉம் புலிதாக் குறின். (599)

(குன்றுபோல்) பெரியதாய் இருந்தால் என்ன? கூரிய கொம்புகள் இருந்தால் என்ன?
(நெஞ்சுரம் மிக்க) புலி தாக்கினால் அஞ்சி ஓடும் யானை.

உரமொருவற்கு உள்ள வெறுக்கை அஃதில்லார்
மரம்மக்க ளாதலே வேறு. (600)

ஊக்கமே ஒருவனுக்கு வலிமை. அவ்வலிமை இல்லாதவன் மனிதனே அல்ல.
(உள்ளீடற்ற மரம்)

12. மடி இன்மை (61 வது அதிகாரம்)

குடியென்னும் குன்றா விளக்கம் மடியென்னும்
மாதூர மாய்ந்து விடும். (601)

நற்குடி ஆகிய நந்தா விளக்கு, சோம்பல் என்னும் தூசியும் அழுக்கும் படர்ந்தால்
சுடரொளி இழக்கும்.

மடியை மடியா ஒழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர். (602)

குடும்பம் பெருமைமிக்க குடும்பமாக வேண்டுமென விரும்பினால் சோம்பலை
மெய்யாகவே சோம்பலாகக் கருதி நீக்கவேண்டும்.

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியும் தன்னினும் முந்து. (603)

அடிமடியில் சோம்பலைக் கட்டிக்கொண்டு திரியும் அறிவிலி, தனக்கு முன்னே
தான் பிறந்த குடி அழிவதைக் காண்பான்.

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும் மடிமடிந்து

மாண்ட உளுற்றி லவர்க்கு. (604)

சோம்பலில் சுருண்டு முயற்சியை முடக்கிக்கொண்டவன் தன் குடும்பம் அழிவதோடன்றி குற்றம் வளரவும் காரணமாவான்.

நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்

கெடுநீரார் காமக் கலன். (605)

காலந்தாழ்த்தலும், மறதியும், சோம்பலும், பாழ்த் தூக்கமும் அழிவார் விரும்பும் அணிகலன்கள்.

படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணும் மடியுடையார்

மாண்பயன் எய்தல் அரிது. (606)

மண்ணாளும் வேந்தர் பரிவும் உறவும் இருந்தாலும் சோம்பல் உடையார்க்கு மதிக்கத் தக்க பயன் ஏதும் விளையாது.

இடிபுரிந்து எள்ளும்சொல் கேட்பர் மடிபுரிந்து

மாண்ட உளுற்றி லவர். (607)

சோம்பலால் மாட்சிமை மிக்க செயல்புரிய மாட்டாதார், இடிபடுவார், இகழ்ச்சிகளால் துயர்ப்படுவார்.

மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின்தன் ஒன்னார்க்கு

அடிமை புகுத்தி விடும். (608)

குடும்பத்தில் சோம்பல் குடியேறிவிட்டால் பகைவரிடம் அடிமை ஆகாமல் தப்பமுடியாது.

குடியாண்மை யுள்வந்த குற்றம் ஒருவன்.

மடியாண்மை மாற்றக் கெடும். (609)

குடும்ப நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் குற்றங்கள், நம்மிடம் உள்ள சோம்பல் நீங்கினால் உடனே நீங்கும்.

மடியிலா மன்னவன் எய்தும் அடியளந்தான்
தாஅய தெல்லாம் ஒருங்கு. (610)

திருமால் தன் திருவடியால் அளந்து பெற்ற உலகத்தை எல்லாம் சோம்பல் துறந்து
அரசன் உழைப்பால் அடைவான்.

13. ஆள்வினை உடைமை (62 வது அதிகாரம்)

அருமை உடைத்தென்று அசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும். (611)

எதனையும் அரிய செயலென்று இதயம் தளர்ந்து விடலாகாது.(இடையறா)
முயற்சி தடையின்றிப் பெருமை தரும்.

வினைக்கண் வினைகெடல் ஓம்பல் வினைக்குறை

தீர்ந்தாரின் தீர்ந்தன்று உலகு. (612)

எச்செயலை எடுத்தாலும் இடையில் விட்டுவிடக் கூடாது. ஏனெனில்
அரைகுறையாய்ப் பணிசெய்தாரை உலகம் ஒதுக்கித் தள்ளும்.

தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்றே

வேளாண்மை என்னும் செருக்கு . (613)

பிறருக்கு உதவும் மேதகு பண்பு, உழைப்பு என்னும் உயர் குணத்தால்
உண்டாகிறது.

தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை

வாளாண்மை போலக் கெடும். (614)

உழைப்பு இல்லாதவன் உதவி செய்ய முடியுமா? அஞ்சி நடுங்கும் கோழை
வாளெடுத்து ஆற்றல் காட்ட முடியுமா? முடியாது.

இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தன்கேளிர்

துன்பம் துடைத்தூன்றும் தூண். (615)

எடுத்துக்கொண்ட செயலின் முடிவையன்றி, இடையில் வரும் இன்பங்களை நாடாதவன், உறவினர் துயர் தீர்க்கும் நம்பிக்கைத் தூண் ஆவான்.

முயற்சி திருவினை ஆக்கும் முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும். (616)

உழைப்பு வளம் கொழிக்க வைக்கும். ஓய்ந்திருந்தால் வறுமை கால் வைக்கும்.

மடியுளாள் மாமுகடி என்ப மடியிலான்
தாளுளாள் தாமரையி னாள். (617)

மூதேவி குடியிருப்பது சோம்பலின் மடியில்; சீதேவி குடியிருப்பது உழைப்பின் அடியில்.

பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன்று அறிவறிந்து
ஆள்வினை இன்மை பழி. (618)

உறுப்புக் குறைபாடு யாருக்கும் இழிவன்று; அறிவால் சிந்தித்து ஆற்றலோடு முயற்சி செய்யாமையே இழிவாகும். (பொறி யின்மை - ஊழ் இன்மை என்பாரும் உளர்)

தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் முயற்சிதன்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும். (619)

கடவுள் அருள் இல்லை என்று சிலர் கூறினாலும் கடும் உழைப்போடு முயன்றால், உழைப்புக்கு ஊதியம் இல்லாமல் போகாது.

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்
தாழாது உஞற்று பவர். (620)

வளரும் எதிர்ப்புச் சூழலும் புறங்காட்டி ஓடி மறையும், பசி நோக்காது கண் துஞ்சாது தளராது தாமதியாது உழைப்பவர்களைக் கண்டு.

14. சொல் வன்மை (65 வது அதிகாரம்)

நாநலம் என்னும் நலனுடைமை அந்நலம்
யாநலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. (641)

நாவன்மை என்பது ஒருவருக்குச் சிறந்த பேறு. பிற பேறுகள் எவற்றையும் விடப் பெருமை வாய்ந்தது அது.

ஆக்கமும் கேடும் அதனால் வருதலான்

காத்தோம்பல் சொல்லின்கண் சோர்வு.(642)

நன்மையும் தீமையும் நாவால் பேசும் பேச்சால் வரும். ஆதலால் சொல்லில் பிழை நேராமல் காப்பது நல்லது.

கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்

வேட்ப மொழிவதாம் சொல். (643)

எது சிறந்த சொல்? கேட்பவர்களைத் தன் வயமாக்கிக் கட்டிப் போடும் ஆற்றல்மிக்கதாய், கேட்சு வாய்ப்பில்லாதவர்கள் ஆசைப்பட்டுக் கேட்கத் தூண்டுவதாய் அமைந்த சொல்லே சிறந்த சொல்.

திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை அறனும்

பொருளும் அதனினூஉங்கு இல். (644)

சொல்லின் ஆற்றல் தெரிந்து கையாளுக. அதனினும் சிறந்த அறமும் இல்லை. பொருளும் இல்லை. (எனவே இன்பமும் இல்லை)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை

வெல்லும்சொல் இன்மை அறிந்து. (645)

எச்சொல்லும் அச்சொல்லை வெற்றிகொள்ள இடமில்லாதபடி இணையற்ற சொல்லையே தேர்ந்தெடுத்துப் பயன் படுத்துக.

வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொல் பயன்கோடல்

மாட்சியின் மாசற்றார் கோள். (646)

எவரும் விரும்புமாறு இனிதாகச் சொல்லுதலும், எப்படிப் பிறர் பேசினாலும் அதன் சாரத்தை எடுத்துக் கொள்ளுதலும் நல்லறிஞர் கொள்கை."

சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை

இகல்வெல்லல் யார்க்கும் அரிது. (647)

வல்லமைமிக்க சொல்லை மனத்தளர்ச்சியும், அச்சமும் இன்றிச் சொல்பவனை எவராலும் வெல்ல முடியாது.

விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது

சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின். (648)

இனிதாய்த் தொகுத்து எடுத்துரைக்க வல்லவனின் சொல்லை உடனே கேட்டு உலகம் செயல்படும்.

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற

சிலசொல்லல் தேற்றா தவர். (649)

சுருங்கச் சொல்லத் தெரியாதவனே விரிவாக வீண் பேச்சுப் பேச ஆசைப்படுவான்.

இணருழ்த்தும் நாறா மலரணையர் கற்றது

உணர விரித்துரை யாதார். (650)

படித்துத் தெரிந்த செய்தியைப் பக்குவமாய்ப் பிறர் கேட்கும் வண்ணம் எடுத்துச்சொல்ல இயலாதவன் கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்த போதிலும் கொஞ்சமும் மணம் தராத மலரைப் போன்றவன்.

15. வினைத் தூய்மை (66 வது அதிகாரம்)

துணைநலம் ஆக்கம் தருஉம் வினைநலம்

வேண்டிய எல்லாம் தரும். (651)

ஆட்சி செய்வோருக்குச் சிறந்த துணை அமைவது நலங்களை நல்கும். ஆயினும் அவர்கள் மக்களுக்கும் நற்பணிகளை ஆற்றினால் விரும்பியன எல்லாம் விளையும்.

என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் புகழொடு

நன்றி பயவா வினை. (652)

தமக்குப் புகழையும், குடிமக்களுக்குப் பயனையும் தராத செயல்களை ஆட்சியாளர் ஒருகாலத்தும் செய்யாது நீக்க வேண்டும்.

ஓஓதல் வேண்டும் ஒளிமாழ்கும் செய்வினை

ஆஅதும் என்னு மவர். (653)

ஆள்பவர்தம் பெருமை குன்றும்படியான செயல்களைக் செய்தல் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் மேலும் மேலும் ஆட்சியில் உயரக் கருதுவோருக்கு ஒவ்வாததாய் முடியும்.

இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவர். (654)

அதிர்ச்சிகளைக் கண்டு அஞ்சாத தலைவர்கள் தமக்கு எத்தகைய கொடுந்துன்பங்கள் நேர்ந்தாலும் தகுதிக் குறைவான செயல்களைப் புரியமாட்டார்கள்.

எற்றென்று இரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல்

மற்றன்ன செய்யாமை நன்று. (655)

அடடா, இப்படி நான் செய்திருக்கக் கூடாது. என்று பின்னால் வருத்தப்படும்படியான செயல்களைச் செய்யலாகாது. ஒரு வேளை தவறிப் போய்ச் செய்து விட்டாலும் மீண்டும் அப் பிழைக்கு இடம் தரலாகாது.

ஈன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க

சான்றோர் பழிக்கும் வினை. (656)

பண்பாளர்கள் பழிக்கும் செயலைப் பசியால் தடிக்கும் தாய்க் காகக் கூடச் செய்தல் ஆகாது. (தவிர்க்க முடியாத தாய் - பிள்ளை பாசம் கூடத் தவறுகளுக்கு நியாயம் கற்பிக்கப் பயன்பட்டு விடக்கூடாது.)

பழிமலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் சான்றோர்

கழிநல் குரவே தலை. (657)

பழிக்கு இரையாகிச் செல்வத்தைத் தேடுவதை விட, கொடிய வறுமையில் வாடுவது மேல் என்பது பண்பாளர் கருத்து.

கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு அவைதாம்

முடிந்தாலும் பீழை தரும். (658)

தக்கார் விலக்கிய செயல்களைத் தள்ளி விலக்காது செய்பவர்களுக்குத் தற்காலிக வெற்றி கிடைத்தாலும், தக்க தீமை வந்தே தீரும்.

அழக்கொண்ட எல்லாம் அழப்போம் இழப்பினும்

பிற்பயக்கும் நற்பா லவை. (659)

பிறர்அழஅழக்கொண்ட செல்வம் நில்லாது. கொண்டவன் கதறியமும்படி தொலையும். ஆனால் நற்செயல்கள் பிற்காலத்து நலமாகவே விளையும்.

சலத்தால் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்

கலத்துள்நீர் பெய்திரீஇ யற்று. (660)

வஞ்சனையால் பொருள் சேர்த்து வளமாக வாழக் கருதுவதும் பச்சை மண் பானையில் தண்ணீரை ஊற்றி வைப்பதும் ஒன்றுதான். ஒழுகிப்போவது உறுதி.

16. வினை செயல் வகை. (68 வது அதிகாரம்)

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல் அத்துணிவு

தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது. (671)

ஒரு செயலை ஆராய்ந்து முடிவு காண்பது துணிச்சலை அடிப்படையாகக்கொண்டது. துணிவு கொள்ளத் தயங்கினால் தீமையே தொடரும்.

தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க

தூங்காது செய்யும் வினை. (672)

காலந்தாழ்த்திச் செய்யத்தக்க பணிகளை மெதுவாகச் செய்க. உடனே செய்யவேண்டியவற்றைக் காலம் கடத்தாது செய்க.

ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே ஒல்லாக்கால்

செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல். (673)

வாய்ப்புள்ள இடங்களில் விரைந்து செயல்புரிக வாய்ப்பு அமையாவிடில் வினை முடிக்கத்தக்க சூழலை உருவாக்கி அதனை நிறைவேற்றுக.

வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும். (674)

செயலைப் பாதியில் விடுதலும், பகையைப் பாதியில் விடுதலும் தீயை
அணைக்காமல் விடுவதற்குச் சமம். அது அழிவைத் தரும்.

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொடு ஐந்தும்
இருள்தீர எண்ணிச் செயல். (675)

தேவைப்படும் பொருள், பொருத்தமான கருவி, ஏற்றமான காலம், செய்யத்தக்க
வினை, செயலாற்றும் இடம் ஆகிய ஐந்தினையும் ஐயமென்னும் இருள்கலும் வரை
சிந்தித்துச் செயல்புரிக.

இடையூறும் முற்றியாங்கு எய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல், (676)

செயலின் முடிவு. நேரவிருக்கும் தடை, செயலால் விளையும் பயன் மூன்றின்
அளவையும் ஆராய்ந்து செயல்புரிக

செய்வினை செய்வான் செயல்முறை அவ்வினை
உள்ளறிவான் உள்ளம் கொளல், (677)

முதன்முதல் ஒரு தொழிலை மேற்கொள்பவன் செயல்பட வேண்டிய முறை
இன்னதென்பதை, முன்பு அச்செயல் செய்தவனிடமிருந்து அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

வினையான் வினையாக்கிக் கோடல் நனைகவுள்
யானையால் யானையாத் தற்று. (678)

மதம் பொழியும் ஒரு யானையால் இன்னொரு யானையைப் பிடிப்பதுபோல, ஒரு
செயல் புரியும்போதே இன்னொரு செயலையும் இணைத்து முடித்தல் வேண்டும்.

நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே
ஒட்டாரை ஒட்டிக் கொளல். (679)

நண்பர்களுக்கு நல்லவை செய்வதைவிடப் பகைவரை நண்பர்களாக்கிக்
கொள்வதில் விரைந்து செயல்பட வேண்டும்.

உறைசிறியார் உள்நடுங்கல் அஞ்சிக் குறைபெறின்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து. (680)

சிறிய நாட்டுக்கு உரிய அமைச்சர்கள், பேரரசரைக் கண்டு தம் குடிமக்கள்
நடுங்குவதை உணர்ந்து, அப்பேரரசரைப் பணிந்து நட்பாக்கிக்கொள்வார்கள். (அது
அவர்தம் செயல்திறம்)

17. குறிப்பறிதல் (71 வது அதிகாரம்)

கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான் எஞ்ஞான்றும்
மாறாநீர் வையக்கு அணி. (701)

பிறர் எதையும் வாய்விட்டுக் கூறுமுன்பே முகக் குறியால் அகக் குறிப்பை
உணரவல்லவன் கடல்தும் உலகுக்கு ஓர் அணிகலன் ஆவான்.

ஐயப்படாஅது அகத்தது உணர் வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல். (702)

மற்றொருவன் உள்ளக் குறிப்பைச் சற்றும் ஐயத்துக்கு இடமின்றி
உணரவல்லவனைத் தெய்வம் என்றே மதிக்கலாம்.

குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள்
யாது கொடுத்தும் கொளல். (703)

முகக்குறி பார்த்து அகக்குறிப்பை உணரவல்ல நுட்பம் உடையவர்களை உன் உடல்
உறுப்பில் எதனைக் கொடுத்தேனும் நட்பாக்கிக் கொள்க.

குறித்தது கூறாமைக் கொள்வாரோ டேனை
உறுப்போர் அனையரால் வேறு. (704)

உரையாடாமலே பிறர் மணக்குறிப்பை உணர் வல்லவர்
உயர்ந்தோர். உறுப்புக்களால் அவரைப் போன்றிருப்பவர் எல்லாம் அறிவால் அவருக்கு
நிகராகார்.

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயின் உறுப்பினுள்
என்ன பயத்தவோ கண். (705)

முகக்குறி வாயிலாக அகக்குறிப்பை உணரமுடியா விட்டால், கண் என்ற உறுப்பு
இருந்து என்ன பயன்?

அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சம்
கடுத்தது காட்டும் முகம். (706)

நெருங்கின பொருளைக் கண்ணாடி புலப்படுத்தும். அதுபோல் உள்ளம்கொண்ட
உணர்ச்சியை முகம் காட்டிவிடும்.

முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ உவப்பினும்
காயினும் தான்முந் துறும். (707)

முகத்தைவிட அறியும் ஆற்றல் உடையது எது? மகிழ்வையும் துயரையும் தான்
முந்திக்கொண்டு சொல்லிவிடும்.

முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின். (708)

அகமன ஓட்டத்தை அறிய வல்லவர்களைப் பெற்றிருப்போமாயின் முகமும்
முகமும் பார்த்தாலே போதும். சொற்கள் எதற்கு?

பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின். (709)

கண்ணின் தன்மை அறிய வல்லவர்க்கு அதுவே போதும் பகையா நட்பா என்பதைக்
கண்களே சொல்லிவிடும்.

நுண்ணியம் என்பார் அளக்குங்கோல் காணுங்கால்
கண்ணல்லது இல்லை பிற. (710)

நுட்பம் உடையவன் பயன்படுத்தும் அளவுகோல் பிறரது கண்கள் தாம்.
வேறெதுவும் அல்ல.

18. அவை அறிதல் (72 வது அதிகாரம்)

அவையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்

தொகையறிந்த தூய்மை யவர். (711)

சொல்வளம் மிகவும் பெற்ற சான்றோர் கேட்கும் அவைக்கு ஏற்ப சொற்களைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பேசுதல் வேண்டும்.

இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லின்

நடைதெரிந்த நன்மை யவர். (712)

சொல்லும் மொழி நடையில் வல்லவராய் இருப்போர் கூட்டத்தில் நேரமறிந்து, மக்களை உணர்ந்து பேசுதல் வேண்டும்.

அவையறியார் சொல்லல்மேற் கொள்பவர் சொல்லின்

வகையறியார் வல்லதூஉம் இல். (713)

கூட்டத்தில் கூடிய மக்களின் இயல்பறியாது பேசத் தொடங்குபவர் சொல்லின் வகை அறியார், வல்லமையும் இல்லாதவர் ஆவர்.

ஒளியார்முன் ஒள்ளிய ராதல் வெளியார்முன்

வாண்கதை வண்ணம் கொளல். (714)

அறிவின் ஒளி மிக்கவரிடையே தானும் அறிஞனாய்த் திகழ்தலும், பேதைகளிடையே அவரினும் வெள்ளை (அறிவிலி) மனத்தவனாய் மாறுதலும் அவையறிந்தவன் தன்மைகளாம்.

நன்றென்ற வற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்

முந்து கிளவாச் செறிவு. (715)

அறிஞர் அவையில் முந்திக்கொண்டு கருத்துச் சொல்லாத அடக்கம் நல்லதென்று சொல்லப்பட்ட எதனையும் விட நல்லது.

ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்

மற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு. (716)

விரித்த அறிவும் கேள்வியும் உடையவர் முன்பு பிழையாகப் பேசிவிட்டால், அது பாதை தடுமாறி வீழ்வதற்குச் சமம்.

சுற்றறிந்தார் கல்வி விளங்கும் கசடறச்

சொல் தெரிதல் வல்லா ரகத்து. (717)

குற்றங் களைந்து பேசத் தெரிந்த அறிஞர் அவைக்களத்தில் தான் கல்வி வல்லார்தம் கல்வியின் அருமை ஒளிவீசும்.

உணர்வ துடையார் முன் சொல்லல் வளர்வதன்

பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று. (718)

அறிவுசான்ற செய்திகளை உணர்த்துகொள்ள வல்லவர் முன்பு கருத்துரைத்தல் - பயிர் வளரும் பாத்தியில் நீர் சொரிந்தாற் போன்றது.

புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள்

நன்குசெலச் சொல்லு வார். (719)

நல்லோர் அவையில் நலமுறச் சொல்லி உணர்த்த வல்லவர்கள் பேதையர் கூட்டத்தில் மறந்தும் பேசலாகாது.

அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால் தங்கணத்தார்

அல்லார்முன் கோட்டி கொளல். (720)

தம் தகுதிக்குக் குறைந்தவர்களிடம் அறிவார்ந்த செய்திகள் பேசும் செயல் - சாக்கடையில் கொட்டிய அமுதம் போன்றது.

19. நாடு (74 வது அதிகாரம்)

தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச்

செல்வரும் சேர்வது நாடு. (731)

மாறாத விளைச்சலும், மதிப்பிற்குரிய சான்றோரும் வளம் குன்றாச்செல்வரும் ஒருங்கே அமைந்ததே நல்ல நாடு.

பெரும்பொருளால் பெட்டக்க தாகி அருங்கேட்டால்

ஆற்ற விளைவது நாடு. (732)

எல்லா வகைப் பொருள் வளமும் பெருகி இருப்பதால் மக்கள் விரும்புவதாய், எந்நாளும் கேட்கின்றி விளைவதாற் அமைந்ததே சிறந்த நாடு.

பொறையொருங்கு மேல்வருங்கால் தாங்கி இறைவற்கு

இறையொருங்கு நேர்வது நாடு. (733)

துயரச் சுமைகள் வரும்போது துணிவுடன் தாங்கிக் கொண்டு, அரசனுக்கு உரிய வரிப் பொருளைத் தயங்காது தருவது உயர்ந்த நாடு.

உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்

சேரா தியல்வது நாடு. (734)

மிக்க பசியும், தீரா நோயும், இடைவிடாது போரிடும் பகையும் இல்லாமல் இனிதே இயங்குவதே நல்ல நாடு.

பல்குழுவும் பாழ்செய்யும் உட்பகையும் வேந்தலைக்கும்

கொல்குறும்பும் இல்லது நாடு. (735)

பிரிந்து பிரிந்து கிடக்கும் குழு மனப்பான்மை யாலும், பேரழிவை உண்டுபண்ணும் உட்பகையாலும், அரசாட்சியை நிலை குலைக்கும் வன்முறைக் கும்பலாலும் தொல்லைப்படாத நாடே நாடு.

கேட்றியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா.

நாடென்ப நாட்டின் தலை, (736)

இயற்கைச் சீற்றத்தாலோ, செயற்கைச் சூழலாலோ கேடு நேராததாய், எதிர்பாராத கேடு நேர்ந்தாலும் அழியா வளமுடையதாய் விளங்கும் நாடே தலைசிறந்த நாடாகும்.

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்

வல்லரணும் நாட்டிற் குறுப்பு. (737)

ஏரி, குளம் எனத் தேங்கும் நீரும், ஆறு, ஓடை போல ஓடும் நீரும் ஆகிய இரு புனலும், உயர்ந்த மலைகளும், வானம் பொழிய வருபுனலும், செயற்கை அரண்களும் ஒரு நாட்டின் உறுப்புக்களாம்.

பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்பம் ஏமம்

அணியென்ப நாட்டிற்கிவ்வைந்து. (738)

நோயின்மை, பொருள்வளம், விளைச்சல், இன்பநலம், பாதுகாப்பு - இவை ஐந்தும் ஒரு நாட்டிற்கு அழகூட்டும் கூறுகளாகும்.

நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல

நாட வளம்தரும் நாடு. (739)

தேடத் தேவையின்றித் தன்னிறைவான வளம் உடையதே நாடு. தேடி அலைந்து வளம் பெருக்கும் சூழல் உள்ள நாடு, நாடு ஆகாது.

ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே

வேந்தமை வில்லாத நாடு. (740)

வளமெல்லாம் ஆங்கே அமைந்திருந்தபோதிலும், நல்ல வேந்தனின் தலைமை இல்லாவிடில் பயனில்லை. இருந்தும் இல்லா நாடு அது.

20. பொருள் செயல்வகை (76 வது அதிகாரம்)

பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்

பொருளல்லது இல்லை பொருள். (751)

ஒரு பொருளாக மதிக்கத் தகுதியற்றவர்களையும் தகுதியுடைவர் போல் மதிக்கும்படி செய்வது பொருளைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை.

இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் செல்வரை

எல்லாரும் செய்வர் சிறப்பு. (752)

செல்வம் இல்லாதவரை இகழ எல்லாருக்கும் இளக்காரம் உண்டு. ஆனால் செல்வம் உடையவரைப் போற்றிக் கொண்டாட எல்லாரும் தேடித் தேடி ஓடுவர். பொருளென்னும் பொய்யா விளக்கம் இருளறுக்கும் எண்ணிய தேயத்துச் சென்று. (753)

செல்வம் என்னும் நந்தா விளக்கு எல்லா இடத்திலும் நாட்டிலும் சென்று துயர இருட்டைத் தொலைக்க வல்லது.

**அறம்ஈனும் இன்பமும் ஈனும் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். (754)**

நல்வழியில் வந்த செல்வம் அவரவர் திறத்துக்கேற்ப அறமும் தரும் இன்பமும் தரும். (வாழ்வில் அறம், பொருள், இன்பங்களின் நெருக்கம் கூறினார்)

**அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். (755)**

ஆள்வோன் குடிமக்கள்பால் அருள் சொரிய குடிமக்கள் தம் தலைவனிடம் அன்பு பொழிய - நெறி மாறாது பெறுவதே பொருள், அதற்கு மாறாக ஈட்டும் பொருளை ஏற்காது ஒதுக்க வேண்டும்.

**உறுபொருளும் உல்கு பொருளும்தன் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள். (756)**

அரசனுக்கு மூன்று வகைப் பொருள்கள் உரியவை. வரியால் பெறும் பொருள், சுங்கத்தால் வரும் பொருள். பகைவர் தரும் திறைப்பொருள் என்பன அவை. அருளென்னும் அன்பின் குழவி பொருளென்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு. (757)

அன்பு தாய், அது பெற்றெடுத்த அருமைக் குழந்தை அருள். அந்தக் குழந்தையைச் சீராட்டி வளர்க்கும் வளமான செவிலித் தாய் பொருள். (பொருளின் இயக்கம் அருளோடும் அன்போடும் அமைதல் வேண்டும் என்பது கருத்து)

குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றால் தன்கைத்தொன்று
உண்டாகச் செய்வான் வினை. (758)

தன் கையில் பொருளை வைத்துக் கொண்டு ஒருவன் செயலில் இறங்குவது
யானைகளின் போரைக் குன்றின் மேலிருந்து காண்பது போல் பாதுகாப்பானது.
செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனில் கூரியது இல். (759)

(நெறிமுறைப்படி) பொருளை ஈட்டுக. பகைவரின் இறுமாப்பை அறுத்தெறியும்
பதமான கூரிய வாள் இதனினும் வேறு ஒன்று இல்லை.

ஒண்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு எண்பொருள்
ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு. (760)

வளமான பொருளைச் செறிவாகச் சேமித்துக் கொண்டவர்களுக்கு அறம் புரிதலும்,
இன்பம் உறுதலும் எளிதாகும்.

வினாக்கள்

1. திருக்குறளின் வேறு பெயர்களைக் கூறுக.
2. பொருட்பால் எத்தனை அதிகாரங்களைக் கொண்டது?
3. திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் யார்?
4. கல்வியின் சிறப்பினைப் பற்றி வள்ளுவன் எவ்வாறு கூறுகிறார்?
5. கண்ணோட்டம் என்ற அதிகாரத்தில் கூறப்படும் செய்தியினைக் கூறுக.
6. நட்பு என்பது எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்று வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
7. மானம் என்பதை வள்ளுவர் கூறும் செய்தியினை விளக்குக.

அலகு - 2

திருக்குறள் -2 பொருட்பால் (20 அதிகாரங்கள்)

1. நட்பு (79 வது அதிகாரம்)

செயற்கரிய யாவுள நட்பின் அதுபோல்

வினைக்கரிய யாவுள காப்பு. (781)

உருவாக்கிக்கொள்ளும் அரிய உறவுகளில் நட்பைப் போல் சிறந்தது எதுவும் இல்லை. ஒரு செயலைச் செய்து முடிக்கப் பாதுகாப்பாவதிலும் அதனைப் போல துணை வேறு இல்லை.

நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்

பின்நீர பேதையார் நட்பு (782)

நல்லோர் நட்பு வளர்மதி ஆகும். பொல்லார். நட்புத் தேய்பிறை ஆகும். நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும் பண்புடை யாளர் தொடர்பு. (783)

பயிலப் பயில நூலின்பம் கூர்மையுற்றுப் பரவசமுட்டும் பழகப் பழகப் பண்பாளர் நட்பு செழுமையுற்றுத் தோழமை கூட்டும்.

நகுதற் பொருட்டன்று நட்டல் மிகுதிக்கண்

மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு. (784)

சிரித்துச் சிரித்து மகிழ்வதற்காக நட்புச் செய்வது நல்லதல்ல. தவறுகள் நேரும்போது தயங்காது முன் வந்து, இடித்துத் திருத்துவதே நல்ல நட்பு.

புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்

நட்பாம் கிழமை தரும். (785)

நெருங்கிப் பழகுவதால் மட்டும் ஏற்படுவதல்ல நட்பு என்னும் உரிமை.
ஒருமனதாகும் உணர்ச்சிதான் இந்தக் கேண்மைக்கு வலிமை.

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து

அகநக நட்பது நட்பு. (786)

முகத்தின் மலர்ச்சியால் வளர்வதல்ல நட்பு. உள்ளன்பு கொண்ட அகத்தின்
மலர்ச்சியால் உருவாவதே சீரிய நட்பு.

அழிவி னவை நீக்கி ஆறுய்த்து அழிவின்கண்

அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு. (787)

நண்பருக்கு நேரும் தீங்குகளைத் தடுத்து, அவரை நல்வழி நடத்தி, அவருக்கு
வரும் துன்பத்தைத் தானும் பகிர்ந்துகொள்வதே நல்ல நட்பு.

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே

இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. (788)

உடுத்த ஆடை நெகிழும்போது ஓடிவந்து மானம் காக்கும் கைபோல, உறுதுயர்
நேரும்போது நண்பரைக் காக்க விரைவதே இனிய நட்பு.

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனில் கொட்பின்றி

ஒல்லும் வாய் ஊன்றும் நிலை. (789)

நட்பு எங்கே கொலு வீற்றிருக்கிறது? மாறுபாடு நேராது காத்து, முடிந்த வகைகளில்
எல்லாம் மனதுக்கு இனி யானைத் தாங்கி நிற்கும் தகைமையில் வீற்றிருக்கிறது.

இனையர் இவரெமக்கு இன்னம்யாம் என்று

புனையினும் புல்லென்னும் நட்பு. (790)

இவர் எமக்கு இத்தகைய இனியவர், நான் இவருக்கு இத்தகைய அன்பினன் என்று
வெளிப்படப் பேசும் பூச்சுப் பேச்சு நல்ல நட்பை ஏளனம் செய்வதாய் முடியும்.

2. நட்பாராய்தல் (80 வது அதிகாரம்)

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்

வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. (791)

முன்னமே எண்ணிப் பார்க்காது நட்புச் செய்வது போல் கேடு தருவது வேறொன்றில்லை. ஏனெனில் நட்புச் செய்தபின் மீட்சி இல்லை.

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை

தான்சாம் துயரம் தரும். (792)

மீண்டும் மீண்டும் நன்கு ஆராயாது ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் நட்பு, முடிவில் நொந்து நொந்து சாகும் துயரத்தில் கொண்டு சேர்க்கும்.

குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்றா

இனனும் அறிந்தியாக்க நட்பு. (793)

குணமறிந்து, குடிப்பண்பறிந்து, குற்றங்கள் அறிந்து, கூட்டாளிகளை அறிந்து - அவற்றைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து நட்புக் கொள்க.

குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வானைக்

கொடுத்தும் கொளல்வேண்டும் நட்பு. (794)

நற்குடும்பத்திற் பிறந்து, பழியென்றால் நாணமுறும் பண்பாளனை என்ன கொடுத்தேனும் நண்பனாக்கிக் கொள்ளலாம்.

அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய

வல்லார் நட்பு ஆய்ந்து கொளல். (795)

நாம் தவறு செய்யும்போது, விம்மியமும்படி வெட்டெனச் சொல்லித் திருத்தும் ஆற்றல் உடையவர் நட்பைத் தேடிப் பெற வேண்டும்.

கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை

நீட்டி அளப்பதோர் கோல். (796)

சிக்கல் வருவதிலும் சிறப்பான நன்மை உண்டு. சிறந்த நண்பர் யார் என்பதை அறிய உதவும் அளவு கொல் அது.

ஊதியம் என்பது ஒருவற்குப் பேதையார்

கேண்மை ஓர்இ விடல். (797)

எது நமக்கு வாழ்வில் விளையும் இலாபம் தெரியுமா? மூடர்களின் நட்பை முறித்துக் கொள்ளுகிறோமே. அதுதான்.

உள்ளற்க உள்ளம் சிறுகுவ கொள்ளற்க

அல்லற்கண் ஆற்றறப் பார். (798)

தவிர்க்க வேண்டிய தீமைகள் இரண்டு - மனதைச் சிறுமைப்படுத்தும் எண்ணங்களும், துன்பம் வரும் போது கைவிடுவார் நட்பும்.

கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை அடுங்காலை

உள்ளினும் உள்ளம் சுடும். (799)

அல்லல் வரும்போது நம்மைவிட்டு அகன்று விடுவாரின் நட்பைக் குறித்து, மரணம் நேரும் கடைசி நேரத்தில் நினைத்தாலும், நெஞ்சம் நெருப்பாகும்.

மருவுக மாசற்றார் கேண்மைஒன் றீத்தும்

ஒருவுக ஒப்பிலார் நட்பு. (800)

மனத்துக் கண் மாசில்லாதவரிடம் நட்பை நெருக்கிக் கொள்க. மனம் பொருந்தாதார் நட்பை என்ன விலை கொடுத்தேனும் விலக்கிக் கொள்க.

3. கூடா நட்பு (83 வது அதிகாரம்)

சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவர் நட்பு. (821)

மனம் பொருந்தாது, வஞ்சிக்க வாய்ப்பு வரும்வரை நண்பராய் நடப்பார் நட்பு, சம்மட்டி அடி விழும்வரை தாங்குவதுபோல் காட்சிதரும் பட்டறைக் கல்போன்றது இனம்போன்று இனமல்லார் கேண்மை மகளிர்

மனம்போல் வேறு படும். (822)

உறவுபோல் நடிக்கும் ஒவ்வாதார் நட்பு மாறும் இயல்புடையது. பரத்தையர் மனம் மாறுவதுபோன் மாறிக்கொண்டே இருக்கும்.

பலநல்ல கற்றகக் கடைத்தும் மனநல்லர்
ஆகுதல் மாணார்க் கரிது. (823)

நூல் பல கற்றாலும் வஞ்சனையாளரான தீயார் மனம் தூயார் ஆவதில்லை.

முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்தின்னா
வஞ்சரை அஞ்சப் படும். (824)

உதட்டில் இனிய சிரிப்பும் உள்ளத்தில் வஞ்சக நஞ்சும் உடையார் அஞ்சி ஒதுக்குதற்கு உரியவர் ஆவார்.

மனத்தின் அமையா தவரை எனைத்தொன்றும்
சொல்லினால் தேறற்பாற்று அன்று. (825)

மனதால் ஒன்றுபட முடியாதவர்களின் வாய்ச்சொல் வசியம் கண்டு ஏமாந்து நம்பிவிடலாகாது.

நட்டார்போல் நல்லவை சொல்லினும் ஒட்டார்சொல்
ஒல்லை உணரப் படும். (826)

தண்பர்களைப் போன்று நல்லன கூறி மயக்கிய போதிலும், நம்மோடு பொருந்தாதார் பேச்சின் பொய்மை விரைவில் வெளிப்பட்டுவிடும்.

சொல்வணக்கம் ஒன்னார்கண் கொள்ளற்க வில்வணக்கம்
தீங்கு குறித்தமை யான். (827)

பகைவர்கள் வணங்கிப் பேசும் பேச்சில் ஏமாந்துவிடக் கூடாது. அவர்தம் சொல்லின் வணக்கம் அம்புகள் ஏவும் வில்லின் வணக்கம்போல் தீங்கையே குறிக்கும்.

தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கும் ஒன்னார்
அழுதகண் ணீரும் அனைத்து. (828)

கும்பிடும் கைக்குள்ளும் கூரிய ஆயுதம் வைத்திருப்பர் பகைவர். அவர்கள் அழுத கண்ணீருக்குள்ளும் வஞ்சகம் குடியிருக்கும்.

**மிகச்செய்து தம்எள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினுள் சாப்புல்லற் பாற்று. (829)**

மிகையாக நட்புப் பாராட்டியவாரே உள்ளத்தில் இகழ்ந்திருப்பாரை, நாமும் மகிழ்ச்செய்து மெல்ல நட்பிலிருந்து நழுவி விடவேண்டும்.

**பகைநட்பாம் காலம் வருங்கால் முகநட்டு
அகநட்பு ஒரீஇ விடல் (830)**

பகைவன் நண்பனாகும் காலம் வரலாம். அப்போது முகத்தளவில் நட்புப் பாராட்டி அகத்தளவில் ஒதுக்கி விட வேண்டும்.

4. பேதைமை (84 வது அதிகாரம்)

**பேதைமை என்பதொன்று யாதெனின் ஏதங்கொண்டு
ஊதியம் போக விடல். (831)**

பேதைமையின் இயல்பு யாது? தீமையை இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு நன்மையைக் கைவிடும் (கடை பட்ட அறிவு) பேதைமை.

**பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல். (832)**

தன் கைக்கு எட்ட இயலாத பொருள்களின் வீணாக ஆசையை வளர்த்துக்கொள்வது அறியாமைகளில் மிகப்பெரிய அறியாமை.

**நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணாமை பேதை தொழில். (833)**

வெட்கமின்மை, வெல்லும் நாட்டமின்மை, விருப்ப மின்மை, வேண்டி எதையும் பேணாமை - இவை யெல்லாய் அறிவிலிகளின் இயல்பு.

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்

பேதையின் பேதையார் இல். (834)

கற்றும், உணர்ந்தும், பிறருக்குக் கற்பித்தும் பெற்ற அறிவால் தன்னை மட்டும் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ளாத பேதையை விடவும் இன்னொரு பேதை இருக்க முடியாது ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை எழுமையும் தான்புக் கழுந்தும் அளறு. (835)

ஒருமுறை செய்யும் செயலினாலேயே பலமுறை துயரச் சேற்றில் தன்னை ஆழ்த்திக்கொள்ள வல்லவ பேதை.

பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனைபூணும் கையறியாப்

பேதை வினைமேற் கொளின். (836)

செயலாற்றும் திறனற்ற பேதை ஒன்றை ஆற்ற முனையும் போது பொய்யில் சிக்குவான். இல்லையெனில் கை விலங்கில் சிக்குவான்.

ஏதிலார் ஆரத் தமர்பசிப்பர் பேதை

பெருஞ்செல்வம் உற்றக் கடை. (837)

அறிவில்லாப் பேதைக்கு அளவில்லாத செல்வம் வாய்த்தாலும் மற்றவர் அனுபவிப்பார்கள்; சுற்றம் பசித்துக் கிடக்கும்.

மையல் ஒருவன் களித்தற்றால் பேதைதன்

கையொன்று உடைமை பெறின். (838)

அறிவிவிகையில் எப்படியேனும் செல்வம் அகப்பட்டு விட்டால், ஆட்டத்தைச் சொல்ல முடியாது - கள்ளைக் குடித்த பைத்தியத்தின் போக்குத்தான்.

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கண்

பீழை தருவதொன் றில். (839)

பேதையின் நட்பு மிகவும் இனியது. காரணம் என்னவெனில் பிரியும்போது எவ்வித வருத்தமும் ஏற்படாது.

கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றால் சான்றோர்

குழாஅத்துப் பேதை புகல். (840)

மாசு படிந்த காலைத் தூய்மையாய்க் கழுவாமல் தவச் சாலைக்குள் வைத்தாற்
போன்றது - சான்றோர் அவைக்குள் சரி சமமாகப் பேதை நுழைவது.

5. பகைத் திறம் தெரிதல் (88 வது அதிகாரம்)

பகை என்னும் பண்பிலதனை ஒருவன்

நகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று. (871)

பகைத்தல் என்ற பண்பற்ற செயலை ஒருவன் வினை யாட்டு அல்லது
வேடிக்கைக்காகக் கூட மேற்கொள்ளக் ஆகாது.

வில்லேர் உழவர் பகைகொளினும் கொள்ளற்க

சொல்லேர் உழவர் பகை. (872)

வில் வீரரைப் பகைத்தாலும் பகைக்கலாம். சொல் வல்ல அறிஞரைப் பகைத்தல்
கூடாது. (வில்லே உழவர்-வில் வீரர்; சொல்லேர் உழவர் - அறிஞர்)

ஏமுற் றவரின்னும் ஏழை தமியனாய்ப்

பல்லார் பகைகொள் பவன். (873)

துணையற்ற தனியாளாய் இருந்தும் பலரைப் பகைத்துக்கொள்பவன்
பைத்தியக்காரனை விடவும் அறிவு இல்லாதவன்.

பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்

தகைமைக்கண் தங்கிற்று உலகு. (874)

பகைவனையும் நண்பனாக்கிக் கொள்ளும் பண்பு சால் பெருந்தகைமையாளனின்
நிழலில் உலகம் வாழ்கிறது.

தன்துணை இன்றால் பகைஇரண்டால் தான்ஒருவன்.

இன்துணையாக் கொள்கவற்றின் ஒன்று.(875)

தனக்கோ துணை இல்லை - பகைவரோ இருவர். இச் சூழ்நிலையில் பகைவன் ஒருவனை இனிய துரணயாக்கிக் கொள்வது நல்லது.

தேறினும் தேறா விடினும் அழிவின்கண்

தேறான் பகைவன் விடல். (876)

முன்னர் பகைவனைத் தெளிய அறிந்திருந்தாலும், அறிந்திரா விட்டாலும் தமக்குத் தாழ்வு வரும்போது, அவனை ஆராயவோ, பகைமை பாராட்டவோ கூடாது.

நோவற்க நொந்தது அறியார்க்கு மேவற்க

மென்மை பகைவ ரகத்து. (877)

உன் துன்பத்தை, உணரத்தெரியாத நண்பர் முன் காட்டாதே. உன் வலிமைக் குறைவைப் பகைவர் முன் புலப்படுத்தாதே.

வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்

பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு. (878)

முறை அறிந்து தன்னை வலிமைப்படுத்தித் தற்காப்புச் செய்துகொண்டால் பகைவனின் ஆணவம் பட்டுப்போகும்.

இளைதாக முள்மரம் கொல்க களையுநர்

கைகொல்லும் காழ்த்த இடத்து. (879)

முள் மரத்தை முற்றாத முளைப்பருவத்திலேயே அழித்து விட வேண்டும். இல்லையெனில் வைரம் பாய்ந்த மரமான பின் வெட்டுபவன் கையை அது காயப் படுத்தும்.

உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்

செம்மல் சிதைக்கலா தார். (880)

பகைவரின் தலைமையைச் சிதைக்கத் தவறுபவர்கள் அவர்கள் மூச்சுக் காற்றிலேயே முடிந்து போய்விடு வார்கள்.

6. பெரியாரைப் பிழையாமை (90 வது அதிகாரம்)

ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை போற்றுவார்

போற்றலுள் எல்லாம் தலை. (891)

எதனையும் திறமையோடு செய்து முடிக்கும். அனுபவம் மிக்கவர்களை இகழ்தல் கூடாது. தற்காப்பில் தலையாய நெறி அது.

பெரியாரைப் பேணாது ஒழுகின் பெரியாரால்

பேரா இடும்பை தரும். (892)

ஆற்றலிலும் அறிவிலும் பெரியாரை மதித் நடக்காவிட்டால், அவர்கள் வாயிலாகவே தவிர்க்க முடியாத இடுக்கண்கள் நேரும்.

கெடல்வேண்டின் கேளாது செய்க அடல்வேண்டின்

ஆற்று பவர்கண் இழுக்கு. (893)

வெற்றியை விரும்பினால் விரும்பிய வண்ணமே பெற வல்ல வருக்கு அவமானம் இழைக்க நினைத்தால் அப்படியே செய். அதுதான் உன் அழிவுக்கு உகந்த வழி கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்றால் ஆற்றுவார்க்கு

ஆற்றாதார் இன்னா செயல். (894)

பேராற்றல் மிக்கவர்க்கு எளியவர் இழைக்கும் தீங்கு உண்மையில், சாவைத் தரும் காலனை வா என்று கை நீட்டி விடும் அழைப்பு.

யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்

வேந்து செறப்பட்டவர். (895)

கொடிய வலிமிக்க வேந்தனால் பகைத்துக் கொள்ளத் பட்டவர், எங்கே போய் எப்படி ஒளிந்தாலும் தப்ப முடியாது.

எரியால் சுடப்படினும் உய்வுண்டாம் உய்யார்

பெரியார்ப் பிழைத் தொழுகுவார். (896)

நெருப்பில் சிக்கிப் பிழைத்தாலும் பிழைக்கலாம். அறிவாற்றல்மிக்க பெரியாரை இகழ்ந்தவர்கள் ஒரு தாளும் தங்களைக் காத்துக்கொள்ள முடியாது.

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளும் என்னாம்

தகைமாண்ட தக்கார் செறின். (897)

பண்பாட்டுத் தகுதிமிக்க சான்றோர் சிறினால், மாட்சிமை மிக்க வாழ்க்கையும், வளமும், செல்வமும் தொலைதல். உறுதி.

குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு

நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து. (898)

மாமலை நிகர்த்த மாண்புடையார் எவரையேனும் அழிக்கக் கருதினால், நின்று நிலைத்த குலமும் குடும்பமும் அன்றே மண்ணாகும்.

ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடைமுரிந்து

வேந்தனும் வேந்து கெடும். (899)

உயர்ந்த குறிக்கோள் உடையார் உள்ளம் கனன்றால், ஆளும் வேந்தனேயாயினும், இடைநடுவே ஆட்சி இழந்து அழிவான்.

இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினும் உய்யார்

சிறந்தமைந்த சீரார் செறின். (900)

எல்லை கடந்த வலிமையுடையவர் துணையிருந்த போதும், எல்லாச் சிறப்பும் படைத்த பெரியார் சினத்துக்கு இரையானால் எவரும் காப்பாற்றமுடியாது.

7. கள்ளுண்ணாமை (93 வது அதிகாரம்)

உட்கப் படாஅர் ஒளியிழப்பர் எஞ்ஞான்றும்

கட்காதல் கொண்டொழுகு வார். (921)

கள்ளைக் காதலித்து அதை விடாமல் பருகிவாழ்கின்றவர்களைக் கண்டு எதிரிகள் அஞ்சுவதில்லை அவர்களுக்குக் கொஞ்சமும் மதிப்பு மிஞ்சுவதில்லை.

உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரால்

எண்ணப் படவேண்டா தார். (922)

கள்ளைக் குடியாதே. குடிக்கத்தான் விரும்புவேல் என்றால். சான்றோர் உன்னை மதிக்கமாட்டார்கள். அம்மதிப்பு வேண்டாமென்றால் நன்றாகக்குடி.

ஈன்றாள் முகத்தேயும் இன்னாதால் என்மற்றுச்

சான்றோர் முகத்துக் களி. (923)

பெற்ற தாய்கூட முகம் சுளித்து வெறுப்பாள் என்றாள் நல்லோர் முன் குடித்துத்
திரிவதை எப்படி ஏற்க முடியும்

நாண்என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள்ளென்னும்

பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு. (924)

கள் அருந்தும் தரங் கெட்ட பெருந்தவறைச் செய்வாரிட மிருந்து நாணம் என்னும்
நங்கை முகம் திருப்பிட்ட போவாள்.

கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து

மெய்யறி யாமை கொளல். (925)

பணத்தைச் செலவழித்து உணர்வழிக்கும் போதையை வாங்கிக்கொள்வது சிறுமை
மிகுந்த அறியாமையே அன்றி வேறென்ன?

துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும் .

தஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர். (926)

உறங்குபவர் ஒருவகையில் இறந்தவரைப் போன்றவரே ஆவர். கள் உண்பவர்
உண்மையில் நஞ்சு அருந்தியவரே ஆவர்.

உள்ளொற்றி உள்ளூர் நகப்படுவர் எஞ்ஞான்றும்

கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர். (927)

கள்ளைமறைவாகக்குடித்துக் கண்மயங்கிச் சாய்பவரைப் பார்த்து உள்ளூர் மக்கள்
தங்களுக்குள் மறைவாகப் பேசி இகழ்ந்து நகைப்பர்.

களித்தறியேன் என்பது கைவிடுக நெஞ்சத்து

ஒளித்ததூஉம் ஆங்கே மிகும். (928)

குடி என்பதே எனக்குத் தெரியாது என்று பாசாங்கு செய்யாதே. நெஞ்சறியச்
சொன்ன பொய்யை ஊரறிந்த போதை வெளிப்படுத்தும்.

களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க்

குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று. (929)

குடிவெறியனுக்கு நல்லது சொல்லித் திருத்தமுடியாது. தண்ணீருக்குள் மூழ்கியவனைத் தீப்பந்தம் எடுத்துத் தேடுவது போன்றது அது.

கள்ளுண்ணாப் போழ்தில் களித்தானைக் காணுங்கால்

உள்ளான் கொல் உண்டதன் சோர்வு. (930)

குடிகாரன் தான் குடிக்காத நேரத்தில், மற்றொரு குடிகாரனின் அவலத்தைப் பார்த்து, இப்படியா இருந் தோம் என்று எண்ணிப் பார்த்துத் திருந்தமாட்டானா?

8. சூது (94 வது அதிகாரம்)

வேண்டற்க வென்றிடினும் சூதினை வென்றதூஉம்

தூண்டில் பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. (931)

வெற்றி கிடைத்தாலும் சூதாட விரும்பாதே. உன் வெற்றி, தூண்டில் இரையை விழுங்கி மீன் மகிழும் தற்காலிக மகிழ்ச்சியே.

ஒன்றெய்தி நூறிழக்கும் சூதர்க்கும் உண்டாங்கொல்

நன்றெய்தி வாழ்வதோர் ஆறு. (932)

ஒரு முறை வென்று நூறுமுறை இழப்பு எய்தும் சூதாடிக்கு வாழ்வில் நன்மை எய்தி வாழும் வழி ஏது.

உருளாயம் ஓவாது கூறின் பொருளாயம்

போஓய்ப் புறமே படும். (933)

பகடைக்காயை ஓயாது பந்தயம் சொல்வி உருட்டினால், பற்றி நின்ற பொருள்வளம் உருண்டு உருண்டு ஓடிப் போகும்.

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்கும் சூதின்

வறுமை தருவதொன் றில். (934)

சிறுமைகளைத் தந்து பெருமைகளை அழிக்கும் சூதாட்டம்போல் வறுமை தருவது மற்றொன்றில்லை.

கவறும் கழகமும் கையும் தருக்கி

இவறியார் இல்லாகி யார். (935)

சூதாடு கருவியும், ஆடும் களமும், உருட்டும் கையு மாய்ச் செருக்கித் தவறிழைப்பார் எல்லாம் இழப்பார்.

அகடாரார் அல்லல் உழப்பர்து தென்னும்

முகடியால் மூடப்பட்ட டார். (936)

குதாட்டம் என்னும் இருள்வடிவால் மூடப்பட்ட வர்கள் வயிறார உண்ணவும் வழியின்றித் துயரத்தால் குழப்படுவர்.

பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும்

கழகத்துக் காலை புகின். (937)

நாள்தோறும் சூதாட்டச் சாலையே கதி என்று கிடந்தால் பரம்பரைச் சொத்தும் பண்பாடும் சேர்ந்து அழியும்.

பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளிஇ அருள்கெடுத்து

அல்லல் உழப்பிக்கும் சூது. (938)

சூது - பொருளை அழிக்கும்; பொய்யன் ஆக்கும்; இரக்கம் கொல்லும்; எல்லாத் துன்பமும் நுகர வைக்கும்.

உடைசெல்வம் ஊண்ஒளி கல்வி என்று ஐந்தும்

அடையாவாம் ஆயம் கொளின். (939)

சூதாடு களத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டால் உணவும், உடையும், கல்வியும், செல்வமும், மதிப்பும் ஒன்றாய்த் தொலையும்.

இழத்தொறுஉம் காதலிக்கும் சூதேபோல் துன்பம்

உழத்தொறுஉம் காதற்று உயிர். (940)

துன்பம் தொடரத் தொடர வாழ்வில் ஆசை வளர்வது போல தோற்கத் தோற்க சூதாடிக்கு சூதில் ஆசை தொற்றிக்கொண்டே இருக்கும்.

9. மருந்து (95 வது அதிகாரம்)

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்

வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று. (941)

மருத்துவ நூலறிஞர் வாதம் (வளி), பித்தம் (சூடு), சிலேத்துமம் (குளிர்ச்சி) என்னும் மூன்றில் எது குறைந் தாலும் கூடினாலும் நோய் உண்டாகும் என்பர். இம் மூன்று நாடிகளும் சமச்சீராக இயங்குதலே உடலுக்கு நலம்.

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது

அற்றது போற்றி உணின். (942)

முன்னே அருந்திய உணவு செரித்துவிட்டதா என்று உணர்ந்து மீண்டும் உண்டால் இந்த உடலுக்கு மருந்தே வேண்டிய தில்லை.

அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு

பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு. (943)

உணவின் செரிமானம் அறிந்து அதற்கேற்ப அளவாக உண்க. மாணுட உடம்பு நெடுங்காலம் மன்னுதற்கு அதுவே வழி.

அற்றது அறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல

துய்க்க துவரப் பசித்து. (944)

செரிமானம் அறிந்து, நன்றாகப் பசித்தபின், தன் உடம்புக்கு ஏற்ற உணவைத் தேர்ந்து, ஒழுங்கைக் கடைப்பிடித்து உண்ண வேண்டும்.

மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறுத்துண்ணின்

ஊறுபாடு இல்லை உயிர்க்கு. (945)

உடலுக்கு இசைவான உணவை (சுவை கருதி) அதிகமாக உண்ணாது) அளவாக உண்டால், உயிருக்குத் தீங்கு உண்டாகாது.

இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்

கழிபேரிரையான் கண் நோய். (946)

உண்டது செரித்துக் கழிந்தபின் உணவு உண்டானுக்கு இன்பம் நிலையானது.
ஓயாது இரை எடுப்பவன் போல் தின்று மகிழ்பவனுக்கு நோய் (நிலையானது).

தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்

நோயள வின்றிப் படும். (947)

உணவை எரிக்கும் செரிமானத்தின் அளவையும், பசியின் தேவையையும்
தெரியாமல் அதிகமாக உண்பவன் அளவற்ற நோய்களில் அல்லல் அடைவான்.

நோய்நாடி நோய்முதல்நாடி அதுதணிக்கும்

வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல். (948)

நோய், நோயின் காரணம், நோய் தீர்க்கும் வழி மூன்றையும் அறிந்து மருத்துவம்
செய்தல் வேண்டும். இக்குறளில் பண்டை மருத்துவத்தில் நாடி பார்க்கும் செயலை
நினைப்பூட்டுதல் போல நாடி என்றசொல் வருவது அழகு)

உற்றான் அளவும் பிணியளவும் காலமும்

கற்றான் கருதிச் செயல். (949)

நோயாளியின் உடல்திறன், நோயின் திறன், பருவகால நிலை மூன்றையும்
ஆராய்ந்து மருத்துவன் தொழில் புரிய வேண்டும்.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து உழைச் செல்வானென்று

அப்பால்நாற் கூற்றே மருந்து. (950)

மருத்துவத்தின் நான்கு அங்கங்களாக இருப்பன : நோயாளி, மருத்துவர், மருந்து,
செவிலியர்.(மருந்தும், மருத்துவரும் இருந்தாலும் நோயாளிக்கு முறைப்படி மருந்து தர
'உழைச் செல்வோன்' (செவிலி) அவசியம் என்ற குறிப்பு கவனிக்கத் தக்கது).

10. மானம் (97 வது அதிகாரம்)

இன்றி யமையாச் சிறப்பின ஆயினும்

குன்ற வருப விடல். (961)

என்னதான் தவிர்க்கமுடியாத சிறப்புடைய காரியங்களாயினும், தகுதிக்கு இழுக்குத் தரும் செயல்களைச் செய்ய லாகாது.

சீரினும் சீரல்ல செய்யாரே சீரோடு

பேராண்மை வேண்டு பவர். (962)

பெருமையையும் மதிப்புமிக்க ஆளுமையையும் தமக்குரிய பண்பாகக் கொண்டோர் புகழுக்காகக் கூட மானக் கேடான செயல்கள் புரியார்.

பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய

சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு. (963)

வாழ்வில் வசதியும் வளமும் பெருகும்போது பணிவு டைமை நல்லது. வசதியும் வளமும் சுருங்கும்போது பெருமிதம் இன்றியமையாதது.

தலையின் இழிந்த மயிரணையர் மாந்தர்

நிலையின் இழிந்தக் கடை. (964)

மனிதர் தம் தரத்திலிருந்து தாழ்ந்து நடந்தால், தலையி லிருந்து உதிர்ந்த முடிபோல் இழிவு அடைவர்.

குன்றின் அனையாரும் குன்றுவர் குன்றுவ

குன்றி அனைய செயின். (965)

குன்றிமணி அளவு கீழான செயல்புரிய நேர்ந்தாலும் கூட, மலைபோல் உயர்ந்தோர் மண்தரையில் வீழ்ச்சி உறுவர்.

அகம் இன்றால் புத்தேள்நாட்டு உய்யாதால் என்மற்று

இகழ்வார் பின்சென்று நிலை. (966)

தம்மை இகழ்ந்துரைப்பார் பின்சென்று வாழ நேர்ந்தார்க்குப் புகழ் கிடைக்காது,
வானுலகு என்று சொல்லப் படும் அந்த இடம் செல்லும் பேறும் வாய்க்காது.

ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலின் அந்நிலையே

கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று. (967)

பகைவர்பின் சென்று கையேந்தி வாழ்வதையிடம் அவன் அழிந்தான் 'மானத்தோடு'
எனப் பேசப்படுவதே நல்லது.

மருந்தோமற் றூன்ஓம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை

பீடழிய வந்த இடத்து. (968)

நற்குடியின் மாண்புகளுக்கு இழிவுநேரும் காலத்து, கேவலம் உடலைப் பேணி
வாழும் வாழ்க்கை மருந் தாகுமா? (செத்து விடுவதே நல்லது என்பது கருத்து)

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார்

உயிர்நீப்பர் மானம் வரின். (969)

முடி உதிர்ந்தால் கவரிமான் வாழாது. மானத்துக்குக் கேடு நேர்ந்தால் அக்
கவரிமான் போன்றோர் உயிரை நீத்து விடுவர்.

இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்

ஒளிதொழு தேத்தும் உலகு. (970)

இழிவு நேர்ந்தால் உயிர்வாழ விரும்பாத மானம் படைத்தோரின் ஆளுமையை
உலகம் போற்றிக் கொண் டாடும்.

11. பெருமை (98 வது அதிகாரம்)

ஒளிஒருவற்கு உள்ள வெறுக்கை இளிஒருவற்கு

அஃதிறந்து வாழ்தும் எனல். (971)

உள்ளத்து உறுதியே ஒரு மனிதனுக்கு ஆளுமை ஒளியைத் தரும். ஊக்கத்தை
இழந்து எப்படியேனும் வாழலாம் என்று நினைப்பது இழிவே தரும்.

பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான். (972)

எல்லா உயிர்களும் பிறப்பினால் சமம். ஆயினும் செய்யும் தொழிலின் தரத்தால், மாறுபாட்டால் அவர்தம் சிறப்பும் மேன்மையும் வேறுபடுகின்றன.

மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லார் கீழிருந்தும்

கீழல்லார் கீழல் லவர். (973)

பதவி, பணம், இனம் காரணமாக உயர்நிலையில் இருந்தாலும் மேன்மைமிகு பண்பில்லாதவர் மேலானவர் அல்லர். அதே காரணங்களால் கீழ்நிலையில் இருந்தாலும் இழிவான பண்பு இல்லாதவர் கீழானவர் அல்ல.

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்

தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு. (974)

உறுதியான கற்புள்ளம்கொண்ட பெண் தன்னைக்க காத்துக் கொள்வதுபோலப் பெருமையும் தன்னைப் போற்றி நடப்பவர் களாலேயே சிறப்புப் பெறுகிறது.

பெருமை உடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின்

அருமை உடைய செயல். (975)

எல்லாராலும் செய்தற்கு அரிய செயல்களை ஆற்றும் வல்லமை, பெருமை காக்கும் சான்றோர்களுக்கே உரியது.

சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை பெரியாரைப்

பேணிக்கொள் வேம் என்னும் நோக்கு. (976)

எல்லாம் வல்ல பெரியாரை இனமாகப் போற்றிக் கொண்டு நல்வாழ்வு வாழும் எண்ணம் சிறியார்க்கு ஏற்படுவதில்லை.

இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாம் சிறப்புந்தான்

சீரல்ல வர்கட் படிந். (977)

பட்டமும், பதவியும், பணமும் தகுதியற்றவர்களுக்குப் போய்ச் சேருமானால் ஏறுக்கு மாறாகவே எல்லாம் நடக்கும்.

பணியுமாம் என்றும் பெருமை சிறுமை

அணியுமாம் தன்னை வியந்து. (978)

பெருமைமிக்கவர் பணிவுடையராக இருப்பர். சிறுமைக் குணம்மிக்கவர் தற்புகழ்ச்சியில் மயங்கித் தம்மைத் தாமே பாராட்டிக் கொள்வர்.

பெருமை பெருமிதம் இன்மை சிறுமை

பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல். (979)

தம்மைத்தாமே வியந்துகொள்ளும் செருக்கு பெருமை மிக்கவர் கட்டு இல்லை. தற்புகழ்ச்சியின் மேலமர்ந்து ஊர்ந்து திரிவதே சிறுமையின் இயல்பு.

அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்

குற்றமே கூறி விடும். (980)

அடுத்தவர் குற்றங்களை மறைத்து நல்லனவற்றைப் பாராட்டுவதே பெருமையின் இயல்பு. பிறரது நற்செயல் களை விடுத்துக் குற்றங்களைக் கூறித் திரிவதே சிறுமையின்

12. சான்றாண்மை (99 வது அதிகாரம்)

கடன்என்ப நல்லவை எல்லாம் கடன் அறிந்து

சான்றாண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு. (981)

கடமை அறிந்த, நிறை குணமேந்திய சான்றோர்க்கு உண்மையில் இதுதான் கடமை என்ற பாகுபாடில்லை நல்லவை எவையோ அவையெல்லாம் கடமைகளே.

குணநலம் சான்றோர் நலனே பிறநலம்

எந்நலத்து உள்ளதூஉம் அன்று. (982)

நற்பண்புகளே சான்றோர்க்கு அழகாகும். பிறவகை சிறப்புக்கள் உண்மையான அழகென உரைக்க முடியாது.

அன்புநாண் ஒப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையொடு

ஐந்துசால்பு ஊன்றிய தூண். (983)

சான்றாண்மை என்ற மாளிகைக்கு ஐந்து தூண்களாக அமைவன: மக்களிடம் அன்பு, பழிக்கு நாணுதல், பிறர்க்குப் பயன்படுதல், இரக்கம், உண்மை பேசுதல் என்பன.

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை

சொல்லா நலத்தது சால்பு. (984)

கொல்லாமையை இயல்பாகக் கொண்டது தவம். மற்றவர் குற்றங்களை புறத்தே எடுத்துச் சொல்லா மையை இயல்பாகக் கொண்டது சான்றாண்மை.

ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் அது சான்றோர்

மாற்றாரை மாற்றும் படை. (985)

உண்மையில் வலிமை மிக்கவரின் ஆற்றலாய்த் திகழ்வது பணிவு என்னும் பண்பு. எதிரிகளைத் திருத்தச் சான்றோர் கையாளும் படை அது.

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனின் தோல்வி

துலையல்லார் கண்ணும் கொளல். (986)

சான்றாண்மையின் தரத்தை மதிப்பிடும் உரைகல் எது? தமக்குச் சமமாகாத எளியவரிடம் தோற்க நேர்ந்தாலும் அதனைத் தாழ்வென்று கருதாது ஏற்கும் பெருந் தன்மையே அது.

இன்னாசெய் தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்

என்ன பயத்த்தோ சால்பு. (987)

தீமை இழைத்தவர்க்குப் பதிலாக நன்மை செய்யா விட்டால் (பண்புகளின் நிறைகுடமான) சால்புக்கு வேறு பயன்தான் என்ன?

இன்மை ஒருவற்கு இளிவன்று சால்பென்னும்

திண்மை உண்டாகப் பெறின். (988)

அரும்பண்புகளை அழுத்தமாகக் கடைப்பிடிக்கும் சான்றோருக்கு வறுமை எவ்வகையிலும் இழிவாக அமையாது.

ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக்கு

ஆழி எனப்படு வார். (989)

சான்றாண்மையின் ஆழ்கடலாக விளங்கும் பெரியோர் இயற்கை சீறிச் சினந்து உலகத்தைச் சீர்குலைக்கும் வேளையிலும் தம் உறுதி குலையார்.

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் இருநிலம்தான்
தாங்காது மன்னோ பொறை. (990)

சான்றோர் தமக்கு இயல்பான நற்பண்பில் குறைவு டையவர் களாகும் நிலை
நேர்ந்தால், எல்லாம் தாங்கும் நிலம் எதையும் தாங்காது தகர்ந்துபோகும்.

13. பண்புடைமை (100 வது அதிகாரம்)

எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்

பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. (991)

பண்புடைமை என்னும் நன்னெறியை அடைய எல்லாரிடமும் எளிமையாகவும்
இனிமையாகவும் கலந்து பழகுவதே சிறந்த வழி.

அன்புடைமை ஆன்ற குடிப்பிறத்தல் இவ்விரண்டும்

பண்புடைமை என்னும் வழக்கு. (992)

அன்பு பாராட்டுதலும், அருமை பெருமை மிக்க நற்குடிப் பண்போடு
நடந்துகொள்ளுதலும் பண்புடை மையின் நெறிகளாகும்.

உறுப்பொத்தல் மக்களொப்பு அன்றால் வெறுத்தக்க

பண்பொத்தல் ஒப்பதாம் ஒப்பு. (993)

எல்லாரையும்போல உறுப்புக்கள் இருப்பதால் மட்டும் ஒருவன்
மனிதனாவதில்லை. நிறைந்த பண்பு களால் சிறந்திருப்பதே மனிதனை மெய்யான
மனிதனாக்கும்.

நயனொடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார்

பண்புபா ராட்டும் உலகு. (994)

விரும்பத்தக்க இனிமையோடு, வேண்டுமளவு நன்மை செய்கின்ற பயன்மிக்க
நல்லோரின் பண்பை உலகம் போற்றிப் பாராட்டும்.

நகையுள்ளும் இன்னாது இகழ்ச்சி பகையுள்ளும்

பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. (995)

பண்பிற் சிறந்தோர் நண்பர்களிடையில் கூட எவரையும் புண்படுத்திச் சிரிக்கமாட்டார்கள். பகைவரிடமும் பண்பு மாறாது நடப்பார்கள்.

பண்புடையார்ப் பட்டுண்டு உலகம் அது இன்றேல்
மண்புக்கு மாய்வது மன். (996)

பண்பாளர்களை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் உலகம் இயங்குகின்றது. அவர்கள் மட்டும் இல்லை யென்றால் புவி என்றோ புழுதியாய்ப் போயிருக்கும்.

அரம்போலும் கூர்மைய ரேனும் மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர். (997)

மனிதநேயம் என்னும் மாண்புறு பண்பில்லாதவர் அரம்போல் கூரிய அறிவு பெற்றிருந்தாலும் என்ன? அவர்கள் மனிதர்களே அல்ல, புலனுணர்வற்ற மரங்கள். நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்

பண்பாற்றா ராதல் கடை. (998)

நட்புப் பாராட்டாமல் தமக்கு நன்மை தராத செயல்கள் புரிபவர்களிடத்திலும், அன்போடும் பண் போடும் நடந்து கொள்ளாதவனே கீழ்மகன்.

நகல்வல்லர் அல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்
பகலும்பாற் பட்டன்று இருள். (999)

எல்லாரோடும் சிரித்து மகிழ்த் தெரியாதவர்களுக்கு இந்த மாபெரும் உலகம் பட்டப் பகலிலும் நடட்டநடு நிசியாகவே இருக்கும்.

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம் நன்பால்
கலந்தீமை யால்திரிந் தற்று. (1000)

பண்பு கெட்டவன் திரண்ட செல்வம் பெற்றிருப்பது எத்தகையது தெரியுமா? நல்ல பால் பாத்திரத்தின் குற்றத்தால் திரிந்து போவது போன்றது.

14. நன்றியில் செல்வம் (101 வது அதிகாரம்)

வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொருள் அஃதுண்ணான்

செத்தாள் செயக்கிடந்தது இல். (1001)

இடமில்லை என்னுமளவு பொருளைக் குவித்து அதைத் தானும் நுகராது. பிறருக்கும் வழங்காது செத்துப் போனால், அச் செல்வத்தால் யாது பயன்?

பொருளானாம் எல்லாமென்று ஈயாது இவறும்

மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு. (1002)

எல்லாவற்றையும் பொருளால் செய்யமுடியும் என்று கருதி யாருக்கும் எதுவும் கொடாது இறுகப் பற்றி மயங்கும் மனிதன் இழிபிறவி ஆவான்.

ஈட்டம் இவறி இசைவேண்டா ஆடவர்

தோற்றம் நிலக்குப் பொறை. (1003)

தேடிய பொருளைச் சிக்கெனப் பிடித்துக்கொண்டு கருமி என்ற பெயர் தவிர வேறு புகழ் வேண்டாத மனிதன் பெற்ற மண்ணுக்குப் பெருஞ்சுமை ஆவான்.

எச்சமென்று என்னண்ணுங் கொல்லோ ஒருவரால்

நச்சப் படாஅ தவன். (1004)

எவராலும் விரும்பப்படாத கருமி தனக்குப்பின் வாழ்ந்த அடையாளமாக எதனை விட்டுச் செல்லு வானோ?

கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு அடுக்கிய

கோடிஉண் டாயினும் இல். (1005)

தானே நுகர்வதும், பிறருக்கு வழங்குவதுமாகிய செயல் களால் செல்வத்தைப் பயன்படுத்தாதவனிடம் கோடிகள் குவிந்து பயன் என்ன?

எதம் பெருஞ்செல்வம் தான்துவ்வான் தங்கார்க்கொன்று

ஈதல் இயல்பிலா தான். (1006)

தேவைப்படுபவர்களுக்கு எதுவும் தராமல், தானும் அனுபவிக்காமல் வறிதே குவித்து வைப்பான் தன் செல்வத்துக்குத் தானே வந்த நோய்.

அற்றார்க்கொன்று ஆற்றாதான் செல்வம் மிகநலம்

பெற்றாள் தமிழள் மூத் தற்று. (1007)

ஏழை எளியவர்க்கு எதுவும் தராதவனின் செல்வம் - அழகும் அறிவும் படைத்த பெண் மணவாழ்வு பெறாமலே. மூத்து முதிர்ந்து இளமையை வீணே இழத்தற்குச் சமமாகும்.

நச்சப் படாதவன் செல்வம் நடுவூருள்

நச்சமரம்பழுத் தற்று. (1008)

ஈகைக் குணம் இல்லாததால் யாராலும் விரும்பப் படாதவனின் செல்வம் நடு ஊரில் நச்சமரம் பழுத்திருப்பது போன்றது.

அன்பொரீஇத் தற்செற்று அறநோக்காது ஈட்டிய

ஒண்பொருள் கொள்வார் பிறர். (1009)

அன்பை விலக்கி, தன்னைத்தானே வருத்தி, அறநெறி பாராது (வாயையும் வயிற்றையும் கட்டி) ஒருவன் திரட்டிய செல்வம், தனக்கோ தன்னைச் சார்ந்தவர்களுக்கோ பயன் படாமல், தொடர்பற்ற எவருக்கோ போய்ச் சேரும்.

சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி

வறங்கூர்த் தனையது உடைத்து. (1010)

பண்பாளர்களான செல்வர்கள் சிறிதளவு வறுமை அடைவது, வளமுறப் பொழியும் மேகம் வறண்டு போனதற்கு நிகராகும்.

15. நாணுடைமை (102 வது அதிகாரம்)

கருமத்தால் நாணுதல் நாணுத் திருநுதல்

நல்லவர் நாணுப் பிற. (1011)

தீய செயல்களுக்காக வெட்கப்படுவதே நாணுடைமை. மற்றொரு வகை நாணமும் உண்டு. அது ஒளிவாய்ந்த நெற்றியை உடைய நங்கையரின் நாணம்.

ஊனுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல

நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு. (1012)

உடையும் உணவும் அவைபோன்ற பிறவும் எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவானவை. பழிக்கு நாணும் வெட்கமே மனிதர்க்குத் தனிச் சிறப்பு.

ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம் நாண்என்னும்

நன்மை குறித்தது சால்பு. (1013)

உயிர் உடலைச் சார்ந்தே இருக்கிறது. சால்பு என்னும் பண்புக் களஞ்சியம் நாணத்தைச் சார்ந்தே இருக்கிறது.

அணிஅன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு அஃதின்றேல்

பிணிஅன்றோ பீடு நடை. (1014)

சான்றோர்க்குப் பழி நாணும் பண்பே அணிகலன், அழகு. அந் நாணம் இல்லாதாரின் பெருமித நடை உண்மையில் நோய்வாய்ப்பட்டவனின் நடை.

பிறர்பழியும் தம்பழியும் நாணுவார் நாணுக்கு

உறைபதி என்னும் உலகு. (1015)

பிறருக்கு ஏற்படும் பழிக்காகவும், தமக்கு ஏற்படும் பழிக்காகவும் நாணும் பெரியவர்களை நாணுடைமையின் உறைவிடம் என்பார்கள்.

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்

பேணலர் மேலா யவர். (1016)

பழிக்கு நாணும் பண்பைப் பாதுகாப்பு வேலியாகக் கொள்ள வேண்டும். உயர்ந்தோர் இந்த நாண்வேலியை விடுத்து இப்பெரிய உலகத்தைத் தந்தாலும் மதிக்க மாட்டார்கள்.

நாணால் உயிரைத் துறப்பர் உயிர்ப் பொருட்டால்

நாண்துறவார் நாண் ஆள் பவர். (1017)

நாணுடைமை பேணும் சான்றோர் ஒன்றுற்றக்கால் நாணம் காக்க உயிரை விட்டாலும் விடுவார்கள். உயிருக்காக நாணத்தை விடமாட்டார்கள்.

பிறர்நாணத் தக்கது தான்நாணா னாயின்

அறம்நாணத் தக்க துடைத்து. (1018)

மற்றவர்கள் கண்டு வெட்கப்படும் செயலைச் செய்து விட்டு அதற்காகாத் தான் வெட்கப்படாவிட்டால் அறம் வெட்கப்பட்டு அகன்று நீங்கும்.

குலஞ்சும் கொள்கை பிழைப்பின் நலஞ்சும்

நாணின்மை நின்றக் கடை. (1019)

கொண்ட நற்கொள்கையில் தவறு ஏற்பட்டால் குடி அழியும். நாணம் கெட்டு வாழ்வு நடத்தினால் எல்லா நலங்களும் அழியும்.

நாண்அகத் தில்லார் இயக்கம் மரப்பாவை

நாணால் உயிர்மருட்டி யற்று. (1020)

பழிக்கு நாணப்படாதார் வாழ்வில் நடமாடுவது. உயிரற்ற மரப்பொம்மையைக்கயிற்றால் கட்டி ஆடவைப்பது போன்றது.

16. குடிசெயல் வகை (103 வது அதிகாரம்)

கருமம் செயலுருவன் கைதூவேன் என்னும்

பெருமையின் பீடுடையது இல். (1021)

தன் குடும்பத்துக்குரிய கடமையைச் செய்யப் பின்வாங்க மாட்டேன் என்று ஒருவன் பூணும் உறுதியைக் காட்டிலும் பெருமையும் உயர்வும் தருவது மற்றொன்றில்லை.

ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின்

நீள் வினையால் நீளும் குடி. (1022)

கடுமையான உழைப்பும், நிறைவான அறிவும் ஆகிய இரண்டின் தொடர்ந்த செயல்பாட்டால் குடி தழைக்கும்.

குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்

மடிதற்றுத் தான்முந் துறும். (1023)

'என்குடி வாழ அயராது உழைப்பேன்' என்று துணிந்தவனுக்கு இடுப்பு வேட்டியை இறுக்க கட்டிக் கொண்டு தெய்வம் ஓடிஓடி உதவும்.

தூழாமல் தானே முடிவெய்தும் தம்குடியைத்

தாழாது உகுற்று பவர்க்கு. (1024)

தம்குடி எக்காரணத்தாலும் தாழ்ந்துவிடலாகாது என்று தளராது உழைப்பவர்களுக்கு இயல்பாகவே முன்னேற்றம் உண்டாகும்.

குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்

சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு. (1025)

தவறுகள் இழைக்காமல் தன்குடியை வாழவைக்க முயல் பவனைப் போற்றி உலகம் உறவு பாராட்டி மகிழும்.

நல்லாண்மை என்பது ஒருவற்குத் தான்பிறந்த

இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல். (1026)

தான் பிறந்த குடும்பத்தின் பொறுப்புக்களைத் தானேதாங்கிக்கொள்ளமுன்வரும் பண்புதான் உண்மையான வீரம்.

அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்தும்

ஆற்றுவார் மேற்றே பொறை. (1027)

போர்க்களத்தில் வெற்றியின் போக்கு வீரர்களால் தான் தீர்மானிக்கப்படும். குடும்பத்திலும் தாங்க வல்லவர் மீதே பொறுப்புச் சமை விழும்.

குடிசெய்வார்க்கு இல்லை பருவம் மடிசெய்து

மானம் கருதக் கெடும். (1028)

குடும்பம் காக்கும் கடமைக்கு நேரமும் காலமும் இல்லை. சோம்பலும், பொய்யான மான உணர்வும் கருதினால் குடிநலம் குலையும்.

**இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு. (1029)**

குடும்பத்தின் குறைகள் தெரியாமல் காத்து ஓயாமல் உழைப் பவனின் உடம்பு துயரங்களுக்கே உறைவிட மோ? (வள்ளுவரின் ஆழ்ந்த இரக்கம் இக்குறளில் தொனிக்கிறது).

**இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழும் அடுத்தான்றும்
நல்லாள் இலாத குடி. (1030)**

தோள் கொடுத்துத் தாங்கும் பொறுப்பானதலைமகன் இல்லாத குடி, துன்பம் என்னும் கோடரியால் தாக்குண்ட அடிமரமாய் வீழ்ந்து படும்.

17. உழவு (104 வது அதிகாரம்)

**சுழன்றும் ஏர்ப்பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை. (1031)**

ஆயிரம் தொழில்களின் பின் அலைந்து திரிந்தாலும் கடைசியில் உலகம் போவது கலப்பையின் பின்னால். அதனால் துயரம் தந்தாலும் உயர்ந்த தொழில் உழவுத் தொழிலே.

**உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி அஃதாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து. (1032)**

உழவுத் தொழில் செய்ய அஞ்சி ஓடுவோரையும் தாங்குகின்ற காரணத்தால், உழவரை உலகென்னும் தேரின் அச்சாணி எனலாம்.

**உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர். (1033)**

உழவுத் தொழில் புரிந்து தானும் உண்டு, பிறருக்கும் ஊட்டுபவர்களே உரிமையுடன் வாழ்பவர் ஆவார். மற்றவர்கள் எல்லாம் இன்னொருவருக்குக் கட்டுப் பட்டுத் தொழுது பின் சென்று வாழ்பவர் ஆவர்.

பலகுடை நீழலும் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்

அலகுடை நீழ லவர். (1034)

வெண்கொற்றக் குடை நிழலில் ஆளும் பல ஆட்சிகளையும் தம் அரசனின் ஆட்சி நிழலுக்குக்கொண்டு வரும் ஆற்றல் நெற்கதிரின் நிழலில் ஆளும் உழவர் பெரு மக்களுக்கு உரியது.

இரவார் இரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது

கைசெய்துண் மாலை யவர். (1035)

யாரையும் வஞ்சிக்காது தம் கரத்தால் உழைத் துண்ணும் இயல்புடைய உழவர் எவரிடமும் பிச்சை எடுக்க மாட்டார்- இரப்பார்க்குத் தாம் ஈந்து மகிழ்வர்.

உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்

விட்டேம் என் பார்க்கும் நிலை. (1036)

உழவர்கள் பணிநிறுத்தம் செய்துவிட்டால், முற்றும் துறந்தவர்களும் பற்றுக்கோடின்றித் தடுமாறுவர்.

தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்

வேண்டாது சாலப் படும். (1037)

ஒருபலம் எடையுள்ள புழுதி கால்பலம் எடை வரும்படி உழுது காயவிட்டால் கைப்பிடி எருவும் உரமிடாது நிலம் நன்கு விளையும். (நிலத்தைப் பக்குவம் செய்ய உழுது காயவிடுதல் அவசியம்)

ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல் கட்டபின்

நீரினும் நன்றதன் காப்பு. (1038)

உழுதல், உரமிடுதல், களையெடுத்தல், நீர் பாய்ச்சுதல், காவல் காத்தல் ஆகிய செயல்கள் உழவுத் தொழிலில் ஒன்றைவிட ஒன்று மேலானவை.

செல்லான் கிழவன் இருப்பின் நிலம் புலந்து

இல்லாளின் ஊடி விடும். (1039)

நில உரிமையாளன் நித்தமும் வேளாண் நிலத்துக்குச் செல்லவேண்டும். இல்லையானால் ஓர் இல்லத்தரசி போல நிலமும் ஊடல் கொண்டு விளைச்சலில் குன்றும்.

இலமென்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்

நிலமென்னும் நல்லாள் நகும். (1040)

ஏழையர் யாம் என்று ஏங்கிச் சோம்பியிருப்பாரைக் கண்டால் நிலம் என்னும் நங்கை (ஏளனமாய்ச்) சிரிப்பாள்.

18. நல்குரவு (105 வது அதிகாரம்)

இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்

இன்மையே இன்னா தது. (1041)

('கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது' என்பர்.) வறுமையினும் கொடியது எது? வறுமையை விட..... வறுமையே கொடியது.

இன்மை எனஒரு பாவி மறுமையும்

இம்மையும் இன்றி வரும். (1042)

வறுமை என்ற நிகரில்லாப் பாவி இன்று மட்டுமல்ல பின்வரும் காலங்களிலும் தொடர்ந்து கொண்டே இருப்பான்.

தொல்வரவும் தோலும் கெடுக்கும் தொகையாக

நல்குரவு என்னும் நசை. (1043)

குடியின் பழம் பெருமையையும், தோற்றப் பொலி வையும் வறுமையின் அழிக்கும். இறுக்கம். முழுமையாக

இற்பிறந்தார் கண்ணேயும் இன்மை இளிவந்த

சொற்பிறக்கும் சோர்வு தரும். (1044)

நற்குடிப் பிறந்தாராயினும் வறுமை வசப்பட்டு விட்டால் தரக் குறைவான சொற்களைப் பேசும்படி அது சோர்வைத் தரும்.

நல்குரவு என்னும் இடும்பையுள் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும். (1045)

வறுமையே துன்பம். அத்துன்பத்துள் மேலும் பல துன்பங்கள் ஒன்றாக வந்து
விளையும்.

நற்பொருள் நன்குணர்ந்து சொல்லினும் நல்கூர்ந்தார்
சொற்பொருள் சோர்வு படும். (1046)

என்னதான் ஆய்ந்தாய்ந்து நல்ல பொருளை வல்லமையோடு சொன்னாலும்
வறியவர் சொல் மதிப்புப் பெறாது. ('ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறாது')

அறஞ்சாரா நல்குரவு ஈன்றதா யானும்
பிறன்போல் நோக்கப் படும். (1047)

நன்னெறி சாராமையால் ஏற்படும் ஏழ்மைக்கு உரியவனைப் பெற்ற தாய் கூட
அன்னியனாக நோக்கு வாள்.

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலும்
கொன்றது போலும் நிரப்பு. (1048)

நேற்றும் (வறுமை காரணமாக) என்னைக் கொன்று தின்ற பசி இன்றும் வருமோ?
(வறுமையின் அவலத்தைக் கூறுகிறது குறள்)

நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் நிரப்பினுள்
யாதொன்றும் கண்பாடு அரிது. (1049)

சுட்டெரிக்கும் நெருப்புக்கு உள்ளே கூட நிம்மதியாகத் தூங்கினாலும் தூங்கலாம்.
வறுமையில் கண்களுக்கு உறக்கமும் வராது.

துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை
உப்புக்கும் காடிக்கும் கூற்று. (1050)

வறுமையால் ஏதும் அற்றார் முழுமையாகத்துறவிகள் ஆகி விடலாம். அவ்வாறு
ஆகாமல் இருப்பதால் பிறரது உப்புக்கும் கஞ்சிக்கும் இவர்கள் எமனாக

வாய்த்துவிட்டார்கள். (வறியவர் மீதல்ல, வறுமையின் மீது ஏற்பட்ட சினத்தால் இவ்வாறு வள்ளுவர் பேசுகின்றார்.)

19. இரவு (106 வது அதிகாரம்)

இரக்க இரத்தக்கார்க் காணின் கரப்பின்

அவர்பழி தம்பழி யன்று. (1051)

ஈயும் தன்மையுடைய கொடையாளரிடம் உதவி கேட்பாயாக. அவர்களும் தம் கொடையுள்ளத்தை மறைத்தால் பழி அவர்களுக்கே. உனக்கு இல்லை.

இன்பம் ஒருவற்கு இரத்தல் இரந்தவை

துன்பம் உறாஅ வரின். (1052)

கேட்ட பொருள்கள் சிரமம் ஏதுமின்றிக் கிடைக்கு மாயின், உதவி கேட்பது கூட ஒருவகை இன்பம்தான்.

கரப்பிலா நெஞ்சின் கடனறிவார் முன்நின்று

இரப்புமோர் ஏளர் உடைத்து. (1053)

ஒளித்து வைக்காத உள்ளமும் ஈகைக் கடமையும் அறிந்த பெருமக்கள் முன்சென்று உதவி கேட்பது கூட ஒருவகை அழகுதான்.

இரத்தலும் ஈதலே போலும் கரத்தல்

கனவிலும் தேற்றாதார் மாட்டு. (1054)

கனவில்கூட ஒளித்து வைத்துக்கொள்ள அறியாத கொடையாளிகளிடம், உதவி கேட்பது கொடுப்பது போல் இனியது. உதவி

கரப்பிலார் வையகத்து உண்மையால் கண்ணின்று

இரப்பவர் மேற்கொள் வது. (1055)

ஒளிவுமறைவு அற்றவர் இருப்பதால்தான் இரப்பவர் அவர்கள் முன் நேர்நின்று உதவி கேட்கத் துணிகிறார்கள்.

கரப்பிடும்பை இல்லாரைக் காணின் நிரப்பிடும்பை

எல்லாம் ஒருங்கு கெடும். (1056)

ஒளிக்கும் கொடுமை இல்லாத நல்லோரைக் காணும்போது வறுமையின் கொடுமை முற்றிலும் அற்றுப் போகும்.

இகழ்ந்தெள்ளாது ஈவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ளம்

உள்ளுள் உவப்ப துடைத்து. (1057)

இகழாமலும், எள்ளிப் பேசாமலும் உதவுவாரைக் காணும்போது மகிழ்ச்சிமிக்கு உள்ளம் உள்ளுக்குள் உவந்து சிலிர்க்கும்.

இரப்பாரை இல்லாயின் ஈரங்கண்மா ஞாலம்

மரப்பாவை சென்றவந் தற்று. (1058)

உதவி வேண்டி உருகுபவர் இல்லாது போனால் ஈரம் நிறைந்த இப்பேருலகில் மக்கள் நடமாட்டம் மரப் பொம்மை இயக்கமாய் மாறும். (மனிதர்கள் இயந்திர மாகிவிடுவர் என்பது கருத்து)

ஈவார்கண் என்னுண்டாம் தோற்றம் இரந்துகோள்

மேவார் இலா அக் கடை. (1059)

உதவி பெறத் தக்கவர் உலகில் இல்லாமல் போனால் கொடுப்பவர்களுக்கு என்ன பெருமை இருக்க முடியும்?

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் நிரப்பிடும்பை

தானேயும் சாலும் கரி. (1060)

உதவி பெற விரும்புவோனுக்குச் சினம் இருத்த லாகாது. ஏனெனில் வறுமையின் துன்பம் தனக்கு இருப்பது போலவே கொடுப்பவனுக்கும் இருக்கலாமே. எனவே தனக்கு நேர்ந்த வறுமைத் துன்பமே சினம் வராம லிருக்கச் சாட்சி ஆகும்.

20. இரவச்சம் (107 வது அதிகாரம்)

கரவாது உவந்தீயும் கண்ணன்னார் கண்ணும்

இரவாமை கோடி யறும். (1061)

ஒளிக்காது மகிழ்ந்து கொடுக்கும் கண்போன்ற மனிதர்களிடம் கூட உதவி கேட்காமல் இருப்பது கோடிகள் பெற்றமைக்கு ஈடாகும். (இரப்பின் கொடுமையை முன் அதிகாரத்தில் கூறியவர் இங்கு இரவாமையின் பெரு மிதம் கூறுகின்றார்.)

இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து

கெடுகஇவ் வுலகியற்றி யான். (1062)

பிச்சை வாங்கியேனும் உயிர்வாழும் வாழ்க்கை வாழ நேருமானால் அந்த வாழ்வை வகுத்தவர்கள் யாராயினும் சீரழிந்து போவார்களாக.

இன்மை இடும்பை இரந்துதீர் வாமென்னும்

வன்மையின் வன்பாட்ட தில். (1063)

வறுமைக் கொடுமையைப் பிச்சை கேட்டு வாங்கியே தீர்த்துக்கொள்ளக் கருதும் வன்மையைப் போல் முரட்டுத்தனம் வேறில்லை.

இடமெல்லாம் கொள்ளாத் தகைத்தே இடமில்லாக்

காலும் இரவொல்லாச் சால்பு. (1064)

வசதி இல்லாத நிலையிலும் பிறிரிடம் வாங்கிப்பிழைக்கும் பண்பை ஒதுக்கிய நிறைகுணத்துக்கு அனைத்துலகும் இணையாகாது.

தெண்ணீர் அடுபற்கை ஆயினும் தாள்தந்தது

உண்ணலின் ஊங்கினியது இல். (1065)

சமைத்த உணவு வெறும் தண்ணீரைப் போன்ற கஞ்சியே ஆனாலும் உழைத்துக் கிடைத்த அந்த உணவை விடச் சுவையானது எதுவும் இல்லை.

ஆவிற்கு நீரென்று இரப்பினும் நாவிற்கு

இரவின் இளிவந்தது இல். (1066)

வளர்க்கும் பசுவிற்கு நீர்வேண்டும் என்று இரந்தாலும் கூட, நாவிற்கு அதைவிட இழிவான சொல் பிறி தொன்றும் இல்லை.

இரப்பன் இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பின்

கரப்பார் இரவன்மின் என்று. (1067)

உதவி கேட்கும்போது ஒளிப்பாரிடம் அருள்கூர்ந்து இரவாதீர்' என்று இரப்பார் ஒவ்வொருவரிடமும் யான் இரந்து வேண்டுகிறேன்.

இரவென்னும் ஏமாப்பில் தோணி கரவென்னும்

பார்தாக்கப் பக்கு விடும். (1068)

பிச்சை என்னும் பாதுகாப்பில்லாத படகு, ஒளித்தல் என்னும் பாறையில் பட்டுச் சுக்குநூறாகும்.

இரவுள்ள உள்ளம் உருகும் கரவுள்ள

உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும். (1069)

பிச்சை கேட்பதை எண்ணினால் நெஞ்சம் நெக்குருகும். கொடுக்க மறுப்பதை எண்ணினால் அந்த நெஞ்சமே காணாமல் போகும்.

கரப்பவர்க்கு யாங்கொளிக்கும் கொல்லோ இரப்பவர்

சொல்லாடப் போஓம் உயிர். (1070)

பிச்சைகேட்ட அளவிலேயே இல்லை என மறுப்பவரின் உயிர் போய்விடுமே! அந்த உயிர் எங்கே போய் ஒளிந்து விடுமோ? யார் அறிவார்?

வினாக்கள்

1. திருக்குறளின் வேறு பெயர்களைக் கூறுக.
2. பொருட்பால் எத்தனை அதிகாரங்களைக் கொண்டது?
3. திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தவர் யார்?
4. கல்வியின் சிறப்பினைப் பற்றி வள்ளுவன் எவ்வாறு கூறுகிறார்?

5. கண்ணோட்டம் என்ற அதிகாரத்தில் கூறப்படும் செய்தியினைக் கூறுக.
6. நட்பு என்பது எவ்வாறு இருக்க வேண்டுமென்று வள்ளுவர் கூறுகிறார்?
7. மானம் என்பதை வள்ளுவர் கூறும் செய்தியினை விளக்குக.

நாலடியார் பொருட்பால் (அரசியல்)

1. கல்வி

'கல்வி, என்பது, ஒருவன் தன் வாழ்வின் கண் தான் செப்பமாகத் தெளிந்த அறிவுடன் நடந்து கொள்வதற்கு உதவும், தகுதியுடைய நூல்களைக் கற்றலைக் குறிப்பதாகும். இதன் இன்றியமையாமை குறளினும் சரி. இந்நூலினும் சரி, அரசியல் தொடர்புடன் ஒட்டியே வற்புறுத்தப்படுகின்றது.

பொதுவாக, அனைவருக்குமே கல்வி இன்றியமையாதது தான் என்றாலும், பல்வேறு மக்களையும் ஆண்டு. நாட்டைப் பேணிக்காத்து நிற்கும் பொறுப்புடையவர்களுக்கு, அது மிகவும் இன்றியமையாததாகும் என்பது தெளிவாகும்.

கல்வியாவது, தத்தம் தொழிலுக்கு ஏற்ற அறிவுகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளலும் உண்மை உணர்வதற்கான விளக்கங்களைக் கேட்டுக் கற்றும் அறிதலும், அங்ஙனம் அறிந்தபின் அவற்றைப் பிறருக்குத் தான் வகுத்துக்கூற வல்லவனாதலும் ஆகும்.

நம் முன்னோர் வாழ்ந்த மரபுகள், அவர்களுடைய சிறந்த எண்ணங்கள். மற்றும் வாழ்வின் செப்பத்திற்கான பற்பல தெளிந்த முடிவுகள் அனைத்தும் தருவது கல்வி ஆதலின், அனைவரும் கற்றலில் மனஞ்செலுத்துதல் சிறப்பாகும்.

131. குஞ்சி அழகும், கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்.

மஞ்சள் அழகும், அழகல்ல,-நெஞ்சத்து,

'நல்லம்யாம்' என்னும் நடுவு நிலைமையால்

கல்வி அழகே அழகு.

தம்முடைய தலைமயிரினை அழகாகப் புனைந்து கொள்வதனாலே பெறுகின்ற அழகும், உடலினை வளைந்து கொண்டதாக விளங்கும் ஆடையினது கரைகளால் ஏற்படுகின்ற அழகும். நல்ல மணக்கலவைப் பூச்சுக்களை உடலிலே பூசிக்கொள்வதனால் ஏற்படும் அழகும் உண்மையான அழகு அன்று தம்முடைய நெஞ்சத்திலே, 'நாம் நல்லவர்கள்' என்ற உறுதியினைத் தருகின்ற நடுவுநிலைமையை ஏற்படுத்துவதனால், கல்வியினால் ஏற்படும் அழகே உண்மையான அழகாகும்.

“உடலழகுகள் நம்மைப் பார்க்கும் பிறருக்கே அழகாகத் தோன்றுவன: ஆனால் உள்ளத்துக்கு அழகு தருவது கல்வியொன்றினால் மட்டுமே அமையும்” என்பது கருத்து. குஞ்சி-ஆணின் தலைமயிர். கொடும் தானை வளைவுடைய ஆடை, உடலை வளைத்துச் சூழ்ந்திருப்பதால் கொடுந்தானை எனப்பட்டது. மஞ்சள்-மகளிர்க்குரிய பூச்சு. இதனால் கல்வி ஆடவர் மகளிர் ஆகிய இருவருக்கும் அழகு தருவது என்பது கூறப்பட்டது.

132. இம்மை பயக்குமால்; ஈயக் குறைவின்றால்;

தம்மை விளக்குமால்: தாமுளராக் கேடின்றால்:

எம்மை உலகத்தும் யாங்காணேம், கல்விபோல்

மம்மர் அறுக்கும் மருந்து,

கல்வியானது, இம்மை என்று சொல்லப்படும் இந்தப்பிறவியின் பயனாகிய உறுதிப் பொருள்களையும் தரும். செல்வத்தைப் போலல்லாமல் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறைவு படாமல் மென்மேலும் வளர்ந்துகொண்டே போகவும் செய்யும். அதனையுடைய ஒருவரைப் புகழ் என்னும் பெருமையால் நெடுந்தொலைவுக்கு விளக்கமுறச் செய்யும் சக்தியும், அதற்கு உண்டு. தாம் உயிருள்ளவராக வாழும் அளவும் கல்வி அழிதல் இல்லாது நிலைபெற்றுத் தம்முடன் விளங்கும். ஆதலால் கல்வியைப் போல அறியாமையாகிய நோயை ஒழிக்கின்ற ஒரு மருந்தினை யாம் எத்தன்மையான உலகத்தினும் காண்கின்றோ மில்லை.

கல்வி, அறியாமையைப் போக்கி அறிவை வளர்க்கும். பிற செல்வங்களோ அறிவை மறைத்து அறியாமையை வளர்ப்பன. ஆகவே, கற்றல் மிகவும் சிறப்புடையது என்பது கூறப்பட்டது.

133. களர்நிலத்துப் பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர்

விளைநிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்;
கடைநிலத்தோர் ஆயினும், கற்றறிந் தோரைத்
தலைநிலத்து வைக்கப் படும்.

உவர் நிலத்திலே தோன்றிய உப்பினை நல்ல விளை நிலத்தின் விளைந்த நெல்லினைக் காட்டினும் சிறப்புடையதாகச் சான்றோர் கொள்வார்கள். அங்ஙனமே கடையான பகுதியிலே பிறந்தவர்கள் ஆனாலும், கற்று அறிவுடையவர்களாக விளங்குபவர்களை, மேன்மையான பகுதியிலே வைத்துப் பெருமைப் படுத்துவார்கள் அறிவுடையோர்.

உயர்வும் தாழ்வும் பிறப்பால் அமைவனவன்று; கல்வியறிவால் அமைவனவே என்பது கருத்து. கடை நிலம், தலைநிலம் என்பன தாழ்ந்த நிலையிலுள்ள குடியினர், உயர்ந்த நிலையிலுள்ள குடியினர் ஆகியோரை இங்கே குறிக்கும்.

134. வைப்புழிக் கோட்படா; வாய்த்தீயின் கேடில்லை;

மிக்க சிறப்பின் அரசர் செறின்.-வவ்வார்;
எச்சம் எனவொருவன் மக்கட்குச் செய்வன
விச்சை: மற்று அல்ல, பிற.

கல்வியானது தான் வைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தினின்றும் பிறரால் களவாடப்பட முடியாதது. கொள்பவர் தகுதியுடையவராக வாய்த்து, அவருக்கு எவ்வளவுதான் கொடுத்தாலும் அதனால் வளர்ச்சி உண்டேயல்லாமல் அழிவில்லை . மிகுதியான சிறப்பின் காரணமாக அரசர்களே சினங்கொண்டு வந்தாலும் கவர்ந்து சென்றுவிட மாட்டார்கள். ஆதலால் ஒருவன் தன் மக்களுக்குத் தான் விட்டுச் செல்லும்

செல்வமென்று சேர்த்துவைக்கத் தக்கவை, கல்விப் பொருள்களே யல்லாமல் பிற அல்ல என்று அறிதல் வேண்டும்.

'மக்களுக்குச் செல்வத்தைச் சேமித்து வைத்துப் போவதைவிட அவர்களைக் கல்வியறிவு உடையவர்களாக்கி வைப்பதே சிறந்ததாகும்' என்பது கருத்து. எச்சம்-எஞ்சி நிற்பது. விச்சை - கல்வி.

135. கல்வி கரையில் கற்பவர் நாள்சில;

மெல்ல நினைக்கின், பிணிபல;-தெள்ளிதின்

ஆராய்ந் தமையுடைய கற்பவே, நீர்ஒழிய

பாலுண் குருகிற் றெரிந்து.

வித்தையாகிய கடலோ தனக்கொரு கரையேனும் இல்லாது முடிவின்றி விளங்குவதாகும். அவற்றைக் கற்பவர்களது வாழ்நாட்களோ மிகவும் சிலவாகும். பொறுமையாக நினைத்துப் பார்த்தோமானால், அந்த வாழ்நாட்களினும் இடையிடையே வந்து வருத்தும் நோய்களும் பலவாகும். ஆதலால், நீரினைத் தனியாகப் போகுமாறு பிரித்து ஒதுக்கிவிட்டுப் பாலைமாத்திரம் தான் உண்ணுகின்ற இயல்பினையுடைய அன்னப்பறவை போலத் தெளிவாக ஆராய்ந்து தமக்குப் பொருத்தமான சிறந்த நூல்களை மட்டுமே அறிவுடையோர் படிப்பார்கள்.

"அமைவுடைய' என்றது, அறிவுக்கு வளந்தருகின்ற உண்மைப் பொருள் கூறும் நூல்களை; அவற்றை மட்டுமே கற்கவேண்டும் என்பது கருத்து.

136. தோணி இயக்குவான், தொல்லை வருணத்துக்

காணின் கடைப்பட்டான் என்றிகழார்:-காணாய்!

அவன்றுணையா வாறுபோ யற்றே. நூல்கற்ற

மகன்றுணையா நல்ல கொளல்.

தோணியினைச் செலுத்துகின்றவன். பழமையான சாதிகளுள்ளும் கடைப்பட்ட சாதியைச் சேர்த்தவனே என்பதை அறிந்தாலும், அவனை யாருமே இகழமாட்டார்கள். அவனைத் துணையாகக் கொண்டு ஆற்று வெள்ளத்தைக் கடந்து கரைசேரவே

நினைப்பார்கள். இதனைக் கருதுதல் வேண்டும். இதுபோலவே. ஒவ்வொருவரும் அறிவு நூல்களைக் கற்றவன் எந்த வகுப்பினனாயினும் அதனைக் கருதாது. அவனைத் துணையாகக் கொண்டு நல்ல நூற்பொருள்களைத் தாமும் கற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'ஆசானாயிருக்கத் தக்கவன் கல்வியறிவு உடையவனே அல்லாமல் குலவுயர்வு உடையவன் அல்லன்' என்று கூறுவதன் மூலம். கல்வியால் குலப்பிறப்பின் இழிவும் போகும். உயர்வும் வாய்க்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

137. தவலருந் தொல்கேள்வித் தன்மை உடையார்.

**இகலிலார். எஃகுடையார், தம்முட் குழீஇ,
நகலின் இனிதாயின், காண்பாம்; அகல வானத்து
உம்பர் உறைவார் பதி.**

தொன்றுதொட்டு வழிவழியாக வருகின்ற குற்றமற்ற நூற்கேள்விகளினது தன்மையைப் பெற்றுள்ளவர்களும் பகைமைக் குணமானது இல்லாதவர்களும். ஆயுதம்போற் கூர்மையான நுட்ப அறிவு உடையவர்களும், தம்முள் ஒன்று கூடியிருக்கும் அவையினிடத்தே கூடியிருந்து மகிழ்தலைக் காட்டினும் இன்பந் தருவதாகுமானால், யாமும் பரந்த வானுலகத்தே தேவர்கள் வாழும் நகரமாகிய அமராவதியைச் சென்று காண்போமாக.

'அறிவுடையோர் அவையிலே கூடியிருக்கும் இன்பத்துக்கு வானுலகத்து இன்பமும் நிகராகாது' என்றது இது தவல் தவறுதல் இகல்-பகைமை. எஃகு-வேல் அதுபோற் கூர்மையான நுண்ணறிவு.

138. கனைகடல் தண்சேர்ப்ப! கற்றறிந்தார் கேண்மை

**நுனியிற் கரும்பு தின்றற்றே:- நுனிநீக்கித்
தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ, பண்பிலா
ஈரம் இலாளர் தொடர்பு.**

ஒலிமுழங்கும் கடலினது குளிர்ந்த கரைகளை உடைய நாட்டின் தலைவனே! நல்ல நூல்களைக் கற்று அறிவுடையவர்களாக விளங்குபவர்களுடைய நட்பானது

நுனியிலிருந்து அடிதோக்கிக் கரும்பைத் தின்பது போலத் தொடக்கத்திலே சற்று உவர்ப்பாயிருந்தாலும் வரவர இனிமை தருவதாய் இருக்கும். கரும்பை நுனியிலிருந்து தின்னுதலை விட்டு, அடியிலிருந்து துனிநோக்கித் தின்பதைப் போன்று, முதலிலே இனிமையாக இருந்தாலும், வரவர உவர்ப்பாகப் போய்விடுவது. கல்விப் பண்பற்ற அன்பில்லாதவர்களுடைய தொடர்பு ஆகும்.

'கல்வியுடையவர் தொடர்பே நெடுங்காலம் இன்பத் தருவது' என்று கூறிக் கல்வியின் சிறப்பு வலியுறுத்தப் பட்டது.

139. கல்லாரே ஆயினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தொழுகின்,
நல்லறிவு நாளுந் தலைப்படுவர்-தொல்சிறப்பின்
ஒண்ணிறப் பாதிரிப்பூச் சேர்தலால் புத்தோடு
தண்ணீர்க்குத் தான்பயந் தாங்கு.

தொன்மையாகவே விளங்கும் சிறப்பினையும் பிரகாசமான நிறத்தினையும் உடைய பாதிரிப் பூவினைச் சேர்தலால், புதிதான பானையோடானதும் தன்னிடத்தேயுள்ள குளிர்ந்த நீருக்குத்தான் வாசனையைக் கொடுக்கும். அதுபோலவே படியாதவரேயானாலும் படித்தவருடன் சேர்ந்து நடப்பாரானால், அச்சேர்க்கை காரணமாக, நாள்தோறும் நல்ல அறிவு உண்டாகப் பெறுவார்கள்.

படியாமற் போனாலும், படித்தவருடைய தொடர்பாவது வைத்துக் கொள்ளவேண்டும்' என்று சொல்வதன் மூலம், கல்வியின் சிறப்பைக் கூறுவது இது.

140. அலகுசால் கற்பின், அறிவு நூல் கல்லாது.
உலகுநூல் ஒதுவது எல்லாம். - கலகல்
கூஉந் துணையல்லால், கொண்டு, தடுமாற்றம்
போஒந் துணையறிவார் இல்.

அளவு மிகுந்த நூற்களினுள்ளே உண்மையான அறிவைத் தருகின்ற நூற்களைப் படியாது, இவ்வுலகத்துக்கே பயன்படுகின்ற நூற்களை மட்டுமே படிப்பதெல்லாம். கலகலவென்று கூவும் அளவை உடையதேயல்லாமல், அவ்வுலக நூற்களைப்

படித்ததைக் கொண்டு. பிறவித் துன்பங்களினின்றும் தடுமாற்றத்தை நீக்கிக் கொள்ளும். தன்மையை அறிந்தவர் எவரும் இல்லை.

'கற்பதிலும், உயிர்க்கு உறுதிதரும் நூற்களைக் கற்பதே சிறந்தது' என்பது கருத்து.

2. குடிப் பிறப்பு

தமிழ் அறநூல்கள் பிறப்பினால் உயர்வு தாழ்வு என்ற நிலையினை வன்மையாக மறுத்துக் கூறுவன எனினும், அவை ஒவ்வொரு குடியின் பழக்கவழக்க வேறுபாடுகளால் அவற்றுள் சில உயர்குடியாகவும், சில உயர்குடி அல்லாததாகவும் விளங்குவதையும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன.

சாதிக்குத் தக்க பழக்க வழக்கங்கள் சில நிலவுவது உண்மைதாம். அவை காலப்போக்கிலே அந்தக் குறிப்பிட்ட குடும்பத்தார் சமூகத்தின் பல்வகைச் சூழல்களால் நம்முடைய வாழ்வு முறையை அமைத்துக் கொள்ள நேரிட்ட காரணத்தால் உருவானவை. இப்படியே ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனக்கென ஒருவகையான பண்பாட்டு ஒழுக்கத்தைப் பேணிவந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையிலே பிறந்து வளரும் மனிதர்களும், அந்தந்தப் பண்பாட்டினைக் கொண்டவர்களாகவே விளங்குகின்றனர். இந்த உண்மையை மறைப்பதற்கில்லை.

உயர்ந்த குடியினரிடையே கல்வியும், நல்லொழுக்கமும் இயல்பாகவே படிந்திருக்க வேண்டும். அப்படிப் படிந்திருப்பதன் காரணமாக விளங்கும், அத்தகைய நற்குடிப்பிறப்பின் சிறப்பை இந்தப் பகுதி கூறுகிறது. நற்குடிப்பிறத்தல் ஊழ்வினைப் பயனால் வருவது என்பது சான்றோர் கொள்கை,

141. உடுக்கை உலறி உடம்பழிந்தக் கண்ணும்,

குடிப்பிறப் பாளர்தம் கொள்கையிற் குன்றார்;

இடுக்கண் தலைவந்தக் கண்ணும் அரிமா

கொடிப்புற் கறிக்குமோ மற்று?

உடுக்கப்படும் ஆடையும் கந்தலாய்ப்போன வறுமையினை அடைந்து தக்க உணவு இல்லாத காரணத்தால் தம் உடம்பும் மெலிவுற்று நலன் அழிந்துபோன காலத்தினும், உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள், தம்முடைய அந்தக் குடிக்கு உரிய கொள்கையினின்றும் குறைபடவே மாட்டார்கள். பசியினாலாகிய துன்பமானது மிகுதியாக நேர்ந்தவிடத்தும், சிங்கமானது கொடியாகப் படர்ந்திருக்கும் புல்லைத் தின்னுமோ?

'அது தின்னாதது போலவே அவரும் குடிப்பண்பிற்குக் குறைவு நேரும் செயலிலே ஈடுபடமாட்டார்கள்' என்பது கருத்து. உடுக்கை-உடை; அதுவும் உலறல், மானம் அழியும் கொடிய வறுமைநிலையை உணர்த்தும். அரிமா: அரி-சிங்கம். மா விலங்கு: சிங்கமாகிய விலங்கு.

142. சான்றாண்மை, சாயல், ஒழுக்கம் இவை மூன்றும்

வான்றோய் குடிப்பிறந்தார்க்கு அல்லது-வான்றோயும்

மைதவழ் வெற்பு! படாஅ, பெருஞ்செல்வம்

எய்தியக் கண்ணும், பிறர்க்கு.

வானம் அளாவியவும், மேகங்கள் தவழ்கின்றவுமான உயர்மான மலைகளையுடைய அரசனே! நற்குணங்களால் நிறைவுற்று அவற்றை ஆளுகின்றவோர் தன்மையும், தம் பழக்க வழக்கங்களிலே ஒரு வகையான மென்மை இயல்பும் நல்லொழுக்கமும் ஆகிய இவை மூன்றும் புகழால் மேலுலகத்தையும் அளாவியிருக்கும் உயர் குடியிலே பிறந்தவர்களுக்கு மட்டுமே அல்லாமல், மற்றையோருக்குப் பெருஞ்செல்வம் வந்து சேர்ந்த காலத்தும் உண்டாவன அல்ல.

'சான்றாண்மை முதலியன குடிப்பிறப்பால் வருவனவே அல்லாமல், செல்வம் முதலியவற்றின் மிகுதியால் வருவன அன்று' என்று கூறுவதன் மூலம், உயர்குடிப் பிறப்பின் உயர்வு கூறப்பட்டது.

143. இருக்கை எழலும் எதிர்செலவும், ஏனை

விடுப்ப ஒழிதலோடு, இன்ன - குடிப்பிறந்தார்

குன்றா ஒழுக்கமாகக் கொண்டார், கயவரோடு

ஒன்றா உணரற்பாற்று அன்று.

சான்றாண்மை உடைய பெரியவர்களைக் கண்டபோது தம் இருக்கையைவிட்டு எழுந்து நின்று அவருக்கு மரியாதை செய்தலும், அவர்களை எதிர் கொண்டு சென்று வரவேற்றலும், அவர்கள் விடைகொடுத்த பின்பே அவர்களை விட்டுப் பிரிதலும் ஆகிய இத்தகைய பண்புகளை எல்லாம் உயர்ந்த குடியினிடத்தே பிறந்தவர்கள் தம்பாற் குறையாத ஒழுக்கங்களாக மேற்கொண்டிருக்கின்றனர். அதனால், அவர்களை அவை செய்தலில்லாத கயவர்களோடு ஒன்றாக வைத்து எண்ணுதல் பான்மையுடையது அன்று.

உருவால் ஒத்திருப்பினும் உயர்குடியினரும் கயவரும் தத்தம் ஒழுக்கத்தால் வேறுபட்டே இருப்பார்கள் என்பதற்குச் சில கூறி, உயர்குடியினரின் சிறப்புக் காட்டப் பெற்றது.

144. நல்லவை செய்யின் இயல்பாகும்: தீயவை

பல்லவர் தூற்றும் பழியாகும்; - எல்லாம்

உணருங் குடிப்பிறப்பின் ஊதியம் என்னோ,

புணரும் ஒருவர்க் கெனின்?

உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர்கள் ஒரு நல்ல செயலைச் செய்தால், அது அவர்களுடைய குடிப்பிறப்பின் இயல்பு என்று கருதப்படும். அவர்கள் தீய செயலைச் செய்தாலோ பலரும் தூற்றிப் பரப்புகின்ற பெரும் பழியாகிவிடும். ஆதலால், நல்ல குடியிலே பிறத்தல் என்பது ஒருவருக்கு வந்து வாய்க்குமானால், எல்லாவற்றையும் அறியவல்லதான அந்தப் பிறப்பினால்தான் அவர் அடைந்த பயன் என்னவோ?

அந்தக் குடிப்பிறப்பும் பயன் அற்றது என்று சொல்வது போல, அந்த உயர்குடிப் பிறப்பைப் புகழ்ந்தது இது. தாம் செய்யுந் தீயவையால் எழும் பெரும்பழிக்கு அஞ்சி அவர் அவற்றின்கண் ஈடுபடமாட்டார் என்பது குறிப்பு. ஊதியம்-பயன். புணரும்-வந்து பொருந்தும்.

145. கல்லாமை அச்சம், கயவர் தொழிலச்சம்,

சொல்லாமை உள்ளுமோர் சோர்வச்சம்; - எல்லாம்

இரப்பார்க்கொன் றீயாமை அச்சம்; மரத்தார். இம்

மாணாக் குடிப்பிறந் தார்.

தாம் கல்லாதவராகிவிடக் கூடாதே என்ற அச்சமும், தாம் மூடர்களின் தொழில்களுள் எதையாவது செய்து விடக் கூடாதே என்ற அச்சமும். தீய சொற்களைச் சொல்லாமலிருப்பதில் எப்போதாவது தவறிவிடுவோமோ என்ற சொல்லின் தளர்ச்சியைக் குறித்த அச்சமும், தம்மிடம் வந்து இரந்து நிற்பவர்க்கு எதுவும் கொடாமல் இருக்கக் கூடாதே என்ற அச்சமும் இப்படிப் பல்வேறு அச்சங்களும் நல்ல குடியிலே பிறந்தவர்களுக்கு உள்ளனவாம். அதனால், இப்படி அச்சமே மிகுதியாகவுடைய மாண்பற்ற குடியிலே பிறந்தவர்கள், கடலிடையே செல்லும் மரக்கலத்திலே உள்ளவர்களைப் போன்று சதா கவலையே உடையவர்கள் ஆவார்கள்.

உயர்குடிப் பிறந்தோர் இவற்றுக்கெல்லாம் அஞ்சுவர்; கயவரோ அஞ்சமாட்டார்; அதனால் அச்சமுடைய இது என்ன பிறப்பு? இப்படிப் பழிப்பதன் மூலம் அவர்களுடைய உயர்வைப் போற்றுவது இது.

146. இனநன்மை, இன்சொல், ஒன்று ஈதல், மற்றேனை

மனநன்மை, என்றிவை எல்லாம் கனமணி

முத்தோ டிமைக்கும் முழங்குவரித் தண்சேர்ப்ப!

இற்பிறந்தார் கண்ணே யுள.

சிறந்த நவமணிகள் முத்துக்களோடுஞ் சேர்ந்து பிரகாசிக்கின்ற, முழங்கும் கடலினையுடைய குளிர்ச்சியான கடற்கரைக்கு உரிய தலைவனே தம்மைச் சேர்ந்தவர் நல்லவராயிருத்தலும், தாம் இனிமையான சொற்களையே சொல்லுதலும், தம்மிடம் வந்து யாசித்தவர்களுக்கு இல்லை என்னாது கொடுத்தலும், மற்றும் தம் மனம் தூய்மையோடிருத்தலும் ஆகிய இவை எல்லாம், நல்ல குடியிற் பிறந்தவர்களிடத்திலேயே உள்ளனவாகும்.

நல்ல குடிப் பிறந்தவர்களிடமே இவை எல்லாம் உள்ளனவாதலின், அக்குடியின் சிறப்புப் போற்றப் பெற்றது.

147. செய்கை அழிந்து, சிதன்மணிடிற் றாயினும்.

பெய்யா ஒருசிறை பேரில் உடைத்தாகும்.

எவ்வம் உழந்தக் கடைத்தும், குடிப்பிறந்தார்.

செய்வர். செயற்பா லவை.

பெரிய வீடாக இருந்தால், அதன் கட்டுக்கோப்பு எல்லாம் அழிந்துபோய். எங்கும் கறையான்கள் நெருங்கிப் பிடித்திருந்தாலும், மழைநீர் உள்ளே ஒழுகாத ஒரு பக்கத்தையாயினும் அது உடையதாயிருக்கும். அதனைப் போலவே, உயர்குடியிலே பிறந்தவர்கள் தாம் துன்பத்திலே உழன்று கொண்டிருக்கும் காலத்தினும், தாம் செய்வதற்குரிய கடமைகளைத் தவறாது செய்வார்கள்.

செய்வதற்குரியவற்றையே செய்வார்கள் என்றதன் மூலம், அவர்கள் செய்யத்தகாத காரியங்களிலே ஈடுபடமாட்டார்கள் என்னும் பெருமையும் கூறப்பெற்றது.

148. ஒருபுடை பாம்பு கொளினும், ஒருபுடை

அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறாஉம்-திங்கள்போல்.

செல்லாமை செவ்வனேர் நிற்பினும், ஒப்புரவிற்கு

ஒல்கார், குடிப்பிறந் தார்.

தன்னுடைய ஒரு பக்கமானது பாம்பினால் விழுங்கப் பட்டிருக்கும் காலத்தினும், தன் மற்றொரு பக்கத்தினால் அழகிய இடத்தையுடைய பெரிய பூமியைத் திங்களானது ஒளியுடையதாகச் செய்யும். அதுபோலவே. தங்கள் முயற்சிகள் ஈடேறாமையாகிற நிலைமையானது செவ்வையாகத் தம்மிடத்தே நேரிட்டிருப்பினும், உயர்குடியிலே பிறந்தவர்கள், தம் சக்திக்கு ஏற்றவாறு உபகாரஞ் செய்வதற்குப் பின்வாங்கவே மாட்டார்கள்.

'எடுத்த காரியம் முழுவதும் நிறைவேறாமற் போனாலும் முடிந்தமட்டும் உதவுபவர் நற்குடிப் பிறந்தவர்; பிறர் இருப்பினும் உதவார்' என்பது கருத்து,

149. செல்லா விடத்துங் குடிப்பிறந்தார் செய்வன.

செல்லிடத்துஞ் செய்யார், சிறியவர், - புல்வாய்

பருமம் பொறுப்பினும், பாய்பரி மாபோல்

பொருமுரண் ஆற்றுதல் இன்று.

தம்முடைய வறுமை முதலியவற்றால், தாம் ஒன்றைச் செய்ய முடியாது போயின காலத்தினும், நற்குடியிலே பிறந்தவர்கள் செய்யும் காரியங்களைத் தம்மால் செய்ய முடிந்த காலத்தினுங்கூடத் தாழ்ந்தகுடியிற் பிறந்தவர் செய்ய மாட்டார்கள். மானானது சேணம் முதலிய போர்க்கோலங்களைச் சுமந்து கொண்டிருந்தாலும், பாய்ந்து செல்லும் தன்மையினை உடைய போர்க்குதிரையைப் போலப் போர் செய்ய வல்ல வலிமையை உடையதாயிருப்பதில்லை.

'கீழோர் வாய்ப்பிருந்தும் நற்செயல்களுள் ஈடுபட மாட்டார்: மேலோர் வாய்ப்பற்றபோதும் முடிந்தவரை ஈடுபடுவர் என்பது கூறி, அவரது குடிச்சிறப்புக் கூறப்பெற்றது.

150. எற்றொன்றும் இல்லா இடத்தும், குடிப்பிறந்தார்

அற்றுதற் சேர்ந்தார்க்கு அசைவிடத்து - ஊற்றாவர்;

அற்றக் கடைத்தும் அகல்யாறு அகழ்ந்தக்கால்,

தெற்றெனத் தெண்ணீர் படும்.

உயர்குடியிலே பிறந்தவர்கள், யாதொரு வசதியும் தம்மிடத்தே இல்லாத இடத்தினும், வேறு கதியற்றுத் தம்மை வந்து அடைந்தவர்களுக்குத், தளர்ச்சி நேர்ந்தவிடத்து ஊன்றுகோல் போலத் தாங்கி உதவுவார்கள். எதுபோல என்றால் - நீர் முழுவதும் வறண்டு போயின காலத்தினும், அகற்சியை உடைய ஆறானது தோண்டின விடத்துத் தெளிவான தண்ணீரை உடையதாயிருப்பது போல் - என்க.

கோடையினும் தோண்டினால் நீர் தந்து உதவும் ஆற்றைப் போல, உயர்குடிப் பிறந்தோர் தம் வறுமையினும் தம்மை வந்து அடைந்தவர்களுக்கு இயன்றவரை

உதவுவார்கள் என்று கூறி அத்தகைய குடியினரின் பெருமை சொல்லப் பெற்றது. தெள்+நீர்= தெண்ணீர்-தெளிந்த நீர்.

3. மேன் மக்கள்

மக்களுள் மேலான பண்பும் ஆற்றலும் உடையவர்களே மேன்மக்கள் எனப்படுவர். இவர்கள் செயற்கு அரியன செய்தலும், கற்று அறிவுடைமையும், நல்லனவே செய்தலன்றித் தீயன மனத்தானும் கருதாமையும், பிறருக்கு உதவும் அருளுடைமையும் ஆகிய பல்வேறு குணங்களுக்கும் உறைவிடமா யிருப்பார்கள்.

நல்ல குடிப்பிறப்பினால் நல்ல பண்புகள் அமைய அவர்கள் மேன்மக்களாக விளங்குதலும் வாய்ப்பதாகும். ஆயினும் அவருள்ளும் ஒரு சிலர் கீழோர் தொடர்பாலும் ஊழ்வினை வசத்தாலும் மேன்மக்கள் ஆகாமற் போதலும் கூடும். அதேபோலக் கீழான குடியிற் பிறந்தும், தம்முடைய தளரா முயற்சியாலும், வினைப்பயனாலும், உள்ளத்து உறுதியாலும் மேலான பண்பாளர்களாக விளங்குபவரும் பலர் உள்ளனர்.

இந்தப் பகுதி, எத்திறத்தாலும் மேன்மையான மக்கட் பண்பு உடையவர்களைப் போற்றுதல் பற்றிக் கூறுவதாகும்.

151. அங்கண் விசும்பின் அகனிலாப் பாரிக்கும்

திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்மன்; - திங்கள்

மறுவாற்றுஞ்; சான்றோர்:து ஆற்றார்; தெருமந்து

தேய்வர். ஒருமாசு உறின்.

அழகிய இடத்தினை உடையதாகிய வானத்திலேயிருக்கும், பரந்த நிலவொளியை விசுகின்ற திங்களும், சான்றோரும், பெரும்பாலும் தம்முள் ஒத்திருப்பார்கள். ஆனால் திங்கள் தன்பாற்சேரும் களங்கத்தைத் தான் பொறுத்துக் கொண்டு இருக்கும். சான்றோர்களோ அப்படிப் பொறுக்க மாட்டார்கள். ஒரு குற்றம் தம்பால் நேர்ந்தாலும் அதனை எண்ணி வருந்தித் தம் உயிரையே விட்டுவிடுவார்கள்.

இதனால், அகல் நிலாப் பாரிக்கும் திங்களினும் சான்றோர் சிறந்தவர் என்பது கூறப்பெற்றது. அவரும் சான்றாண்மையால் உலகெங்கும் பரந்த புகழினராயிருப்பர் என்பது உணர்க.

152. இசையும் எனினும், இசையாது எனினும்,

வசைதீர எண்ணுவர், சான்றோர் - விசையின்

நரிமா உளங்கிழித்த அம்பினிற் றீதோ.

அரிமாப் பிழைப்பெய்த கோல்?

பெரியவர்கள் ஒன்றைச் செய்தல் தமக்கு இயலுவது என்றாலும் இயலாதது என்றாலும் பழிப்பிற்கு இடமில்லாத சிறந்த காரியங்களைப் பற்றியே நினைப்பார்கள். வேகமாகச் சென்று நரியென்னும் விலங்கின் நெஞ்சைக் கிழித்துக் கொன்ற அம்பினைக் காட்டினும், சிங்கமானது குறிதவறலாற் பிழைத்துப்போக எய்த அம்பானது தாழ்வானதோ? (இல்லை என்பது கருத்து),

பெரியோர் உள்ளம் பெரிய காரியங்களிலேயே செல்லும் என்பதுடன், சிறியவற்றிற் செல்லாது என்பதையும் கூறிப் பெரியோர் பெருமை காட்டப் பெற்றது.

153. நரம்பெழுந்து நல்கூர்ந்தார் ஆயினும், சான்றோர்

குரம்பெழுந்து குற்றங்கொண் டேறார், -உரங்கவறா.

உள்ளமெனும் நாரினாற் கட்டி. உளவரையால்

செய்வர். செயற்பா லவை.

உணவு இன்மை காரணமாக உடல் மெலிவடைதலால். நரம்புகள் மேலே எழுந்து தோன்றப் பெற்று மிக்க வறுமையினை உடையவர்களாக ஆனாலும், சான்றோர்கள் எல்லை கடந்து குற்றமான செய்கைகளை மேற்கொண்டு, அளவுக்குமீறிச் செல்லவே மாட்டார்கள். தம்முடைய அறிவையே கவறாக. வைத்துத் தம் முயற்சியென்னும் நாரினாலே உள்ளத்தைக் கட்டித் தம்மிடத்தே உள்ள அளவிற்கு ஏற்பச் செய்யத்தகுந்த நல்ல காரியங்களையே செய்வார்கள்.

கவறு பிளந்த பனைமட்டை. குரம்பு எல்லை. ஏறார் - மென்மேற் செல்லார். உரம் அறிவு. மேன் மக்கள் எப்போதும் வரம்பு கடக்கவே மாட்டார்கள். இழிவான செயல்களிலே ஈடுபடார்கள்; உபகாரம் செய்பவராயிருப்பார்கள் என்பன கூறப்பெற்றன.

154. செல்வழிக் கண்ணொருநாள் காணினும், சான்றவர்

தொல்வழிக் கேண்மையில் தோன்றப் புரிந்தியாப்பர்:

நல்வரை நாடர் சிலநாள் அடிப்படின்,

கல்வரையும் உண்டாம். நெறி.

நல்ல மலைகள் பொருந்திய நாட்டை உடையவனே! போய்க் கொண்டிருக்கும் இடத்திலே ஒருநாள் கண்டு பழகினாலும், அவர்களைப் பழைமை வழியினாலே வந்த சிநேகம் போலத் தோன்றும்படியாக உபசரித்துத் தம்முடன் அவரை அன்புடையவராகப் பிணித்துக் கொள்வார்கள் மேன்மக்கள் சில நாட்கள் காலடி பட்டதென்றால் , கல்மலையினும் வழி உண்டாகும் அல்லவோ?

'கல்லிலும் சில நாட்கள் காலடிபட்டால் வழி உண்டாகிறது. அதுபோலச் சிலநாட் பழகினால் எவரும் சினேகிதராகலாம். ஆனால் மேன்மக்களோ ஒருநாட் கண்டாலும் அவர்மீது கனிந்த அன்பு பாராட்டுவர்' என்பது கருத்து

155. புல்லா எழுத்திற் பொருளில் வறுங்கோட்டி

கல்லா வொருவன் உரைப்பவும், கண்ணோடி

நல்லோர் வருந்தியும் கேட்பாரே, மற்றவன்

பல்லாருள் நாணல் பரிந்து.

பொருள்களின் தன்மையை அறியும் அறிவில்லாத பயனற்ற சபையைச் சேர்ந்தவனும், கற்கவேண்டிய நூற்களைக் கல்லாதவனுமான ஒருவன், தனக்குத் தோன்றிய ஒரு பொருளைப் பொருந்தாத சொற்களால் எடுத்துச் சொல்லவும், மேன்மக்கள், அதனைக் கேட்க நேர்ந்ததற்காக வருத்தப்பட்டு அவன் பலர் முன்பாக அவமானப்பட்டு நின்றலைக் காண்பதற்கு மனமில்லாமல், அவன்மீது தாட்சணியம்

வைத்து, அவன் அப்படிச் சொல்வதைத் தாமும் காது கொடுத்துப் பொறுமையுடன் கேட்டுக் கொண்டிருப்பார்கள்.

'மூடர்கள் பேசுவதைப் பெரியோர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே என்றால், அது அவர்கள்மீது கொண்ட இரக்கத்தினால்' என்று பெரியோர்களின் பெருமையைக் கூறுவது இது.

156. கடித்துக் கரும்பினைக் கண்தகர நூறி

இடித்து, நீர் கொள்ளினும் இன்சுவைத்தே யாகும்;

வடுப்பட வைது இறந்தக் கண்ணும், குடிப்பிறந்தார்.

கூறார். தம் வாயிற் சிதைந்து.

கரும்பினை வாயினாற் கடித்தும், கணுக்கள் நொறுங்கும் படியாக ஆலையிலிட்டுச் சிதைத்தும், உலக்கை முதலியவற்றால் இடித்தும், அதனுடைய சாற்றை எடுத்து உட்கொண்டாலும், அது இனிய சுவையுடையதாகவே இருக்கும். தம்மீது குற்றம் தோற்றும்படியாகப் பிறர் தம்மைத் திட்டிப்போன காலத்தும். நல்ல குடியிலே பிறந்தவர்கள், தம்முடைய நல்ல பண்பினின்றும் கெட்டுப் போனவர்களாதத். தங்கள் வாயினால் தீயசொற்களை ஒருபோதும் சொல்லவே மாட்டார்கள்.

'பிறர் வருந்திய காலத்தும் மேன்மக்கள் தம் மேன்மை யான குணத்தினைக் கைவிடமாட்டார்கள்' என்பது கருத்து.

157. கள்ளார். கள்ளுண்ணார்; கடிவ கடிந்தொரீஇ.

எள்ளிப் பிறரை இகழ்ந்துரையார். - தள்ளியும்,

வாயிற்பொய் கூறார்; வடுவறு காட்சியார்

சாயின், பரிவ திலர்.

குற்றமற்ற அறிவினை உடையவராகிய மேன்மக்கள் எனப்படுவோர் திருடமாட்டார்கள்: கள் குடிக்கமாட்டார்கள்: தள்ளத் தகுந்தவைகளை தள்ளி நீங்கி இருப்பார்கள்: அயலாரை அவமானமாக இகழ்ந்து பேசமாட்டார்கள்: தமக்கு எதனாலாயினும் தளர்ச்சி வந்த காலத்தும் அதற்காக வருத்தப்படவும் மாட்டார்கள்,

மேன்மக்களுடைய சிறந்த ஒழுக்கங் இதன்கண் கூறப்பட்டன.

158. பிறர்மறை யின்கண் செவிடாய்த், திறன் அறிந்து

ஏதிலார் இல்கண் குருடணய்த், தீய

புறங்கூற்றின் மூகையாய், நிற்பானேல், யாதும்

அறங்கூற வேண்டா அவற்கு.

ஒருவன், அயலாருடைய இரகசியங்களைக் கேட்பதிலே செவிடனாகவும், அயலானது மனைவியைப் பார்க்குங் காலத்திலே குருடனாகவும், ஒருவர்மேல் தீய சொற்களை அவர்களைக் காணாத இடத்திலே சொல்லுவதிலே ஊமையாகவும், நல்லொழுக்கத்தின் தன்மையை அறிந்து நிற்பானானால் அப்படிப் பட்டவனுக்கு வேறெந்தத் தருமமும் பிறர் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

'மேற்சொன்னவையே சிறந்த தருமங்கள்' என்பது கருத்து. இதனால் மேன்மக்களுடைய ஒழுக்கத்தின் தகுதி கூறப்பட்டது. மறை-இரகசியம் மூகை முங்கை ஊமை.

159. பன்னாளும் சென்றக்கால், பண்பிலார் தம்முழை,

என்னானும் வேண்டுபு' என்றிகழ்ப: - என்னானும்

வேண்டினும் நன்றுமற்று என்று, விழுமியோர்

காண்டொறுஞ் செய்வர், சிறப்பு.

மேன்மையான குணம் தம்மிடத்திலே இல்லாதவர்கள் ஒருவர் அடுத்தடுத்துப் பலநாளும் அவர்களை நாடிச்சென்ற காலத்தில் 'இவர் யாதாயினும் ஒன்றை நம்மிடமிருந்து பெற விரும்புகின்றனரோ?' என்று கருதி, அப்படி வருபவரை இதழ்வார்கள். ஆனால், பெரியோர்களோ என்றால், தம்மிடம் வருபவர் யாதேனும் விரும்பினாலும், நல்லதென்று சொல்வி வரும் அவரைக் காணும்போதெல்லாம் அவருக்குச் சிறப்பு: செய்வார்கள்.

கீழோர், பலநாளும் வருபவர் ஏதேனும் கேட்பரோ என அஞ்சி, அவர் கேளாமுன்னரே அவரை இகழ்ந்து பேசுவார்கள் மேலோர் அவர் எதனை விரும்பினாலும்

அதனைக் கொடுத்து நன்மை செய்வார்கள்' என்பது கருத்து. இதனால் மேலோரின் மனப்பண்பாடு சொல்லப்பட்டது.

160. 'உடையார் இவர்' என்று, ஒருதலையாப் பற்றிக்

கடையாயார் பின்சென்று வாழ்வார்:- உடைய

பிலந்தலைப் பட்டது போலாதே, நல்ல

குலந்தலைப் பட்ட இடத்து?

'இவர் செல்வம் உடையவராக இருக்கின்றாரென்று' உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு, கீழ் மக்களின் பின்னாகப் போய்ப் பிழைப்பார்கள் சிலர். அங்ஙனம் வாழ்பவர்கள் நல்ல குடியிற் பிறந்தவர்களைச் சேர்ந்தவிடத்து, நாம் வேண்டும் பொருள் எல்லாவற்றையும் உடையதாயிருக்கிற ஒரு சுரங்கத்தைப் போலிராதா என்று நினைக்க மாட்டார்களோ?

செல்வம் உளதோ இல்லையோ மேன்மக்களைச் சேர்வதே சிறப்பாகும்' என்பது இது. இதனால், மேன் மக்களுடைய தொடர்பின் பயன் சொல்லப்பட்டது.

4. பெரியாரைப் பிழையாமை

மேன்மக்களின் தொடர்பினால் மனிதர்க்குப் பலப்பல நன்மைகள் உள்ளன. தூயோரும் மேலோருமாகிய அவர்களிடத்து எல்லோருமே பணிவும் அன்பும் உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தொடர்பான செயல்களிலே தவறு செய்வது மிகவும் வெறுக்கத்தக்க செய்கையாகும். இதனைப் பற்றிக் கூறுவது இந்தப் பகுதி.

பெரியார் என்று பொதுப்படக் கூறியதனால், இது பல முறைகளிலும் உள்ள பெரியார் பலரையும் குறிக்கும். அரசர் அமைச்சர் போன்ற சமூகத் தலைவர்களும், ஆசான் சான்றோர் போன்ற அறிவுத்துறைத் தலைவரும், உயர்குடியினர் துறவியர் போன்றோரும் எல்லாரும் பெரியோர்களே. அவர்கள் தமக்குப் பிழை செய்பவர்களையும் பொறுக்கும் இயல்பு உடையவரே என்றாலுங் கூட அவர்கள் சினங்கொள்வதால் நேரிடுகின்ற பெருங்கேட்டிற்கு ஒவ்வொருவரும் அஞ்சுதலும் வேண்டும்.

பெரியாரைப் பிழையாமை உயர்ந்த பண்புகளை மதித்துப் போற்றும் உள்ளச்
செப்பத்தையும் தருவதாதலால் அனைவரும் இதனைக் கவனமாகக் கொள்ளல்
வேண்டும்.

161. 'பொறுப்பர்' என்றெண்ணிப், புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்

வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்; - வெறுத்தபின்,

ஆர்க்கும் அருவி அணிமலை நன்னாட!

பேர்க்குதல் யார்க்கும் அரிது.

அருவிகள் பேரொலியோடு வீழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அழகிய
மலைகளையுடைய சிறந்த நாட்டின் தலைவனே! பெரியோர்கள் குற்றம் என்பதே அறவே
இல்லாதவர்கள். அதனால், 'அவர்கள் எது செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்வார்கள்' என்று
நினைத்துங்கூடப் பெரியோர் வெறுப்படைகிற செயல்களைச் செய்யாமல் இருக்க
வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்கள் வெறுப்படைந்து விட்ட பின்னர், அந்த வெறுப்பினால்
தமக்கு வரும் கேட்டினைப் போக்குதல் எவர்க்குமே அரிதாகும்.

'அவர்கள் பொறுத்தாலும் அவர்களை மனங்கலங்கச் செய்த தீவினையின்
விளைவினின்று யாரும் தப்ப முடியாது' என்பது கருத்து. புரை-உள்ளே புண்பட்டிருக்கும்
நிலைமை

162. பொன்னே கொடுத்தும், புணர்தற்கு அரியாரைக்

கொன்னே தலைக்கூடப் பெற்றிருந்தும், அன்னோ?

பயனில் பொழுதாகக் கழிப்பரே நல்ல

நயமில் அறிவி னவர்.

சிறந்த மேன்மைப் பண்பில்லாத அறிவினையுடையவர்கள், அதாவது அற்பமான
அறிவுடையவர்கள். பொன்னையே காணிக்கையாகக் கொடுத்தும் தொடர்பு கொள்வதற்கு
அரியவர்களான பெரியவர்களை, ஒன்றும் தராமலே சேர்ந்து பழகத்தக்க வாய்ப்பைப்
பெற்றிருந்துங்கூட, ஐயோ! அதனைப் பயனுள்ள பொழுதாகச் செய்து கொள்ளாமல், வீண்
பொழுதாகக் கழிக்கின்றார்களே!

'பெரியோர்களை அவமதிப்பது மட்டுமன்று; அவர்களுடைய தொடர்பு வலியக் கிடைத்த காலத்தும் அவர்களுடைய தொடர்பின் பயனைப் பெறுவதற்கு மனமின்றி, வீண்காலம் கழிப்பதுகூடப் பிழைப்பட்ட செயலாகும்' என்பது கருத்து.

163. அவமதிப்பும், ஆன்ற மதிப்பும் இரண்டும்,

மிகைமக்க ளான்மதிக்கற் பால; - நயமுணராக்,

கையறியா மாக்கள் இழிப்பும் எடுத்தேத்தும்,

வையார் வடித்த நூலார்.

தாழ்வாக நினைப்பதும், மேலாக நினைப்பதும் ஆகிய இரண்டும் மேன்மக்களாலேயே மதிக்கத்தக்கவை. நற்குணத்தை உணரமாட்டாதவரும், நல்லொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளாத வருமான கீழ்மக்களுடைய இழிவான பேச்சையும், சிறப்பித்துப் புகழும், சொற்களையும், தெளிந்தெடுத்த நூற்களைக் கற்றறிந்த பெரியோர்கள் ஒரு பொருட்டாக மதிக்கமாட்டார்கள்.

'அற்பரின் பேச்சுப் புகழ்ச்சியானாலும் இகழ்ச்சியானாலும் அறிவுடையோர் ஒரு பொருட்டாகக் கொள்ள மாட்டார்கள்' என்பது கருத்து.

164. விரிநிற நாகம் விடருள தேனும்,

உருமின் கடுஞ்சினஞ் சேணின்றும் உட்கும்;

அருமை உடைய அரண்சேர்ந்தும் உய்யார்.

பெருமை உடையார் செறின்.

மிகுந்த ஒளியுடைய படத்தைக் கொண்ட பாம்பானது வெடிப்பு நிலத்தினுள்ளே தான் பதுங்கி இருந்தாலும், இடியானது மிகுந்த கோபத்தால் எழுவதுபோன்ற பேரொலியானது நெடுந்தொலைவினின்று எழுந்தாலும், அதனைக் கேட்டு அச்சமடையும். அதுபோலவே, பெருமை உடையவர்கள் சினங்கொண்டால், அதற்கு ஆளானவர் பிறரால் அழிப்பதற்கும் புகுவதற்கும் அருமையுடைய கோட்டை யினுள்ளே பதுங்கியிருந்தாலும், தப்பிப் பிழைக்கவே மாட்டார்கள்.

"பெரியாரைப் பிழைத்தவர் தவறாமல் கேட்டைவா என்பது கருத்து விரிநிறம்-
பளபளப்பான திறம் விடர் நிலப் பிளப்பு: கருமின் இடி செறுதல் கோபித்தல்

165. 'எம்மை அறிந்திலார். எம்போல்வார் இல்' லென்று

தம்மைத்தாம் கொள்வது கோளன்று: - தம்மை

அரியரா நோக்கி, அறனறியும் சான்றோர்.

பெரியராக் கொள்வது கோள்.

'எம்மை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்; எம்மைப் போன்றவர் இவ்வுலகில் எவருமே
இல்லை' என்று தம்மைத் தாமே உயர்த்துப் பேசிக்கொள்வது ஒரு பெருமையே ஆகாது.
அறநெறிகளை அறியும் சான்றோர்கள் தம்மை அருமை யானவர்கள் என்று அறிந்து
பெரியோர்களாக ஏற்றுக் கொள்வதே உண்மையான பெருமையாகும்.

இதனால், தற்புகழ்ச்சி செய்து கொள்பவர் பெரியவர். ஆகமாட்டார்கள்;
அருமையான குணங்கள் உடையவர்களே பெரியவர்கள் என்பது அறியப்படும். பெரியோர்
ஏற்றுக் கொள்பவரே பெரியவர் என்றதால் அவரைப் பழிப்பவர். கீழ்மக்கள் என்பதும்
சொல்லப்பட்டது.

166. நளிகடல் தண்சேர்ப்ப! நாணிழல் போல

விளியுஞ், சிறியவர் கேண்மை: -விளிவின்றி

அல்கும் நிழல்போல், அகன்றகன்று ஒடுமே

தொல்புக ழாளர் தொடர்பு."

பெரிய கடலின் குளிர்ச்சியான கரையினை உடைய நாட்டின் தலைவனே!
அற்பர்களுடைய நட்பானது முற்பகலின் நிலைப்போல முதலில் பெரிதாகத்
தோன்றினாலும், வரவரக் குறைந்து போகும். தொன்மையாக வந்து கொண்டிருக்கும்
புகழினை உடையவர்களின் தொடர்போ, அங்ஙனம் சுருங்காமல், சாயுங்காலத்து நிழல்
போலப் பரந்து பரந்து வளர்ந்து கொண்டே போகும்.

'பெரியவர்களுடைய தொடர்பு நாளுக்குநாள் வளருவதாதலால், அவரைப்
பழிப்பதின்றி, அவர் தொடர்பைப் பேணவேண்டும்' என்பது கருத்து

167. மன்னர் திருவும், மகளிர் எழில் நலமும்

துன்னியார் துய்ப்பர்; தகல்வேண்டா - துன்னிக்

குழைகொண்டு தாழ்ந்த குளிர்மரம் எல்லாம்

உழை, தங்கட் சென்றார்க்கு ஒருங்கு.

அரசர்களுடைய அளவற்ற செல்வ நலத்தையும், நிழல் நலத்தையும் பெண்களுடைய அழகின் நன்மையையும், அவர்களை மிகவும் நெருங்கினவர்கள் எவர்களோ அவர்களே அநுபவிப்பார்கள். அதற்கு ஒரு தகுதி வேண்டியதில்லை. எதுபோலவென்றால், நெருக்கமான தளர்களைக் கொண்டதாகக் கிளைகள் தாழ்ந்து விளங்கும் குளிர்ந்த மரங்கள் எல்லாம், தங்களிடத்திலே அணுகி விளங்கும் வந்தவர்களுக்கெல்லாம், தகுதி நோக்காது ஒருப்போலவே தருவதுபோன்று என்க.

"பெரியோரும் அனைவரையும் ஒருப்போல ஆதரிப்பவர்: அதனால் அவரையும் 'எம்மைவிட அவரிடம் அதிக அன்பு காட்டுகின்றனரே' என்பது பழிக்க வேண்டாம்; நின் நெருக்கம் போதாது என்று உணர்க" என்பது கருத்து.

168. தெரியத் தெரியும் தெரிவிலார் கண்ணும்

பிரியப், பெரும்படர்நோய் செய்யும்: பெரிய

உலவா இருங்கழிச் சேர்ப்ப! யார் மாட்டும்

கலவாமை கோடி யுறும்.

எதனையும் விளக்கமாக அறிந்து தெளிகின்ற தெளிந்த அறிவு இல்லாதவர்களிடத்திலுங்கூடச், சிநேகமானது, பிரிய நேருங்காலத்திலே பெரிதான வருத்தந்தரும் நோயினைச் செய்யும். ஆதலால், பெரிய, வற்றாத கரிய கழிக் கானல்களையுடைய கடற்கரைப் பகுதியின் தலைவனே! எவரிடத்திலும் நட்புடன் கலந்து பழகாமலிருப்பது கலந்தபின் பிரிவதினும் காட்டிலும் கோடிமடங்கு சிறப்புடையதாகும்.

அற்ப அறிவினரைப் பிரியவே அவ்வளவு வருத்தம் ஏற்படும்போது பெரியோரைப் பிரிவது எவ்வளவு துன்பந்தரும்? அதனால் அத்தகையோரிடத்தும் பிழை செய்தல் பிரிவதற்கு ஏதுவுமாகும்; ஆதலால் செய்தல் கூடாதென்பது, வலியுறுத்தப்பட்டது.

169. கல்லாது போகிய நாளும், பெரியவர்கண்

செல்லாது வைகிய வைகலும், - ஒல்வ

கொடாஅது ஒழிந்த பகலும் உரைப்பின்

படாஅவாம், பண்புடையார் கண்.

கற்க வேண்டிய நூற்களைக் கல்லாது கழிந்து போன நாட்களும், பெரியவர்களிடத்திலே சென்று அவருடைய தொடர்பைப் பெறாது கழிந்த நாட்களும், தம்மால் இயன்றவற்றைக் கொடுத்துத் தருமஞ் செய்யாமற் கழிந்த நாட்களும், சொல்லப்போனால், நல்ல பண்பு உடையவர்க னிடத்திலே விளங்காதனவாகும்.

பெரியோர் தொடர்பின் உயர்வைக் காட்டி அவரைப் பிழையாமை கூறப்பட்டது.

170. பெரியோர் பெருமை சிறுதகைமை: ஒன்றிற்கு

உரியார் உரிமை அடக்கம்; - தெரியுங்கால்.

செல்வம் உடையாரும் செல்வரே. தற்சேர்ந்தார்

அல்லல் களைய வெனின்.

'பெரியோர்' எனப்படுபவர்களின் பெருமைக்குரிய குணமாவது, அவர்கள் பெருமை பாராட்டாமல் எளிமையைக் காட்டி நிற்கும் பணிவுடையேயாகும். கல்வி முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றிற்கு உரிமையுடையவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய குணம், அதனால் செருக்குக் கொள்ளாமல் அடக்கமுடன் இருப்பதாகும். ஆராய்ந்து பார்த்தால், தம்மைச் சேர்ந்தவர்களின் துன்பங்களை நீக்குவார்களேயானால் தான் பொருள் உள்ளவர்களும் உண்மையிலேயே செல்வர்கள் ஆவார்கள்.

பெரியோர்களின் சிறப்புக்கூறி, அவர்களைப் பழியாமல் உறவு கொள்ள வேண்டுமென்பது விளக்கப்பட்டது.

5. நல்லினம் சேர்தல்

தாம் நல்லவர்களாக நடந்தால் மட்டும் போதாது; தம்மைச் சேர்ந்த அனைவரும் தீயவர்களாயிருந்தால், தம் நல்ல பண்புகளும் விரைவிலே அழிந்துபோம்; தாமும்

தீயவர்களாக நேரும். எனவே நல்லவரோடு சேர்ந்து வாழ்தலும் மிகவும் முதன்மையானதாக ஆன்றோரால் கருதப்படும்.

'உன் நண்பர்கள் யாரென்று சொல்லிவிடு; உன்னைப் பற்றி நானே தெரிந்து கொள்வேன்' என்று சொல்வார்கள். இனத்தால் ஒருவன் மதிக்கப்படுதல் என்ற உண்மையை இப்படிச் சொல்வதும் வலியுறுத்தும்.

நட்பு ஆராய்தல் போன்று பின்வரும் அதிகாரங்களினும், நல்லினஞ் சேர்தல் என்னுமிது தனியான தன்மை உடையது. நாம் சேர்ந்த நல்ல கூட்டத்திலே அனைவரும் நமக்கு நண்பர்களாகவோ தெரிந்தவர்களாகவோ இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. 'இன்னார் இந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்' என்ற ஒன்றே, அந்த இனத்திற்குரிய பெருமையைத் தந்துவிடும்.

171. அறியாப் பருவத்து அடங்காரோடு ஒன்றி,

நெறியல்ல செய்தொழுகி யவ்வம் - நெறியறிந்த

தற்சார்வு சாரக், கெடுமே வெயின்முறுகப்

புற்பனிப் பற்றுவிட் டாங்கு.

நன்மை தருவது இதுவெனவும், தீமை விளைப்பது இதுவெனவும் அறியவியலாத இளம் பருவத்திலேயே அடக்கமில்லாத தீயவர்களோடு சேர்ந்து திரிந்தும், முறையில்லாத செயல்களைச் செய்தும் நடந்து வந்த குற்றங்களும், நன்மையான வழியினை அறிந்த நல்லவர்களுடன் சேர்வதனால், வெயிலானது மிகுதியாகப் புல்லின் நுனியிலேயுள்ள பனியை புல்லைவிட்டு நீக்கிவிடுவது போவதுபோல நீங்கிப் போய்விடும்.

'நல்லினத்தை சேர்வதால் செய்த குற்றங்களும் இல்லாமற் போகும்' என்பது கருத்து.

172. அறிமின், அறநெறி, அஞ்சமின், கூற்றம்.

பொறுமின், பிறர் கடுஞ்சொல், போற்றுமின், வஞ்சம்

வெறுமின், வினைதீயார் கேண்மை; எஞ்ஞான்றும்
பெறுமின், பெரியார் வாய்ச் சொல்.

எப்பொழுதும் அறநெறியினையே மேற்கொண்டு நடந்து வாருங்கள். கூற்றம் வரும் என்று அஞ்சி நல்லறங்களிலே எப்போதும் ஈடுபடுங்கள். பிறர் கூறுகின்ற கடுமையான சொற்களைப் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். வஞ்சகமான எண்ணங்களை எல்லாம் அறவே விட்டு விடுங்கள். தீய செயல்களிலே ஈடுபடுபவரது தொடர்புகளை வெறுத்து ஒதுக்குங்கள். எப்போதும் பெரியோருடைய வாயினின்று வெளிப்படும் சொற்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

'பெரியோர் வாய்ச்சொல் பெறுமின்' என்றதால் நல்லினம் சேர்தல் கூறப்பட்டது.

173. அடைந்தார்ப் பிரிவும் அரும்பிணியும், கேடும்,

உடங்குடம்பு கொண்டார்க்கு உறலால், - தொடங்கிப்

'பிறப்பின்னாது' என்றுணரும் பேரறிவினாரை

உறப்புணர்க, அம்மா, என் நெஞ்சு!

நம்முடன் சேர்ந்தவர்களைப் பிரிவதும், தீர்த்தற்கு அருமையான நோய்களும், மரணமும், உடலைப் பெற்றிருக்கின்றவர்களாகிய நமக்கு ஒருங்கே வந்து சேர்வனவாம். அதனால், மிகப் பழைய காலந்தொட்டு தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்ற பிறப்பானது மிகவும் துன்பந்தருவது என்று அறிந்திருக்கிற பேரறிவினை உடையவர்களை என் நெஞ்சமானது உறுதியாகச் சேரக் கடவதாக!

பிறப்பால் வரும் துயரங்களைக் கண்டறிந்து அறவழிகளில் மனஞ்செலுத்தியிருக்கும் சான்றோரைச் சேர்தல் கூறப்பட்டது.

174. இறப்ப நினைவுங்கால், இன்னாது எனினும்,

பிறப்பினை யாரும் முனியார் - பிறப்பினுள்

பண்பாற்றும் நெஞ்சத் தவர்களோடு எஞ்ஞான்றும்

நண்பாற்றி நட்கப் பெறின்.

ஆராய்ந்து பார்க்குங்காலத்திலே, பிறவி எடுத்தலானது மிகவும் துன்பந்தருவதே என்றாலும், அந்தப் பிறவியினுள்ளும், நல்ல பண்புடையவற்றையே செய்ய வேண்டுமென்னும் உள்ளமுடைய பெரியவர்களோடு எப்போதும் சிநேகத்தைச் செய்து, பிரியாமல் அவருடன் சேர்ந்திருக்கப்பெற்றால், அப்படிப் பிறந்த பிறப்பினையும் இன்னாததென்று எவரும் வெறுக்கமாட்டார்கள்.

பெரியவர்களின் தொடர்பால் பிறப்பும் பயன் உடையதாகும்' என அவருடைய தொடர்பினைக் கொள்ளலின் சிறப்புக் கூறப்பெற்றது.

175. ஊரங் கணநீர் உரவுநீர்ச் சேர்ந்தக்கால்

பேரும் பிறிதாகித், தீர்த்தமாம்;- ஓரும்

குலமாட்சி இல்லாரும் குன்றுபோல் நிற்பர்.

நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து.

ஊரிலுள்ள அங்கணங்களினின்றும் வழிந்து செல்லும் கழிவு நீரானது, சிறப்புப் பொருந்தியதொரு ஆற்று நீருடன் சென்று சேர்ந்த காலத்திலே, அதற்குப் பெயரும் அந்த ஆற்றுநீர் என்று சொல்லப்பட்டு வேறானதாகி அது தீர்த்தமாகவும் மக்களால் கொள்ளப்படும். அப்படியே, ஆராய்ந்து பார்த்தால் தமக்கு இயல்பாக வந்துள்ள குடிப்பெருமை இல்லாதவர்களுக்கூட, நற்குணங்களையுடைய நல்லவர்களான பெரியோரைச் சேர்ந்த காலத்திலே, குன்றுபோலப் பெருமையுடன் விளங்குவார்கள்.

பெரியோரைச் சேர்தலால் வரும் அளவற்ற பெருமை இதன்கண் உரைக்கப்பட்டது.

176. ஒண்கதிர் வாண்மதியஞ் சேர்தலால். ஓங்கிய

அங்கண் விசும்பின் முயலும் தொழப்படு உம்;

குன்றிய சீர்மையர் ஆயினும், சீர்பெறுவர்.

குன்றன்னார் கேண்மை கொளின்,

உயர்ந்ததும், அழகிய இடத்தை உடையதுமான ஆகாயத்திலே விளங்கும். ஒளிக்கதிர்களையுடைய பிரகாசமான சந்திரனைச் சேர்ந்திருப்பதனால், அதன்பாலுள்ள முயற் கறையும் மக்களால் வணங்கப்படும். அதுபோலவே குறைவான சிறப்புகளை

உடையவர்களே ஆனாலும், அவர்கள் மலை போன்ற மேன்மையுள்ளவர்களின் தொடர்பினைக் கொள்வார்களானால், தாமும் அவர்களோடு சேர்ந்து மேன்மை அடைவார்கள்.

'முயலுக்கு வணக்கஞ் செலுத்துவது தொழுவோர் கருத்தன்று; ஆயினும் அதுவும் தொழப்படும். அதுபோலவே குன்றிய சீர்மையரும் குன்றன்னார் கேண்மை கொளின் சீர்பெறுவர்' என்பது கருத்து.

177. பாலோடு அளாயநீர் பாலாகும் அல், லது

நீராய் நிறந்தெரிந்து தோன்றாதாம்;-தேரில்

சிறியார் சிறுமையும் தோன்றாதாம். நல்ல

பெரியார் பெருமையைச் சார்ந்து.

பாலோடு கலக்கப்பட்ட நீரானது பாலுடன் சேர்ந்து தானும் பாலாகத் தோன்றுமேயல்லாமல், நீராகத் தன்னுடைய நிற வேறுபாடு அறியப்பட்டுத் தோன்றாது. அதுபோலவே, ஆராய்ந்து பார்த்தால், நல்ல பெரியோர்களது பெருமையோடு சேர்ந்துவிடுவதனால், அற்பர்களுடைய சிறுமையான குணமும் வெளியே தோன்றாமற் போகும்.

'அவர்களுடைய சிறுமைக்குணம் போகாவிட்டாலுங் கூடப் பெரியவர்களுடைய சேர்க்கையின் காரணமாக, அவர்களும் பெரியோராகப் பிறரால் மதிக்கப்படுவார்கள் என்பது கருத்து,

178. கொல்லை இரும்புனத்துக் குற்றி அடைந்தபுல்

ஒல்காவே ஆகும், உழவர் உழு படைக்கு;

மெல்லியரே யாயினும், நற்சார்வு சார்ந்தார்மேல்

செல்லாவாம் செற்றார் சினம்.

தோட்டப் பகுதியைச் சார்ந்த பெரிய திணைப்புனப் பகுதிகளிலேயுள்ள மரக்குற்றியை அடுத்திருக்கும் புல்லானது, உழவர்களுடைய உழுபடையாகிய கொழுமுனைக்கும். பெயர்த்து எறிய முடியாததாகவே இருக்கும். அதுபோலவே. ஒருவர்

தம் அளவிலே வலியற்றவர்களேயானாலும், நல்லினத்தைச் சார்ந்தவர்களானால் அவரைப் பகைத்தவர்களுடைய சினமும் செல்லாமற் போய்விடும்.

179. நிலநலத்தான் நந்திய நெல்லேபோல், தத்தம்

குலநலத்தால் ஆகுவர், சான்றோர். - கலநலத்தைத்

தீவளி சென்று சிதைத்தாங்குச் சான்றாண்மை

தீயினம் சேரக் கெடும்.

நல்லினத்தைச் சார்ந்தவரைப் பகைவரின் சினமும் அழிக்கவியலாது என்று கூறுவதன் மூலம், அவரைச் சேர்தலின் சிறப்புச் சொல்லப்பட்டது குற்றி-மரம் வெட்டியபின் எஞ்சி இருக்கும் அடிப்பகுதி.

நிலத்தினுடைய வளப்பத்தினாலே வளமுடன் வளர்கின்ற நெற்பயிரைப்போல, மனிதர்களும், தாங்கள் தாங்கள் சேர்ந்திருக்கின்ற கூட்டத்தின் நல்ல இயல்புகளாலே தாமும் சான்றாண்மையை உடையவராவர். கப்பலின் சிறப்பை எல்லாம் கடுங்காற்றானது சென்று அழித்துவிடுவது போலச், சான்றாண்மையாகிய உயர்ந்த பண்பும், தீயகுணமுள்ள கூட்டத்தினர் சேர்வதனால் கெட்டு அழிந்துவிடும்.

'சான்றாண்மை தீயினம் சேரக் கெடும்' என்றதால், அதனைச் சேராமல் நல்லினமே சேரவேண்டும் என்பது சொல்லப்பட்டது.

180. மனத்தான் மறுவில ரேனுந், தாஞ் சேர்ந்த

இனத்தால் இகழ்ப் படுவர்:- புனத்து

வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வேமே,

எறிபுனம் தீப்பட்டக் கால்.

தம்முடைய மனத்தின் அளவிலே ஒருவர் குற்றமில்லாதவரே யானாலும், தாம் சேர்ந்த கீழான கூட்டத்தின் காரணமாக இகழ்ப்படுவார். எப்படி யென்றால், வெட்டியழிக்கப்பட்ட காட்டிலே நெருப்புப் பற்றிய காலத்திலே, அக்காட்டிலுள்ள மணங்கமழும் சந்தனமும், உயர்ந்த வேங்கையும் ஆகிய மரங்களும் வெந்து போவதைப்போல என்க.

'இயற்கையிலே குற்றமற்றவர்கூடச் சேர்க்கைக் குறை பாட்டால் குறையுடையவர்களாக இகழப்படுவார்கள்' என்று கூறி நல்லினத்தைச் சேர்வதன் சிறப்பு வலியுறுத்தப்பட்டது.

6. பெருமை

பெருமை என்பது பெருந்தன்மை என்று பொருள்படும். எந்தக் காலத்தினும் மனத்திலே கலக்கங் கொள்ளாமல் செய்யவேண்டிய அறநெறிகள் முதலியவற்றைச் செய்து, தம் உயர்வை நிலைபெறுத்திக் கொள்ளலாகிய உறுதிப்பாடு இது

இத்தகைய பெருமைதான் ஒருவனுக்கு வாழ்விலே பலரும் போற்றும் புகழ் வாழ்வையும், தன்னளவிலே தான் சிறந்த பல நல்ல செயல்களைச் செய்தோமென்னும் மன நிறைவையும் தருகின்றது. அதனால், இதனை அடைவதில் மனஞ் செலுத்துவது அனைவரின் கடமை என்பதும் விளங்கும்.

நல்லினஞ் சேர்வதனால் பெருமை வரும்; ஆதலின், அதனைக் கூறிய பின்னர், அப்படிப்பட்ட பெருமையைப் பற்றி அடுத்து விளங்கும் இந்தப் பகுதியை அமைத்துள்ளனர். மன உறுதிப்பாட்டினால் வந்து எய்தும் பெருமையினைப் பற்றி இனி நாம் காண்போம்.

181. ஈதல் இசையாது; இளமைசேண் நீங்குதலால்,

காத லவருங் கருத்தல்லர்; - காதலித்து,

"ஆதுநாம்" என்னும் அவாவினைக் கைவிட்டுப்

போவதே போலும் பொருள்!

பொருள்வளம் இல்லாத காரணத்தினால், வந்து இரந்தவர்களுக்கு எதுவும் கொடுத்துதவவும் முடியாது; இளமைப் பருவமானது நம்மைவிட்டு நெடுந்தொலைவு போய்விட்டதனால், நம்மேல் முன்பு காதலுடையவராயிருந்த மகளிரும், இப்பொழுது நம்மைக் கருதுதலும் இல்லாதவரானார்கள்; ஆதலால், அப்படிப்பட்ட பொருளையும் மகளிரையும் விரும்பி நாம் வாழக்கடவோம் என்ற ஆசையினைக் கைவிட்டுத் துறவுநெறியை நாடிப் போவதே இனி நல்ல காரியம் போலும்!

இல்வாழ்வில் பொருள்வளமும், இளமையுமே பெருமை தருவன; அவை நீங்கின காலத்துத் துறவே பெருமை தருவது என்பது கருத்து.

182. இற்சார்வின் ஏமாந்தேம்; ஈங்கமைந்தேம்'என்றெண்ணிப்

பொச்சாந்து ஒழுகுவர், பேதையார்,- 'அச்சார்வு

நின்றன போன்று நிலையா' என வுணர்ந்தார்.

என்றும் பரிவது இலர்.

தெளிவான அறிவில்லாதவர்கள், 'நாம் இல்லறமாகிய வாழ்வினை மேற்கொண்டதனால் களிப்பு அடைந்தோம்; இந்த உலகத்திலே எல்லா வகையாலும் நிறைவு உடையவர்களும் ஆயினோம்' என்று எண்ணிப் பின் வருவதை மறந்து நடப்பார்கள். அந்தப் பற்றுகள் எல்லாம் நிலைபெற்றவை போலக் காணப்பட்டுப் பின் நிலைத்திராவாய் அழிந்துபோவன என உணர்ந்த அறிவு உடையவர்கள், எக் காலத்தும் வருத்தம் அடையவே மாட்டார்கள்.

'இல்வாழ்வின் நிலையாமையான தன்மையை உணர்ந்து இளமையிலேயே துறவுபுண்டு ஒழுகுதல் பெருமை தருவதாகும்' என்பது கருத்து.

183. மறுமைக்கு வித்து மயலின்றிச் செய்து.

சிறுமைப் படாதே. நீர் வாழ்மின்-அறிஞராய்;

நின்றுழி நின்றே நிறம்வேறாம்; காரணம்

இன்றிப் பலவும் உள.

உலக போகங்களிலே மயக்கம் இல்லாதவர்களாக, உங்களுடைய மறுமை இன்பத்திற்கான நல்ல செயல்களைச் செய்து, ஒரு போதும் சிறுமையான செயல்களிலே ஈடுபடாது. நீங்கள் அறிவுடையவர்களாக வாழ்வீர்களாக. ஏனெனில் முன் இருந்த இடத்திலிருந்தே உடலின் நிறமானது பின்னர் வேறுபட்டுப் போய்விடும். அது மட்டுமன்று; மாறும்படியான காரணமேதும் இல்லாமலேயே வேறுபல மாறுபாடுகள் உண்டாதலும் ஏற்படும்.

உடலின் நிலையாமையும் மாறுபாடும் உணர்ந்து, மறுமை இன்பத்தை நாடி, அதற்கான செயல்களிலே ஈடுபடுவதே பெருமை என்பது இது.

184. 'உறைப்பருங் காலத்தும், ஊற்றுநீர்க் கேணி

இறைத்துணினும், ஊராற்றும்' என்பர்; கொடைக்கடனும்,

சாஅயக் கண்ணும், பெரியார்போன் மற்றையார்

ஆஅயக் கண்ணும், அரிது.

மழை பெய்தலானது அருகிப் போய்விட்ட காலத்தினும் ஊற்றினால் நீரையுடைய கேணியானது இறைத்துக் குடித்தாலும் ஊரிலுள்ளவர்களைக் காப்பாற்றும் என்பார்கள். அதேபோலத் தானம் செய்தலாகிய கடமையும், வறுமையினால் தளர்ந்து போய்விட்ட காலத்தினுங் கூடப் பெரியோர்களால் தகுந்த அளவு செய்யப்படும். அந்தப் பெரியோர்களைப் போல சிறியவர்கள் தம் செல்வம் பெருகிவருகின்ற காலத்தினும் கூடப் பிறருக்கு உதவுதல் அரிதாகும்.

இதனால் கொடைக் கடனை என்றும் மறவாது போற்றும் பெரியவர்களின் பெருமை கூறப்பட்டது.

185. உறுபுனல் தந்து, உலகு வாட்டி, அறுமிடத்தும்

கல்லூற் றுழியூறும் ஆறேபோற், செல்வம்

பலர்க்காற்றிக் கெட்டுலந்தக் கண்ணும், சிலர்க்காற்றிச்

செய்வர். செயற்பா லவை.

மழை வளமானது செழிப்புற்றிருந்த காலத்திலே மிகுதியான மழை நீரைக் கொண்டு தந்து உலகத்தாரை எல்லாம் உண்ணச்செய்து, அந்த நீர்வளமானது அற்றகாலத்தும் தோண்டும் ஊற்றுக்களிலே ஊறிச் சுரந்து உலகு ஊட்டும் ஆற்றினைப் போலப் பெரியவர்கள், தம்முடைய செல்வங்களை எல்லாம் பலருக்கும் கொடுத்து உதவியதனால் தாம் செல்வமிழந்து வாடிய காலத்தினும், தம் சக்திக்கு ஏற்றபடி சிலருக்காயினும் கொடுத்துச் செய்யும்படியான உதவுதற் செயலிலே ஈடுபடுவார்கள். கொடைக் குணம் உடைய பெரியோரின் பெருமை கூறப்பட்டது.

186.பெருவரை நாட! பெரியார்கண் தீமை

**கருநரைமேற் சூடேபோல் தோன்றும்;- கருநரையைக்
கொன்றன்ன இன்னா செயினும், சிறியார்மேல்
ஒன்றானும் தோன்றா கெடும்.**

பெரிய மலைகளையுடைய நாட்டிற்கு உரியவனே! பெரியவர்களிடத்தே தோன்றிய தீமையானது, பெரிய வெள்ளை எருதின் மேலே இட்ட சூட்டின் வடுப்போல என்றும் மாறாமல் நன்கு வெளிப்படத் தோன்றும். அந்தப் பெரிய வெள்ளை எருதைக் கொன்றதைப் போன்ற தீய செயல்களைச் செய்தார்களானாலும், கீழ் மக்களிடத்தே தோன்றும் ஒரு குற்றமானாலும் வெளிப்படத் தோன்றாமல் அழிந்து போய்விடும்.

'பெரியோர் சிறுவடுவும் தம்மேற்படாதவாறு ஒழுக்க நெறியிலே நிலைத்திருக்க வேண்டும்' என்று கூறுவதன் மூலம், அத்தகையோரின் பெருமை கூறப்பட்டது.

187. இசைத்த சிறுமை இயல்பிலா தார்கண்

**பசைத்த துணையும் பிரிவாம் அசைந்த
நகையேயும் வேண்டாத நல்லறிவி னார்கண்
பகையேயும் பாடு பெறும்**

சிறுமையான குணம்பொருத்திய நல்ல இயல்பே இல்லாதவர்களிடத்திலே சிநேகித்த அளவு அத்துணைக்கும் துன்பமேயாகும். நிலை தடுமாறிய தீய செயல்னையை விளையாட்டாகவும் செய்யவிரும்பாத நல்ல அறிவுடையவர்கவிடத்திலே கொண்ட பகைமையுங்கூடப் பெருமைனையத் தருவதாகும்.

கீழோர். நண்பர்க்கும். நீங்கிழைக்கும் பண்பு கோண்டவர்கள்? அறிவுடையவரோ, பகைமையையும் பொறுக்கும் இயல்பினர் அதனால், அவர்கள் தொடர்பே பெருமைக்கும் என்பது கூறப்பட்டது.

188. மெல்லிய நல்லாருள் மென்மை அதுவிறந்து

ஒன்னாருள் கூற்றுட்கும் உட்குடைமை எல்லாம்

**சலவருட் சாலச் சலமே, நலவருள்
நன்மை வரம்பாய் விடல்**

மென்மையான தன்மைகளையுடைய பெண்களிடத்திலே நம் மென்மைத் தன்மை உடையவர்களாகவே நடந்து கொள்ளல் வேண்டும். வலிமையிருந்த பகைவரிடையே செல்லும்போது, அந்த மென்மைத் தன்மையைக் கைவிட்டு வீட்டு எமனும் அஞ்சும்படியான பயங்கரத்தன்மை உடையவர்களாகவே நாமும் செல்லல் வேண்டும். இப்படியே எல்லாக் காரியங்களிலும். வஞ்சகமாகப் பேசுபவர்களிடத்திலே வஞ்சகமாக பேசி அவர்களை வெல்வதற்கும். நற்குண முடையவர்களிடத்திலே நன்மை பொருந்த நடந்து அவர்களின் அன்பைப் பெறுவதற்கும் ஏற்ற தன்மையே தமது பழக்கத்தின் வரம்பாக அமைந்து இருக்க வேண்டும்.

இப்படி நடப்பதே பெருமை என்பது கருத்து.

189. கடுக்கி, ஒருவன் கடுங்குறளை பேசி

மயக்கி விடினும், மனப்பிரிப்பொன் றின்றித்,

துளக்கம் இலாதவர், தூய மனத்தார்,

விளக்கினுள் ஒண்சுடரே போன்று.

ஒருவன் தன்னுடைய முகத்தை மிகவும் கடுமையாக வைத்துக்கொண்டு, மற்றொருவன்மீது கடுமையான கோட்களைச் சொல்லித், தம்மை மயக்கிவிட்டாலுங் கூட அதனால் தம்முடைய மனத்திலே எவ்ளிதமானவொரு வேறுபாடும் இல்லாமல் கலக்கமடையாதவர்கள் எவரோ, அவர்களே விளக்கினிடத்தே விளங்கும் ஒளியுடைய சுடரைப் போன்று ஒளியுடன் விளங்கும் தூய்மையான உள்ளத்தை உடையவர் ஆவார்கள்.

புறங்கூறுவார் பேச்சைக் கேட்டுத் தாம் ஒருவித மனமாற்றமும் அடையாதவர்கள் பெருமை உடையவர் என்பது கருத்து.

190. முற்றுத்தம் துத்தினை நாளும் அறஞ்செய்து

பிறுத்துத் துத்துவர், சான்றவர்; - அத்துத்து

முக்குற்றம் நீக்கி, முடியும் அளவெல்லாம்

துக்கத்துள் நீக்கி விடும்.

பெரியவர்கள், தாம் முதலிலே உண்ணும்படியான உணவினை, நாள்தோறும் பிறருக்குத் தானமாகக் கொடுத்து விட்டுப் பின்னரே தாம் உண்ணுதற்குரிய உணவினை உண்பார்கள். அங்ஙனம், அவர்கள் தாம் உண்பதற்கு முன்பே கொடுத்த உணவுத் தானமானது காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூவகைக் குற்றங்களால் வரும் பாவங்களையும் போக்கி, அவர்கள் வாழ் நாள் முடியும் வரையும் அவர்களைத் துக்கத்தினின்று நீக்கியும் விடுவதாகும்.

இதனால் பசிக்கு உணவளிப்பதன் பெருமை சொல்லப் பட்டது.

7. தாளாண்மை

'தாளாண்மை' என்பது உயிருக்கு உறுதி தருகின்ற நல்ல செயல்களைச் செய்வதிலே ஒருவன் தளராத முயற்சி உடையவனாக இருப்பதைப்பற்றிக் கூறுவதாகும்.

வாழ்வின் பலப்பல காலங்களையும், தன் மயக்க உணர்வின் காரணமாக உயிருக்கு நன்மை தராத பலவற்றினும் ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்பவனே சாதாரண மனிதன். அங்ஙனமன்றி உயிருக்கு நிலையான நன்மை தருவன இவைதாம் என உணர்ந்து, அவற்றில் மட்டுமே ஈடுபாடு உடையவராகிப் பிறவற்றை விலக்குவதற்கான உண்மை அறிவினைக் கொண்டவரே, உண்மையில் தாளாண்மை உடையவராவர்.

அங்கனம், முயற்சிகளிலே ஈடுபடுவதற்கும் ஒரு தளராத உறுதிப்பாடு வேண்டும். அந்த முயற்சிகள் சிதறாமலும், இடையே பழுதுபடாமலும், கட்டுப்பாட்டுடன், நிறைவெய்தச் செய்யும் ஆற்றலும் வேண்டும். இத்தகைய ஆற்றலே, 'ஆண்மை' எனச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டது.

191. கோளாற்றக் கொள்ளாக் குளத்தின்கீழ்ப் பைங்கூழ்போற்.

கேள்வ துண்டு, கிளைகளோ துஞ்சுப;

வாளாடு கூத்தியர் கண்போல் தடுமாறும்

தாளாளர்க் குண்டோ. தவறு?

கொள்ளுவதற்கு உரிய நீரினை, மிகுதியாகக் கொள்ளமாட்டாமற் சிறிதளவே கொள்ளுகின்ற தன்மையினையுடைய ஒரு குளத்தின் கீழ்ப் பகுதியிலேயுள்ள நெற்பயிரானது, அக்குளத்தில் நீருள்ள மட்டுமே வளமுடன் விளங்கி நீர் வறண்டதும் தானும் வாடிப் போய்விடுவது போல, உறவின் முறையார்கள் கொடுப்பதைப் புசித்துக் கொண்டு, அப்படிக் கொடுப்பவர்களுக்கு ஓர் உறுப்பாக வாழ்பவர்கள், அவர்களுக்கு வறுமை சேர்ந்த காலத்தில் தாமும் வருந்தி மடிவார்கள். அவ்வாறன்றி, வாளின் சுழற்சிபோல் ஆடுகின்ற ஆட்டக்காரிகளின் கண்பார்வை புடை பெயர்ந்து நிற்பதுபோலத் தம் முயற்சியிலே கவனமாய் விழிப்புடன் முயற்சியைக் கையாள்பவர்களுக்குத், தொடங்கிய செயல் நிறைவேறாமற்போவது என்பதும் உண்டோ?

192. ஆடுகோ டாகி அதரிடை நின்றதூஉம்,

காழ்கொண்ட கண்ணே, களிறணைக்கும் கந்தாகும்.

வாழ்தலும் அன்ன தகைத்தே, ஒருவன்றான்

தாழ்வின்றித் தன்னைச் செயின்.

காற்றிலே துவண்டு அசைந்து கொண்டிருக்கிற சிறிய கொம்பினையுடையதாகி வழியிலே நின்ற சிறு செடியும், தான் வயிரங்கொண்டு மரமாகிய காலத்திலே, யானையையும் கட்டும்படியான வலிய கட்டுத்தறியாக விளங்கும். ஒருவன் தன்னைத் தான் நின்ற நிலையினின்றும் கீழ்ப்பட்டுப் போதல் இல்லாமல், தன்னை முயற்சியுடையவனாகச் செய்து கொண்டானானால் அவனுடைய வாழ்க்கையும் அத்தகைய உறுதியினை உடையதாகவே விளங்கும்.

'அவன் வாழ்விலே முதலில் தளர்வு தோன்றினாலும், நாளடைவிலே அது உறுதியுடையதாகி விடும்' என்பது கருத்து.

193. உறுபுலி ஊன்இரை இன்றி ஒருநாள்

சிறுதேரை பற்றியுந் தின்னும்;-அறிவினால்

காற்றொழில் என்று கருதற்க! கையினால்

மேற்றொழிலும் ஆங்கே மிகும்.

மிகுந்த வலிமையுடைய புலியானது தனக்கு உரிய இறைச்சியாகிய உணவு இல்லாமல் வருந்தி, ஒருநாள் சிறிய தேரையைப் பற்றித் தின்னவும் செய்யும், ஆனது பற்றி, ஒருவன் தனக்குக் கிடைத்த யாதொரு தொழிலையும் காலாற் செய்வதற்குரிய அற்பமான செயல்தானே யென்று தன் அறிவினால் கருதாமலிருப்பானாக. அவ்விடத்திலேயே, அவனுடைய முயற்சியினால் மேலான தொழிலும் அப்படியே கிடைக்கலாம் அல்லவா?

'செயல்களை அற்பமென்றும் உயர்வென்றும் கருதாமல் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றபடி முயற்சியுடன் செய்பவனே உயர்வடைவான்' என்பது கருத்து.

194. இசையாது எனினும், இயற்றியோர் ஆற்றால்

அசையாது, நிற்பதாம் ஆண்மை;- இசையுங்கால்

கண்டல் திரையலைக்கும் காணலம் தண்சேர்ப்ப;

பெண்டிரும் வாழாரோ மற்று?

அலைகள் வந்து தாழைகளை மோதி அசையச் செய்து கொண்டிருக்கும் அழகிய கானற் சோலைகளையுடைய குளிர்ந்த கடற்கரைகளுக்கு உரிய தலைவனே! செய்யத் தொடங்கிய ஒரு செயலானது எளிதிலே கைகூடாது என்றாலும் அதனை ஒருவகையாலும் தளராமல் முயற்சியுடன் செய்து நிலை நிறுத்துவதே ஆண்மையாகும். செய்ய எடுத்த காரியமானது எளிதாக வந்து கைகூடினால் பெண்களுங்கூட அவற்றை எளிதாக நிறைவேற்றி மேன்மை அடைய மாட்டார்களோ?

'முடியாதெனப் பலரும் சொல்லும் செயலையும் முயற்சியுடன் செய்து முடிக்கும் உறுதியே தாளாண்மை' என்பது கருத்து,

195. நல்ல குலமென்றும், தீய குலமென்றும்,

சொல்லளவு அல்லாற் பொருளில்லை;- தொல்சிறப்பின்

ஒண்பொருள் ஒன்றோ? தவம், கல்வி, ஆள்வினை,
என்றிவற்றான் ஆகும், குலம்.

நல்ல குலம் எனவும் தீய குலம் எனவும் சொல்லப் படுவதெல்லாம் சொல்லளவாக மாத்திரமே இருப்பதல்லாமல், அச் சொற்களுக்குரிய சிறந்த பொருள் ஏதும் இருப்பதாகக் காணவில்லை. பழையமையான சிறப்பினையுடைய தூய்மையான பொருள் மட்டுமோ, அத்துடன் தவம், கல்வி, ஆள்வினை என்று சொல்லப்படும் இவைகளாலும் கூடி அமைவதே நல்ல குலமாகும்.

'நல்ல குலம் என்பது ஆள்வினையுடையதாயிருக்கும் குலமேயாகும்' என்று, தாளாண்மையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

196. ஆற்றுந் துணையும், அறிவினை உள்ளடக்கி,
ஊக்கம் உரையார் உணர்வுடையார்; - ஊக்கம்
உறுப்பினால் ஆராயும் ஒண்மை உடையார்
குறிப்பின்கீழ்ப் பட்டது, உலகு.

தாம் ஒரு செயலை முற்றவும்செய்து முடிக்கும் அளவும், அதனைச் செய்வதற்குத் தமக்குள்ள அறிவுத் திறனைத் தம்முள்ளேயே அடக்கி வைத்துக்கொண்டு, தம்முடைய முயற்சியினைப்பற்றிப் பிறருக்கு அறிவுடையவர்கள் சொல்லித் திரியவே மாட்டார்கள். பிறருடைய மனவலிமையினை அவர்களுடைய உறுப்புக்களின் நிலைமையினால் ஆராய்ந்து அறிகின்ற அறிவுநுட்பம் உடையவர்களின் ஏவுதலுக்கு அடங்கியதாக இருப்பதே இந்த உலகமாகும்.

197. சிதலை தினப்பட்ட ஆல மரத்தை,
மதலையாய், மற்றதன் வீழுன்றி யாங்குக்,
குதலைமை தந்தைகண் தோன்றில், தான்பெற்ற
புதல்வன் மறைப்பக் கெடும்.

கறையானால் அரிக்கப்பட்டுவிட்ட ஆலமரத்தை, அதனின்றும் தோன்றி இறங்கியுள்ள விழுதானது தாங்கும் தூணாக நின்று தாங்கி நிற்பதுபோலத், தளர்ச்சி

உடைமை தந்தையினிடத்து உண்டானால், அவன் பெற்ற புதல்வன் தன்னுடைய முயற்சியினால் அதனை மறைக்க, அது நீங்கிப் போகும்.

'தன்னையே யன்றித் தன் முன்னோர்களையும் பெருமைப் படுத்த வல்லது தாளாண்மை' என்பது கூறப்பட்டது.

198. ஈனமாய், இல்லிருந்து, இன்றி, விளியினும்,

மானந் தலைவருவ செய்பவோ - யானை

வரிமுகம் புண்படுக்கும் வள்ளுகிர் நோன்றாள்

அரிமா மதுகை யவர்?

யானையின் புள்ளிகளையுடைய முகத்தினைப் புண்ணுண்டாகச் செய்யும் கூர்மையான நகங்களையும் வலிமையுடைய கால்களையும் உடைய சிங்கத்தினைப் போன்ற வலிமை உடையவர்கள்,, தம் தொழில் முயற்சிகளிலே குறைபாடு உடையவர்களாய். வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டிரு ஒரு பொருளும் இல்லாமல் இறக்க நேரிட்டாலுங்கூட, மானம் இழக்க நேரும்படியான செய்யவே மாட்டார்கள் காரியங்களைச்.

"எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் தடையறு நேர்ந்தாலும் அதனையே முயன்று முடிக்க முயல்வார்களே யல்லாமல் கீழான காரியங்களில் சிறந்தோர் ஈடுபட மாட்டார்கள்" என்பது கருத்து

199. தீங்கரும்பு ஈன்ற திரள்கால் உளையலரி

தேங்கமழ் நாற்றம் இழந்தாஅங்கு, - ஓங்கும்

உயர்குடி புட்பிறப்பின் எண்ணாம். பெயர்பொறிக்கும்

பேராண்மை இல்லாக் கடை?

இனிமையான கரும்பானது ஈன்ற திரட்சியான கால்களையுடைய குதிரையின் பிடரிமயிர் போன்ற பூவானது. தேனோடுங் கூடியதாகக் கமழ்கின்ற நறுமணத்தை இழந்ததைப்போலத் தன்னுடைய பெயரை நிலைநிறுத்துகின்ற பொரிய

முயற்சியுடையானது இல்லாத விடத்து ஒருவன மிகவும் புகழுடைய உயர்ந்த குடியிற் பிறந்ததனால்தான் என்ன பயன்?

உயர் குடியிலே பிறந்தாலும் முயற்சியற்றவர்க்குப் பெருமை இல்லை என்பது கருத்து.

200. பெருமுத் தரையர் பெரிதுவந் தீயும்

கருனைச்சோறு ஆர்வர் கயவர்; - கருனையைப்

பேரும் அறியார், தனிவிரும்பு தாளாண்மை

நீரும் அமிழ்தாய் விடும்.

ஒருவித முயற்சியும் இல்லாத தீர்மக்கள் பெருமுத்தரையர் என்பவர் மிகவும் விருப்பமுடன் அளிக்கின்ற பொரிக்கறியோடும் கூடிய சோற்றினை உண்டு கலங்கழிப்பார்கள். பொரிக்கறியைப் பேரும் அறியாதவர் மிகவும் விரும்பிச் செய்த தம் முயற்சியின் பயனாகப்பெற்று உண்ட நீரும், அம் முயற்சிச் சிறப்பினால் அமுதமாக விளங்குவதாகும்.

'தன் முயற்சியின்றி இரந்து உண்ணும் உணவினும், தன் முயற்சியால் கிடைக்கும் நீரே சிறப்புடையதாகும்' என்பது கருத்து:

நட்பு இயல்

மனிதன், தனித்து வாழுகின்ற தன்மை உடையவன் அல்லன். ஒருவருடன் ஒருவர் சேர்ந்து வாழுகின்ற 'பாசம்' என்ற பிணைப்பினால் பலருடன் கூடி வாழுகின்றவன்தான் மனிதன். அப்படி. மனிதன் கூடிவாழும் குணம் உடையவனாதலால்தான். உலகிலே நாடும் அரசும் என்ற கூட்டு அமைப்புகள் பலவும் எழுந்தன.

இயற்கையிலே இப்படிக்கூடிவாழுகின்ற இயல்புடையவனான மனிதனிடம், அப்படிக்கூடி வாழ வேண்டிய ஒரு நெருக்கடியும் இல்லாமற் போகவில்லை.

எதிலும் குறைபாடு உடையவனாக விளங்கும் மனிதன், தன்னிடமுள்ள குறையைப் போக்கிக்கொள்ள மற்றவனின் உதவியை நாடுகிறான். இப்படி அவனும் அடுத்தவனை நாடிச் செல்ல 'நட்பு' என்ற ஒருவகைப் பாச உறவும் வளர்கிறது.

துன்பம் நேர்ந்தவிடத்து உற்றுழி உதவியும், இன்பம் பெருகியவிடத்துக் கூடிக் களித்தும் உதவுவதற்கு நண்பர்கள் வேண்டும். அத்தகைய நண்பர்களிலே, உறவின் முறையாரின் தொடர்பினைப் பற்றிக் கூறுவது இந்தப் பகுதி.

8. சுற்றம் தழால்

'உறவு முறையார்' என்போர், தாய்வழி தந்தை வழி வரும் உறவினர்களும், கொள்வினை கொடுப்பினை பற்றி வரும் உறவினர்களும் ஆவர். பொதுவான நண்பர்களைக் காட்டிலும், இவர்கள் தம்முடைய இயல்பான உறவுப்பிணிப்பின் காரணமாக அதிகமாக நட்புச் செய்வதற்கு உரியவராவர்.

வாய்ப்பும் வளனும் பெற்ற ஒருவன், தான்மட்டும் இன்புறுவதிலேயோ, அல்லது தன் இல்லத்தவரான மனைவி மக்கள் மட்டும் இன்புறுவதிலேயோ கவனஞ் செலுத்துவது போதாது. அவன், தன்னைச் சேர்ந்த உறவின் முறையினர் எல்லாருமே துன்பத்தின் நீங்கியவர்களாக இருக்கும் வண்ணம், தன்னாயியன்ற அளவுக்கு அவர்களுக்கு உதவியும், அவர்களைக் காத்தும் வருதல் வேண்டும்.

தன் குடும்பம், தன் சுற்றம், தன் நட்பு, தன் ஊர், தன் நாடு என்று படிப்படியாக அகற்சி பெற்றுக் கொண்டே போகும் உறப் பிணிப்பிலே, இரண்டாவதாக விளங்குவதுதான் சுற்றம் பேணுதல் ஆகும்.

201. வயாவும் வருத்தமும் ஈன்றக்கால் நோவும்,

கவாஅன் மகள்கண்டு தாய்மறந் தாஅங்கு,

அகாஅத் தான்உற்ற வருத்தம் உசாஅத் தன்

கேளிரைக் காணக் கெடும்.

கருவுற்றிருக்கிற காலத்திலே உண்டாகின்ற இயல்பான பலவித நோவுகளையும், அந்த நோவுகளாலும் பிறவற்றாலும் வருகின்ற வருத்தங்களையும், கருவுயிர்த்துக் குழந்தையைப் பெறுகின்ற பிரசவ காலத்தே உண்டாகும் நோவுகளையும், தன் மடியின் மீது தன் மகனை இருத்தியதைக் கண்ட அளவாலேயே ஒரு தாயானவள் மறந்துவிடுவாள். அதனைப் போலவே பலவகையான தளர்ச்சிகளாலும் ஒருவன் அடைந்த துன்பங்கள் எல்லாம், அதனைப்பற்றிக் கேட்கவரும் தன் உறவினரைக் கண்ட அளவானே அவனை விட்டு நீங்கிப் போய்விடும்.

'மகனைக் கண்டதும், தான் முன்னர் அடைந்த நோவுகளைத் தாய் மறப்பதுபோலவே, உறவினரைக் கண்டதும் ஒருவன் பெற்றிருந்த எல்லா வகைத் தளர்ச்சிகளும் மறைந்துபோகும். அந்த அளவுக்கு உறவுப் பாசம் இருக்க வேண்டும்' என்பது கருத்து.

202. அழன்மண்டு போழ்தின் அடைந்தவர்க்கு எல்லாம்

நிழன்மரம்போல் நேரொப்பத் தாங்கிப், பழுமரம் போல்

பல்லார் பயன்துய்ப்பத் தான் வருந்தி வாழ்வதே

நல்லாண் மகற்குக் கடன்.

வெயிலானது நெருப்பாகக் காய்கின்ற பொழுதிலே, அந்த வெம்மைக்கு ஆற்றாதவையாகத் தன்னை வந்து அடைந்தவர்களுக்கு எல்லாம், எவ்வித வேறுபாடும் இன்றி ஒரே தன்மையாக நிழல்தந்து உதவிக் காத்து நிற்கின்ற நிழல்தரும் மரத்தைப்போல, உறவினர் வறுமையால் வாடி வெதும்பித் தம்மை வந்து அடைந்தபோது, அவர்கள் அனைவரையுமே, அவர்களுக்குள் எவ்விதமான வேறுபாடுகளும் காட்டாமல் ஒரே சமநிலையிலே தாங்கிக் காத்தல் வேண்டும். அத்துடன் பழங்கள் நிரம்பிய மரத்தைபோலப், பலரும் தன் பயனைப் பெற்று உண்டு களிக்கத்தான் அதனால் வருத்தமுற்றும், அதனைத் தான் பெற்ற தகுதியாகக் கருதி வாழவேண்டும். இவையே, 'நல்ல ஆண்மகன்' என்று சொல்பவர்க்கெல்லாம் உரிய சிறந்த கடமையாகும்.

நிழல் மரம்போல இருப்பிடமும், பழமரம்போல உணவும் தந்து பேணவேண்டும் என்பது கருத்து. நிழன் மரம் தான் துயருறாது உதவும்; பழமரம் தான் துன்புற்றும் உதவும். அதுபோலவே இருநிலையினும் உதவுதல் வேண்டும் என்பதும் கருத்தாகும்.

203. அடுக்கன் மலைநாட! தற்சேர்ந் தவரை

எடுக்கலம் என்னார் பெரியோர் - அடுத்தடுத்து

வன்காய் பலபல காய்ப்பினும், இல்லையே

தன்காய் பொறுக்கலாக் கொம்பு?

மலையடுக்குகள் பலவற்றைக் கொண்ட நாட்டிற்கு உரியவனே! பெரியவர்கள், தம்மை நாடிவந்து புகலாக அடைந்தவர்களுக்கு உதவி, அவர்களை உயர்த்த மாட்டோம் என்று ஒருபோதும் சொல்லவே மாட்டார்கள். அடுத்தடுத்துப் பெரிதான காய்கள் மிகப் பலவாகக் காய்த்தபோதினும், தன் காய்களைத் தாங்காது தள்ளிவிடும் மரக்கிளை எதுவுமே இல்லை அல்லவா? அதுபோலத்தான், பெரியவர்களும். எவரையும் தம்மால் தாங்கமுடியாது என்று தள்ளி விடுவதில்லை.

'மென்மையான சிறு கொம்பும், தன் பெரிய காய்கள் என்றதால் தாங்கும் சக்தியுடையதாவது போலத், தாம் தளர்ந்த நிலையினும், பெரியோர் வாடிவரும் தம் சுற்றத்தினருக்கு உள்ளன்புடன் உதவுவார்கள்' என்பது கருத்து.

204. உலகறியத் தீரக் கலப்பினும் நில்லா,

சிலபகலாம் சிற்றினத்தார் கேண்மை:-நிலைதிரியா

நிற்கும், பெரியோர் நெறியடைய நின்றனைத்தால்,

ஒற்கம் இலாளர் தொடர்பு.

உலகத்தாரெல்லாம் அறியும்படியாக, முற்ற முழுக்கக் கலந்தவர்களாகப் புறத்தே விளங்கினாலும்கூடச் சிறுமைக் குணம் உடையவர்களுடைய உறவெல்லாம், சில நாட்களின் அளவே நிலைத்து நிற்கும். தம்முடைய தகுதியிலே மாறுதல் இல்லாது, நல்ல குணங்களினின்றும் பிறழாது நிலைபெற்றவர் களாயிருக்கும் பெரியோர்களுடைய

தொடர்போ என்றால். யோகநெறியிலே நிலைத்து நிற்கின்றவரின் உறுதிப்பாட்டைப் போல, என்றும் நிலைமாறாது ஒரு சீராக நிலை பெற்றிருப்பதாகும்.

ஓற்கம்-தற்பண்புகளினின்றும் பிறழ்தல், நெறி யோக நெறி. தீர்-முற்ற முழுக்க 'புறத்தே கலந்தவர்போலக் காட்டலாற் பயனில்லை: உறுதியான உள்ளத்துடன் நட்புச் செய்வதே சிறப்பு: சிற்றினத்தார் நட்பு அத்தன்மையுடையது அன்று: அதனால் அதைக் கைவிட்டுப் பெரியோரின் தொடர்புகளையே அனைவரும் நாடவேண்டும்' என்பது கருத்து.

205. "இன்னர்; இனையர்; எமர் பிறர்' என்னுஞ்சொல்

என்னும் இலராம் இயல்பினால் - துன்னித்

தொலைமக்கள் துன்பந்தீர்ப் பாரே, யார் மாட்டும்.

தலைமக்கள் ஆகற்பா லார்.

'இவர் நமக்கு இன்ன வகையான தொடர்பு உடையவர்: இவர் இப்படிப்பட்ட தன்மை உடையவர்; இவர் நமக்கு வேண்டியவர்; இவர் நமக்கு வேண்டாதவர்' என்றெல்லாம் வேறுபடுத்திப் பேசும் பேச்சுக்கள் யாதொன்றும் இல்லாதவர்களாக விளங்கும் தன்மையினாலே, துன்பத்தால் வருந்தியவராக வந்த சுற்றத்தார் அனைவருடனும் ஒன்று பட்டு, அவர்களுடைய வருத்தத்தைப் போக்குபவர்கள் யாவரோ அவர்களே, எவரிடத்தும் மேன்மக்களாகின்ற தன்மை உடையவர்களா வார்கள்.

'தம்மை நாடிவந்த உறவினரின் தகுதி உறவு வேறு பாடுகளை மனங்கொள்ளாது, அனைவருக்கும் ஒருப்போலவே உதவுதல் வேண்டும்' என்பது கருத்து. தொலை மக்கள்-வளம் நீங்கித் தளர்ந்த மக்கள்

206. பொற்கலத்துப் பெய்த புலியுகிர் வான்முழுக்கல்

அக்காரம் பாலோடு அமராரகைத்து உண்டலின்,

உப்பிலிப் புற்கை, உயிர்போற் கிளைஞர்மாட்டு

எக்காலத் தானும் இனிது.

பொற்பாத்திரத்திலே இட்டுள்ள, புலிநகம் போன்ற வெண்மையான சோற்றைச், சர்க்கரையும் பாலும் கலந்து, அன்பில்லாதவருடைய கையினின்றும் பெற்று உண்பதைக்

காட்டினும் உப்பும் இல்லாத புல்லரிசிக் கூழினை, உயிர்போல அன்புகாட்டும் உறவினரிடத்தே எந்தப் பாத்திரத்திலேனும் பெற்று உண்பதுவே இனிதாயிருக்கும்.

அக்காரம்-சர்க்கரை அமர்தல் - அன்பு காட்டுதல். 'உணவின் இனிமை அளிப்பவரின் அன்பின் தகுதியை நோக்கியே அமைவதாகும்; அதனால், அன்புடனேயே அனைவருக்கும் உதவுக' என்பது கருத்து.

207. நாள்வாய்ப் பெறினும், தம் நள்ளாதார் இல்லத்து

வேளாண்மை வெங்கருளை வேம்பாகும் - கேளாய்;

அபரானப் போழ்தின் அடகிடுவா ரேனும்,

தமராயார் மாட்டே இனிது.

பசியுள்ள முற்பகற் காலத்தில் தானே பெற்றாலும் தமக்கு அன்பில்லாதவர்களுடைய வீட்டிலே உபகாரமாகக் கொடுக்கப்பட்ட விரும்பத்தக்க பொரிக்கறியோடு கூடிய உணவும், வேம்பு போற் கசப்புடையதாகவே இருக்கும். பிற்பகற்காலமான காலமற்ற காலத்திலே, இலைக்கறியோடு கூடிய உணவையே இடுவார்களேனும், தமக்கு அன்புடைய உறவினர்களிடத்திலே பெற்று உண்பதோ இனிதாயிருக்கும்.

நாள்வாய் - காலையும் ஆம். அபரானப்பொழுது - நண்பகலுக்குப் பின்வரும் பொழுது. 'காலத்தால் அன்பற்றவர் களிமிருந்து பெறும் பெரிய உதவியை விடக் காலங் கடந்தேனும் அன்புடையாரிடமிருந்து பெறும் சிறிய உதவியே இனிதாகும்' என்பது கருத்து.

208. முட்டிகை போல முனியாது, வைகலும்,

கொட்டியுண் பாரும், குறடுபோல் கைவிடுவர்;

சுட்டுக்கோல் போல, எரியும் புகுவரே.

நட்டார் எனப்படு வார்.

சம்மட்டி என்னும் கருவியைப்போல, மீண்டும் மீண்டும் சென்று தொடர்பு கொள்வதை வெறுக்காது, நாள்தோறும் பிறர்பொருளை அடித்தடித்துப் பெற்று

உண்பவர்களும், அப்படிக் கொடுத்தவர்களுக்குத் துன்பம் வந்த காலத்து உலைக்கள வெம்மை அணுகியதும் பற்றிய இரும்பை அதன்பால் விட்டுவிட்டுத் தான் மீளும் குறட்டைபோல, அவர்களைக் கைவிட்டு ஒதுங்கிவிடுவார்கள். ஆனால் உண்மையான நண்பர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்களோ, அந்த உலையினுள்ளே புகுந்து அப்போதும் உதவுகிற சுட்டுக் கோலைப்போலத் தம் நண்பர்களின் வாட்டத்திலும் பிரியாது. அவருடன் கலந்து, அவருக்கு உதவியாயிருப்பர்.

முட்டிகை-சம்மட்டி குறடு-பற்றுங் குறடு சுட்டுக் கோல் உலையாணிக்கோல், கொட்டியுண்பது-அவர் தமக்குத் தரும்படி அவரைத் தம் வசமாக்கிப் பெற்று உண்பது.

209. நறுமலர்த் தண்கோதாய்! நட்டார்க்கு நட்டார்

மறுமையும் செய்வதொன்று உண்டோ- இறுமளவும்

இன்புறுவ இன்பற்று எழீஇ, அவரொடு

துன்புறுவ துன்பறாக் கால்?

நல்ல மணமுள்ள பூக்களால் தொடுக்கப்பெற்ற தலைமாலையினை அணிந்திருப்பவளே! நண்பர்கள், தம்முடன் நட்புப் பூண்டவர்களுக்கு, அவரும் தாமும் இறந்துபோகும் காலம் வரையினும் இன்பமடையத் தக்கவற்றிற்கு அவரோடு தாமும் இன்பப்பட்டு நடந்து, துன்பமடையத் தக்கவற்றிற்கு அவரோடு தாமும் துன்பப்பட்டு நடவாமற்போனால், மறுமையிலும் அத்தகையோர் செய்யத்தக்க நல்ல செயல்தான் ஏதாவது ஒன்று உள்ளதோ?

'இம்மையிலே தான் அவர் நற்பண்புடன் நடக்க வில்லையே? மறுமையிலாவது நடக்கலாமல்லவோ? என்றால், மறுமையிலும் அவர் அப்படி நடவார் என்றனர். இதனால், நண்பர்களின் ஒழுக்க முறைமை கூறப்பட்டது. இங்கே நட்பு, சுற்றத்தாரின் உறவுப் பாசம்

210. விருப்பிலார் இல்லத்து வேறிருந்து உண்ணும்

வெருக்குக் கண் வெங்கருனை வேம்பாம்; விருப்புடைத்

தன்போல்வார் இல்லுள் தயங்குநீர்த் தண்புற்கை.

என்போடு இயைந்த அமிழ்து.

அன்பில்லாதவர்களுடைய வீட்டிலே, தனியே இருந்து உண்ணுகின்ற, பூனைக் கண்போல விளங்கும் சூடான பொரிக்கறியோடு கூடிய உணவும், வேம்புபோலக் கசப்பு உடையதேயாகும். ஆனால், தம்மீது விருப்பமுடையவரும். தம்மோடு ஒத்தவருமான ஒருவருடைய வீட்டிலே உண்ணப்படும், தெளிந்த நீரினையுடைய குளிர்ச்சியான புல்லரிசிக் கூழானது, உடலிற்குப் பொருந்தின அமுதமாக விளங்கத் தக்கதாகும்.

வெருக்கு வெருகுப்பூனை. 'தம் தகுதிக்கு மேற்பட்டவர்களை நாடி உண்பது கூடாது' என்பது கருத்து. இதனால் சுற்றத்தினரைச் சமமாகக் கருதி அன்புடன் உபசரிக்கவேண்டிய கடமை கூறப்பட்டது.

வினாக்கள்

1. நாலடியாரின் வேறு பெயர்கள் யாது?
2. "நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி" என்பதன் பொருள் யாது?
3. ஒரு மனிதன் கல்வி கற்றதனால் அடையும் சிறப்பினை விவரி.
4. மேன் மக்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
5. நல்ல இனத்தில் சேர்வதனால் உண்டாகும் மதிப்பினை கூறுக.
6. நட்பு யாருடன் இருக்கக்கூடாது நாலடியார் வழிநின்று ஆராய்க.
7. தாளாண்மை என்றால் என்ன? அதைப் பற்றி தொகுத்து எழுதுக.

அலகு - 4

நாலடியார் - 2 பொருட்பால்

(அரசியல் 8 அதிகாரங்கள்)

1. நட்பு ஆராய்தல்

'நண்பர்கள்' என்று சொல்லப்படுபவர் பலப்பல வகையினராக நம்முடன் தொடர்பு கொள்பவர்கள். அவர்களுள், 'நல்ல நட்பினர் எவர்?' என்று ஆராய்ந்து அறிந்து, அத்தகையவர்களை மட்டுமே நண்பர்களாகக் கொள்வதும், பிறரை எல்லாம் ஒதுக்கிவிடுவதுமே ஒருவனுக்குச் சிறந்ததாகும்.

நல்ல நண்பர்கள் என நினைத்துப் போலிகளோடு அறியாதே கொள்ளும் உறவினாலே ஏற்படும் பல தீங்குகளையும் கருதியாவது, நண்பர்களைக் கொள்வதிலே நாம் மிகவும் விழிப்புடையவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

இன்ப துன்பங்களிலே சமமான பங்குகொண்டு, உற்றுழி உதவியாக நிற்பவரே உண்மையான நட்பினர் ஆவர். அஃதன்றி, நல்ல காலத்திலே கூடியிருந்தும், துன்பம் வந்து நேர்ந்த காலத்திலே கைவிட்டும் போய் விடுகிறவர்கள், நண்பர்கள் ஆகவே மாட்டார்கள்.

211. கருத்துணர்ந்து கற்றறிந்தார் கேண்மை,எஞ்ஞான்றும்,

குருத்திற் கரும்புதின் றற்றே; குருத்திற்கு

எதிர்செலத் தின்றன்ன தகைத்தரோ, என்றும்

மதுரம் இலாளர் தொடர்பு.

நூல்களிலே சொல்லப்பட்டுள்ள உட்பொருள்களை உணர்ந்தவர்களாகக், கற்றற்கு உரியனவெல்லாம் கற்றுத் தேர்ந்தவர்களுடைய தொடர்பானது, எப்போதும் கரும்பைக் குருத்திலே தொடங்கி அடிநோக்கித் தின்பது போன்றதாக இருக்கும். எக்காலத்தும் இனிய தன்மை இல்லாதவர்களுடைய தொடர்போவென்றால், குருத்திற்கு எதிரே செல்லும்படியாக, அடியிலிருந்து கரும்பை நுனி நோக்கித் தின்பதைப் போல்வதாகும்.

'கற்றவர் நட்பு வரவர இனிக்கும்; கல்லாதவர் நட்பு வரவரக் கசக்கும்' என்று கூறிக்
'கற்றவர்களின் நட்பையே கொள்ளுதல் வேண்டும்' என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது.

212. இற்பிறப்பு எண்ணி, இடைதிரியார் என்பதோர்
நற்புடைக் கொண்டமை அல்லது - பொற்கேழ்
புனலொழுகப் புள்ளிரியும் பூங்குன்ற நாட
மனமறியப் பட்டதொன் றன்று.

பொன்னிறமுள்ள தீர்ப் பெருக்கானது பெருகிவரப் பறவை இனங்கள் அதற்கு அஞ்சி
ஓடுகின்ற பூங்குன்ற நாட்டை. உடையவனே! ஒருவருடைய நல்ல குடிப்பிறப்பினைக்
கருதி. அவர் இடையிலே மாறுபடமாட்டார்கள் என்று சொல்லப்படுவதான ஒரு நல்ல
தன்மையைத், தாம் நட்புச் செய்வதற்கு ஏதுவாகக் கொண்டதே அல்லாமல், அவருடைய
மனத்தின் தன்மை அறியப்பட்டே நட்புச் செய்தனர் என்பது. இவ்வுலகத்தில் ஒருபோதும்
இல்லையாகும்.

'ஒருவருடைய மனநிலையறிந்தே நட்புச் செய்தல் இயல்வதன்று; ஆதலால் அவர்
நற்குடிப் பிறந்தவரா என்பதை அறிந்து அவருடன் நட்புச் செய்தல் வேண்டும்' என்பது
கருத்து

213. யானை அனையவர் நண்பொரீஇ. நாயனையார்
கேன்மை கெழீஇக் கொளல்வேண்டும்; யானை
அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும்; எறிந்தவேல்
மெய்யதா, வால்குழைக்கும் நாய்.

பலகாலம் பழகிப்பழகித் தெரிந்திருந்தாலும் தன் பாகனையே சமயத்திற்
கொன்றுவிடுவது யானை. ஆனால், தன்னை உடையவனாயிருந்தவன், எறிந்த
வேலானது தன் உடலிலே தைத்திருக்கவும் தன் வாலைக் குழைத்து அவனிடம் அன்பு
காட்டிக் கொண்டே நிற்பது நாய் அதனால், யானையைப் போன்றவர்களது நட்பினைக்
கைவிட்டு, நாய் போன்றவர்களது நட்பையே ஒவ்வொருவரும் சேர்த்துக் கொள்ளுதல்
வேண்டும்.

'தன்னைப் பலகாலம் பேணிக்காத்தவன் என்றறிந்தும் கொல்லும் யானைபோல, நண்பரையே அழிக்கும் தீயவர் உறவு கூடாது; வேல் உடலிலே தைத்திருக்கவும் வால் குழைத்து நிற்கும் நாய்போலத் துன்பம் தாமே இழைத்த காலத்தும் நட்பினை மறவாது அன்புகாட்டும் ஒருவரது சிநேகமே கொள்ளத்தக்கதாகும்' என்பது கருத்து.

214. பலநாளும் பக்கத்தார் ஆயினும், நெஞ்சில்

சிலதாளும் ஒட்டாரோடு ஒட்டார்; -பலநாளும்

நீத்தா ரெனக்கை விடலுண்டோ தந்நெஞ்சத்து

யாத்தாரோடு யாத்த தொடர்பு?

பல நாட்களும் அருகிலேயே இருப்பவர்களானாலும் உள்ளத்திலே சில நாட்களாகிலும் ஒன்றுபடாதவர்களோடு, அறிவுடையவர்கள் நட்புச் செய்யவே மாட்டார்கள். தம் உள்ளத்திலே அன்பாற் பிணிக்கப் பட்டிருப்பவர்களுடன் கொண்டிருக்கும் தொடர்பினை அவர்கள் பலநாட்களும் தம்மைவிட்டு நீங்கியிருக்கின்றனர் என்று கருதி, யாரும் விட்டுவிடுவது இவ்வுலகிலே உளதாகுமோ?

"உளங்கலந்த நண்பர்கள் பல நாட்களாகப் பிரிந்திருக்கிறார்கள் எனக் கருதி, எவரும் அவர் நட்பை வெறுத்து விடுவதில்லை. பல நாளும் அருகிலேயே இருந்தாலும் உள்ளம் கலவாதவரோடு அறிவுடையவர் நட்புக் கொள்வதும் இல்லை' என்பது கருத்து. உள்ளங்கலத்தலே நட்பு என்பது பொருள்..

215. கடையாயர் நட்பிற் கமுகனையர்; ஏனை

இடையாயர் தெங்கின் அனையர்; தலையாயர்

எண்ணரும் பெண்ணைபோன்று. இட்டஞான் றிட்டதே

தொன்மை உடையார் தொடர்பு.

கீழ்த்தரமானவர்கள் நட்புச்செய்வதிலே ஒருநாள் உபசரணை தவிர்த்தாலும் பயன்கெடுகின்ற கமுகு மரத்தைப் போன்றவர்கள். மற்றை நடுத்தரமானவர்களோ, இடையிடை உபசரணை இல்லாமற் போனால் பயன்கெடும் தென்னை மரத்தைப் போன்றவர்கள். முதற்றரமானவர்களாகிய பழமைப் பண்புகளிலே சிறந்தவர்களுடைய

நட்போ எண்ணுதற்கும் அருமையான பனைமரத்தைப் போன்று நட்பு அக்காலத்தின் தன்மை போன்றே, உபசரணை செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் ஒரே தன்மையாக என்றும் பயன்தருவதாயிருக்கும்.

முதற்றரமானவரோடு கொள்ளும் நட்பே சிறந்தது' என்பது கருத்து.

216. கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்து, பிற கூம்பாது,
வேட்டதே வேட்டதாம் நட்பாட்சி, தோட்ட
கயப்பூப்போல் முன்மலர்ந்து, பிறகூம்பு வாரை
நயப்பாரும் நட்பாரும் இல்.

மரக்கிளைகளிலே பூத்திருக்கும் மலர்களைப் போல, முன்மலர்ச்சி பெற்றது பின் குவிதல் என்றில்லாமல், முதலில் விரும்பியது போலவே என்றும் மாறாத விருப்பமுடைய தாயிருப்பதே, நட்பினை முறையே பேணிக் காத்தல் ஆகும். தோண்டப்பட்ட நீர்நிலையிலேயுள்ள நீர்ப் பூக்களைப்போல, முதலிலே முகமலர்ந்து முகம் குவிக்கின்றவர்களை விரும்புகிறவர்களும், அவர்களோடு நட்புச் செய்கிறவர்களும் எவருமே இவ்வுலகத்தில் இல்லை.

'முதலிலே கொண்ட நட்பு என்றும் மாறாமல் இருக்க வேண்டும்; அதுவே உண்மையான நட்பு' என்பது கருத்து. கேடு-கொம்பு : கிளை கூம்புதல் - குவிதல். கயம்-குளம்; நீர்நிலை.

217. கழுநீருள் காரட கேனும், ஒருவன்
விழுமிதாக்கொள்ளின் அமிழ்தாம், - விழுமிய
குய்த்துவையார் வெண்சோறே யாயினும், மேவாதார்
கைத்துண்டல் காஞ்சிரங் காய்

அரிசியைக் கழுவிய கழுநீரிலே சமைத்த கறுத்த இலைக்கறியே யானாலும், ஒருவன் சிறப்புடையதாகக் கருதி ஏற்றுக் கொண்டால் அதுவே அவனுக்கு அமுதமாக விளங்கும்.. சிறந்த முறையிலே தாளிதஞ் செய்யப்பெற்ற கறிவகைகளோடும். துவையல்களோடும் கூடிப் பெற்ற வெண்மையான சோறே என்றாலும், அன்பில்லாதவர்

கையிலிருந்து பெற்று உண்பது என்பது எட்டிக்காயைத் தின்பதுபோலக் கசப்பாகவே யிருக்கும்

'உணவின் சுவையும் தருபவரின் நட்புத் தகுதி பற்றியே கருதியே கொள்ளப்படுவதாகும்' என்பது கருத்து, குய்தாளிதந்

218. நாயக்காற் சிறுவிரல்போல் நன்கணியர் ஆயினும்

ஈக்கால் துணையும் உதவாதார் நட்பென்னாம்?

சேய்த்தானுஞ் சென்று கொளல் வேண்டும். செய் வினைக்கும்

வாயக்கால் அனையார் தொடர்பு.

நாயின் காலிலேயிருக்கின்ற சிறிய விரல்களைப் போல மிகவும் நெருக்கமுடையவராக விளங்கினாலும், ஈயின் காலளவாகவாவது உதவாதவர்களுடைய நட்பு என்ன பயனுடையதாகும்? வயல்களை விளையப் பண்ணுகின்ற வாயக்காலைப்போல, ஒருவர்க்கு உதவுபவர்களது தொடர்பானது தொலைவிலுள்ள தென்றலும் அதனையே தேடிப்போய்ப் பெற்றுக் கொள்ளல் வேண்டும்.

'நெருக்கமுடையவராயிருந்தும் சிறு உதவியும் செய்யாதவரை வெறுத்து, எட்டியிருந்தாலும் உதவும் பான்மையுடையவரின் நட்பினைத் தேடிப் பெறுக' என்பது கருத்து.

219. தெளிவிலார் நட்பின் பகைநன்று; சாதல்

விளியா அருநோயின் நன்றால்; அளிய

இகழ்தலின் கோறல் இனிதே: மற்று இல்ல

புகழ்தலின் வைதலே நன்று.

தெளிவான அறிவு இல்லாதவர்களுடைய நட்பினைக் காட்டிலும் அவர்களுடைய பகைமையே ஒருவனுக்கு நன்மை தருவதாகும். எந்த மருந்தாலும் போகாத அரிய நோயிலே கிடந்து துன்புறுவதைக் காட்டிலும், சாதலே ஒருவனுக்கு நன்மை தருவதாகும். ஒருவனது நெஞ்சம் புண்படும் படியாக இகழ்ந்து பேசுதலைவிட, அவனைக் கொன்று

விடுதலே இனியதாகும். ஒருவனிடம் இல்லாத குணங்களை எல்லாம் இருப்பதாகக் கூறிப் பொய்யாகப் புகழ்ந்து பேசுவதைவிட அவனை வைதலே நன்மை தருவதாகும்.

'நட்புக் கொள்பவர் இவற்றை எல்லாம் ஆராய்ந்து ஏற்றவாறு நடந்து கொள்ளல் வேண்டும்' என்பது கருத்து.

220. மரீஇப் பலரொடு பன்னாள் முயங்கிப்,

பொரீஇப், பொருள்தக்கார்க் கோடலே வேண்டும்;

பரீஇ உயிர்செகுக்கும் பாம்பொடும் இன்னா,

மரீஇய, பின்னைப் பிரிவு,

அநேகம் பேருடன் சேர்ந்து, பல நாட்களாகக் கலந்து பழகி, மனநிலையிலே ஒப்பாகிப் பொருளாகக் கருதும் ஒரு தகுதி உடையவர்களையே நட்பினராகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். சினந்து எழுந்து உயிரைப் போக்குகின்ற பாம்பினோடும் கூட முதலிலே பழகிவிட்டால், பின்னர் விட்டுப் பிரிவதென்பது மிகவும் துன்பந்தருவதாயிருக்கும் அல்லவோ?

'தீயோரின் நட்பை முதலிலேயே விலக்கிவிட வேண்டும், நீடித்துப் பழகினால் அதனை விடுவது எளிதாயிராது; அதனால், அப்படிப் பழகாமலிருப்பதே சிறந்ததாகும்' என்பது கருத்து.

2. நட்பிற் பிழை பொறுத்தல்

'தகுதியுடைய நண்பர்கள்' என்று எவ்வளவுதான் ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து உறவு கொண்டாலுங்கூட, அவரும் அறிந்தோ அறியாமலோ நம் மனம் புண்படும்படியான சிலபல பிழைகளைச் செய்து விடுதலும் இயல்பேயாகும். அப்படி அவர் பிழை செய்த காலத்திலே, சினந்து அவரை வெறுப்பதோ. அன்றிக் கடிவதோ நல்ல நட்பின் பண்பன்று. அவருடைய மனநிலை மாற்றத்துக்கு வருந்தி, அப்பிழைகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதலே சிறந்த நட்பாகும்.

நட்பு நிலையாக வளரவேண்டுமானால், இந்த நட்பிற் பிழை பொறுத்தல் என்னும் பண்பு மிகவும் இன்றியமையாததாகும். மனிதன் பலகாலமும் பல்வேறு வகையான உணர்ச்சிகளின் பிடிக்களில் சிக்குண்டு, நிலை தடுமாற்றம் அடைகின்றவன். அதனால் அவன் பிழை செய்தலும் ஓரொரு சமயம் இயல்பே. அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளும் பண்பே சிறந்த நட்பின் இலக்கணமாகும் என்பது இது.

221. நல்லார் எனத்தாம் நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை,
அல்லார் எனினும், அடக்கிக் கொளல் வேண்டும்,
நெல்லுக்கு உமியுண்டு, நீர்க்கு நுரையுண்டு
புல்லிதழ் பூவிற்கும் உண்டு.

'நல்லவர்கள்' என்று நாம் மிகவும் விரும்பி நண்பராகக் கொண்டவர்களை, அவர்கள் அப்படிப்பட்ட நல்லவர்கள் அல்லாதவராகவே இருந்தாலும், அதனைப் பொறுத்து உள்ளத்திலேயே அடக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும். நெல்லுக்கும் உமி உண்டு; நீருக்கும் நுரையுண்டு; பூவிற்கும் புன்மையான புறவிதழ்கள் உண்டு. அதுபோலவே நல்லவர்களிடமும் சில குற்றங்குறைகள் இருக்கவே செய்யும் என்று கருதுதல் வேண்டும்.

'குற்றம் பார்க்கில் சுற்றம் இல்லை' என்ற கருத்தைக் கூறுவது இது. இதனால் நட்பினரின் குற்றங் குறைகளைப் பொறுத்தல் கூறப்பட்டது.

222. செறுத்தோறு உடைப்பினும், செம்புனலோடு ஊடார்.
மறுத்தும் சிறைசெய்வர், நீர்நசைஇ வாழ்நர்;
வெறுப்ப வெறுப்பச் செயினும், பொறுப்பரே
தாம்வேண்டிக் கொண்டார் தொடர்பு.

அடைக்க அடைக்க அணையை உடைத்துக் கொண்டு போனாலும், நல்ல நீரோடு பிணக்கங் கொள்ளாதவர்களாக, நீர்வளத்தை விரும்பி வாழும் உழவர்கள் மீண்டும் அதனை அணையிட்டுத் தேக்கிப் பயன் பெறுவார்கள். அதுபோலவே, தாம் விரும்பி நண்பராகக் கொண்டவர்களுடைய தொடர் பிணையும், அவர் வெறுக்கும்படியான

செயல்களை அடுத்தடுத்துச் செய்தாலும் அவரோடு பிணங்காது, பொறுத்துக் கொண்டே பேணுவார்கள் அறிவுடையோர்.

'நீரால் வயலிலே விளைவினைப் பெருக்கிக்கொள்ள விரும்புவவர் போலவே, நட்பினால் நன்மைபெற விரும்புவரும். நட்பினரின் பிழைகளைப் பொறுத்தல் வேண்டும்' என்பது கருத்து,

223. இறப்பவே தீய செயினும், தன் நட்பார்

பொறுத்தல் தருவதொன்று அன்றோ? - நிறக்கோங்கு

உருவவண்டு ஆர்க்கும் உயர்வரை நாட

ஒருவர்பொறை யிருவர் நட்பி,

தன்னுடன் நட்புக் கொண்டவர்கள், மிகுதியான தீமைகளையே தனக்குச் செய்தனரானாலும், அவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல் தகுதியுடைய ஒரு செயல் அல்லவோ? நல்ல நிறமுள்ள கோங்கின் பூவிலே, அழகுள்ள வண்டுகள் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற, உயரமான மலைகளையுடைய நாட்டையுடையவனே ஒருவர் பொறுத்துக் கொள்வது இருவருடைய நட்புக்கும் துணையாகின்றது. அல்லவோ?

'இருவர் நட்பு' என்றது. கலந்த இருவரும் ஒருவருக் கொருவர் நட்பாகும் நிலையைக் காட்டியதாகும். பிழை பொறுக்காவிடில் இருபாலும் நட்புக் கெடும் என்பது கருத்து.

224. மடிதிரை தந்திட்ட வான்கதிர் முத்தம்

கடுவிசை நாவாய் கரையலைக்கும் சேர்ப்ப

விடுதற்கு அறியார் இயல்பிலரேல், நெஞ்சம்

சுடுதற்கு மூட்டிய தீ.

மோதி மடிந்து வீழ்கின்ற அலைகள் கொணர்ந்து தந்த ஒளியுடைய சிறந்த முத்துக்களை, மிகுந்த விரை வினையுடைய கப்பல்கள் கரைகளிலே அலையச் செய்து தள்ளுகின்ற கடற்கரைக்கு உரியவனே! நட்பினை விடுவதற்கு அரியவராயிருப்பவர்கள்

இயற்கையான நற்குணம் இல்லாதவரானால், அவர் நம் மனத்தை எரிப்பதற்கு மூட்டிய நெருப்பாவார் என்று அறிவாயாக,

நண்பர்களின் பிழைச் செயலால், அறிஞரது உள்ளம் வருந்தும் தன்மை கூறிப், பிழை பொறுத்தலின் உயர்வை விளக்குவது இது.

225. இன்னா செயினும் விடற்பாலர் அல்லாரைப்

பொன்னாகப் போற்றிக் கொளல் வேண்டும் - பொன்னொடு

நல்லிற் சிதைத்ததீ நாடொறும் நாடித்தம்

இல்லத்தில் ஆக்குத லால்.

துன்பங்களையே எந்நாளும் செய்தாலும் விட்டுப்பிரியத்தக்கவர் அல்லாதவர்களைப் பொன்னைப் போலக் கருதிப் போற்றிக் கொள்ளுதலே வேண்டும். எதுபோல என்றால் பொன் முதலிய தற்பொருள்களுடனே நல்ல வீட்டையும் சிதைத்துவிட்ட நெருப்பையும். வெறுத்து ஒதுக்காது விரும்பி, நாள்தோறும் தம்வீட்டிலே யாவரும். உண்டாக்குவது போல என்க

நெருப்பு: ஒரு காலத்து வீட்டைச் சுட்டதாயினும், அதன் பயனை அறித்து அதனை வெறுக்காமல் மீண்டும் தம் வீட்டு அடுப்பிலே மக்கள் மூட்டுகின்றதைப் போல நட்பினரில் பிழைகளையும் மறந்து நட்பைப் பேணவேண்டும்' என்பது கருத்து

226, இன்னா செயினும், விடுதற்கு அறியாரைத்

துன்னாத் துறத்தல் தருவதோ? - துன்னருஞ்சீர்

விண்குத்தும் நீள்வரை வெற்ப! களைபவோ.

கண்குத்திற் றென்றுதம் கை?

பிறவிடத்துச் சேர்தற்கு அருமையான சிறப்பினை உடைய வானத்தை மூட்டுவதுபோன்று உயரமாக வளர்த்துள்ள மூங்கில்களை உடைய மலைகளுக்கு உரிய தலைவனே! கண்ணைக் குத்திவிட்டதென்று யாரும் தம் கையினை நீக்கிப் போடுவார்களோ? அது போலவே விடுவதற்கு அரியவராகப் பழகிவிட்டவர்களை.

அவர்கள் தமக்கு துன்பமே செய்தாலுங்கூட, அவருடன் சேராமல் அவரை நீக்கி விட்டுவிடுதல் தகுதி உடையதாகுமோ? (ஆகாது என்பது கருத்து).

227. இலங்குநீர்த் தண்சேர்ப்ப! இன்னா செயினும்,
கலந்து பழிகாணார், சான்றோர் - கலந்தபின்,
தீமை எடுத்துரைக்கும் திண்ணறிவு இல்லாதார்,
தாமும், அவரிற் கடை.

விளங்குகின்ற நீரினைக் கொண்ட குளிர்ச்சியான கடற்கரையினை உடைய தலைவனே! "தமக்குத் துன்பமே செய்தாலும் சான்றோர்கள். ஒருவருடன் கலந்தபின்னர். அவருடைய பழியினைக் கருதிப் பார்க்கவே மாட்டார்கள். ஒருவரோடு பழகிய பின்னர், அவருடைய தீய செயல்களை வெளிப்படுத்திக் கூறுகின்ற திண்மையான அறிவு இல்லாதவர்கள், அப்படித் தீமை செய்தவர்களினும் மிகவும் இழிவானவர்கள்" என்று அறிவாயாக

'நண்பரின் குற்றங்களைப் பிறரிடம் கூறிப் பழிப்பவர் மிகவும் இழிந்தவர்' என்பது கருத்து.'

228. ஏதிலார் செய்தது இறப்பவே தீதெனினும்,
நோதக்கது என்னுண்டாம், நோக்குங்கால்? - காதல்
கழுமியார் செய்த, கறங்கருவி நாட!
விழுமிதாம், நெஞ்சத்துள் நின்று.

ஒலிக்கும் மலையருவிகளையுடைய நாட்டின் தலைவனே! "அயலார் செய்தது மிகவும் தீயதே என்றாலும், ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்தே, அவரை வெறுக்கத் தக்கதாக என்ன இருக்கிறது? அன்பு மிகுந்தவர் ஒருவரு சமயத்திலே செய்த தீங்குகள், மனத்துள்ளாகவே அடங்கி நிலைபெற்று நின்றுவிட்டால், அதுவும் சிறந்ததாகப் பின்னர் விளங்கிவிடும்" என்று அறிவாயாக.

"அத்தீங்குகளைப் பிறரிடம் கூறாது நெஞ்சிலே அடக்கிக் கொண்டால் அதனைச் செய்தவர். தாமே பின்னர் மனம் வருந்தித் திருந்திக் கூடுவர்' என்பது கருத்து.

229. தமரென்று தாம்கொள்ளப் பட்டவர் தம்மைத்

தமரன்மை தாமறிந்தார் ஆயின், அவரைத்

தமரினும் நன்கு மதித்துத் தமரன்மை

தம்முள் அடக்கிக் கொளல்!

'தம்மைச் சேர்ந்தவர்கள்' என்று, தாமே விரும்பி நண்பராக்கிக் கொள்ளப்பட்டவர்களைத், தம் உறவிற்குத் தகுதியற்றவராயினமையைத் தாமே பின்னர் அறிந்து கொண்டனரேனும், அவரைத் தம்மைச் சேர்ந்த பிறரினும் சிறப்பாக மதித்து, அவரிடம் காணப்பட்ட தமரல்லாத இயல்பினைத் தம் உள்ளத்தினுள்ளேயே அடக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

'நட்பிற்குத் தகுதியற்றவர் என்று தோன்றினும், அதனை வெளிப்படக் காட்டாமல், அவரைப் பெரிதாக மதிப்பதுபோலக் காட்டி, அவரது பண்பற்ற செயல்களை உள்ளத்தினுள்ளேயே அடக்கிக் கொள்ளுதல் வேண்டும், புறங்கூறிப் பழித்தலாகாது' என்பது கருத்து.

230. குற்றமும், ஏனைக் குணமும், ஒருவனை

நட்டபின் நாடித் திரிவேனேல் - நட்டான்

மறைகாவா விட்டவன் செல்வுழிச் செல்க,

அறைகடல்தூழ் வையம் நக!

ஒருவேலை நண்பனாகக் கொண்டதன் பின்னர் அவனுடைய குற்றங்களையும் மற்றைக் குணங்களையும் யான் ஒருவனை தேடித்தேடித் திரிந்து கொண்டிருந்தேன் என்றால், நட்புச் செய்தவனுடைய இரகசியத்தைக் காக்காமல் விட்டவன் செல்கின்ற கதியிலே ஒலிக்கின்ற கடல்தூழ்ந்த உலகம் எல்லாம் கைகொட்டிச் சிரிக்கும்படியாகச் சென்று, யானும் துன்புறுவேனாக!

'நட்பிற் பிழைபொறுப்பேன்' என்று, ஒருவன் உரைத்த சூள் இது. இப்படியே ஒவ்வொருவரும் தமக்குள் உரைத்து உறுதி கொள்ளுதல் வேண்டும்.

3. கூடா நட்பு

'கூடா நட்பு என்பது பொருத்தமற்ற சிநேகம் ஆகும். இருவர், தம் உள்ளத்துள் கலந்த கேண்மை உடையவராகித் தகுதியுடன் நட்பாயிருப்பதே உண்மையான நட்பாகும். அப்படியில்லாமல், உள்ளக் கலப்பு இல்லாதே, வெளியே நட்பினர்போல நடப்பது எல்லாம் பொருந்தாத நட்பாகவே கருதப்படும்.

மேலும், குடிப்பிறப்பு, குணம், ஒழுக்கம், உள்ளம், அறிவுடைமை என்ற இவற்றாலும், மற்றும் பிறபிற தகுதியுடைமைகளாலும் பொருந்தாதவர்களுடன் கொள்ளும் நட்பும் கூடா நட்பே யாகும்.

நட்புச் செய்வது, உற்றுழி உதவியும் இன்பத்தும் துன்பத்தும் இணைந்து நின்றும், ஒருவருக்கு ஒருவர் உதவியாக இருக்கும் பொருட்டாகவே அல்லாமல் வெற்றுவரையாடி வீண்பொழுது போக்குவதற்கு மட்டுமே அன்று. இதனை மனத்துட் கொண்டே நட்பினரை ஆராய்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

நட்பில் பிழைபொறுத்தல் சிறப்பு என்றாலும், அதற்காகப் பொருந்தாதவருடன் நட்புக்கொண்டு, அவர்செய்யும். எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக் கொண்டே போகவேண்டும். என்பதில்லை. அதனால், கூடாநட்பின் இயல்புகளைக் கூறுவதன் மூலம், அதனை விலக்குவது பற்றி இந்தப் பகுதியுள் கூறப்படுகிறது.

231. செறிப்பில் பழங்கூரைச் சேறணை யாக

இறைத்தும், நீர் ஏற்றும், கிடப்பர் - கறைக்குன்றம்

பொங்கருவி தாமும் புனல்வரை நன்னாடா

தங்கருமம் முற்றுந் துணை.

கருமையான மலைகளிலே இருந்தும் அருவிகள் பொங்கி வழிந்து கொண்டிருக்கும் நீர்வளத்துடன் கூடிய மலைகளாகக் கொண்ட, நல்ல நாட்டிற்கு உரியவனே! கட்டுக் கோப்பு இல்லாமற்போன பழைய கூரையினையுடைய வீட்டிலே, மழைக்காலத்திலே, உள்ளே பெருகிய மழை நீரினைச் சேற்றறையே அணையாக இட்டுத் தடுத்து வெளியே இறைத்துவிட்டும், மேன்மேலும் விழுந்து கொண்டிருக்கும் நீரைத்

தரையிலே விழுவொட்டாமல் பற்பல ஏனங்களிலே ஏந்தியும், தம்முடைய காரியமானது முழுவதும் நிறைவேறும்வரை, அந்த வீட்டுக்காரனுக்குச் சிலர் துணையாயிருப்பார்கள்.

கட்டுக் கோப்பற்ற பழைய கூரைவீட்டை முதலிலேயே செப்பஞ்செய்து உதவாமல் தம் காரியம் முடியும் வரை, ஒழுக்குக் காலத்து உதவி செய்பவர், அவனுடைய துன்பத்தை நீக்கும் உளங்கலந்த நட்பினர் ஆகார். அது பற்றி அத்தகையோரின் நட்புப் பொருந்தா நட்பு என்பது கூறப்பட்டது.

232. சீரியார் கேண்மை சிறந்த சிறப்பிற்றாய்,

மாரிபோன் மாண்ட பயத்ததாம்:- மாரி

வறந்தக்காற் போலுமே, வாலருவி நாட!

சிறந்தக்காற் சீரிலார் நட்பு.

வெண்மையான அருவிகள் பலவற்றையுடைய நாட்டிற்கு உரியவனே! சீர்மையான பண்பு உடையவர்களுடைய நட்பானது, மேம்பாடுடைய சிறப்பினதாக மழை வளத்தைப் போல மாட்சிமைப்பட்ட பயனை உடையதாகும். ஆனால், நீர்மை இல்லாதவர்களுடைய நட்பு மிகுதியாகுமானால், அது மழை வறண்டுபோன கோடை காலத்தைப் போன்று பயனற்றதாகவும் துன்பம் தருவதாகவுமே விளங்கும்.

இதனால், சீர்மை இல்லாதவருடன் நட்புக் கொள்வது பொருந்தா நட்பு என்பது கூறப்பட்டது. சீர்மை சிறந்த குணம்.

233. நுண்ணுணர்வி னாரோடு கூடி நுகர்வுடைமை

விண்ணுலகே ஒக்கும் விழைவிறறால்; - நுண்ணூல்

உணர்விலர் ஆகிய ஊதியம் இல்லார்ப்

புணர்தல் நிரயத்துள் ஒன்று.

நுட்பமான அறிவுடையவர்களுடனே சேர்ந்து அவர்களுடைய அறிவுப்பயனை அநுபவிக்கும் தன்மையானது விண்ணுலக இன்பத்தையே ஒத்ததாக விரும்பப்படும் தன்மையினை உடையதாகும். நுட்பமான நூல்களை அறிந்த அறிவினை இல்லாதவர்கள்

ஆகிய பயனற்றவர்களோடு நட்புக் கொள்ளுதல் நரசுத் துன்பங்களுள் ஒன்றாகவே இருக்கும்.,

இதனால், 'நுண்ணூல் உணர்வில்லாதவரோடு கொள்ளும். கேண்மை' கூடா நட்பு என்பது கூறப்பட்டது.

234. பெருகுவது போலத் தோன்றி, வைத் தீப்போல்

ஒருபொழுதுஞ் செல்லாதே நந்தும், - அருகெல்லாம்

சந்தன நீள்சோலைச் சாரன் மலைநாட!

பந்தம் இலாளர் தொடர்பு.

அருகாமையான இடங்களிலே எல்லாம், உயர்ந்த சந்தன மரச்சோலைகளை உடைய, மலைச்சாரல்கள் மிகுந்த நாட்டிற்கு உரியவனே! உள்ளத்திலே நட்பென்னும் பிணிப்பு இல்லாதவர் களுடைய தொடர்பானது, வைக்கோலிற் பற்றிய நெருப்பைப் போல, முதலிலே பெருகுவதுபோலத் தோன்றினாலும், ஒருபோதும் பயன்படாமல், இறுதியில் தானாகவே கெட்டுவிடும்.

உள்ளப் பிணிப்புக் கொள்ளாதவர் தொடர்பு கூடா நட்பு என்பது கூறப்பட்டது. நந்தும் - கெடும். வை - வைக்கோல்,

235. 'செய்யாத செய்தும் நாம்' என்றலும், செய்வதனைச்

செய்யாது தாழ்த்துக்கொண்டு ஓட்டலும்,மெய்யாக

இன்புறாஉம் பெற்றி இகழ்ந்தார்க்கும், அந்நிலையே

துன்புறாஉம் பெற்றி தரும்.

தம்மால் செய்ய இயலாத காரியங்களைத் தாம் செய்து விடுவோம் என்று சொல்லுதலும், தம்மாற் செய்யக் கூடியவற்றைக் காலத்தாற் செய்யாது காலந்தாழ்த்திக் கொண்டு வீண்பொழுதாகக் கழித்தலும் ஆகிய இவ்விரண்டும், உண்மையாக உலக இன்பங்களை அனுபவிக்கும் தன்மைகளை வெறுத்த துறவு வாழ்வினர்க்குங்கூட, அந்த அளவானே துன்பந்தருகின்ற தன்மையையே கொடுப்பனவாம்.

'செய்யக் கூடாததைச் செய்வோம் என்று கூறுபவர் ஆசை காட்டி மோசம் செய்வர்; செய்யக் கூடியதை உரிய காலத்துச் செய்யாதவர் உண்மை அன்பினராகார்; இத்தகையோர் தொடர்பு கூடாது' என்பது கருத்து.

236. ஒருநீர்ப் பிறந்தொருங்கு நீண்டக் கடைத்தும்,

விரிநீர்க் குவளையை ஆம்பல்லுக் கல்லா;

பெருநீரார் கேண்மை கொளினும், நீரல்லார்

கருமங்கள் வேறு படும்.

ஒரே தண்ணீரிற்றானே பிறந்து ஒன்றாகவே வளர்ச்சி அடைந்த காலத்துங்கூட பயர்ந்து விளங்கி மணங்கமழுகின்ற நிலோற்பல மலர்களை ஆம்பல் மலர்கள் ஒருபோதும் ஒப்பாவதில்லை. அதுபோலவே, மிகுதியான நற்குணம் உள்ளவர்களுடைய நட்பைப் பெற்றிருந்தாலும், குணம் அற்றவர்களுடைய செயல்கள் எப்போதும் வேறுபட்டவைகளாகவே விளங்கும்.

"குணவான்களோடு கூடியிருக்கிறாரே" என்று நினைத்துங் "குணமற்றவரை நட்பினராகச் கொண்டு விடக்கூடாது" என்பது கருத்து.

237. முற்றற் சிறுமந்தி முற்பட்ட தந்தையை

நெற்றுக்கண் டன்ன விரலான் ஞெமர்த்திட்டுக்

குற்றிப் பறிக்கும் மலைநாட! இன்னாதே

ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு.

பருவ முதிர்ச்சி அடையாத சின்னஞ் சிறு பெண் குரங்கு, தனக்கு முன்னரே செயலில் ஈடுபட்டுள்ள தன் தந்தையைப், பயற்ற நெற்றைக் கண்டாற்போல விளங்கும் தன் கைவிரல்களால் அப்பாலே தள்ளிவிட்டுத் தான் குற்றியைப் பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் படியான, மலைகளை உடைய நாட்டின் தலைவனே! மனத்தால் ஒன்றுபட்டு ஒற்றுமை கொள்ளாதவர் களுடைய நட்பானது என்றும் துன்பத்தையே தருவதாகும்.

"மன ஒற்றுமை கொள்ளாதார் நட்பு கூடாநட்பு" என்பது கூறப்பட்டது.

238, முட்டுற்ற போழ்தின் முடுகி: என் ஆருயிரை

நட்டான் ஒருவன்கை நீட்டேனேல் - நட்டான்

கடிமனை கட்டழித்தான் செல்வழிச் செல்க!

நெடுமொழி வையம் நக!

என்னுடைய நண்பன் ஒருவன் முட்டுப்பாடு அடைந்த பொழுதிலே, விரைந்து என் அருமையான உயிரையும் அந்த நட்புச் செய்த அவனுக்காகத் தந்து உதவாமற் போனேனாயின், மிகுந்த பேர்பெற்ற உலகத்திலுள்ளோர் எல்வாரும் நகையாடும்படியாக, 'நண்பனின் பாதுகாவலிலுள்ள அவன் மனையானைக் கற்பழித்தவன் செல்லும் கொடிய தீக்கதியிலே! யானும் செல்வேனாக,

239. ஆன்படு நெய்பெய் கலனுள் அதுகளைந்து,

வேம்படு நெய்பெய் தனைத்தரோ - தேம்படு

நல்வரை நாட! நயமுணர்வார் நண்பாரீஇப்,

புல்லறிவி னாரொடு நட்பு.

மனை-மனைவி. கட்டு-கற்பாகிய உறுதி. நண்பனுக்கு ஆபத்தில் உதவாதவன் தீக்கதி சேர்வான் என்பதைக் கூறி அத்தகையோர் நட்புக் 'கூடா நட்பு' என்பது சொல்லப் பட்டது.

தேன் கூடுகள் மலிந்த நல்ல வனம்பொருந்திய மலைகளையுடைய நாட்டின் தலைவனே! நட்பினால் வரும் நன்மையை அறிகிற தன்மை உடையவர்களது தொடர்பைச் கைவிட்டு. அற்பமான புத்தியை உடையவர்களோடு கொள்ளும் நட்பானது, பசுவினிடம் உண்டாகிற நெய்யினைப் பெய்து வைத்துள்ள பாத்திரத்தினுள், அந்த நெய்யைக் கொட்டி விட்டு வேம்பைச் சேர்ந்த நெய்யாகிய வேப்ப எண்ணையைப் பெய்துவைப்பது போல்வதாகும்.

'நல்ல நெய்யை இழந்து, கசக்கும் வேப்ப எண்ணையைக் கொள்வது போன்றது என்று கூறிப் புல்லறிவினாரோடு கொள்ளும் நட்புக் 'கூடா நட்பு' என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது.

240. உருவிற்கு அமைந்தான்கண் ஊராண்மை இன்னா,

பருகற்கு அமைந்தபால் நீர்அளா யற்றே;

தெரிவுடையார் தீயினத்தார் ஆகுதல், நாகம்

விரிபெடையோ டாடி, விட் டற்று.

பெருமைக்குரிய சிலபல நற்குணங்களை உடையவனாகிய ஒருவனிடத்திலே, ஊராருக்கு உதவுகிற இயல்பு இல்லாமல் இருத்தல் பருகுவதற்கு என்று அமைந்த பாலிலே நீர் கலந்திருப்பதுபோல ஆகும். அறிவு உடையவரும் கொடியவர் களோடு சேர்ந்தவர்களாகி விடுவது, நாகப் பாம்பானது பெட்டை விரியன் பாம்போடு கலந்து உயிர் நீங்கினாற் போன்றதாகும்.

'நாகம் விரிபெடையொடு சேர்ந்தால் சாகும்' என்பார்கள். அதுபோலவே, நல்லவரும் தீயோருடன் சேர்ந்தால் கெடுவர் என்பது கூறித் தீயோருடன் நட்புக் கொள்வது கூட நட்பு' என்பது சொல்லப்பட்டது.

இன்ப இயல்

புலன்கள் தாமே உணர்வு உடையன அன்று அவற்றான் விளையும் பயன்களை எல்லாம் இன்பமாகவும் துன்பமாகவும் கருதி உணருகின்ற தன்மை, மனத்திற்கே உள்ளதாகும்.

'இன்பம்' இவ்வாறு மனத்தினாலேயே உணரப்படும் ஒன்றாதலால் இன்பத்தினை உண்மையாக உணர்ந்து பயன் பெறுவதற்கு மனத்தின் செப்பமும் தெளியும். இன்றியமையாததாகும்.

'மனம் புலன்களின் கிளர்ச்சிகளுக்குத்தான் உட்பட்டு, அறியாமை வசத்ததாக விளங்குமானால், தீயனவும் நல்லனவாக உணரப்படுதலும், துயர்தருவனவும் இன்பந்தருவனவாகப் பிழைபட அறியப்படுதலும் கூடும். இதனால், இன்பத்தின் தன்மையை உள்ளபடி அறிவதற்குத் தக்க வகையிலே ஒவ்வொருவரும், தத்தம் மனத்தைத் தகுதிப்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும்' என்பது தெளிவாகும்.

அந்த முறையிலே, உள்ளத்தினை இன்ப நெறிகளில் மட்டுமே செலுத்துகின்ற திட்பம் உடையதாகச் செய்வது பற்றிக் கூறும் பகுதி இதுவாகும்.

4. அறிவுடைமை

அறிவு உடைமையாவது இயல்பான நுண்ணறிவு உடைமையும், கல்வி கேள்விகளின் பயனாகப் பெற்ற செப்பமும் தெளிவும் ஆகும். இன்னவரின் உறவு நன்மை விளைப்பது, இன்னவரின் உறவு தீமை பயப்பது எனவும், இன்ன செயல் நன்மை தருவது. இன்ன செயல் தீமை தருவது எனவும் நல்லன தீயனவற்றின் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து அறிந்து இன்பந்தரும் நெறிகளிலே மனத்தைச் செலுத்துவதே உண்மையான அறிவுடைமை ஆகும்.

ஆகவே. அறிவு என்பது, காரிய காரணங்களின் உண்மைகளைப் பகுத்து அறிந்து கொள்ளுகின்ற தன்மை என்று கொள்க. இயற்கை அறிவெனவும், செயற்கை அறிவு எனவும் அறிவு இருவகையாகக் கூறப்படும்.

இயற்கை அறிவு, இயல்பாகவே ஒவ்வொருவரிடமும் அமைந்தது; செயற்கை அறிவோ அங்ஙனமன்றி ஒவ்வொரு வரும் தந்தம் முயற்சியினால் கண்டும் கேட்டும் சுகற்றும் ஈட்டிக்கொள்வது. இவற்றின் சிறப்பினை இனிக் காணலாம்.

241. பகைவர் பணிவிடம் நோக்கித் தகவுடையார்

தாமேயும் நாணித் தலைச்செல்லார்: - காணாய்;

இளம்பிறை ஆயக்கால் திங்களைச் சேராது,

அணங்கருத் துப்பின் அரா.

பகைவராயுள்ளவர். தம் வலியழிந்து பணிந்துவிடுகின்ற தளர்ந்த இடத்தை ஆராய்ந்து பார்த்துத் தகுதி உள்ளவர்கள், அவர்கள்மேல் படைகொண்டு செல்லுதலுக்குத் தாமே வெட்கப்பட்டவர்களாக, அவர்களை வெல்வதற்குப் போகமாட்டார்கள். பார்வையிலேயே வெல்லும் அரிய வலிமையினையுடைய பாம்பும், முழுநிலவாக

அல்லாமல் இளம்பிறையாக ஆயின காலத்திலே, திங்களை வருத்துவதற்குச் சேராது;
இதனை அறிவாயாக.

'பகைவளானாலும், அவன் தளர்ந்திருக்குங் காலத்து அவனை அழித்தல்
அறிவுடையவர் செயல் என்று என்பது கருத்து:

242. நளிகடல் தண்சேர்ப்ப! நல்கூர்ந்த மக்கட்கு

அணிகலம் ஆவது அடக்கம்; பணிவில்சீர்

மாத்திரை இன்றி நடக்குமேல், வாழுமுர்

கோத்திரங் கூறப் படும்.

பெரிய கடலினது குளிர்ச்சி பொருந்திய கரைகளை உடைய நாட்டின் தலைவனே!
வறுமைப்பட்ட மக்களுக்கு எல்லாம் ஆபரணமாக விளங்குவது, அடக்கமுடன் இருத்தலே
யாகும். அடக்கம் இல்லாத தன்மையுடனே, தன் எல்லைகடந்து அவர் நடப்பாரானால்,
அவர் வாழ்கின்ற ஊரிலே அவர்களுடைய குடும்பமே இழித்துப் பேசப்படுவதாகிவிடும்.

வறுமைக்கண், அடக்கமுடன் இருப்பதுதான் அறிவு உடைமை என்பது கருத்து.

243. எந்நிலத்து வித்திடினும், காஞ்சிரங்காய் தெங்காகா;

தென்னாட் டவரும் சுவர்க்கம் புகுதலால்,

தன்னாற்றான் ஆகும் மறுமை: வடதிசையும்;

கொன்னாளர் சாலப் பலர்.

எந்த நிலத்திலே விதையை விதைத்தாலும், எட்டி விதையானது தென்னை
மரமாக ஒருபோதும் வளரவேமாட்டாது. தென்திசை நாட்டவர்களும் சுவர்க்கலோகம்
செல்வதனால், தத்தம் செயலாலேயே மறுமை இன்பம் என்பதும் உன்னதாகும். வடதிசை
நாட்டினுள்ளும். அந்த மறுமை இன்பத்திற்காவன செய்து ஒழுகாது வீண்காலம்
கழிப்பவர்கள் பலராவர்.

'வடதிசை உடையவரே சுவர்க்கம் புகுவர்: தென் திசையார் எத்திறந்தானும்
புகமாட்டார்' எனக் கூறிய சில மதவாதிகளை மறுத்து, முனிவர் உரைத்தது இது. அவரவர்

ஒழுக்கமே மறுமை இன்பம் தருவது என்பது கருத்து. அவ்வொழுக்கம் அறிவுடைமையினாலேதான் அமைவது என்பதும் அறிக

244. வேம்பின் இலையுள் கனியினும் வாழைதன்

தீஞ்சுவை யாதும் திரியாதாம்;-ஆங்கே.

இனந்தீது எனினும், இயல்புடையார் கேண்மை

மனந்தீதாம் பக்கம் அரிது.

வேம்பின் இலைகளுக்கு ஊடாகவே இருந்து தான் கனிந்து பழுத்தாலும், வாழைப்பழமானது தன்னுடைய இனிய சுவையினின்றும் எள்ளளவும் மாறுபடாது. அப்படியே தாம் சேர்ந்த கூட்டம் தீயதானாலும். நல்ல பண்பு உடையவர்களுடைய நட்பானது, அதனால் மனங்கொடியதாகிப் போய்விடும் தன்மை உடையதாதல் அரிதாகும்.

வேப்பந் தழைகளை இட்டு, அதனிடையே வாழைக் காய்களை வைத்துப் பழுக்கச் செய்வது உலக வழக்கம். அதனால் வாழையின் கனிச்சுவை கெடாது. அது போலவே, அறிவுடையார், தீயவர் கூட்டத்திடைச் சில சமயம் சேர நேர்ந்தாலும் மனத்தின் பண்பு கெட்டவர்களாக ஆகமாட்டார்கள் என்பது கருத்து.

245. கடல்சார்ந்தும் இன்னீர் பிறக்கும்; மலைசார்ந்தும்

உப்பீண்டு உவரி பிறத்தலால், தத்தம்

இனத்தனையர் அல்லர், எறிகடல் தண்சேர்ப்ப!

மனத்தனையர் மக்கள்என் பார்.

கடற்கரையைச் சார்ந்திருக்கும் இடமாயிருந்தாலும், அவ்விடத்தும் இனிமையான நீர் உண்டாகும். மலைப் பகுதியைச் சார்ந்திருக்கும் இடமாயிருந்தாலும், அவ்விடத்தும் உப்பு நிறைந்த உவர்நீர் உண்டாதலும் உண்டு. அதனால், அலைமோதுகின்ற கடலின் குளிர்ச்சியான கரையை உடையவனே! மக்கள் என்பவர்களும் தத்தம் இனத்தைப் போன்றவர்கள் அல்லர்; தத்தம் மனத்தை ஒத்தவர்களே யாவரி என்றறிவாயாக

"தீர், தான் கொண்டிருக்கும் தன்மையைப் பொறுத்தே கொள்ளப்படுவதன்றிச் சார்ந்திருக்கும் இடத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளப்படுவதன்று, அதுபோலவே, மக்களும்

அவரவர் மனத்துச் செப்பத்தைக் கருதி மதிக்கத் தக்கவர்களே யல்லாமல் அவரவர் சார்ந்திருக்கும் இனத்தைக் கருதி மதிக்கத்தக்கவரல்லர்' என்பது கருத்து.

246. பராஅரைப் புன்னைப் படுகடல் தண்சேர்ப்ப!

ஓராஅலும் ஒட்டலும் செய்பவோ, நல்ல
மருஉச்செய்தி யார்மாட்டும் தங்கும் மனத்தார்
விராஅஅய்ச் செய்யாமை நன்று.

பருத்த அடியினையுடைய புன்னை மரங்கள் சேர்ந்திருக்கின்ற, குளிர்ச்சியான கடற்கரைச் சோலைகளை உடைய நாட்டின் தலைவனே! உறுதி உடையவர்களாக ஒரு நிலையிலேயே நிலைபெற்று நிற்கும் உள்ளத்திண்மையினை உடையவர்கள், நன்மைகள் சேர்ந்திருக்கின்ற செய்கையை உடையவரான எவரிடத்திலும், நீங்குவதும் சேர்வதும் ஆகிய செயலைச் செய்வார்களோ? இப்படிச் செய்வதனைக் காட்டினும், ஒருவரோடும் நட்புச் செய்யாமல் இருப்பதே நல்ல அறிவுடைமையாகும்.

'நல்லவரோடு சேர்ந்தபின் பிரிவது அறிவுடைமை யாகாது; அப்படிச்சேர்ந்து பிரிவதைவிடச் சேராமல் இருப்பதே நல்லது' என்பது கருத்து.

247. உணர உணரும் உணர்வுடை யாரைப்

புணரப், புணருமாம் இன்பம்; - புணரின்,
தெரியத் தெரியும் தெரிவிலா தாரைப்
பிரியப் பிரியுமாம் நோய்.

நன்மை தீமைகளைப் பகுத்து அறிவதற்குரிய அறிவு உடையவர்களைச் சேர்தலால், அப்படிச் சேர்பவர்களுக்குப் பலவகையான இன்பங்களும் வந்து சேர்வனவாகும். நன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறிய வல்ல அறிவில்லாதவர்களைத் தெரியாமல் சேர்ந்துவிட்டால், அவரை விட்டு நீங்கின மாத்திரத்தாலேயே, அவரால் உற்ற துன்பங்களும் நம்மை விட்டு நீங்கிவிடும்.

"அறிவுடையவரைச் சேர்வதால் இன்பமும், அறிவற்றவரைச் சேர்வதால் துன்பமும் தேரும்' என்பது கருத்து

248. நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும், தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடு வானும், நிலையினும்
மேன்மேல் உயர்த்து நிறுப்பானும் தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானும் தான்.

நல்ல நிலையிலே கொண்டு தன்னை வைக்கின்றவனும், தன்னைத் தன்
நிலையினின்றும் கலங்கச் செய்து கீழ் நிலைக்குக் கொண்டு போகின்றவனும்,
இருக்கின்ற நிலையைக் காட்டினும் மென்மேலும் தன்னை உயர்த்தி வைக்கின்றவனும்,
தன்னைத் தலைமையாளனாகச் செய்கின்றவனும் எல்லாம் தானேயாவன்,

“அவனவன் அறிவுடைமையே ஒருவனுக்கு உயர்வும் தாழ்வும் தருவது; அது
பிறரான் வருவதன்று' என்பது கருத்து.

249. கரும வரிசையால், கல்லாதார் பின்னும்
பெருமை உடையாரும்,சேறல் அருமரபின்
ஓதம் அரற்றும் ஒலிகடல் தண்சேர்ப்ப!
பேதைமை அன்று; அது அறிவு.

அருமையான மரபினையுடைய அலைகள் ஒலி முழங்கிக் கொண்டிருக்கும்
கடலினது குளிர்ந்த கரையினையுடைய நாட்டின் தலைவனே! செயல்களின்
முறைமையினாலே, படியாத மூடர்களது பின்னாலும் சுற்ற பெருமை உடையவர்களும்
சென்று சேர்ந்திருப்பது, அவருடைய பேதைமை அன்று; அதுவே அறிவுடைமை என்று
அறிவாயாக.

குறித்த செயல் காரணமாக, 'அறிவற்றவர்பின் அறிவுடையோர் செல்வதும்
அறிவுடைமையே' என்பது கருத்து,

250. கருமமும் உள்படாப், போகமும் துவ்வாத்,
தருமமும் தக்கார்க்கே செய்யா.-ஒருநிலையே
முட்டின்றி மூன்றும் முடியுமேல், அஃதென்ப,
பட்டினம் பெற்ற கலம்'.

அறம் பொருள்களுக்குக் காரணமான செயல்களையும் கடன்பட்டுச் செய்து, அவற்றால் வருவனவாகும் இவ்வுலக இன்பங்களையும் துய்த்துத் தகுதியுடையவர்களுக்கே தருமங்களையும் செய்து, இம் மூன்றும் ஒரு பிறப்பிலேயே தடையின்றி முடியுமானால், அதுதான் பட்டினத்தை வந்து அடைந்த மரக்கலம்போலச் சிறப்பு உடையதாகும்.

மரக்கலம் ஒரு துறையினின்றும் புறப்பட்டுப் பல விடங்களிலும் சென்று வாணிகம் செய்து ஈட்டிய பொருள்களுடன் மீண்டும் கரை வந்து சேர்வது போல, அவன் வாழ்வும் கடைத்துறியது என்பது கருத்து.

5. அறிவு இன்மை

அறிவு உடைமையே மனிதனுக்குச் சிறந்த நல்வாழ்வைத் தருவதாகும் என்பது பற்றிய செய்திகளை முன்பகுதியிலே நாம் பார்த்தோம் ஆகவே. அறிவின்மை பற்பல கேடுகளுக்குக் காரணமாகும். என்பதும் சொல்லாமலே உணரப்படும். எனினும் அறிவில் சிறப்பினை நன்கு கூறும் வகையால், முதலில் உடன்பாடாகக் கூறப்பட்ட உண்மைகளே, இப்போது எதிர்மறையாகவும் கூறப்படுகின்றன.

'அறிவின்மை' என்பது இயற்கையான நுண்ணறிவு இல்லாத தன்மையையும் குறிக்கும்.

காரிய காரணங்களைப் பகுத்தறியும் தெளிவு இல்லாத காரணத்தால் இம்மை இன்பங்களை எல்லாம் பெற முடியாதவனாகி விடுவதுடன் மறுமை இன்பத்தையும் இழந்துவிடுபவன் ஆவான் ஒருவன் என்று அறிதல் வேண்டும்.

251. நுண்ணுணர்வு இன்மை வறுமை; அஃது உடைமை

பண்ணப் பணைத்த பெருஞ்செல்வம்:- எண்ணுங்கால்

பெண்ணவாய், ஆணிழந்த பேடி அணியாளோ,

கண்ணவாத் தக்க கலம்?

நுட்பமான அறிவுத்திறன் இல்லாமல் இருப்பதுதான். ஒருவனுக்கு வறுமை என்று கூறப்படுவதாகும். அந்த அறிவை உடைமையோ, மிகவும் வளர்ச்சி பெற்ற பெருஞ்செல்வமாகும். எண்ணிப் பார்ப்போமானால், பெண் தன்மையை விரும்பி, ஆண் தன்மையை இழந்து விட்ட பேடியானவள். கண்கள் விரும்பும்படியான சுவர்ச்சி மிக்க ஆபரணங்களை அணியமாட்டாளோ?

அறிவுதான் சிறந்த செல்வம்; அஃதற்றோர் செல்வம் எல்லாம் பேடியின் புனைவுகள் பெண்மையாகத் தோன்றினும் பெண்மையாகாதது போலச், செல்வம் போலத் தோன்றினும் செல்வம் ஆகாது என்று அறிதல் வேண்டும்.

252. பல்லான்ற கேள்விப் பயனுணர்வார் பாடழிந்து,

அல்லல் உழப்பது அறிதிரேல். தொல்சிறப்பின்

நாவின் கிழத்தி உறைதலாற், சேராளே.

பூவின் கிழத்தி புலந்து,

பல்வேறு வகைப்பட்ட நூற் கேள்விகளினால் வாழ்வின் உண்மைப் பயனை உணர்ந்தவர்களுங்கூடத் தம் தகுதி அழிந்து, செல்வம் இல்லாததன் காரணமாகப் பற்பல துன்பங்களுக்கும் உட்பட்டு உழலுகின்றனர். இதன் காரணத்தை ஆராய்ந்தறிய விரும்புவீர்களானால் சொல்வேன் கேளுங்கள்: பழமையான சிறப்பினையுடைய நாவின் கிழத்தியான கலைமகள் அவர்களிடம் கூடி வசிப்பதனால், பூவின் கிழத்தியான திருமகள் பிணக்கங் கொண்டு, அவர்களிடம் சேரமாட்டாள் என்று அறிவீர்களாக.

கலைமகளுக்குத் தொல்சிறப்புக் கூறியது, 'ஒருமைக் கண் தான் கற்ற கல்வி எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து' என்பது பற்றி. அதன் பயன் பிற்பிறவிகளிலும் தொடர்ந்து வரும் என்பர். கிழத்தி - உரிமையுடையவள். கல்விச் சுவையிலே தேர்ந்தவர்க்குப் பொருட்பற்றில் மனம் ஈடுபடாமைபற்றி இப்படிக் கூறினார். திருமகள் மாமியும், கலைமகள் மருமகளுமாகப் புராணங் கூறுவதால் அவர்கள் ஒன்றுபட்டு வாழார் என்ற உவமையைக் கூறிக் கருத்து விளக்கப்பட்டது.

253. கல்லென்று தந்தை கழற, அதனையோர்

சொல்லென்று கொள்ளாது இகழ்ந்தவன், மெல்ல

எழுத்தோலை பல்லார்முன் நீட்ட, விளியா,

வழுக்கோலைக் கொண்டு விடும்.

தந்தை, 'படி! படி!' என்று சொல்ல, அப்படித் தந்தை சொல்லும் சொல்லைத் தன் வாழ்வுக்கு உறுதியைத் தருகின்ற ஒப்பற்ற சொல்லென்று கொள்ளாமல், தன் இளமைப் பருவத்திலே இகழ்ச்சியாகக் கருதிக் கைவிட்டவன், பலருக்கும் எதிரில், 'எழுத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஓலையைப் படிப்பாயாக' என்று மெதுவாக ஒருவர் நீட்டிய காலத்திலே, உயிரிழந்தவனைப்போல ஆகி, அங்கிருந்து தப்பிப் போய் விடும்படியான நிலைமையினைக் கொண்டுவிடுவான்.

'அறிவின்மை உடையவன் பலர் கூடிய அவையின் கண் இவ்வாறு அவமதிப்பு அடைய நேரும்' என்பது கருத்து. விளிதல்-சாதல், வழுக்கோலை-தப்பிப் போகும் படியான நிலையை

254. கல்லாது நீண்ட ஒருவன், உலகத்து,

நல்லறி வாளர் இடைப்புக்குமெல்ல

இருப்பினும், நாயிருந் தற்றே: இராஅது

உரைப்பினும், நாய்குரைத் தற்று.

கல்வி கற்காமல் வளர்ந்துவிட்ட ஒருவன், உலகத்திலே, நல்ல அறிவுடையவர்கள் இடையிலே புகுந்து அவர் அறியாமலும், தான் ஏதும் வாய் திறவாமலும் மெல்லென இருந்தாலும், அது 'ஆன்றோர் சபையிலே நாயொன்று சென்று இருந்ததைப் போன்றதே' யாகும். அப்படிப் பேசாதிராது அவன் ஏதாவது சொன்னாலும் அது, 'அந்த நாய் குரைத்ததைப் போன்றதே' யாகும்.

'சபை நடுவே நாய் புகுந்தாலும், அது குரைத்தாலும் அதனை எவரும் மதியாது துரத்தவே முற்படுவதுபோல, அவனையும் எவரும் புறக்கணித்து ஒதுக்கவே முயல்வர்' என்பது கருத்தாகும்.

255. புல்லாப்புன் கோட்டிப் புலவர் இடைப்புக்குக்

கல்லாத சொல்லும், கடைஎல்லாம்; கற்ற

கடாஅயினும் சான்றவர் சொல்லார், பொருள்மேல்

படாஅ விடுபாக்கு அறிந்து.

கீழ்மக்கள் எல்லாரும், முறையோடு கற்றறியாத போலிப் புலவர்களின் இடையிலே புகுந்து, தாம் கற்றறியாத செய்திகளைப் பற்றியும் அஞ்சாது பேசுவார்கள். கல்வி கேள்விகளினால் சிறந்த சான்றோர்களோ, தாம் கற்றறிந்தவற்றையும் கூடச் சொல்லும்படி பிறர் கேட்டாலும், அப்படிக் கேட்பவரின் அறிவானது தாம் சொல்லும் அரிய பொருளின் மேல் முழுவதும் செல்லாமல் விடுபட்டுப் போவதைத் தெரிந்து கொண்டவர்களாக, ஏதும் சொல்லாமலேயே இருப்பார்கள்.

புலவர்; இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. 'அறிவுடையோர் கேட்கும் தகுதி உடையவர்க்கு மட்டுமே சிறந்த பொருள்களை உரைப்பார்கள்; கீழ்த்தரமான அறிவினரோ எதனையும் அறிந்தவர்போல் அடக்கமின்றிப் பேசத் எங்கும் தொடங்கிவிடுவர்' என்பது கருத்து.

256. கற்றறிந்த நாவினார் சொல்லார். தம் சோர்வஞ்சி

மற்றையர் ஆவார் பகர்வர், பனையின்மேல்

வற்றிய வோலை கலகலக்கும்; எஞ்ஞான்றும்

பச்சோலைக்கு இல்லை, ஒலி.

நூற்களைக் கற்று, உண்மைப் பொருள்களைத் தெளிவாக அறிந்த புலவர்கள். தம் சொற்களிலே ஏற்பட்டுவிடுகிற சோர்வுக்குப் பயந்து கண்டபடி பேச மாட்டார்கள். மற்றைய சிற்றறிவினரோ, அதற்கு அஞ்சாமல் கண்டவிடமெல்லாம் சொல்லுவார்கள். இவை எவை போல என்றால், பனை மரத்தின் மேலுள்ள உலர்ந்த ஓலை கலகலவென ஒலிப்பதையும் பசுமையான ஓலைக்கு அத்தகைய ஒலி செய்யும் குணம் இல்லாமையும் போல என்க.

'ஈரமற்ற ஓலை ஒலித்தல்போல, அறிவற்றோர் பிதற்றுவர்: பசுமையுள்ள ஓலை ஒலிக்காததுபோல அறிவுள்ளோர் அடக்கமாக இருப்பர்' என்பது கருத்து.

257. பன்றிக்கூழ்ப் பத்தரில் தேமா வடித்தற்றால்

நன்றறியா மாந்தர்க்கு அறத்தாறு உரைக்குங்கால்;

குன்றின்மேற் கொட்டுந் தறிபோல் தலை தகர்ந்து

சென்றிசையா ஆகும். செவிக்கு.

நன்மை எதுவென அறிந்துணராத மனிதர்க்குத் தருமத்தின் வழியானது இப்படிப்பட்டது என்று சொல்லுங்காலத்திலே; பன்றிக்குக் கூழ்வார்க்கும் தொட்டியிலே மதுரமான மாங்கனியைச் சாறுபிழிந்து விடுவது போன்றதாகவே அது முடியும். மலையின் மேல் அடிக்கிற கட்டுத் தறியினைப்போல, அத் தருமநெறிகள், தம் தலை சிதைந்து, அவர்களின் காதுக்குச் சென்று கேளாதவைகளாகவும் போய்விடும்.

'அறிவின்மை உடையவர்களுக்கு அறம் உரைப்பது வீண்' என்பது கருத்து. தகர்ந்து சிதறி, மலையிலே அடிக்கும் கட்டுத்தறியாகிய முளை, தன் தலை சிதறுமேயல்லாமல், மலையினுள் புகுவதில்லை. அதுபோலவே மூடனுக்குச் செய்யும் தரும உபதேசமும் அவனுள்ளத்தில் பதியாமற் போய்விடும்.

258. பாலாற் கழீஇப், பலநாள் உணக்கினும்,

வாலிதாம் பக்கம் இருந்தைக்கு இருந்தன்று;

கோலாற் கடாஅய்க் குறினும், புகல் ஒல்லா.

நோலா உடம்பிற்கு அறிவு.

நாள்தோறும் வெண்மையான பாலினாலே கழுவிப் பல நாட்கள் உலர்த்தி வைத்தாலும், இயல்பாகக் கருநிறமுடைய கரிக்கு, வெண்ணிறத்தை உடையதான ஒரு தன்மை ஒருபோதும் உண்டாகவே மாட்டாது. கோல் கொண்டு அடித்து அதட்டிச் சொன்னாலும், முற்பிறப்பிலே புண்ணியம் செய்யாத உயிரையுடைய ஓர் உடம்பிற்குள் அறிவானது ஒரு போதும் நுழையவே மாட்டாது.

'அறிவுரைகள் பூர்வபுண்ணியம் அற்றவர்களின் உள்ளங்களிலே என்றும் நுழைவதில்லை' என்பது சுருத்து. இருந்தைக்கு-கரிக்கு குறினும்-அடிப்பினும். நோலா-நோற்றல் இல்லாத உடம்பிற்கு. உடம்பை உடைய உயிருக்கு.

259. பொழிந்தினிது நாறினும், பூமிசைதல் செல்லாது,

இழிந்தவை காமுறாஉம் ஈப்போல - இழிந்தவை

தாங்கலந்த நெஞ்சினார்க்கு என்னாகும், தக்கார்வாய்த்

தேன்கலந்த தேற்றச்சொற் றேர்வு?

தேனைச் சொரிந்து இனிமையாக நறுமணம் வீசினாலும், அப்புவிலுள்ள தேனை உண்ணுவதற்குப் போகாமல் இழிவான பொருள்களையே விரும்பிச் செல்லுகின்ற தன்மையினையுடைய ஈயைப்போல, இழிவானவைகளே பொருந்தின மனமுள்ளவர்களுக்குத், தகுதியுடையவர் வாயினின்று வெளிப்படும் தேனின் தன்மை பொருந்திய தெளிவுண்டாக்கும் அறவுரைகளின் தெளிவெல்லாம் என்ன பயனைத் தரும்? ஏதும் பயன் தருவதில்லை என்பது முடிவு.

"அறிவற்றோரின் மனம் நல்லோர் அறவுரைகளில் ஈடுபடாது கீழானவற்றினையே நாடிச் செல்லும்' என்பது கருத்து.

260. கற்றார் உரைக்கும் கசடறு நுண்கேள்வி

பற்றாது தன்னெஞ்சு உதைத்தலான் - மற்றுமோர்

தன்போல் ஒருவன் முகம்நோக்கித், தானுமோர்

புன்கோட்டி கொள்ளுமாம் கீழ்.

கற்றறிந்த சான்றோர்கள் சொல்லுகின்ற, குற்றமற்ற நுண்மையான நூற்கேள்விகளைத் தனக்கு உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ளாமல், தன்னுடைய உள்ளமானது அவற்றை இகழ்ந்து தள்ளி விடுதலால், கீழ்மகனாவன், தன்னைப் போன்ற மற்றொரு கீழ்மகனுடைய முகத்தைப் பார்த்துத் தானும் ஓர் அற்பமான பேச்சை நிகழ்த்தத் தொடங்கி விடுவான்,

'கற்றார் பேச்சைக் கேளாது. தான் கற்றவன் போலச் செருக்குற்றக் கீழ்மகன், தன்போற் கீழ்மக்களுக்குப் பிரசங்கம் செய்யவும் தொடங்கிவிடுவான்' என்பது கருத்து. கீழ்த்தரமான பிரசங்கிகளைக் குறித்துச் சொல்லியது இது.

6. நன்றியில் செல்வம்

செல்வத்தின் பயன் அதனை நல்ல வழிகளிலே செலவிட்டு, ஈட்டியதானும், வறுமையால் தன்னைச் சார்த்த பிறகும், கூடி அனுபவிப்பதேயாகும் செல்வத்தினால் வருகின்ற அயனை அனுபவியாமல் அதனைச் சேர்ப்பதில் மட்டுமே ஒருவன் மனஞ் செலுத்தினான் என்றால், அவன் உண்மையில் இரங்கத் தக்கவனே யாவான்.

செல்வம் நிலையாமை உடையது என்பதை விளக்கி, அதனால் அது உள்ளபோது பலருக்கு உதவி அறம் செய்து வாழ்தல் வேண்டும் என்பது முன்னரே கூறப்பெற்றது. இந்தப் பகுதியில் உதவி செய்யாமல் சேமித்து வைக்கிற செல்வம் எவ்வாறு பயனற்ற செல்வமாகும் என்பது கூறப் பெறுகின்றது.

மேலும், நன்மையான வழிகளிலே செலவிடப்படாத செல்வம் பயனற்றது ஆவதுமட்டுமன்று, அது தீய வழிகளிலே செலவிடப்படுவதனால் தீமை தருவதாகவும் முடியும் என்பதைக் கருதவேண்டும்.

261. அருகல தாகிப் பலபழுத்தக் கண்ணும்

பொரிதாள் விளவினை வாவல் குறுகா:

பெரிதணியர் ஆயினும், பீடிலார் செல்வம்

கருதுங் கடப்பாட்ட தன்று.

பொரிந்த அரையினை உடைய விளாமரத்தினை அது மிகுதியான பழங்களை உடையதாகத் தமக்கு மிகவும் அருகாமையிலேயே இருப்பதாயினும், வெளவால்கள் சென்று ஒருபோதும் சேரமாட்டா. அது போலப் பெரிதும் அருகாமையிலேயே இருப்பவராயினும், தகுதியற்றவர்களுடைய செல்வமானது எளியவர்களுக்கு உதவும் என்று நினைக்கும் முறையினை உடையதன்று.

'விளாமரத்தின் கனி பயனற்றது என்பது கருத்தன்று; பிறருக்குப் பயன்படலாம்; ஆனால், வெளவாலுக்குப் பயன்படாது.. அதுபோலப் பீடிலார் செல்வமும். எளியோர்க்குப் பயன்படாது; தீயோர்க்கே பயன்படும்' என்பது கருத்து.

262. அள்ளிக்கொள் வன்ன குறுமுகிழ வாயினும்

கள்ளிமேற் கைநீட்டார். சூடும்பூ அன்மையால்;

செல்வம் பெரிதுடையர் ஆயினும், கீழ்களை

நள்ளார். அறிவுடை யார்.

அள்ளி எடுத்துக் கொள்ளலாம் எனும்படியான சிறிய அரும்புகளை மிகுதியாக உடையனவாக இருந்தாலும் அவை குட்டிக் கொள்ளத்தக்க மலர்கள் இல்லாமையினாலே, யாரும் கள்ளிச் செடியின் மீது அதன் பூக்களைக் கொய்வதற்குக் கைநீட்ட மாட்டார்கள். அதுபோலவே, மிகுதியான செல்வத்தை உடையவர்களாயினும் கீழ்மக்களை அறிவுடையோர் சென்று. உதவி கேட்டு ஒருபோதும் அணுகவே மாட்டார்கள்.

'கள்ளி பூத்தாற் போன்றதே, கீழ்மக்களின் பகட்டான செல்வமும், அது எவருக்கும் பயன்படாது கழியும்' என்பது கருத்து.

263. மல்கு திரைய கடற்கோட் டிருப்பினும்

வல்லூற் றுவரில் கிணற்றின்கட் சென்றுண்பர்

செல்வம் பெரிதுடைய ராயினும், சேட்சென்று

நல்குவார் கட்டே நசை.

மிகுந்த அலைகளையுடைய கடற்கரையிலே இருந்தாலும், வலிமையான ஊறுதலை உடையதான உப்புத் தன்மை இல்லாத கிணற்றினிடத்தே சென்றுதான், வேட்கை உடையோர் நீர் உண்பார்கள். ஈயாதவர் பெருஞ்செல்வம் உடையவர்களாக இருந்தாலும் அவர்களை விட்டு, நெடுந்தொலைவிற்குச் சென்றாயினும், கொடுப்பவர்களிடத்திலேதான் அறிவுடை யோரின் விருப்பமும் செல்லும்.

வல்லூற்று - அருகிச் சுரக்கும் ஊற்று; விரைவில் சுரக்கும் ஊற்றுமாம். 'கடலின் நிறைந்த நீரை விட்டு உவரில்லாத கிணற்று நீரை விரும்புவதுபோலக் கீழ்மக்களின் பெருஞ்செல்வத்தை அணுகாது ஈபவரின் சிறுகொடையையே பெரியோர் விருப்பமுடன் நாடுவர்' என்பது கருத்து.

264. புணர்கடல்தூழ்வையத்துப் புண்ணியமோ வேறே;

உணர்வது உடையார் இருப்ப:-உணர்விலா

வட்டும் வழுதுணையும் போல்வாரும் வாழ்பவே

பட்டும் துகிலும் உடுத்து!

'அறிய வேண்டுவன்' எனச் சான்றோர் விதித்தவற்றை எல்லாம் அறியும் அறிவை உடையவர்கள் வறியவர்களாக இருக்கவும், அறிவே சிறிது மற்றவரும், வட்டும் வழுதுணையும் போல உயிர்த் தன்மையற்று எங்கும் பல்கி வாழ்பவருமான கீழ்மக்கள், செல்வமிகுதியினாலே பட்டும் பிற நல்லாடைகளும் உடுத்துச் செல்வந்தராக வாழ்கின்றார்களே? நெருங்கிய கடல் குழந்த இவ்வுலகத்திலே, அவரவர் செய்த முன்வினைப் புண்ணியமோ இப்படி அவர்கள் நிலைமை வேறுபட்டுள்ளதன் காரணம்?

'அற்பர் செல்வராயிருக்க, அறிவுடையோர் வறுமையுடையவராயிருப்பது முன்வினைப் பயன் போலும்' என்பது கருத்து, 'வாழ்பவே', 'வாழ்வரே' என்பதும் பாடம்.

265. நல்லார் நயவர் இருப்ப, நயமிலாக்

கல்லார்க்கொன் றாகிய காரணம்.- தொல்லை

வினைப்பயன் அல்லது. வேனெடுங் கண்ணாய்!

நினைப்ப வருவதொன் றில்.

வேல்முனை போன்ற நீட்சியான கண்களை உடையவளே! நற்குணம் உடையவர்களும், நல்ல அறிவுடையவர்களும், வறியவர்களாக இருக்கிறார்கள். நற்குணம் இல்லாதவர் களுக்கும், கல்வியறிவு இல்லாதவர்களுக்கும் ஒப்பற்ற செல்வப் பொருள் உண்டாயிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், பழைய பிறப்பிலே செய்த வினையின் பயனால் வந்த விளைவு என்பது அல்லாது, வேறு ஆராய்ந்து பார்க்கத்தக்கதான காரணம் யாதொன்றும் இல்லை.

இதனால், 'இப்பிறப்பில் உதவுவாரும், பிற்பிறப்புகளில் செல்வம் உடையவராவர்' என்பது விளங்கும். 'முற்பிறப்பில், உதவாத நிலையே இப்பிறப்பில் அவர் வறியவரானது' என்பதும் கருத்தாகும்.

266. நாறாத் தகடேபோல் நன்மலர்மேற் பொற்பாவாய்!

நீறாய் நிலத்து விளியரோ-வேறாய

புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய் நீ, பொன்போலும்

நன்மக்கள் பக்கம் துறந்து!

பூவின் நறுமணம் வீசாத புறவிதழ்களைப்போல, மலர்களுட் சிறந்த தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற பொற்பாவை போன்ற திருமகளே! பொன்னைப்போல அருமையான நற்குணமுடைய மக்களிடத்திலே சென்று பொருந்தி இருப்பதைக் கைவிட்டு, அவர்களினும் மாறுபட்டவர்களாகிய கீழ்மக்களின் பக்கமே நீ சென்று சேர்பவளாவாய்; அதனால், இவ்வுலகத்திலே நீ அழிந்து சாம்பலாகக் கடவாயாக!

"மணமுள்ள பூவிவிருக்கும் நறுமணமில்லாத புறவிதழ் போல், நீயும் மலர்மேலிருந்தும் நறுங்குணம் அற்றவளாயினை எனத் திருமகளைப் பழித்தனர். வறுமையால் வாடிய அறிஞன், இப்படிச் செல்வத்திற்கு அதிதேவதை எனப்படும் திருமகளைப் பழிக்கிறாள்' என்க'

267. நயவார்கள் நல்குரவு நாணின்று கொல்லோ?

பயவார்கள் செல்வம் பரம்பப் பயின்கொல்?

வியவாய்காண். வேற்கண்ணாய்? இவ்விரண்டும் ஆங்கே

நயவாது நிற்கும் நிலை.

வேல்போன்ற கண்களை உடையவளே! உதவுகின்ற குணமுடையவர்களிடத்திலே உள்ள வறுமையானது வெட்கம் இல்லாததோ? ஒருவருக்கும் உதவாதவரிடத்து உள்ள செல்வம். அவரை விட்டு விடாமல் பரவுவதற்கு ஏற்ற பிசினோ? இவ்விரண்டும், அவ்விடங்களிலே நன்மைப் படாமல் நிலை பெற்றிருக்கின்ற நிலைமையை, நீ வியப்புடன் காண்பாயாக

பரம்புதல் -நாற்புறமும் ஒட்டுமாறு பரவுதல். பயின் - பிசின் 'செல்வத்தின் பொருந்தாது கூடியிருக்கும் தன்மை' உரைக்கப்பட்டது.

268. வலவைகள் அல்லாதார், காலாறு சென்று,
கலவைகள் உண்டு. கழிப்பர்; - வலவைகள்
காலாறுஞ் செல்லார். கருணையால் துய்ப்பவே,
மேலாறு பாய, விருந்து.

பேய்த்தன்மையினை உடையவர்களாக இல்லாத நல்லவர்கள் தங்கள் கால் சென்ற வழியெல்லாம் நெடுத் தொலைவினைக் கடந்து சென்று அங்கங்கே கிடைத்த கலவை யான உணவுகளை உண்டு, தம் வாழ்நாளைக் கழிப்பார்கள். ஆனால் பேய்த்தன்மை உடையவர்களோ, கால்போகும் வழியும் போகமாட்டார்கள்; தம் இடத்திலேயே இருந்து, பாலாறும் நெய்யாறும் பாயும்படியாகப் பொறிக்கறியோடுங் கூடிய உணவினை உண்பார்கள். செல்வத்தின் தன்மை இதுதான்!

இப்படித் தகாதவரிடம் அமைவது நன்றியில் செல்வம் என்பது கருத்து. கலவை- பலரிடம் சிறிது சிறிதாகப் பெற்றதாற் கலவையான சோறு.

269. பொன்னிறச் செந்நெற் பொதியோடு பீள்வாட,
மின்னொளிர் வானம் கடலுள்ளும் கான்றுகுக்கும்
வெண்மை உடையார் விழுச்செல்வார் எய்தியக்கால்
வண்மையும் அன்ன தகைத்து

பொன் போன்ற நிறத்தையுடைய செந்நெற் பயிர்கள் எல்லாம் பொதிந்திருக்கும் கதிர்களோடு தம் கருவும் உட்பட வாடிக்கொண்டிருக்க பின்னல் விளங்காதின்ற மோமாளது. தன் மழைநீரைக் கடலின் இடையிலே சென்று வெளிப்படுத்திச் சொரிதலும் உண்டு அறிவின்மை உடையவர்கள் மேலான செல்லத்தைப் பெற்ற காலத்திலே, அவர்களுடைய வள்ளன் மையும் அப்படிப்பட்டதாகப் பயனற்ற தீயவர்களுக்கே. உதவியாக விளங்கும்.

'அற்பர், தம் செல்வத்தைத் தகாதவர்களுக்குத் தருவார் களேயல்லாமல் தகுதி உடையவர்களுக்குத் தரமாட்டார்கள்' என்பது கருத்து.

270. ஓதியும் ஓதார் உணர்விலார்; ஓதாதும்

ஓதி அணையார் உணர்வுடையார்:- தூய்தாக

நல்கூர்ந்தும் செல்வர், இரவாதார், செல்வரும்

நல்கூர்ந்தார். ஈயார் எனின்.

பகுத்து. அறியும் அறிவு இல்லாதவர்கள், எந்த நூல்களையும் படித்திருந்தாலும், அவர்கள் படியாதவர்களேயாவர். பகுத்தறிவு உடையவர்கள், படியாதிருந்தாலும் படித்தாற்போற் சிறந்தவர்கள் ஆவார்கள் மனமானது தூய்மை உடையதாயிருக்க, வறுமையுற்றும் இரந்து செல்லாதவர்கள். செல்வர்களேயாவர். செல்வம் உடையவரும், தம்பால் வந்த இரவலருக்குக் கொடாமற் போனார் என்றால், வறுமைப் பட்டவர்களே ஆவார்கள்.

'உள்ளத் தூய்மையே சான்றோர் என்ற மதிப்பைத் தரும்; ஈதலே செல்வத்திற்கு உரிய மதிப்பைத் தரும்.

துன்ப இயல்

'இன்பமும் துன்பமும்' என்று சொல்லப்படுவன எல்லாம். அந்தந்த நிகழ்வுகளைப் பொறுத்தன அன்று: அவ்வவற்றைத் தத்தம் உள்ளத்திலே கொண்டு இன்பமாகவும் துன்பமாகவும் கருதி அநுபவிக்கும் உள்ளத்து நிலையினைப் பொறுத்ததே யாகும்' என்று ஆன்றோர் கூறுவர்.

உள்ளமேதன்மை தீமைகளைப் பகுத்தறிந்து, நன்மையென தராதரங் உணர்ந்தவிடத்து இன்பமும், தீமையென உணர்த்தவிடத்துத் துன்பமும் அநுபவிப்பதாதலால், மேற்கண்ட உண்மை, அவரவர் உள்ளத்து விளங்கும் காரிய காரணங்களின் தராதரங்களைப் பகுத்தறியும் தன்மையைப் பொறுத்ததாகவே அமையும்

ஈயாமை, இன்மை, மானம், இரவச்சம் போன்றவை சான்றோர்களின் உள்ளத்திலே மிகுந்த துன்பத்தைத் தருவனவாம். அவை பற்றிக் கூறுவது இந்தப் பகுதி.

7. ஈயாமை

"ஈதலே' அறங்களுள் எல்லாம் மிகவும் சிறப்புடையதாகத் கொள்ளப்படும். ஈதலினும், வறியார்க்கு ஒன்று ஈதலே மிக்க சிறப்பாகும்.

வறியவரான ஒருவர் வந்து தம்மை இரந்துநின்ற காலத்திலே அவருக்கு உதவ முடியாத நிலையிலே தாம் இருந்தனர் என்றால் சான்றோர் அதற்காக மிகவும் மனம் வருந்தித் துயரப்படுவார்கள்.

கீழ்மக்களோ, இருந்தும் ஈதலிலே மனம் ஈடுபடாத வர்களாக, வறியவர்க்கு ஏதும் தராமலே அவரைப் போக்கி விடுவர். அதனால், இரந்து வந்த எளியோரின் உள்ளம் பெரிதும் புண்படும். அப்படி மறுத்தவரும், மறுமையிலே அளவற்ற துன்பத்திற்கு ஆளாவர். ஈயாமை பற்றிய இப்பகுதியினை இனிக் காண்போம்.

271. நட்டார்க்கும் நள்ளா தவர்க்கும் உளவரையால்

அட்டது பாத்துண்டல், அட்டுண்டல்; அட்டது

அடைந்திருந்து உண்டொழுகும் ஆவதில் மாக்கட்கு

அடைக்குமாம், ஆண்டைக் கதவு.

நண்பர்களுக்கும், நட்புச் செய்யாத அயலார்களுக்கும். தம்மிடத்தே உள்ள அளவினாலே சமைத்ததைப் பகுத்துக் கொடுத்து உண்பதே முறையாகச் சமைத்து உண்பதாகும். அப்படியின்றிச் சமைத்ததைக் கதவை அடைத்துத் தனியே இருந்து, தாம் மட்டுமே உண்டு ஒழுகி வருகின்ற நற்குணம் இல்லாத மனிதர்களுக்கு, மேலுலகமாகிய அவ்விடத்துக் கதவும் திறந்திராது, மூடப் பட்டிருக்கும் என்று அறிவாயாக.

பகுத்து உண்டு வாழாதவன் மறுமையில் சுவர்க்கம் சேரான்' என்பது இது. 'நட்டார்' உறவினரையும், 'நள்ளாதார்' விருத்தினரையும் குறிக்கும். இம்மையாற் புகழையும் மறுமையில் இன்பத்தையும் கருமி இழந்து விடுகிறான் என்பதும் கூறப்பட்டது.

272. எத்துணை யானும், இயைந்த அளவினால்,

சிறற்றம் செய்தார் தலைப்படுவர்: - மற்றைப்

பெருஞ்செல்வம் எய்தியக்கால், 'பின்னறியும்' என்பார்.

அழிந்தார், பழிகடலத் துள்.

எவ்வளவேயாயினும், தத்தமக்கு இயைந்த அளவினால், சிறிய தருமங்களையாயினும் செய்து வந்தவர்கள் எக்காலத்தும் மேன்மை அடைவார்கள். அங்ஙனம் இல்லாமல், தம்மிடத்தே பெருஞ்செல்வமானது வந்து அடைந்த காலத்திலே தருமஞ் செய்யாமல், 'பின்னர் அதுபற்றிக் கருதுவோம்' என்றிருப்பவர்கள். உலக நிந்தனையாகிய கடலிலே சிக்கி அழிந்தவர்கள் ஆவார்கள்.

'ஈபவர்கள் பெருமையும் ஈயாத உலோபிகள் சிறுமையும் அடைவார்கள்' என்பது கருத்து. தலைப்படல்-மேன்மைப்படுதல் பழிகடலம் பழிச் சொற்களாகிய கடல்: கடலளவான பழிச்சொற்களின் மிகுதி.

273. துய்த்துக் கழியான். துறவோர்க்கொன் ற்கலான்,

வைத்துக் கழியும் மடவோனை.- வைத்த

பொருளும் அவனை நகுமே! உலகத்து

அருளும் அவனை நகும்.

அருமையாகப் பெற்ற செல்வத்தைத் தான் அநுபவித்து வாழாமலும், அச்செல்வத்தினால் துறக்கப்பட்ட செல்வமற்ற வறியவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவாமலும், வீணாகச் சேமித்து வைத்து இறந்து போகின்ற அறியாமை உடையவனாகிய அந்தக் கருமியைப் பார்த்து, அவன் தேடிவைத்த செல்வமும் சிரிக்கும்; உலகத்திலே விளங்கும் சுருணை என்னும் பண்பும் சிரிக்கும்.

பெற்றதன் பயனைத் தான் அநுபவிக்காததனால் செல்வமும், அருளுடையவனாகும் வாய்ப்பு இருந்தும் அதனை இழந்ததனால் அருளும், அவனைப் பார்த்துச் சிரிக்கும் என்று கொள்க

274, கொடுத்தலும், துய்த்தலும் தேற்றா இடுக்குடை

உள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வம், இல்லத்து

உருவுடைக் கன்னியரைப் போலப் பருவத்தால்,
ஏதிலான் துய்க்கப் படும்.

பிறருக்குக் கொடுத்து உதவுதலையும், தான் அநுபவித்து துகர்தலையும் அறிந்து செய்யாத உலோபகுணம் பொருந்திய உள்ளத்தை உடையவன் பெற்ற பெருஞ்செல்வமானது, குடியிற் பிறந்த வடிவழகு உடைய கன்னியரைப்போல, அநுபவித்தற்கு உரிய காலம் வந்த பொழுதிலே, அயலானான ஒருவனாலே பெற்று அநுபவிக்கப் படுவதாகும்.

அநுபவியாமலும், ஈத்து உதவாமலும் வைத்திருக்கும் ஒருவனுடைய செல்வத்தைக் காலம் வரும்பொழுது அயலார் பெற்று அநுபவிப்பார் என்பது கருத்து,

275.எறிநீர்ப் பெருங்கடல் எய்தி இருந்தும்,

அறுநீர்ச் சிறுகிணற்று ஊறல்பார்த் துண்பர்;

மறுமை அறியாதார் ஆக்கத்திற், சான்றோர்

கழிநல் குரவே தலை.

கரையிலே மோதுகின்ற நீரையுடைய பெருங்கடலினை அடுத்ததாக இருந்தாலும், அற்றுப்போம்படியான நீர்ச்சுரப்பினை உடைய சிறுகிணற்று ஊற்றினையே தேடிக்கண்டு அனைவரும் நீர் உண்பார்கள்; ஆதலால், மறுமைப் பயனை அறியாதவர்களுடைய செல்வத்தைக் காட்டிலும், மறுமைப் பயனை அறிந்த சான்றோர்களுடைய மிக்க வறுமையே இவ்வுலகில் மேலானதாகும்.

'சான்றோர் இயன்ற அளவுக்குக் கரவாது உதவுபவர்; மற்றையோர் உதவார் என்பது தேற்றம் மிக்குப் பெருகியிருக்கும் கடல்நீர் உண்பதற்கு உதவாதாதலினால் அதனை நாடாது, அருகிருக்கும் உண்பதற்குக் தக்க சிறு கிணற்றையே வேட்கை உடையார் நாடுவது போலக், கருமியின் பெருஞ் செல்வத்தைச் கண்டு மயங்கி அவனுடன் உறவுகொள்ளாது வறியவரான நல்லவரின் உறவையே சான்றோர் பேணிக் கொள்வர்' என்பது கருத்து.

276. 'எனதெனது' என்றிருக்கும் ஏழை பொருளை.

'எனதெனது' என்றிருப்பன், யானும்; - தனதாயின்,
தானும் அதனை வழங்கான், பயன் துவ்வான்;
யானும் அதனை அது.

'என்னுடையது' என்னுடையது? என்று உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிற அறிவற்றவனின் செல்வத்தை அதற்கு யாதொரு தொடர்பும் இல்லாத யானும் என்னுடையது அன்றுடையது' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பேன் அச்செல்வலம் அவனுடையதானால், அதனை அவன் தானும் அநுபவியாமல் இருக்கிறான். பிறருக்கு அதனை வழங்கி மகிழாமலும் இருக்கிறான். இப்படி அவன் இருப்பானோ? மாலும் அதனை அப்படியே ஏதும் செய்யவகையின்றி இருக்கின்றேன் அல்லவோ?

“கருமியிடம் இருக்கும் செல்வம் செல்வப் பயனைத் தாரததினால் இல்லாதது போலவேதான் கருதப்படும்' என்பது கருத்து

277. வழங்காத செல்வரின் நல்கூர்ந்தார் உய்ந்தார்;

இழந்தார் எனப்படுதல் உய்ந்தார் - உழந்ததனைக்
காப்புய்ந்தார்; கல்லுதல் உய்ந்தார்; தம் கைத்நோவ
யாப்புய்ந்தார்; உய்ந்த; பல.

தாம் பெற்றிருக்கும் பொருளைப் பிறர்க்கு வழங்கி உதவாத செல்வரைக் காட்டினும், அச்செல்வமே பெற்றிராத வறுமையாளர்கள் பழியினின்றும் தப்பியவர்கள் ஆவார்கள். அது எப்படி எனில் அவர் அதனை இழந்து விட்டனர் என்னும் அபவாதத்தினின்றும் தப்பினார்கள்: அதனை வருந்திக் காப்பதனின்றும் தப்பினார்கள்: அதனைப் புதைத்து வைப்பதற்கு நிலத்தைத் தோண்டுகின்றனின்றும் தப்பினார்கள்; தம்கைகள் நோவும்படியாகக் கெட்டியாகப் பற்றியிருப்ப தனின்றும் தப்பினார்கள் இப்படி அவர்கள் தப்பின பலவாகும்.

'பணம் இருந்தும் உதவாதவன் இத்துணைத் தொல்லை. களுக்கும் உள்ளாவான்' என்பது கருத்து.

278. தனதாகத் தான்கொடான், தாயத் தவரும்

தமதாய் போழ்தே கொடாஅர்:- தனதாக

முன்னே கொடுப்பின் அவர்கடியார்; தான் கடியான்

பின்னை அவர் கொடுக்கும் போழ்து.

பொருள் தனக்கு உரிமையுடையதாக இருக்கையிலேதான் கொடுத்து மகிழ்மாட்டான்; அவன் இறந்துபோன பின் அவனுடைய தாயத்தார்களும் அப்பொருள் தமதாக மாறிவந்த பொழுதிலே தாமும் கொடுத்து உதவமாட்டார்கள். முதலிலேயே பெற்றிருந்தவன் கொடுத்திருந்தால், அவர்கள் அதனை விலக்க மாட்டார்கள் அவனுக்குப்பின் அவர்கள் கொடுக்கும் பொழுதும். அவன் வந்து விலக்க மாட்டான்

பரம்பரை பரம்பரையாகக் கருமித்தனமாக இருக்கும். ஒரு குடும்பத்தைக் குறித்துக் கூறியது இது. 93

279. இரவலர் கன்றாக, ஈவார்ஆ வாக,

விரகிற்) சுரப்பதாம், வண்மை:- விரகின்றி

வல்லவர் ஊன்ற வடியாபோல். வாய் வைத்துக்

கொல்லச் சுரப்பதாம் கீழ்.

இரவலர்களைத் தம் கன்றுகளைப் போலக் கருதிக் கொடுப்பவர்கள் அக் கன்றுகளின் தாயாம் பசுவினைப் போல அவரைக் கண்டதும் உள்ளத்து மகிழ்வினாலே சுரந்து கொடுப்பதே சிறந்த வள்ளன்மையாகும். அந்த உள்ள நெகிழ்வான மகிழ்வு இல்லாமல், வலிமை உடையவர் அழுத்திக் கறக்கப் பால் தருகின்ற பசுவைப் போல, அவ்வவ் விடங்களிலே நிறுத்தித் துன்பப்படுத்தக் கொடுப்பதே கீழ்மக்களின் இயல்பாகும்.

கொல்லுதல்-மிக்க துன்பம் செய்தல். 'கீழ் மக்கள், தம்மை வருத்தியும் அச்சுறுத்தியும் வாட்டுகிற தீயோருக்கே தம் பொருள்களைத் தருவார்களே அல்லாமல், தகுதியுடைய இரவலர்களுக்கு மனமுவந்து உதவமாட்டார்கள்' என்பது சுருத்து.

280. ஈட்டலும் துன்பம், மற்று ஈட்டிய ஒண்பொருளைக்

காத்தலும் ஆங்கே கடுந்துன்பம்:- காத்தல்

குறைப்படின துன்பம்: கெடின் துன்பம், துன்பக்கு
உறைபதி மற்றைப் பொருள்.

பொருளைத் தேடிச் சேமித்தலும் மிகவும் வருத்தமாகும். அப்படி ஈட்டிய சிறந்த செல்வத்தைப் பேணிக் காத்தலும் அவ்வாறே பெரும் துன்பமாகும்; அப்படிக் காத்தலில் குறைப்பட்டாலும் துன்பம்; அச்செல்வம் அழிந்து போனாலும் துன்பம். இப்படிச் செல்வமானது பலவகையான வருத்தங் களுக்கே ஓர் உறைவிடமாக இருப்பதாகும்.

ஈத்து மகிழாமல் சேமித்து வைக்கும் செல்வம் பற்றிச் சொல்லியது இது.

8. இன்மை

'பொருளிலார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை' என்பது திருக்குறள். மனிதன் நல்வாழ்வு வாழவேண்டுமானால், உலக வாழ்விலே தானும் இன்பங்கண்டு, பிறருக்கும் உதவி வாழவேண்டுமானால் அதற்குப் பொருள் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாகும். ஆகவே, இவ்வாறு மிகமிக இன்றியமை யாததான பொருளினை, தம் ஊழ்வினைப் பயனாலோ, அல்லது தம் முயற்சி இன்மையாலோ அடையப் பெறாதவர்களின் துயரங்களைக் கூறுவதன் மூலம், பொருள் தேடுவதன் இன்றியமையாமையையும், அதனை நல்ல வழிகளிலே செலவிடுவதன் சிறப்பையும் வற்புறுத்துகிறது இந்தப் பகுதி.

ஐம்புலன்களாலும் அநுபவிக்கப்படும் பொருள் யாவும் பொருள் என்றே கருதப்படும். அவை இன்றேல் ஐம்பொறிகளின் அநுபவமாம் இன்பங்களும் இல்லை. அதனால் வரும் துயரங்களும் அதிகம்.

281. அத்திட்ட கூறை அரைச்சுற்றி வாழினும்.

பத்தெட் டுடைமை பலருள்ளும் பாடெய்தும்;

ஓத்த குடிப்பிறந்தக் கண்ணுமொன் றில்லாதார்

செத்த பிணத்திற் கடை.

காவி தோய்த்த ஆடையினை அரையிலே சுற்றிக் கொண்டு துறவியாக ஒருவன் வாழ்ந்து வந்தாலும், அவன் பத்து எட்டுப் பொருளாவது உடையவனாக இருப்பது. அப்படிப்பட்ட பலருள்ளும் அவனுக்கு ஒரு பெருமை தருவதாயிருக்கும். உலகத்தாரின்

தன்மதிப்பிற்கு ஏற்ற உயரிய குடும்பத்திலே வந்து பிறந்தாலும், யாதொரு பொருளும் இல்லாதவரானால், அவர் உயிர்போன உடலைப் பார்க்கினும் கீழானவராகவே உலகத்தாரால் கருதப்படுவார்கள்.

'உலகிலே பெருமையும் சிறுமையும் பொருள் உடைமை குறித்தே ஏற்படுவது' என்பது கருத்து. அத்து-தையலுமாம். கூறை ஆடை பத்தெட்டு-சிறிதளவான பொருள். பிணத்திற்காவது. ஈமக்கிரியைகள் முதலியன செய்வர்; அவனுக்கு அதுவும் செய்யார்; ஆதலின், அதனினும் கடை என்றார்.

282. நீரினும் நுண்ணிது நெய்யென்பர்; நெய்யினும்

யாரும் அறிவர் புகைநுட்பம்: - தேரின்

இரப்பிடும்பை யாளன் புகுமே. புகையும்

புகற்கரிய பூழை நுழைந்து.

நீரினைக் காட்டினும் நெய்யானது நுண்மையானது என்பார்கள் நெய்யினைக் காட்டினும் புகை நுண்மையானது என்பதை யாவருமே அறிவார்கள். ஆராய்ந்து பார்த்தால், இரந்து வாழவேண்டியவனாகிய துன்பமுள்ளவன். அந்தப் புகையும் நுழைந்து செல்லுதற்கரிய தொளையினுள்ளும் புகுந்து செல்பவன் ஆவான்.

இதனால், இரந்து வாழ்கின்ற நிலையினையுடைய வறுமையாளனின் துயரத்தின் எல்லை கூறப்பட்டது. பூழை . அவாரம் தொளை.

283. கல்லோங்கு உயர்வரைமேல் காந்தள் மலராக்கால்.

செல்லாவாம். செம்பொறி வண்டினம்: கொல்லைக்

கலாஅற் கிளிகடியும் கானக நாட!

இலாஅஅர்க்கு இல்லை தமர்.

தோட்டப்புறங்களிலே கிளிகடியும் குறவர் மகளிர், தம் கவணிலே கற்களைக் கொண்டு கிளிகளை ஓட்டுகின்ற காடுசிறந்த நாட்டிற்கு உரியவனே! கற்கள் வளர்ச்சியுடன் விளங்கும் உயர்ந்த மலையின் மேலே காந்தளானது மலராமற் போனால், சிவந்த புள்ளிகளையுடைய வண்டினம் அவ்விடத்தை நோக்கி ஒருபோதும்

செல்வதில்லை. அதுபோலவே பொருள் இல்லாதவரிடத்திலே உறவு முறையாரும் செல்லாராதலினால். அவர்க்கு உறவினரும் இல்லாமற் போவர் என்று அறிவாயாக.

'இல்லாதவனை உறவினரும் கைவிடுவர்' என்பது கருத்து.

284. உண்டாய போழ்தின், உடைந்துழிக் காகம்போல,

தொண்டா யிரவர் தொகுபவே; - வண்டாய்த்

திரிதரும் காலத்துத், 'தீதிலிரோ?' என்பார்

ஒருவரும் இவ்வுலகத் தில்.

பொருளானது உண்டாயிருக்கின்ற பொழுதிலே, உடலானது அழிந்தவிடத்துக் கூடிவரும் காக்கைகளைப் போல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் ஒருவனுக்குத் தொண்டு செய்பவராக வந்து அவன்பாற் கூடுவார்கள். வண்டுகள் மலருள்ள இடங்களைத் தேடித்தேடித் அலைவது போல அவனும் வறுமையால் தனக்கு ஈவாரை நாடிநாடித் திரிகின்ற காலத்திலோ. அவனை நோக்கித் துன்பம் இன்றி இருக்கின்றீரோ?' என்று கேட்பவர் கூட இவ்வுலகத்தில் 'துன்பம் ஒருவரும் இல்லாமற் போவார்கள்.

செல்வம் உள்ள காலத்து வந்து கூடிப் பின் கைவிடும் கயவரைப் பிணந்தின்னும் காக்கைகள் போன்றவர் என்கிறது. இப்பாடல், இதனால், இன்மையாளனை எவருமே அணுகார் என்பது கூறப்பட்டது.

285. பிறந்த குலம் மாயும், பேராண்மை மாயும்,

சிறந்ததம் கல்வியும் மாயும், - கறங்கருவி

கன்மேற் கழுஉங் கணமலை நன்னாட!

இன்மை தழுவப்பட் டார்க்கு.

ஒலி முழங்கும் அருவிகள், கற்களின்மேல் விழுந்து ஆரவாரிக்கின்ற மலைத் தொகுதிகளை உடைய சிறந்த நாட்டை உடையவனே! வறுமையினாலே கட்டிக் கொள்ளப் பட்டவர்களுக்கு அவர்கள் பிறந்த நல்ல குலத்தின் பெருமையும். இல்லாமற் போகும்; அவர்களுடைய சிறந்த ஆண்மைக் குணங்களும் அழிந்து போய்விடும். மேன்மைப்பட்ட அவர்களுடைய கல்விச் சிறப்பும் பயனற்றதாக அழிவெய்தும்.

'வறியவர்க்குக் குடிப் பெருமையும், ஆண்மையும், கல்வியுங்கூட எச்சிறப்பும் தந்து உதவாமற் போய்விடும்' என்பது கருத்து.

286. உள்கூர் பசியால் உழைநசைஇச் சென்றார்கட்கு

உள்ளூர் இருந்தும், ஒன்று ஆற்றாதான், - உள்ளூர்

இருந்து, உயிர்கொன்னே கழியாது, தான்போய்

விருந்தினன் ஆதலே நன்று.

வயிற்றினுள்ளே நிறைந்த மிகுந்த பசியினாலே தன்னிடத்திலே உணவினை விரும்பி வந்த இரவலர்களுக்குத் தான் உள்ளூரிலேயே இருந்து ஓர் உதவியும் செய்வதற்கு மாட்டாத வறுமையாளன், தன்னூரிலேயே இருந்து தன் வாழ்நாளை வீணாகக் கழியாமல், தான் வேற்றார்களிற்போய் மற்றவர்க்கு விருந்தினனாக இரந்துண்டு காலங்கழிப்பதே நல்லதாகும்.

'பசியின் மிகுதியால் உணவு விரும்பி வந்தவர்களுக்கு உதவ முடியாத வறுமையைவிடப் பிச்சை எடுத்து உண்டலே சிறந்தது' என்பது கருத்து,

287. தீர்மையே யன்றி, நிரம்ப எழுத்ததம்

கூர்மையும் எல்லாம் ஒருங்கிழப்பர். கூர்மையின்

முல்லை அலைக்கும் எயிற்றாய்! திரப்பென்னும்

அல்லல் அடையப்பட் டார்.

கூர்மையில் சிறப்பினாலே முல்லை அரும்புகளின் சிறப்பினையும் வருந்துகின்ற பற்களையும் உடையவளே! வறுமை. என்னும் துன்பத்தினாலே சேரப்பெற்றவர்கள். தம்முடைய தற்குணங்கள் மாத்திரமேயல்லாமல், நிறைவு உடையதாகத் சிறந்து நிற்கின்ற தம்முடைய நுண்ணறிவினையும், மற்றும் தம் எல்லா தலங்களையும் ஒருங்கே இழந்து விடுவார்கள்

"வறுமையாளரின் நற்குணமும் கல்வியறிவும் பயனின்றின் 'கெடும்' என்பது கருத்து.

288. இட்டாற்றுப் பட்டொன் றிரந்தவர்க்கு ஆற்றாது
முட்டாற்றுப் பட்டு முயன்றுள்ளூர் வாழ்தலின்,
நெட்டாற்றுச் சென்று, நிரைமனையிற் கைநீட்டும்
கெட்டாற்று வாழ்க்கையே நன்று.

வறுமையாகிற தாழ்ச்சியான வழியிலே அகப்பட்டுத் தம்மிடத்திலே வந்து யாராகிலும் ஒன்றை இரந்தவர்களுக்கு உதவ முடியாத முட்டுப்பாடான வழியிலே சிக்கி, அவர்க்கும் கொடுப்பதற்கு முயன்றும் முடியாமல் தன்னுடைய உள்ளூரிலேயே வாழ்தலைக் காட்டினும், நெடுந்தொலைவு களையும் கடந்து தூரதேசங்களிற் போய், அவ்விடத்து வரிசை வரிசையாயுள்ள வீடுகளிலே கை நீட்டித், தான் இரந்து உண்கின்ற கெட்ட வழியிலே வாழும் வாழ்க்கையே ஒருவனுக்கு நல்லதாகும்.

இட்டு - அற்பம்; இட்டாறு - வறுமை 'நிரைமனை' 'நிறைமனை' எனவும் பாடம். பசிக்கு உணவு அளிக்கவும் இயலாத வறுமையின் கொடுமையைக் கூறிப், பொருளின் தேவை உணர்த்தப்பட்டது.

289. கடகஞ் செறிந்த தம் கைகளால் வாங்கி
அடகு பறித்துக் கொண் டட்டுக் - குடைகலனா.
உப்பிலி வெந்தைதின்று உள்ளற்று, வாழ்பவே
துப்புரவு சென்றுலந்தக் கால்.

அநுபவிக்கப்படும் பொருள்கள் எல்லாம் போய் வறுமைப்பட்டு வாடின காலத்தே, முன்பு கடகம் செறிந்திருந்த தம் கைகளாலே பக்கத்துள்ள தூறுகளைத் தள்ளிக் கீரைகளைப் பதித்துக் கொண்டு போய்ச் சமைத்து, வேறு உங்கலன் இன்மையால் பனையோலைக் குடைகளையே உண்கலமாகக் கொண்டு அவற்றிலே உப்பும் இல்லாமல் வெந்த அந்தக் கீரையைத் தின்று; மனவூக்கங் கெட்டு வாழ்பவராவர்கள் சிலர்.

அப்படியேனும் வருந்தி வாழ்வார்களே அல்லாமல், உலோபிகள்பாற் சென்று இரவார்' என்பது கருத்து, வறுமைத் துயரத்தின் மிகுதி இதன்கன் கூறப்பெற்றது. இதனால், பொருளின் இன்றியமையாமை உணரப்படும்.

290. ஆர்த்த பொறிய அணிகிளர் வண்டினம்

பூத்தொழி கொம்பின்மேற் செல்லாவாம். நீர்த்தருவி

தாழா உயர்சிறப்பிள் தண்குன்ற நன்னாட!

வாழாதார்க் கில்லை. தமர்,

நிறைந்த புள்ளிகளையுடையவும், அழகு விளங்குகின்றவுமான வண்டின் தொகுதிகள், பூத்து நீங்கின மரக்கிளையின் மேல் ஒருபோதும் செல்லாவாகும். நல்ல தன்மையுள்ள அருவிகள் குறைவுபடாத உயர்ந்த சிறப்பினையுடைய தன்மையான மலைகளின் வளத்தையுடைய நல்ல நாட்டிற்கு உரியவனே! அதுபோலவே, செல்வம் உடையவராக வாழாதவர்களுக்கு உறவினரும் இல்லாமற் போவர் என்று அறிவாயாக.

'பொருள் இல்லாதவனுக்கு உறவின்முறை யாரும் வந்து உதவமாட்டார்கள்' என்பது கருத்து.

9. மானம்

"மானம்" என்பது உலகிலே ஒருவர்க்கு நிலவுகின்ற மதிப்பு ஆகும். அதனைச் சிறிதும் குலையாது பேணிக் கொள்ளவும். மென்மேலும் உயர்வுடையதாக்கிக் கொள்ளவும் முயலுதல் வேண்டும். அந்த நிலையினின்று தாழ்வுறுகின்ற நிலைமை எப்போதாவது வருமானால், தம் மானத்தை இழப்பதினும், உயிரையே இழந்து அதனைக் காப்பதையே சிறப்பாகக் கொள்வர். சான்றோர்.

மானம் இழக்கும் நிலைகள் பெரும்பாலும் வறுமையின் காரணமாகவே ஏற்படும். வேறு சிலபல காரணங்களாலும் ஏற்படலாம். எனினும், வறுமையே பெரும்பாலும் மானமிழந்து இரந்துண்ணத் தூண்டும் கொடுமை உடையது. ஆதலால், இது இன்மையின் பின் கூறப்பெற்றது.

மானம் வேறு: நாணம் வேறு. இதனை நன்றாகக் மானமிழந்தும் உயிர் வரலாறுகளை நாம் கவனித்தல் வேண்டும். பெருந்தகையோர் பலர் இலக்கியங்களுள் காணலாம் வாழாத தமிழ்

291.திருமதுகை யாகத் திறனிலார் செய்யும்

பெருமிதம் கண்டக் கடைத்தும்;- எரிமண்டிக்

கானந் தலைப்பட்ட தீப்போற் கனலுமே

மானம் உடையார் மனம்.

தம்மிடத்திலே, செல்வமானது வலிமை உடையதாக இருப்பதன் காரணமாகத் தக்க நற்குணம் இல்லாதவர்கள் செய்கின்ற வரம்பு கடந்த நடத்தையைப் பார்த்த பொழுது மானம் உடையவர்களுடைய மனமானது நெருப்புப் பற்றிக் காட்டிலே மண்டிய கொதிப்படையும். பெருந்தீயைப் போலக் கனன்று

'செல்வச் செருக்கினால் தீயோர் வரம்பு கடந்து நடக்கும்போது, மானம் அடைவார்கள்' என்பது கருத்து. உள்ளவர்கள் மனக்கொதிப்பு

292. என்பாய் உகினும் இயல்பிலார் பின்சென்று

தம்பா டுரைப்பரோ, தம்முடையார்? தம்பாடு

உரையாமை முன்னுணரும் ஒண்மை உடையார்க்கு

உரையாரோ, தாமுற்ற நோய்?

தம்முடைய மானத்தைத் தாம் காத்துப் பேணுகின்ற தன்மையினை உடையவர்கள். வறுமையினால் தம் உடம்பு எலும்பாகப் போய் உதிர்கின்ற நிலையினையே அடைந்தாலும், நற்குணம் இல்லாத செல்வர்களின் பின்னே சென்று தமது வருத்தத்தைச் சொல்லுவார்களோ? சொல்லவே மாட்டார்கள். தம் வருத்தத்தை வாய்திறந்து சொல்வதற்கு முன்னமே குறிப்பினால் அறிந்து உதவத்தக்க உடையவர்களுக்குத் தாம் உற்ற வருத்தத்தைக் கூறாமலும் இருப்பார்களோ? நற்குணம்

'மானமுள்ளவர்கள், தம் கொடிய வறுமைக் காலத்தும் தீயவர்களை அணுகமாட்டார்கள்; அணுகுவார்கள்' என்பது கருத்து. நல்லவர்களையே

293. யாமாயின் எம்மில்லம் காட்டுதும்; தாமாயின்

காணவே கற்பழியும் என்பார்போல்,- நாணிப்

புறங்கடை வைத்தீவர், சோறும்; அதனால்,
மறந்திடுக. செல்வர் தொடர்பு.

நாமானால், வரும் விருந்தினர்களுக்கு நம் வீடு முழுவதையும் காட்டி உள்ளே அழைத்து வந்து உபசரிப்போம். ஆனால், செல்வச் செருக்கு உடையவர்களோ என்றால் தமது வீட்டை எளியவர் காண்கிற மாத்திரத்தாலேயே அதன் உறுதி அழிந்துவிடும் என்று நினைக்கிறவர்களைப் போலத் தம் வீட்டைக் காட்டுவதற்கு நாணங் கொண்டு, புறங்கடையிலேயே இருக்க வைத்துச் சோறிடுவார்கள்; அதனால் செல்வர்களுடைய தொடர்பை மானமுடையவர்கள் எவரும் கொள்ளாமல் மறந்துவிடுவார்களாக,

இல்லம் மனையாள் எனவும் கூறுவர். 'செல்வரின் உறவு உளங்கலந்த உறவன்று' என்பது கருத்து.

294. இம்மையும் நன்றாம்; இயனெறியும் கைவிடாது.

உம்மையும் நல்ல பயத்தலாற், செம்மையின்
நானங் கமழும் கதுப்பினாய்! நன்றேகாண்.
மானம் உடையார் மதிப்பு.

கத்தூரிச் சாந்தின் மணமானது நன்றாகக் கமழுகின்ற கூந்தலை உடையவளே! மானம் உடையவர்களின் பெருமையானது இவ்வுலகத்திலும் நன்மை தருவதாகும். கூடிய நல்ல வழியையும் கைவிட்டுவிடாது மறுபிறப்பிலும் நல்லவற்றையே உண்டாக்குதலால், அது மறுமைக்கும் நல்லதேயாகும். இதனை நீ அறிவாயாக!

மதிப்பு பிறரால் மதிக்கப்படுதல். 'மானமுடையவராக வாழ்தல் இம்மையிற் பெருமையையும், மறுமையில் புண்ணியப் பயனையும் தரும்' என்பது கருத்து. நானம்- கஸ்தூரி அதனைச் சேர்த்துக் கூட்டிய மயிர்ச் சாந்து.

295. பாவமும் ஏனைப் பழியும் படவருவ.

சாயினும் சான்றவர் செய்கலார்; - சாதல்
ஒருநாள் ஒருபொழுதைத் துன்பம்; அவைபோல்
அருநவை யாற்றுதல் இன்று.

பாவச் செயல்களையும் உலகத்துப் பழி ஏற்படும் செயல்களையும் சான்றோர்கள், அவற்றைச் செய்யாத காலத்துத் தாம் சாகும்படி நேரிட்டாலும் கூட, அவை உண்டாகும்படி வரும் செயல்களைச் செய்யவே மாட்டார்கள். இழிவான ஏனென்றால், சாதல், அந்த ஒரு நாளிலே அந்த ஒரு வேளையில் தருவதாகும்; அந்த செயல்களைப் போல நிரந்தரமாக மிகுந்த துன்பங்களைச் மாத்திரமே துன்பந் செய்வதன்று.

'மானங் கெடுகிற செயல்களிலே ஈடுபடுவதைக் காட்டிலும் உயிரிழப்பதே சிறந்தது' என்பது கருத்து.

296. மல்லன்மா ஞாலத்து வாழ்பவருள் எல்லாம்

செல்வர் எனினும், கொடாதவர்-நல்கூர்ந்தார்;

நல்கூர்ந்தக் கண்ணும், பெருமுத் தரையரே.

செல்வரைச் சென்றிரவா தார்.

வளப்பத்தையுடைய இப்பெரிய உலகத்திலே வாழ்பவருக்குள் எல்லாம் சிறந்த செல்வர்கள் என்றாலுங்கூட வந்து இரந்தவர்களுக்குக் கொடாத உலோபிகள் தரித்திரர்களே ஆவர். வறுமை அடைந்தபோதினும் பொருள் உடையவரிடம் போய், அவரை இரந்து நிற்காத மானம் உடையவர்களோ. பெருமுத்தரையர் போன்ற செல்வர்களே யாவார்கள்.

'ஈயாத செல்வரினும், சென்று இரவாத மானம் உடை வறுமையாளனே மதிப்பிற்கு உரியவன்' என்பது கருத்து. பெருமுத்தரையர் -தஞ்சைப் பகுதியிலிருந்த குறுநில மன்னர். அந்நாளிலே இருந்தவர்.

297. கடையெலாம் காய் பசி அஞ்சும்; மற்றுஏனை

இடையெலாம் இன்னாமை அஞ்சும்; புடையுலாம்

விற்புருவ வேனெடுங் கண்ணாய்! தலையெல்லாம்

சொற்பழி யஞ்சி விடும்.

வில்லைப்போன்ற புருவத்தையும். பக்கங்களிலே உலவுகின்ற வேலாயுதம் போன்ற நீண்ட கண்களையும் உடையவளே! "கடைத் திறமானவர்கள் எல்லாரும், தம்மை

வருத்துகின்ற பசி நோயினைக் குறித்தே அஞ்சுவார்கள். மற்றைய டைத்திறமானவர்கள் எல்லாரும் தம்மிடம் பொருள் வளம் இல்லாமையைக் குறித்து அஞ்சுவார்கள். ஆனால், மேன் மக்களோ என்றால் உலகத்தாருடைய பழிச்சொற்களுக்கே மிகவும் அஞ்சுவார்கள்" என்று அறிவாயாக.

'பழிச் சொற்களால் மானக்குறைவு நேரிடுதலால், தலைமக்கள் அதற்கே பெரிதும் அஞ்சுவர்' என்பது கருத்து,

298. 'நல்லர்! பெரிதளியர்! நல்கூர்ந்தார்!' என்றெள்ளிச்
செல்வர் சிறுநோக்கு நோக்குங்கால், - கொல்லன்
உலையுதும் தீயேபோல் உள்கனலும் கொல்லோ,
தலையாய சான்றோர் மனம்.

"இவர் மிகவும் நல்லவர்! இவர் மிகவும் கருணை செய்யத்தக்கவர்! இவர் வறுமை உடையவராயிருக்கிறார்" என்று இகழ்வாகப் பேசிச் செல்வர்கள் பிறரை அவமதிப்புடன் சான்றோர்களுடைய பார்க்கின்ற காலத்திலே, மேன்மக்களாகிய உள்ளமானது, கருமானின் உலைக்கூடத்திலே ஊதி எழுப்புகிற நெருப்புப்போல, கொண்டிருக்கும். உள்ளேயே கனன்று கொதித்துக்

"உள்கனலும்' என்றது, சான்றோர் அடக்கம் உடைய வராதலால், 'மானம் அழியப் பிறரைச் செல்வர் அவமதிப்பதற்கே, மானமுடையவரான அவர் உள்ளக் கொதிப்படைவர்' என்பது கருத்து.

299. நச்சியார்க் கீயாமை நாணன்று; நாணாளும்,
அச்சத்தான் நாணுதல் நாணன்றாம்; எச்சத்தின்
மெல்லிய ராகித்தம் மேலாயார் செய்தது
சொல்லா திருப்பது நாண்.

ஒன்றை விரும்பிவந்து அணுகியவர்களுக்கு அதனைக் கொடாமலிருப்பது வெட்கமன்று; நாள்தோறும் அஞ்ச வேண்டிய காரியங்களுக்கு அஞ்சி வாழ்தலும் வெட்கமன்று; தம்மினும் குறைபாடுடைய அற்பராக இருந்து ஆராய்ச்சி இல்லாதவர்

தம்பாற் செய்த எளிமையைப் பிறருக்கு வாய்விட்டுச் சொல்லாதிருக்கும் மன உறுதியே உண்மையில் நாணமாகும்.

'அறிவற்றோர் தமக்குச் செய்த அவமதிப்பை பிறர் அறியச் செய்யாதிருத்தவே நாணம் உடைமையாகும்' என்பது கருத்து.

300. கடமா தொலைச்சிய கானுறை வேங்கை

இடம் வீழ்ந்த துண்ணா திறக்கும்; இடமுடைய
வானகம் கையுறினும் வேண்டார் விழுமியோர்,
மானம் அழுங்க வரின்.

காட்டுப் பசுவைக் கொன்ற, காட்டிலிருக்கின்ற பெரும் புலியானது, தான் கொன்ற அது இடப்புறத்தே வீழ்ந்ததாயின், அதனை உண்ணாது பசியால் தன் உயிரையும் விட்டுவிடும். விசாலமான இடத்தை உடையதாகிய சுவர்க்கத்தின் இடமே தம் கைக்கு வந்து சேர்வதானாலும் சிறந்த மேலோர்கள், அது தமது மானம் கெடுவதனாலே வருவதாயிருந்தால் அதனை விரும்பவே மாட்டார்கள்.

'மானத் தாழ்வு வருவதாயிருந்தால் பேரின்பத்தையும் சான்றோர்கள் விரும்பார்கள்' என்பது கருத்து கடமா- காட்டுப்பசு. இடம் வீழ்ந்ததைப் புலி என்பதைப் பிற சங்க நூல்களும் கூறும். எந்தப் உண்பதில்லை.

10. இரவு அச்சம்

இரந்து வருபவர்களுக்கு, அவருடைய வறுமைத் துயரைப் போக்குவதற்குரிய யாதாயினும் கொடுத்து உதவவேண்டுவது ஏற்றுக் உடையவர் கடமை என்று அறநூல்கள் வற்புறுத்துவதனால், இரத்தலையும் சான்றோர் ஒரு நெறியாக கொள்கின்றனர் போலும் என்று எவரும் கருதிவிடுதல் கூடாது.

இரத்தல் எவ்வளவு கொடுமையானது இழிவானது என்ற சொல்லுவதன் மூலம், அதற்கு உட்படாதிருத்தவே சிறந்த வாழ்வாகும் என்பதை இந்தப் பகுதி விளக்கிக் கூறுகிறது.

இதனால் அவ்வளவு கொடிய இழிவுக்கும் தம் வறுமையின் மனத்துயருக்கும் காரணமாக உட்பட்டு வருபவர்க்கு, இருப்பவர் தவறாது உதவவேண்டும் என்ற நியதியும் உறுதிப்படும்.

இரத்தலால் ஏற்படும் பலவகையான குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறி, அதற்கு அஞ்சி அதனைக் கைவிடுதலை வற்புறுத்துவதே இந்தப் பகுதியாகும்.

301. 'நம்மாலே யாவர், இந் நல்கூர்ந்தார்; எஞ் ஞான்றும்

தம்மாலாம் ஆக்கம் இலர், என்று; - தம்மை

மருண்ட மனத்தார்பின் செல்பவோ, தாமும்

தெருண்ட அறிவி னவர்?

"இந்த வறியவர்கள் நம்மாலேயே ஆக்கம் உடையவர்கள். எப்போதும், தம்முடைய முயற்சியினாலே ஆகும் ஆக்கம் உடையவரே அல்லர்" என்று, தம்மை மேலானவராக மயங்கின செருக்குடைய மனத்தினர்களின் பின்னாக, அவர்களுடைய உதவியை நாடித் தெளிந்த அறிவினை உடையவர்கள் செல்வார்களோ? ஒரு போதும் செல்லமாட்டார்கள்.

செல்வராவதும் வறியவராவதும் ஊழ்வினைப் பயனால் கொடுத்தல் அறம் என்று கருதாமல், தன்னாலேயே அவன் வாழ்கின்றான் எனக் கருதும் செருக்குடைய செல்வரை வருவது. தாடி அறிவுடையோர் ஒருபோதும் செல்லமாட்டார்கள்' என்பது கருத்து.

302. இழித்தக்க செய்தொருவன் ஆர உணலின்

பழித்தக்க செய்யான் பசித்தல் தவறோ?

விழித்திமைக்கும் மாத்திரை யன்றோ,

ஒருவன் அழித்துப் பிறக்கும் பிறப்பு!

ஒருவன், இழிவுக்குக் காரணமான செயல்களைச் செய்து வயிறார உண்டு வாழ்வதனைக் காட்டினும், பிறர் பழிக்கும்படியான செயல்களைச் செய்யாதவனாகப் பசியோடு வருந்தியிருத்தல் தவறாகுமோ? எனில் ஆகாது, ஒரு மனிதன், தன்னுடைய இந்த உடலை அழித்துவிட்டு மீண்டும் புதிய உடலெடுத்துப் பிறக்கும் பிறப்பு, கண்மூடித் திறக்கும் ஒரு மாத்திரை அல்லவோ? அளவான காலத்திற்றானே நிகழக்கூடியது

'உடல் போனால் அடுத்த நொடியே வேறு உடல் கிடைக்கும்; ஆனால், பழிச் சொற்களோ தொடர்ந்து வரும். அதனால் பழிதருகின்ற செயல்களில் ஈடுபடுதல் கூடாது என்பது கருத்து.

303. இல்லாமை கந்தா இரவு துணிந்து ஒருவர்

செல்லாரும் அல்லர், சிறுநெறி! -புல்லா.

'அகம்புகுமின், உண்ணுமின்' என்பவர்மாட் டல்லால்,

முகம்புகுதல் ஆற்றுமோ, மேல்?

தம்மிடத்தே சூழ்ந்த வறுமையின் காரணமாகத் துணிந்து ஒருவர் இரத்தலாகிய அற்பமான வழியிலே செல்லாமலும் இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அப்படி இரக்க நேரிட்டாலும், மேலானவர்கள், தம்மைத் தழுவிக்கொண்டு, 'வீட்டினுள் வாருங்கள்; உண்ணுங்கள்' என, அன்போடு உபசரிப்பவர் களித்திலே அல்லாமல், மற்றவர்களிடத்திலே செல்வதைப் பொறுப்பார்களோ? பொறுக்க மாட்டார்கள் என்பது முடிவு.

'இரப்பதேயானாலும், மனமுவந்து ஈபவரிடத்திலே மட்டும் சென்று இரந்துண்க; பிறரிடத்துச் செல்லாதிருக்க' என்பது கருத்து.

304. திருத்தன்னை நீப்பினும், தெய்வஞ் செறினும்

உருத்த மனத்தோடு உயர்வுள்ளின் அல்லால்

அருத்தஞ் செறிக்கும் அறிவிலார் பின்சென்று,

எருத்திறைஞ்சி நில்லாதாம். மேல்,

கொண்ட திருவானது தன்னைக் கைவிட்டுப் போய்விட்டாலும், தெய்வமானது தன்மேற் சினந்து வந்து வருத்தினாலும், அவற்றால் தளர்ந்து விடாமல், ஊக்கங் உள்ளத்துடன், தம் உயர்வினைப் பெரிதாக நினைப்பதே அல்லாமல், பணத்தை ஈத்து உதவாமல் வீணே சேர்த்து வைத்திருக்கின்ற அறிவற்ற செல்வர்களின் பின்னே சென்று, மேலோர்கள் தலை குனிந்து ஒருபோதும் நிற்கவே மாட்டார்கள்.

'மேலோர், தம் உயர்வினைப் பெரிதாக மதிப்பாரே அல்லாமல், செல்வர் பின்சென்று பணிந்து வாழார்' என்பது கருத்து.

305. கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்னார் கண்ணும்

இரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை; - இரவினை

உள்ளுங்கால் உள்ளம் உருகுமாம்; என்கொலோ.

கொள்ளுங்கால் கொள்வார் குறிப்பு?

இரந்து வருபவர்களுக்குப் பொருளை ஒளிக்காது உள்ளத்தைக் கொடுக்கின்ற உறுதியான அன்பினையுடைய கண்போன்ற மேலோர்களிடத்திலுங்கூடச் சென்று யாசியாமல் வாழ்வதே சிறந்த வாழ்க்கையாகும். யாசித்தலாகிய அந்தச் செயலை நினைக்குங் காலத்திலேயே உள்ளம் உருகிப் போகின்றது. அப்படியிருக்கவும் பிறரிடம் இரந்து ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ளுங் காலத்திலே அப்படிக் கொள்பவரின் நோக்கந்தான் என்னவோ?

'இரத்தலுக்கு அஞ்சி அதனைக் கைவிடல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

306. இன்னா இயைக: இனிய ஒழிக' என்று

தன்னையே தானிரப்பத் தீர்வதற்கு - என்னைக்கொல்,

காதல் கவற்றும் மனத்தினாற் கண்பாழ்பட்டு

ஏதி லவரை இரவு?

'துன்பங்கள் நம்மிடத்தே வந்து சேரட்டும்; இன்பங்கள் எல்லாம் நம்மைவிட்டு நீங்கிப் போகட்டும்' என்று தன மனத்தையே தான் நிரம்பச் செய்தலினால், தீர்ந்து போகும்படியான வறுமைக்காகப் பொருளாசை சுவலைப் படுத்தும் மனத்தினாலே அறிவழிந்து, அயலாரைச் சென்று யாசித்தல் என்ன காரணத்திற்காகவோ?

'உள்ளத்தில் உறுதியுடன் இன்ப துன்பங்களைப் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே அல்லாமல், அயலாரிடம் சென்று இரத்தல் கூடாது' என்பது கருத்து.

307. என்றும் புதியார் பிறப்பினும், இவ் வுலகத்து,

என்றும் அவனே பிறக்கலான்- குன்றின்

பரப்பெலாம் பொன்னொழுகும் பாயருவி நாட!

இரப்பாரை எள்ளா மகன்.

மலைகளின் பரந்த இடங்கள் எல்லாம் பொன்னானது ஓடும் படியான, பாய்கின்ற அருவிகளை உடைய நாட்டிற்கு உரியவனே! எக்காலத்தினும் புதிய புதிய மனிதர்கள் பிறந்து கொண்டிருந்தாலும் இவ்வுலகத்தில், என்றும் யாசகரை இகழாத மகனே மீண்டும் வந்து பிறவாதவன் என்று அறிவாயாக.

'இரப்பவரை இகழாது உதவுபவன், தொடர்ந்து வரும் பிறவித் துயரினின்றும் விடுதலை பெற்று உய்வான்' என்பது கருத்து.

308. புறத்துத்தன் இன்மை நலிய, அகத்துத்தன்

நல்ஞானம் நீக்கி நிரீஇ, ஒருவனை,

'ஈயாய் எனக்கு!' என்று, இரப்பானேல், அந்நிலையே

மாயானோ, மாற்றி விடின்!

புறமாகிய உடலிலே தன்னுடைய வறுமையானது தன்னை வருத்த, அதனால் தன்னுடைய அகமாகிய நல்ல அறிவினைத் தள்ளி, அறியாமையை நிலைபெறச் செய்து, அயலான் ஒருவனை 'எனக்கு ஈவாயாக!' என்று ஒருவன் யாசிப்பானாகில், அந்தச் செல்வன் 'இல்லை' யென்று மறுத்துவிட்டால், அப்படி யாசித்தவன் அவ்விடத்திலேயே இறந்துபோய்விட மாட்டானோ?

இரவினால் நேரும் மானக்கேடு கூறி, அதனை அஞ்சி ஒதுக்கும் கடமை வற்புறுத்தப்பட்டது. மாற்றுதல்-மறுத்தல்

309. ஒருவர் ஒருவரைச் சார்ந்தொழுகல் ஆற்றி,

வழிபடுதல் வல்லுதல் அல்லால், பரிசுழிந்து,

'செய்யீரோ, என்னானும்!' என்னுஞ் சொற்கு இன்னாதே.

பையத்தாம் செல்லும் நெறி.

ஒருவர் மற்றொருவரைச் சார்ந்து நடத்தலைச் செய்து வணக்கமாயிருப்பது உலகில் முறைமையே அல்லாமல், தம், பெருமை கெட்டு, "ஏதாகிலும் உதவி செய்ய

மாட்டீர்களா என்று சொல்லுகிற சொல்லைக் காட்டினும், தாம் துன்பம் உண்டாகச் செல்லும் பழைய நெறியே இனிமையாய் இரந்தோ

'செல்வரை அணுகி, அவர் உயர்வுக்கு இசையத் தாம் பணிவுடன் இருத்தல் பொருந்துமேயல்லாமல் அவரை இரந்து பெறமுயலுதல் பொருந்தாத ஒழுக்கம்' என்பது கருத்து'

310. பழமை கந்தாகப் பசைந்த வழியே

கிழமைதான் யாதானும் செய்க!-கிழமை

பொறாஅர் அவரென்னிற், பொத்தித்தம் நெஞ்சத்து

அறாஅச் சுடுவதோர் தீ.

பழைய காலத்து நட்பினை ஆதாரமாகக் கொண்டு வந்து சிநேகித்த விடத்திலே. தாம் யாதாகினும் ஒரு தக்க உதவியை அவருக்குச் செய்யக் கடவர். அவர், அப்படித் தக்கதாகச் செய்யும் உதவியைத் தம் கடமையாக ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போவாராயின், அது தமக்கு மனத்திலே பதிந்து நீங்காமல் எரிக்கும் படியான ஒரு தீயாகவே விளங்கும்.

"அயலார் உதவாமற்போனால் வரும் வருத்தத்தினாலும், பழைய நண்பர்கள் உதவாதபோது வரும் வருத்தம் மிகுதியாயிருக்குமாதலால், அவர்பாற் சென்று இரத்தல் வேண்டா' மென்பது கருத்து.

வினாக்கள்

1. நாலடியாரின் வேறு பெயர்கள் யாது?
2. "நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்கு உறுதி" என்பதன் பொருள் யாது?
3. ஒரு மனிதன் கல்வி கற்றதனால் அடையும் சிறப்பினை விவரி.
4. மேன் மக்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர் யார்?
5. நல்ல இனத்தில் சேர்வதனால் உண்டாகும் மதிப்பினை கூறுக.
6. நட்பு யாருடன் இருக்கக்கூடாது நாலடியார் வழிநின்று ஆராய்க.
7. தாளாண்மை என்றால் என்ன? அதைப் பற்றி தொகுத்து எழுதுக.

அலகு - 5

பழமொழி நானூறு

சங்கம் மருவிய காலத் தமிழ் நூல் தொகுப்பான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று பழமொழி நானூறு. அதன் சிறப்புப் பாயிரத்தையும் , கடவுள் வணக்கத்தையும் சேர்த்து நாலடியால் அமைந்த நானூற்றொரு (401) பாடல்களைக் கொண்டது. இது முன்றுறையர் அல்லது முன்றுறை அரையனார் என்னும் சமண முனிவரால் இயற்றப்பட்டது. இதன் ஒவ்வொரு பாட்டிலும் ஒரு பழமொழி சார்ந்த நீதி கூறப்படுவதால் பழமொழி நானூறு என்ற பெயர் பெற்றுள்ளது. இதன் காலம் கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு ஆகும். இந்நூலில் 34 தலைப்புகளின் கீழ் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. தமிழினத்தின் செம்மையான நல்வாழ்வுக்கு உதவும் அறிவொளி விளக்கங்களாகப் பழமொழிகள் அமைந்து விளங்குகின்றன. சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கும் ஞானத் தெளிவுரைகளாகவும் அவை சுடரிடுகின்றன. பழமொழிக்கு 'முதுமொழி' என்றும் ஒரு பெயர். முதுமொழியின் இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியனார், அக்காலத்திலேயே வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார்.

1. மகனுக்குச் செய்யவேண்டியது

ஒரு தகப்பன் எந்த வகையிலேயானாலும், தன் மக்களைச் செம்மையான நெறியிலேயே மேம்பட்டு நிற்குமாறு அதற்குத் தகுதியானவற்றையே செய்தல் வேண்டும். தான் செய்த பாவையே ஒரு சிற்பிக்குப் பின்னர் தெய்வமாவது போல, அப்படிச் செந்நெறியிலே மக்களை நிலையாக நிற்கச் செய்தால், அம்மக்கள் பிற்காலத்தில் தந்தையாலும் போற்றப்படும் உயர்ந்த பெருநிலை யினை அடைவார்கள்.

எந்நெறி யானும் இறைவன்றன்

மக்களைச்செந்நெறிமேல் நிற்பச் செயல்வேண்டும் -அந்நெறி

மாண்சேர்ந்த நோக்கினாய்! ஆங்க, அணங்காகும்

தான்செய்த பாவை தனக்கு.

மக்களைச் செந்நெறிமேற் செல்லுதலில் தகுதியுடையவராக்குதல் தான் ஒரு தந்தையின் கடமை. அணங்குதெய்வம். பாவை - செதுக்கிய சிலை 'அணங்காகும் தான்செய்த பாவை தனக்கு' என்பது இதிலுள்ள பழமொழி. 'இறைவன்' என்றதால், ஓர் அரசன் தன் குடிமக்களைச் செந்நெறிமேல் நிற்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் இதனால் அறியப்படும்.

2. சூதினால் சாவும் வரும்

கற்க வேண்டிய நூல்களை மிகுதியும் சுற்று அறிந்தவர்களே அறிவுடையவர் ஆவார்கள். அத்தகைய அறிவினை உடையவர்களது புகழானது நாற்றிசைகளினும் சென்று பரவாத நாடே இல்லையாகும். அந்நாடுகள் அவர்களுக்கு வேற்று நாடுகளும் ஆவதில்லை. அவர்களின் சொந்த நாடுகளாகவே அவை விளங்கும். அங்ஙனமானால், அத்தகையோர் செல்லும் வழிக்குக்கட்டுச் சோறு கொண்டுபோக வேண்டியதும் இல்லை அல்லவா!

பாரதத் துள்ளும் பணையம்தம் தாயமா

ஈராம் பதின்மரும் போரெதிர்ந் தைவரோடு

ஏதிலராகி இடைவிண்டார் ஆதலால்

காதலோ டாடார் கவறு.

பாரதக்கதை நாடறிந்த வொன்று, அதனைக் காட்டிச் சூதின் விளைவை விளக்குவது செய்யுள். 'காதலோ டாடார் கவறு' என்பது பழமொழி.

3. கற்றவர் எந்நாட்டினும் சிறப்படைவர்

பாரதக் கதையினுள்ளும், தம் தாயப் பொருளினையே பந்தயப் பொருளாகக் கொண்டு, நூற்றுவரும் பாண்டவரோடு சூதுப்போர் செய்தனர். அது காரணமாக, அவர்க்குப் பகைவராகிப் போர்க்களத்தின் இடையே உயிரும் இழந்தனர். அதனால், படித்தவர் எவரும் விருப்பமுடன் சூதாடவே மாட்டார்கள்,

ஆற்றவும் கற்றார் அறிவுடையார் அஃதுடையார்

நாற்றிசையும் செல்லாத நாடில்லை--அந்நாடு;

வேறுநா டாக தமவேயாம் ஆயினால்

ஆற்றுணா வேண்டுவ தில்.

கற்றவர்களுக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் தம்நாடு போலவே மதித்துச் சிறப்பளிக்கும் நாடுகளாகும். 'ஆற்றுணா வேண்டு வதில்' என்பது பழமொழி. ஆற்றுணா வழிக்கு உதவும் கட்டுச் சோறு; அது வேண்டாம் எனவே எங்கும் உபசரிக்கப் பெறுவர் என்பதாம்.

4. பெரியோரைப் பழிக்கும் சிறியோர்

சிறியவர்கள் பெரியவர்களை அவர்களுடைய ஒழுக்கத்தாலும் உணர்ந்து கொள்ளாமல், தம்மிடத்தே ஒரு தகுதி என்பதும் இல்லாமல், இவர்களும் எளியவரானவரே என்று தங்களுக்குச் சமானமாகக் கொண்டு, தகுதி அல்லாத சொற்களைக் கூறுதல் அறியாமைச் செருக்கின் பாற்பட்ட தாகும். அது. திங்களை நாய் குரைத்து நிற்பது போன்றதே!

நெறியால் உணராது நீர்மையும் இன்றிச்

சிறியார், எளியரால் என்று--பெரியாரைத்

தங்கள்நேர் வைத்துத் தகவல்ல கூறுதல்.

திங்களை நாய்குரைத் தற்று.

நாயின் குரைப்பால் திங்களின் பெருமை குன்றாது, நாயின் அறியாமையே உணரப்படும். அது போலவே, பெரியாரைப் பழிக்கும் சிறியவரே அவமானமடைவர் என்பது கருத்து "திங்கள் நாய்குரைத் தற்று" என்பது பழமொழி.

5. காலத்தால் பெறுவது

இனமாகிய கலைகள் தேனடைகளைக் கிழித்துத் தேன் குடிக்கின்ற ஓங்கிய மலைகள் தழ்ந்திருக்கும் மலைநாடனே! எத்துணைப் பலவேயானாலும்

நெடுங்காலத்துக்குப் பின்னர் பெறுவதைக் காட்டிலும், திணையளவேயானாலும் குறுகிய காலத்திற் பெற்றுக்கொள்ளுதலே நன்மையாகும். பனங் கொட்டையைப் பதித்து அது பனையாக வளர்ந்து அளிக்கும் அதன் பழத்தை எவரும் உண்டவர் இல்லை.

எனைப்பலவே யாயினும் சேய்த்தாற் பெறலின்

'தினைத்துணையே யாயினும் அணிக்கோடல் நன்றே

இனக்கலை தேன்கிழிக்கும் மேகல்தழ் வெற்ப!

பனைப்பதித்து உண்ணார் பழம்.

காலங்கடந்து வரும் பெரும்பயனைவிடக் காலத்தோடு வரும் சிறு உதவியே சிறந்தது என்பது கருத்து 'பனைப் பதித்து உண்ணார் பழம்' என்பது பழமொழி கலை குரங்கினத்துள் ஒன்று முசுக்கலை எனவும் கூறுவர்.

நான்மணிக்கடிகை

நான்கு + மணி + கடிகை = நான்மணிக்கடிகை கடிகை = துண்டு, ஆபரணம், தோள்வளை. நான்கு மணிகள்பதிக்கப் பெற்ற தோள்வளை போல் நான்கு நீதி மணிகளால்நிலைநாடாப்பட்டபாடல்களைக் கொண்ட நூல். முதல் இரண்டு கடவுள் வாழ்த்து பாடலிலும் நான்கு கருத்துக்கள் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்து திருமலைப்பற்றியது. ஒவ்வொரு பாடலிலும் நாலு கருத்துக்கள் உள்ளன. நூலில் வடமொழி கலப்பு அதிகம். இந்நூல்தொல்காப்பியர் கூறும் அம்மை என்ற வனப்பிற்கு உரியது. ஜி.யு.போப் இந்நூலின் 7,100 ஆகிய இரு பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிப்பெயர்த்துள்ளார்.

பாடல்: 1

மலைப்பினும் வாரணந் தாங்கும் அலைப்பினும்

அன்னையென் றோடுங் குழவி சிலைப்பினும்

நட்டார் நடுங்கும் வினைசெய்யார் ஒட்டார்

உடனுறையுங் காலமும் இல்.

பாகன் தன்னோடு பொருதாலும் யானை அவனைச் சுமந்து நிற்கும், தன்னை அடித்து வருத்தினாலும் குழந்தை அம்மா என்று சொல்லிக் கொண்டே அவள் அருகில் ஓடும், தவறு கண்டு சினந் துரைத்தாலும் நண்பர் நடுங்கும்படி தீயவை செய்ய மாட்டார். பகைவர்கள் தம்முள் ஒன்றுகூடி நீங்காமல் வாழுங் காலமும் ஒரு போதும் இல்லை.

யானையையுங் குழந்தையையும் நண்பரையும், முறையே பாகனுந் தாயும் நண்பரும் வருத்தினாலும் ஒருவரை யொருவர் தாவிடே நிற்பர்: ஆனால் பகைவரோ எக்காலத்தினும் ஒன்று பொருந்துதலில்லை.

பாடல்: 2

குழித்துழி நிற்பது நீர்தன்னைப் பல்லோர்
பழித்துழி நிற்பது பாவம் - அழித்துச்
செறிவுழி நிற்பது காமந் தனக்கொன்று
உறுவுழி நிற்பது அறிவு.

தண்ணீர் குழிக்கப்பட்ட இடத்தில் நிற்குமியல்புடையது. சான்றோர் பலரும் தன்னைப் பழித்தவிடத்தில் தீவினையென்பது நிற்குமியல்புடையது. தவநெறியைக் கெடுத்துத் தீயநெறியில் வயப்பட்ட விடைத்துக் காமவியல்பு நிற்பதாகும். அறிஞனொருவனுக்கு ஒரிடர் உண்டான காலத்தில் அவனது கல்வியறிவு துணை யாய் நிற்குமியல்பினது.

பள்ளமுள்ளவிடத்தில் நீர்நிற்கும்; பலரும் பழிக்குந் தீயோரிடத்தில் பாவம் நிற்கும்; தவவொழுக்க மில்லான்பாற் காமம் நிற்கும்; இடர்வந்தபோழ்து பற்றறிவு துணை நிற்கும்.

பாடல்: 3

என்று முளவாகு நாளும் இருசுடரும்
என்றும் பிணியுந் தொழிலொக்கும் - என்றும்
கொடுப்பாருங் கொள்வாரும் அன்னர் பிறப்பாருஞ்
சாவாரும் என்றும் உளர்.

எக் காலத்தும் விண்மீன்களும், திங்களுக்கு சூரியனும் உள்ளனவாகும்; எக் காலத்திலும் செயலுக்கு இடையூறான நோயும் உழவு முதலிய தொழில்களும் உள்ளன ஆகும்; எக் காலத்திலும் இல்லையென்னாமல் ஈவாரும் ஏற்பாரும் உளராவர்; எக்காலத்திலும் பிறப்பவர் களும், இறக்கின்றவர்களும் உளராவர்.

விண்மீன்களும் திங்களுக்கு சூரியனும் என்றும் உள்ளன; நோயும் முயற்சியும் என்றும் உள்ளன; ஈவாரும் ஏற்பாரும் என்றும் உளர்; பிறப்பாரும் இறப்பாரும் என்றும் உளர்.

பாடல்: 4

பதிநன்று பல்லார் உறையின் ஒருவன்
மதிநன்று மாசறக் கற்பின் - நுதிமருப்பின்
ஏற்றான்வீறெய்தும் இனநிரை தான்கொடுக்குஞ்
சோற்றான்வீறெய்துங் குடி.

பலரும் நிறைந்து ஒத்து வாழ்வார்களானால் ஊர் நன்றாகும்; குற்றமறும்படி கற்பனாயின் ஒருவனது அறிவு தெளிவு பெறும்; ஆனிரைகள் கூரிய கொம்பு களையுடைய எருதுகளால் சிறப்படையும்; தான் ஏழை கட்டுக் கொடுக்கும். உணவினால் பிறந்தகுடி பெருமையடையும்.

பலரும் நிறைந்து ஒத்து உறைவாரானால் ஊர் நன்றாம்; ஒருவன் ஐயந்திரிபறக் கற்பானானால் அவன் மதி நன்றாகும்; ஆனிரைகள் கூர்ங் கொம்புகளையுடை ஏறுகள் உடனிருந்தலால் சிறப்படையும், ஊழைகட்கு உணவளிப்பதனார் ஒருவனது குடி மேலோங்கு.

பாடல்: 5

மாசுபடினும் மணிதன்சீர் குன்றாதாம்
பூசிக் கொளினும் இரும்பின்கண் மாசொட்டும்
பாசத்துள் இட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்.

அழுக்குப்பட்டாலும் நன்மணி தன் பெருமை குறையாது; கழுவி எடுத்துக் கொண்டாலும் இரும்பினிடத்தில் அழுக்குச் சேரும்; கீழ்மகனைத் தளையிலிட்டு ஒறுத்தாலும் கீழ்மையியல்பையே காட்டி விடுவான்; அல்லது அறிவு கூறி விளக்கினாலும் கீழ்மையியல்பையே காட்டிவிடுவான்.

அழுக்குச் சேர்ந்தாலும் நன்மணியின் பெருமை குறையாது; கழுவி எடுத்துக் கொண்டாலும் இரும்பின்கண் மாசுண்டாகும்; கீழ் மக்களை ஒறுத்தாலும் அவர்கள் தங் கீழ்மைத் தன்மையையே காட்டுவார்கள்; அன்றி அறிவுகூறி விளக்கினாலும் அக்கீழ்மையையே காட்டுவார்கள்.

திரிகடுகம்

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்றும் உடல் நோயைத்தீர்ப்பான. அதனை போன்று இந்நூலில் அமைந்துள்ள ஒவ்வொரு பாட்டிலும் உள்ள மூன்று கருத்துக்களும் உள்ளந்தின் நோயைத் தீர்க்கும். திரி = மூன்று கடுகம் = காரமுள்ள பொருள் இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் “திருத்து” என்னும் ஊரை சேர்ந்தவர். “செருஅடுதோள்நல்லாதன்” எனப்பாயிரம் குறிப்பிடுவதால் இவர் போர் வீரராய் இருந்திருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது திரிகடுகம்=சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி” என திவாகர நிகண்டு கூறுகிறது. இந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்து திருமாலைப் பற்றி கூறுகிறது. இந்நூலின் ஒவ்வொரு பாடலிலும் “இம்மூன்றும்” அல்லது “இம்மூவர்” என்னும் சொல் வருகிறது. மருந்தின் பெயரால் பெயர் பெற்ற நூல். இந்நூலில் 66 பாடகளில் நன்மை தருபவை எவை என்பது பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் 34 பாடல்களில் தீமை தருபவை எவை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. கணவன் மனைவி வாழ்க்கை பற்றியே 35 பாடல்கள் உள்ளன. 300 அறக்கருத்துக்கள் இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாடல்: 1

பொய்வழங்கி வாழும் பொறியறையும் கைதிரிந்து
தாழ்விடத்து நேர்கருதுந் தட்டையும் - ஊழினால்
ஓட்டி விளைநலம் பார்ப்பானும் இம்முவர்
நட்கப் படாஅ தவர்.

பொய்ச்சொற்களைப் பேசி அதனால் உயிர் வாழ்கின்ற திருவில்லாதவனும், முறைமை வேறுபட்டு ஒருவன் தாழ்ந்த இடத்து அவனைத் தனக்கு நேராக நினைக்கின்ற மூங்கில் போலும் புரைபட்ட மனத்தவனும், ஒருவனைச் சேரவேண்டிய முறையினால் சேர்ந்து அவன் காரியத்திலே தனக்குப் பயன் பார்க்கின்றவனும் ஆகிய இம் மூவரும் யாவராலும் நட்புக் கொள்ளத் தகாதவர்.

பொய் சொல்லும் வாய்க்குப் போசனம் கிடையாது" என்றபடி பொய் சொல்பவனிடம் செல்வம் நிலையாது; தனக்கு மேம்பட்டவன் ஏதாவது காரணத்தால் தாழ்வடைந்த காலத்தும் அவனைத் தனக்கு மேலானவனாகவே கருத வேண்டும்; நட்புச் செய்யப்பட்டவனிடமிருந்து தனக்கு என்ன பயனுண்டாமென்று எதிர்பார்த்தல் தகாதது.

பாடல்: 2

தானங் கொடுக்குந் தகைமையு மானத்தார்
குற்றங் கடிந்த வொழுக்கமுந் - தெற்றெனப்
பல்பொரு ணீங்கிய சிந்தையும் இம்முன்றும்
நல்வினை யார்க்குங் கயிறு.

தானத்தைக் கொடுக்கின்ற பெருஞ் செய்கையும், பழிக்கு நாணுதலையுடையாரது குற்றத்தை நீக்கிய நல்லொழுக்கமும் தெளிய உண்மையாகப் பல விடயங்களினின்றும் ஒழிந்த எண்ணமும் ஆகிய இம் முன்றும் அறத்தின் பயனை நீங்காதபடி கட்டுகின்ற கயிறாம்.

தானங் கொடுத்தலாலும், மானங் கெடாத நல்லொழுக்கத்தாலும், பொருள் மேலே சிந்தனை யொழிந்திருப்பதனாலும் நல்வினைகளே மேன்மேலும் செய்யலாம்.

பாடல்: 3

இல்லார்க்கொன் றீயும் உடைமையும் இவ்வுலகில்
நில்லாமை யுள்ளும் நெறிப்பாடும் - எவ்வுயிர்க்கும்
துன்புறுவ செய்யாத தூய்மையும் இம்முன்றும்
நன்றறியும் மாந்தர்க் குள.

வறியவர்க்கு ஒரு பொருளைச் கொடுக்கும் செல்வமும், இவ்வுலகத்தின் பொருள்களின் நிலையாமையை ஆராய்ந்து அறியும், வழியில் பொருந்துதலும், எல்லாவுயிர்க்கும், துன்பம் அடைவதற்கு ஏதுவாகிய செய்கைகளைச் செய்யாத தூய தன்மையுமாகிய இம் முன்றும் அறத்தை அறியக்கூடிய மக்கட்கு உண்டு.'

வறியோரைக் காக்கும் செல்வமும், பொருள்களின் நிலையாமையை யறிந்து நடக்குந் தன்மையும், எவ்வுயிர்க்கும் இன்பம் அளிக்கும் செம்மையும் அறமுணர்ந்தவர்களிடத்திலேயே உண்டு என்பது.

பாடல்: 4

வள்ளன்மை பூண்டான்கண் செல்வமும் உள்ளத்
துணர்வுடையா னோதிய நூலும் - புணர்வின்கண்
தக்க தறியுந் தலைமகனும் இம்மூவர்
பொத்தின்றிக் காழ்த்த மரம்.

வரையாது கொடுத்தலை அணியாக மேற்கெண்டவன் இடத்துள்ள பொருளும், உள்ளத்தில் கேட்டதனை நினைத்துப் பார்க்கும் இயல்புடையவன் கற்ற நூற்புலமையும், பிறர் தன்னைச் சார்ந்தவிடத்து அவர்க்குச் செய்யத் தக்க காரியத்தை அறியும் தலைவனும் ஆகிய இம் மூவரும், பொந்தில்லாமல் வயிரம் பற்றிய மரம் போல அசைவற்றவராவர்.

கொடையாளனிடத்துற்ற செல்வமும், அறிவொடு கற்ற அறநூலும், தன்னை யடுத்தவர்க்குச் செய்யத் தக்ககதைத் தெரிந்தவனும் உறுதியான பொருள்கள் என்பது.

பாடல்: 5

சான்றாருள் சான்றான் எனப்படுதல் எஞ்ஞான்றும்
தோய்ந்தாருள் தோய்ந்தான் எனப்படுதல் - பாய்ந்தெழுந்து
கொள்ளாருட் கொள்ளாத கூறாமை இம்மூன்றும்
நல்லான் வழங்கும் நெறி.

நற்குணங்களால் நிறைந்தவரிடத்தில், நற் குணங்களால் நிறைந்தவன் என்று கருதப்பட நடத்தலும்; செல்வம் உற்ற காலத்தும் அற்ற காலத்தும், ஒரு தன்மைய ராய் நட்புக் கொண்டு கலந்தவரிடத்து நட்புக்கொண்டு கலந்தவன் என்று கருதப்பட நடத்தலும்; தம்மேல் கோபத்தோடு பாய்ந்தெழுந்து, தமது நற்சொல்லை ஏற்றுக் கொள்ளாதவரிடத்து, அவர் ஒப்புக்கொள்ளாத சொற்களைச் சொல்லாதிருத்தலுமாகிய இம் மூன்றும் யாவர்க்கும் நல்லவனாந் தன்மையை ஆளுவோன், மேற்கொள்ளும் நெறியாம்.

நல்லாருள் நல்லா ரெனப்படுதலும், நண்பரோடு நட்புக் கொள்ள வல்லா ரெனப்படுதலும், தன் பேச்சுச் செல்லா இடத்திற் சொல்லாதிருத்தலும் நல்லவர் குணம் என்பது.

சிறுபஞ்சமூலம்

ஆசிரியர் = காரியாசான், பாடல்கள் = கடவுள் வாழ்த்து 1, பாயிரங்கள் 2, செய்யுட்கள் 102, பாவகை = வெண்பா, காரியாசனும் ஏலாதியின் ஆசிரியருமான கணிமேதாவியாரும் மதுரைத் தமிழ் ஆசிரியர் மாகாயானரின் ஒரு சாலை மாணவர்கள் கண்டங்கத்திரி, சிறு வழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி ஆகிய வேர்கள் இணைந்து மனிதனின் நோயை குணப்பதுவது போல இந்நூல் மனிதனின் உள்ளப்பிணியை நீக்குகிறது. மருந்தின் பெயரால் பெயர் பெற்ற நூல். பஞ்சம் = ஐந்து, மூலம் = வேர் ஐந்து வேர்கள் = கண்டங்கத்திரி, சிறு வழுதுணை, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, நெருஞ்சி.

1. கற்புடைய பெண்ணமிர்து கற்றடங்கி னானமிர்து

நற்புடைய நாடமிர்து நாட்டுக்கு - நற்புடைய

மேகமே சேர்கொடி வேந்தமிர்து சேவகனும்

ஆகவே செய்யின் அமிர்து.

கற்புடைய பெண் தனது கொழுநற்கு அமிர்தோடொக்கும், கற்றுவைத்துப் பொறிகளைந்தையும் அடக்கினான் உலகத்தாருக்கு அமிர்தோடொக்கும், நற்செய்கைகளையுடைய நாடுகள் அந்நாடாளும் அரசர்க்கு அமிர்தோடொக்கும், அந்நாட்டிற்கு மழை போல் நன்மையைச் செய்யும் மேகத்தைச் சேர்ந்த கொடி வேந்தனமிர்தோடொக்கும், அவன் சேவகனும் அவ்வரசர்க்கு நன்மையாகவே செய்யின் அமிர்தோ டொக்கும்.

2. பூவாது காய்க்கும் மரமுள நன்றறிவார்

மூவாது மூத்தவர் நூல்வல்லார் - தாவா

விதையாமை நாறுவ வித்துள மேதைக்கு

உரையாமை செல்லும் உணர்வு.

பூக்காமலே காய்க்கின்ற மரங்களும் உண்டு; இவைபோல நன்மையை அறிபவர். ஆண்டுகளால் மூவா முதல்வர்களாயினும் அறிவினால் மூத்தவரோடொப்பர். நூல்களைக் கற்று வல்லவர் அத்தன்மையரேயாவர். கெடாதிருக்க பாத்தி கட்டி விதைக்காமலே முளைப்பனவாகிய விதையும் உண்டு, அறிவுடையவனுக்குப் பிறர் எடுத்துரைக்காமலே அறிவானது தோன்றி நடக்கும்.

3. அறனட்டான் நன்னெறிக்கண் நிற்க அடங்காப்

புறனட்டான் புன்னெறிப்போ காது - புறனட்டான்

கண்டெடுத்துக் கட்களவு தூது கருத்தினால்

பண்டெடுத்துக் காட்டும் பயின்று.

அறத்திற்குப் புறமாகிய பாவவினைகளை உலகத்தின்கண்ணே நட்டான் சொல்லியடங்காத புல்லிய நெறியிற் போகாதே குற்றமில்லாத அறத்தினைச் சொல்லுநூலினை உலகத்துள்ளே நட்ட முழுதுணர்ந்த அறிவினாற் சொல்லப்பட்ட நன்னெறியின் கண்ணே நின்றொழுகுக; பாவநெறியினை நட்டவன் ஆராய்ந்தெடுத்துக்

கள்ளினையும், களவினையும், சூதினையும் தன் கருத்தினாலே பயின்று பண்டு செய் தாரை எடுத்துக் காட்டுமாதலால்.

**4. நீரறம் நன்று நிழல்நன்று தன்னில்லுள்
பாரறம் நன்றுபாத்து உண்பானேல் - பேரறம்
நன்று தளிசாலை நாட்டல் பெரும்போகம்
ஒன்றுமாஞ் சால வுடன்.**

நீர் அறஞ்செய்தல் நன்மையாம்; நிழலறஞ்செய்தல் நன்மையாம்; தன் வீட்டில் பிறர் உறைய இடங்கொடுத்தலாகிய அறம் நன்மையாம்; பிற உயிர்கட்குப் பகிர்ந்து உண்பானாயின் பெரிய அறமாம்; கோவிலொடு மரங்கள் கவிந்த சாலையையும் அழியாது நிலைபெறச் செய்தல் நன்மையாம். இவை செய்தால் பேரின்பம் உடனே மிகுதியாக உண்டாகும்.

**5. குளந்தொட்டுக் கோடு பதித்துவழி சீத்து
உளந்தொட் டுழுவயல் ஆக்கி - வளந்தொட்டுப்**

**பாகு படுங்கிணற்றோ டென்றிவ்வைம் பாற்படுத்தான்
ஏகுஞ் சுவர்க்கத் தினிது.**

குளத்தைத் தோண்டி கோடு பதித்துச் சுற்றிலும் மரக்கிளைகளை வெட்டி நட்டு, மக்கள் நடக்கும் வழியைச் செதுக்கி உள்ளிடத்தை வெட்டி, உழுகின்ற கழனியாகச் செய்து வளமாகத் தோண்டிக் கரை யுண்டாகும். கிணற்றையுண்டாக்குதலும் என்று சொல்லப்பட்ட இந்த ஐந்து பகுதிகளையும் உண்டாக்கியவன் சுவர்க்கலோகத்திலே இனிதாகச் செல்வான்.

ஆசாரக் கோவை

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு எனத் தொகுக்கப்பட்டுள்ள 18 நூல்களில் இந்த ஆசாரக் கோவை நூலும் ஒன்று. ஆசாரக்கோவை என்னும் தொடருக்கு ஒழுக்கங்களின் தொகுதி என்று பொருள் கூறுவர். இந்த கடைச் சங்க மருவிய காலத்து நூலாகும் .

இந்நூலுள் நூறு வெண்பாக்கள் அமைந்துள்ளன . வெண்பாக்கள் இன்னிசை வெண்பா , நேரிசை வெண்பா , குறள் வெண்பா , பஃறொடை வெண்பா ஆகிய வெண்பா வகைகளாக அமைந்துள்ளன . இந்நூலில் உண்ணல் , உடுத்தல், உறங்கல், நீராடல் முதலிய முறைகள் விளக்கப் பெற்றுள்ளது . ஆசாரம் என்றாலே ஒழுக்கம் என்றுதான் பொருள். இன்னின்னவற்றைச் செய்யலாம் . இன்னின்னவற்றைச் செய்தலாகா என்று இந்நூல் நல்லொழுக்கங்களை வலியுறுத்துகின்றது . இந்நூலின் ஆசிரியர் பெருவாயின் முள்ளியார். இந்நூலின் இறுதி வெண்பாவின் இறுதிச் சீர் "ஆசார வீடுபெற்றார்" என்று முடிவு பெறுவது நோக்கத்தக்கது.

1. ஒழுக்கம் பிழையாதவரடையும் உறுதி

பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கல்லினோ யின்மை
இலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்றும்
ஒழுக்கம் பிழையா தவர்.

எப்பொழுதும் ஒழுக்கத்தில் தவறாதவர் நற்குடிப்பிறப்பு நீண்ட வாழ்நாள் பொருட்செல்வம் அழகுடைமை நிலத்துக்கு உரிமை சொல்லின் மேன்மை படிப்பு பிணியில்லாமை இந்த எட்டுவகையினையும் அவற்றிற்குரிய இலக்கணங் களுடன் அடைவர்.

2. ஐம்பெருங்குரவர் வழிபாடு

அரச னுவாத்தியான் றாய்தந்தை தம்மு
னிகரில் குரவ ரிவரிவரைத்
தேவரைப் போலத் தொழுதெழுக வென்பதே
யாவருங் கண்ட நெறி.

அரசனும் உவாத்தியும் தாயும் தந்தையும் தனக்கு மூத்தோனும் என இவர்கள் தமக்கு நிகரில்லாத குரவராவார். இவர்களை தேவரைப்போலத் தொழுது எழுக என்று சொல்லப்படுவது எல்லாரும் வரையறுத்துக் கூறிய, நெறி - வழி.

3. ஒருவரிடத்தி லொன்றைச் சொல்லுமுறை

விரைந்துரையார் மேன்மே லுரையார்பொய் யாய
பரந்துரையார் பாரித்துரையா ரொருங்கெனைத் துஞ்
சில்லெழுத்தி னாலே பொருளடங்கக் காலத்தாற்
சொல்லுக செவ்வி யறிந்து.

விரிவாகப் பேசார். அடிக்கடி பலதடவை பேசார். பொய்யாகியவற்றை விரித்துச் சொல்லார் விரிவாக்கிச் சொல்லார். எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகச் சிறிய சொற்றொடரால் சொல்லவேண்டிய பொருள்கள் அடங்கும்படி காலத்துக்கு ஏற்றபடி கேட்போர் சமயம் அறிந்து சொல்லக்கடவர்.

4. உதவிப் பயனுரையாமை முதலியன

உதவிப் பயனுரையா ருண்டி பழியா
ரறத்தொடு தானோற்ற நோன்பு வியவார்
திறத்துளி வாழ்துமென் பார்.

தாமொருவருக்குச் செய்த நன்றியின் பயனைச் சொல்லார். தமக்கு ஒருவரிட உணவை இகழ்ந்துரையார். தாம் செய்த அறத்தையும் விரதத்தையும் புகழ்ந்துரையார். பெரியோருடைய ஒழுக்கத்தினை நினைத்து அவ்வாறு வாழ்து மென்றெண்ணுவோர்.

5. எறும்பு முதலியபோற் கருமஞ்செய்தல்

நந்தெறும்பு தூக்கணம்புள் காக்கை யென்றிவைபோற்
றங்கரும நல்ல கடைப் பிடித்துத் தங்கரும
மப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க் காசார
மெப்பெற்றி யானும் படும்.

ஆக்கமுள்ள எறும்பும் தூக்கணம் பறவையும் காக்கையும் (என்று) சொல்லப்பட்ட இவைகளின் செய்கை போல நல்லனவாகிய தங்கருமத்தைச் சோராமற் கொண்டு, கிடையாத காலத்திற்கு உதவக் கிடைத்த காலத்தில் உணவிற்குரியவற்றைச் சேர்த்தலும், குளிர் காற்று முதலியவற்றால் இடையூறு உறாத வகையாக இல்லம்

இயற்றிக்கொள்ளுதலும், சுற்றத்தாரை விளித்துண்கையுமாகிய இக்கருமங்களைச் செய்பவர்க்கு இல்வாழ்க்கையின் ஒழுக்கம் எத்தன்மையானுஞ் சிறப்புறும்.

ஏலாதி

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஏலாதி என்பதும் ஒன்று என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஏலாதி என்பது ஏலம் , இலவங்கம், சிறு நாவற்பூ, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி என்ற ஆறு பொருள்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவோடு சேர்க்கப்பட்ட ஒரு வகை தூர்ணமாகும். இது உடலுக்கு வலிமை , பொலிவு, தெம்பு ஆகியவற்றைத் தரவல்லது. அதுபோல இந்நூலில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூறப்பட்டுள்ள ஆறு கருத்துகளும் மக்களின் அறியாமை நோயை நீக்கி அறிவைத் தரவல்லன . அதனால் இந்நூலுக்கு ஏலாதி என்ற பெயர் வந்தது என்பர். மருந்துப் பெயர் பெற்ற கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் மூன்றனுள் இது மூன்றாவதாகும்.

நூலின் ஆசிரியர் கணிமேதாவியார். இவரைக் கணிமேதையார் என்றும் அழைப்பர். கணிமேதை என்னும் தொடரினைக் கொண்டு சோதிடத்தில் வல்லவர் என்பர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகிய திணைமாலை நூற்றைம்பதினை இயற்றியவரும் இவரே என்பர். இவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர்.

1. இடர்தீர்த்த லெள்ளாமை கீழினஞ்சே ராமை
படர்தீர்த்தல் யார்க்கும் பழிப்பின் - நடைதீர்த்தல்
கண்டவர் காமுறுஞ்சொற் காணிற் கலவியின்கண்
விண்டவர்நூல் வேண்டா விடும்.

பிறர்க்கு நேரிட்ட துன்பந் துடைத்தலும், பிறரை இகழாமையும், கீழ் மக்களோடு பழகாமையும், யாவர்க்கும் பசித்துன்பம் போக்குதலும், உலகம் பழிக்கும் நடையினின்று நீங்குதலும், தன்னை யெதிர்ப்பட்டவர் விரும்பும் இன்சொல்லும் ஒருவன் தானே

கண்டுகொண்டானெனில் கற்றறிந்தோராற் சொல்லப்பட்ட நூல்களைப் பார்த்து அறியவேண்டிய பொருள் ஒன்றுமில்லாதவன் ஆவன்.

2. இளமை கழியும் பிணிமூப் பியையும்

வளமை வலியிவை வாடும் - உளநாளால்

பாடே புரியாது பால்போலுஞ் சொல்லினா!

வீடே புரிதல் விதி

பால்போலுஞ் சொல்லினா! இளமை நில்லாது கழியும், பிணியும் மூப்பும் வந்தடையும், செல்வமும் வலியும் வாடும். தானுள்ள நாளின்கணிவ்வைந்தானும் வருந்துன்பத்தையே நுகரவிரும்பாது, வீடுபெறுதலையே விரும்புதலொருவர்க்கு நெறியாவது.

3. பொயுரையான் வையான் புறங்கூறான் யாவரையும்

மெயுரையா னுள்ளனவும் விட்டுரையான் - எயுரையான்

கூந்தன்மயி லன்னா! குழிஇயவான் விண்ணோர்க்கு

வேந்தனா மிவ்வுலகம் விட்டு.

விரி தோகையன்ன கூந்தலை யுடையாளே! பிறர் தீங்கு கருதி உண்மையும் பேசானாகியும் இகழானாகியும், தனக்குத் தீமை செய்தாரையும் புறத்தில் அவமதித்துப் பேசானாகியும், ஒருவருக்கு நேர்ந்த இடுக்கண்களை, யொழிக்கும் பொருட்டு நடந்த உண்மையைச் சொல்லானாகியும், தன்னிடத்திலுள்ள பொருள்களை வாவிட்டுச் சொல்லா னாகியும், நண்பனிடத்தும் தன் வறுமைத் துன்பத்தைச் சொல்லா னாகியும் உள்ள ஒருவன் இந்த உலகத்தை விட்டு வானுலகிற் கூடியுள்ள தேவர்கட்குத் தலைவனாகிய இந்திரனாவான்.

4. சாவ தெளிதரிது சான்றாண்மை நல்லது

'மேவ லெளிதரிது மெபோற்றல் - ஆவதன்கண்

சேற லெளிது நிலையரிது தெள்ளியரா

வேற லெளிதரிது சொல்.

இறத்தல் எளியது, அதற்கு முன் நல்லோன் எனப் பெயர்படைத்தல் அரியது, நல்ல பொருளை விரும்பியதனை அடைதல் எளியது, வாமையைத் தனக்குக் காப்பாகக் கொண்டொழுகுவது அரியது, தனக்குத் துணையாவதாகிய பெருந்தவத்திற்குச் செல்வது எளியது, நிட்டை கைகூடும் வரை நிலைத்தல் அரியது, தெளிந்த ஞானியரான விடத்தும் ஐம்புலன்களையும் வென்று அவித்தலை எளிய காரியமாகச் செய்தல் அரியதாகுமெனச் சொல்.

5. களியான்கள் ஞண்ணான் களிப்பாரைக் காணான்

ஒளியான் விருந்திற் குலையான் - எளியாரை

எள்ளானீத் துண்பானே லேதமின் மண்ணாண்டு

கொள்வான் குடிவாழ்வான் கூர்ந்து.

கள்ளையுண்டுகளியாமலும், கள்ளை யுண்ணாமலும், களிப்பாரைக் காணாமலும், வந்த விருந்தினரை ஒம்புதற்குப் பயந்து ஒளியாமலும், விருந்தினரை ஒம்பி மனநோகாமலும், ஏற்றோர்க்குக் கொடுத்துத் தானும் உண்பானாயின், தானே மண் அனைத்தும் ஆண்டுகொள்வது மன்றித் தன் இல்லற வாழ்க்கையினும் ஒங்கி வாழ்வான்.

இன்னா நாற்பது

இன்னா நாற்பது விளக்கம்

ஆசிரியர் = கபிலர், பாடல்கள் = 1 + 40, பாவகை = வெண்பா இன்னா = துன்பம். இன்னது இன்னா என நாற்பது பாடல்களில் கூறுவதால் இன்னாநாற்பது எனப்படுகிறது. கடவுள் வாழ்த்தில் சிவன், பலராமன், திருமால், முருகன் என்னும் நான்கு கடவுளரையும் வணங்காமை துன்பம் எனக் கூறுகிறார். இந்நூல் துன்பம் கொடுக்கும் செயல்களை தொகுத்துக் கூறும் நூல். இந்நூல் அம்மை என்ற வனப்பிற்கு உரியது. கபிலரிடம் சைவவைணவ பேதம் இல்லை. சங்க கால கபிலரும், இவரும் வேறு வேறு. இந்நூலில் 164 இன்னாத செயல்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

பாடல்: 1

ஆற்ற லிலாதான் பிடித்த படையின்னா
நாற்ற மிலாத மலரி னழகின்னா
தேற்ற மிலாதான் றுணிவின்னா வாங்கின்னா
மாற்ற மறியா னுரை.

ஆற்றல் - ஈண்டு ஆண்மை யெனினும் ஆம்; 'வாளொ டென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு' என்பது காண்க. தேற்றம் ஆராய்ந்து தெளிதல்; 'தெளிவிலதனைத் தொடங்கார் என்பது வாயுறை வாழ்த்து மாற்றம் பேசு முறைமையென்றும் எதிருரைக்கும் மொழியென்றும் கூறலுமாம்.

பாடல்: 2

பொருளுணர்வா ரில்வழிப் பாட்டுரைத்த வின்னா
இருள்கூர் சிறுநெறி தாந்தனிப்போக் கின்னா
அருளில்லார் தங்கட் செலவின்னா வின்னா
பொருளில்லார் வண்மை புரிவு.

புலவராயினார் பாட்டின் பொருளுணரும் அறிவில்லார் பால் தாம் அரிதிற் பாடிய பாட்டுக்களைக் கூறின், அவர் அவற்றின் பொருளையறியா ராகலின் தம்மை நன்கு மதித் தல் செய்யார்; அதுவே அன்றி இகழ்தலுஞ் செய்வர்; அவற்றின் மிக்க துன்பம் பிறிதில்லை ஆகலின் 'பொருளுணர் வாரில்வழிப் பாட்டுரைத்த லின்னா' எனப்பட்டது.

'புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக் கவர்க்கே புலனாம்'
'கல்லா தவரிடைக் கட்டுரையின் மிக்கதோர்
பொல்லாத தில்லை யொருவற்கு'

பாடல்: 3

உரனுடையா னுள்ள மடிந்திருத்த லின்னா
மறனுடை யானுடையான் மார்பார்த்த லின்னா

**சுரமரிய கானஞ் செலவின்னா வின்னா
மனவறி யாளர் தொடர்பு.**

உரன் - திண்ணிய அறிவாதலை 'உரனென்னுந் தோட்டி யான்' என்னுங் குறட்குப் பரிமேலழகர் உரைத்த வுரையானறிக. மார்பு ஆர்த்தல் - மார்பு தட்டிப் போர்க்கெழுதல்; காரணம் காரியத்திற் காயிற்று. வீரரை யுடையான் தானே போர்க்குச் செல்லுதல் வேண்டா என்றபடி; வலிதிற் செல்லுதல் எனினும் ஆம். மனவறியாளர் - மனநிறை வில்லாதவர்; புல்லிய எண்ணமுடையார் எனினும் ஆம்.

பாடல்: 4

**பொருளிலான் வேளாண்மை காமுறுத லின்னா
நெடுமாட நீணகர்க் கைத்தின்மை யின்னா
வருமனை பாத்திருந் தூணின்னா வின்னா
கெடுமிடங் கைவிடுவார் நட்பு.**

வேளாண்மை - உபகாரம். வருமனை பார்த்திருந்தூண் என்றது பிறர் மனையை அடைந்து அம்மனைக் குரியாரது செவ்வி நோக்கி யிருந்துண்டல் என்றபடி கெடுமிடங் கைவிடுவார் நட்பு இன்னா வென்பதனை 'கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை ஈடும்' என்னுந் திருக்குறளானு மறிக.

பாடல்: 5

**பிறன்மனையாள் பின்னோக்கும் பேதைமை யின்னா
மறமிலா மன்னர் செருப்புகுத லின்னா
வெறும்புறம் வெம்புரவி யேற்றின்னா வின்னா
திறனிலான் செய்யும் வினை.**

புரவியின் புறமென்று மாற்றுக். திறன் - அறிந்தாற்றிச் செய்யும் வகை.

இனியவை நாற்பது

இன்னா நாற்பதை அடுத்துத் தோன்றிய நூல் இனியவை நாற்பது. வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய இனிய பொருள்களை நாற்பது பாடல்களில் சுவைபடக் கூறுகிறது. ஆதலால் இந்த நூலிற்கு இனியவை நாற்பது என்ற பெயர் வந்தது. இனியது நாற்பது , இனிது நாற்பது , இனிய நாற்பது என்னும் பெயர்களும் இந்நூலுக்கு உண்டு.

இந்த நூலின் ஆசிரியர் மதுரைத் தமிழாசிரியர் மகனார் பூதஞ்சேந்தனார். ஆசிரியர் பெயர் சேந்தன். பூதன் என்பது இவர் தந்தையாரின் இயற்பெயர். இவர் மதுரையில் உயர்ந்த தமிழாசிரியராக விளங்கியதால் மதுரைத் தமிழாசிரியர் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றார்.

பூதஞ்சேந்தனார் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் முதலில் சிவபெருமானையும் , அடுத்துத் திருமாலையும் , பின்னர் பிரம்மனையும் குறிப்பிடுகின்றார். மும்மூர்த்திகளையும் பற்றிக் குறிப்பிடுவதால் இவர் வைதிக சமயத்தினராதல் வேண்டும். இவர் காலம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டு.

பாடல்: 1

**ஏவது மாறா விளங்கிளைமை முன்னினிதே
நாளு நவைபோகான் கற்றன் மிகவினிதே
யேருடையான் வேளாண்மை தானினி தாங்கினிதே
தேரிற்கோ ணட்புத் திசைக்கு.**

ஏவலை மறாது செய்யும், மக்களுடைமை, முற்படவினிது: குற்றங்களிற் செல்லாதவனாய், நாடோறுங் கற்றல் மிக இனிது (தனதென) உழுமாடுகளை யுடையானது பயிர்த்தொழில், இனிது? அதுபோல, ஆராயின் (தான் செல்லும் திசையில் நட்புக் கொள்ளுதல் இனிது:

பாடல்: 2

கொல்லாமை முன்னினிது கோல்கோடி மாராயஞ்
செய்யாமை முன்னினிது செங்கோல னாகுத
லெய்துந் திறத்தா லினிதென்ப யார்மாட்டும்
பொல்லாங் குரையாமை நன்கு.

ஒருயிரைக் கொல்லாமை, மிக வினிது (அரசன்) நடுவு நிலைமை தவறி (தன்கண் வினைசெய் வார்க்குச்) சிறப்புச் செய்யாமை மிக வினிது; (அவன்) முறைசெலுத்துவோனாதல் மிக வினிது; யாவரிடத்தும் கூடிய மட்டில் (பிறர் மீது) குற்றங் கூறாமை மிக வினிது என்பர் (மேலோர்).

பாடல்: 3

தங்கண மர்புடையார் தாம்வாழ்தன் முன்னினிதே
யங்கண் விசும்பி னகனிலாக் காண்பினிதே
பங்கமில் செய்கைய ராகிப் பரிந்தியார்க்கு
மன்புடைய ராத லினிது.

தம்மிடத்தே சேர்வுடையார் (செல்வமுடையராய் இனிது) வாழ்தல் மிக வினிது; அழகிய இடமகன்ற வானத்தில் விரிந்த நிலாவைக் காணுதல் இனிது; குற்றமில் லாத நடையுடையராய் யாவர்க்கும் இரங்கி அன்புடையராயிருத்தல், இனிது.

பாடல்: 4

கற்றார்முற் கல்வி யுரைத்தன் மிகவினிதே
மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன்னினிதே
யெட்டுணை யானு மிரவாது தானீத
லெத்துணையு மாற்ற வினிது.

கற்றவர்க்கு முன்பு தங்கல்வியைச் சொல்லி ஏற்றுதல் மிக வினிது; (அறிவான்) மேம்பாட்டாரைப் பொருந்துதல், மிக மாட்சிமைப்பட முற்படவினிது; எள்ளளவாயினும் (தான் பிறரிடம்) யாசியாது தான் (பிறர்க்குக்) கொடுத்தல் எல்லா விதத்தானும் மிக இனிது.

பாடல்: 5

நன்றிப் பயன்றாக்கி வாழ்த னனியினிதே
மன்றக் கொடும்பா டுரையாத மாண்பினிதே
யான்றறிவா ரியாரென் றடைக்கலம் வெளவாத
நன்றியி னன்கினிய தில்.

(ஒருவன் செய்த) நன்றியின் பயனைக் கருதி வாழ்வது, இனிது; நியாய சபையின்கண் ஓரஞ் சொல்லாத மாட்சிமை, இனிது. (தன் கண் வைத்த) அந்நாள் அறிவா ரொருவருமில்லென்று அடைக்கலப் பொருளை அபகரியாத நன்மையினும் மிக வினியது பிறிதொன்றில்லை.

முதுமொழிக்காஞ்சி

சிறந்த பத்து

நிலையாமையை உணர்த்தும். உலகியல் அனுபவம் உணர்த்தலான இப்பெயர் உடைத்து பத்துப் பாடல்களையுடைய பத்து பிரிவுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு பத்தும் “ஆர்கலியுலகத்து மக்கட்கெல்லாம் ” என ஒரே மாதிரி தொடங்குகின்றன. ஆர்கலி உலகத்து மக்கட்கெல்லாம் . சிறுகாமை சிறந்ததன்று முதுமொழிக்காஞ்சி என்பது காஞ்சித்திணையின் துறைகளுள் ஒன்று. பதினெண்கீழ்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றான இந்நூல் உலகியல் உண்மைகளைத் தெளிவாக எடுத்து இயம்புகிறது. இந்நூல் அறவுரைக்கோவை எனவும் வழங்கப்படுகிறது. இதில் பத்து அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பத்து செய்யுள்கள் உள்ளன. இந்நூல் நூறு பாடல்களால் ஆனது. காஞ்சி என்ற புறத்திணையால் பெயர் பெற்ற நூல் முதுமொழிக்காஞ்சி கற்போரின் குற்றங்களை நீக்கி அறம் , பொருள், இன்பங்களை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை அறிவுரைகளாகக் கூறி நல்வழிப்படுத்தும். இந்நூல் குறள் தாழிசையில் பத்துப் பத்துச் செய்யுட்கள் அடங்கிய பத்து பகுதிகளைக் கொண்டது. அதே போல் ஒவ்வொரு பத்தும் ஆர்கலி உலகத்து எனத் தொடங்குகிறது. ஆசிரியரின் பெயர் – மதுரைக் கூடலூர்கிழார்.. பிறந்த ஊர் – கூடலூர். சிறப்பு – இவரது பாடல்களை

நச்சினார்க்கினியர் முதலிய நல்லுரையாசிரியர்கள் மேற்கொள்களாகக்
கையாண்டுள்ளார்கள். காலம் - சங்க காலத்திற்குப் பின் வாழ்ந்தவர்

1. ஆர்கலி யலகத்து மக்கட் கெல்லாம்

ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை,

கடல் சூழ்ந்த உலகத்து மக்கட் கெல்லாம் ஓதலினும் மிக்க சிறப்புடைத்து
ஆசாரமுடைமை.

ஆர்கலி உலகத்து - கடல்சூழ்ந்த உலகத்தில், மக்கட் கெல்லாம்-மனிதர்
எல்லார்க்கும், ஒழுக்கமுடைமை - சதாசாரமுடை யவராதல், ஓதலின் - நூல்களைக்
கற்றலைக் காட்டிலும், சிறந்தன்று- சிறந்ததாம்.

“ஓதலி னன்றே வேதியர்க் கொழுக்கம்”

(ஒளவையார்)

“மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்.

பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்.”

(திருக்குறள்)

ஆர்கலி - நிறைந்த ஓசை - நிறைந்த ஓசையையுடையது - கடல்: வினைத்தொகைப்
புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. சிறந்தன்று-உடன்பாட்டு இறந்தகால வினைமுற்று
: இதில் அன் சாரியை. ஆசாரம்-விலக்கியன ஒழித்து விதித்தன செய்தல்: சீலம்,

2. காதலிற் சிறந்தன்று கண்ணஞ்சப் படுதல்.

பிறர் தன்மேற் செய்யும் காதலினும் சிறந்தது கற்றவரால் கண்ணஞ்சப்படுதல்.

காதலின் - ஒருவன் பிறரால் அன்பு செய்யப்படுவதைக் காட்டிலும்,
கண்ணஞ்சப்படுதல் அவரால் அஞ்சப்படுதல், சிறந்தன்று சிறந்தது. பிறருடைய
அன்பினும் நன்குமதிப்பே சிறந்தது என்பதாம்.

காதல் விருப்பம் கண்ணஞ்சுதல்-அஞ்சுதல் ஒருவன் தான் பெற்றிருக்கும் மதியினாலே பிறர் அஞ்சிநடத்தல் கண்ணஞ்சப்படுதல்-பிறர் அஞ்சி நடக்கத்தக்க நன்குமதிப்பு.

3. மேதையிற் சிறந்தன்று சுற்றது மறவாமை.

தானாக ஒன்றை மதியுடைமையான் அறியும். அறிவியிலும் மிக்க சிறப்புடைத்துத் தான் சுற்றதைக் கடைப்பிடித்திருத்தல்

மேதையின் புத்தி நுட்பத்தால் தானே ஒன்றை அறியும் அறிவைக்காட்டிலும், சுற்றது மறவாமை சுற்றநூல்களின் பொருளை மறவாதிருப்பது, சிறந்தன்று சிறந்தது.

மேதை அறிவு கடைப்பிடித்தல் -மறவாதிருத்தல்.

சுற்ற கல்வியை மறவாமையானது அறிவு நுட்பத்தைக் காட்டிலும் சிறந்தது. அறிவு நுட்பம் மாத்திரம் அமைத்திருப்பது போதாது: சுற்ற கல்வியை மறவாமையும் வேண்டும். நுட்பமாகப் பொருள்களை மேலும் மேலும் நுனித்தறிய வல்லவனாயினும், ஒருவன் முன் குருமுகமாகக் சுற்றதை மறவாமல் போற்றல் வேண்டும்.

4. வண்மையிற் சிறந்தன்று வாய்மை யுடைமை

செல்வத்திலும் மிக்க சிறப்புடைத்து மெய் முடைமை

வாய்மை உடைமை-உண்மையுடைமை. வண்மையின் செல்வமுடைமையைக் காட்டிலும், சிறந்தன்று" சிறந்தது வண்மையை ஈகையென்று கொள்வதுமாம்.

செல்த்தாலாகும் நன்மையைக் காட்டிலும் வாய்மையாலாகும் நன்மை சிறந்தது.

“யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்தொன்றும்

வாய்மையின் நல்ல பிற"

(திருக்குறள்)

"வண்மையிற் சிறந்தன்று"

(பாடபேதம்)

5. இளமையிற் சிறந்தன்று மெய்பிணியின்மை

இளமையினும் மிக்க சிறப்புடைத்து உடம்பு நோயின்மை. மெய்பிணியின்மை - சரீர

மெய்பிணியின்மைசரீர செளக்கியம், இளமையின்-பாலியத்தைக் காட்டிலும், சிறந்தன்று- மிக்க சிறப்புடையது.

நோயோடு கூடியதாயின் இளமை வேண்டா நோயில்லையாயின் முதுமையும் அமையும்.

"நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்" என்றது ஒரு முதுரை.

6. நலனுடை மையின் நாணுச் சிறந்தன்று.

அழகுடைமையினும் மிக்க சிறப்புடைத்து நாணுடைமை,

நாணு-அடாத காரியங்களைச் செய்யக் கூகதலானது. நலன் உடைமையின்- அழகுடையவனாதலைக் காட்டிலும், சிறந்தன்று - மிக்க சிறப்புடையது. ஒழுவன்

"அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்கு ஆதலின், "நலம் வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும்:" "நலஞ்சூடும் நாணின்மை நின்றக்கடை" ஆதலால் நாணுடைமை நலனுடைமையின் சிறந்ததாம்.

நாணு என்பதில் உ சாரியை நாணாவது "செய்யத் தகாதனவற்றின்கண் உள்ள மொடுங்குதல்."

7. குலனுடை மையின் கற்புச் சிறந்தன்று.

நல்ல குலமுடைமையினும் சுல்வியுடைமை சிறப்புடைத்து. தற்செய்கை- தன்னைப் பகைவரினும் பெருகச் செய்தல்: அதாவது அங்கங்களை அபிவிர்த்தி செய்தல்.

அரசன் தன் அங்கங்களை அபிவிர்த்தி செய்தால் பகைவர் தாமே அஞ்சி அடங்குவர்: தண்டோபாயத்தை அனுசரிக்கும் அவசியம் இல்லை. ஆகவே பகைவரைத்

தண்டிக்கப் புகுவதைக் காட்டிலும் அரசன் தன் அங்கங்களைப் பலப்படுத்துவதே சிறப்புடையது என்பதாம்.

"செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்

எஃகதனிற் கூரிய தில்" (திருக்குறள்)

கற்பு - ஒருவர் கல்வி உடையராதல், குலகி உடைமையின் நற்குடிப் பிறப்பு உடையராலலைக் காட்டிலும், சிறந்தன்று சிறப்பிடையது.

உயர்குடிப் பிறப்பினும் சிறந்தது கல்வி.

"மேற்பிறந்தா ராயினும் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்தும்

கற்றா ரனைத்திலல் பாடு" (திருக்குறள்)

"வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்

கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்

மேற்பா லொருவனும் அவன்கட்படுமே" (புறம்)

8. கற்றலிற் கற்றாரை வழிபடுதல் சிறந்தன்று

தான் ஒன்றைக் கற்குமதனினும் சிறப்புடிடத்துக் கற்றாரை வழிபாடு செய்தல்.

கற்றாரை - கல்வியறிவுடையாரை, வழிபடுதல் - உபசரித்தொழுகுதல், கற்றலின் - ஒன்றைக் கற்பதைக் காட்டிலும் சிறந்தன்று சிறந்ததாம்.

ஒருவன் கற்றலும் வேண்டும்; கற்றாரை வழிபடுதலும் வேண்டும்; இவ்விரண்டிலும் வழிபாடு சிறந்ததாம். வழிபாடு செய்தலால் குருவருள் உண்டாகும். அஃதுண்டாகவே தான் கற்கலுற்றது கைகூடும். தண்டாப்பத்திலும் இந்நூல், 'கற்றல் வேண்டுவோன் வழிபாடு தீண்டான்' என்றுரைக்கின்றது.

"தேவரணையர் புலவரும் தேவர்

தமரணையர் ஒருர் உறைவார்; தமருள்ளும்

பெற்றன்னர் பேணி வழிபடுவார் கற்றன்னர்

கற்றாரைக் காதலவர்"

(நான்மணிக்கடிகை)

9. செற்றாரைச் செலுத்தலிற் நற்செய்கை சிறந்ததன்று

பகைவரைச் செலுத்தலினும் மிக்க சிறப்புடைத்துத் தன்னைப் பெருகச் செய்தல்.

தற்செய்கை - தன்னைப் பெருகச் செய்தல். செற்றாரை, பகைவரை, செறுத்தலின் - தண்டித்தலினும், சிறந்தன்று சிறப்புடையதாம்.

10. முற்பெரு கலிற்பின் சிறுகாமை சிறந்தன்று.

செல்வம் முற்காலத்துப் பெருகிப் பின் அழிதலின் நின்ற நிலையிற் சிறுகாமை சிறப்புடைத்து.

முன்பெருகலின் - செல்வம் முற்காலத்துப் பெருகிப் பின் அழிதலைக்காட்டிலும், பின் சிறுகாமை உள்ள அளவில் பின் குறையாமை, சிறந்தன்று-சிறப்புடையதாம்.

செல்வம், உள்ள அளவினும் ஓங்கி வளர்ந்து அழிவதைக் காட்டிலும், உள்ள அளவிற் குறையாதிருப்பதே சிறந்தது. "தலையி னிழிந்த மயிரனையர் மாந்தர், நிலையின் இழிந்தக் கடை" (திருக்குறள்) ஆகையால், நின்ற நிலையில் தாழாமையே சிறந்தது. ஆகவே நின்ற நிலையில் தாழாதபடி முயற்சிசெய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

வினாக்கள்

1. முதுமொழி என்று அழைக்கப்படும் நூல் எது?
2. நான்மணிக்கடிகையின் ஆசிரியர் யார்?
3. திரிகடுகத்தில் இடம்பெறும் மருந்து பொருள் யாது?
4. சிறுபஞ்சமூலம் பெயர்களும் ஆராய்க.
5. ஆசாரக்கோவை எதை வலியுறுத்துகிறது என்ற கூறுக.
6. ஒரு மனிதன் இன்பாக வாழ இன்ன நாற்பது கூறும் வழிகளை விளக்குக.
7. வாழ்க்கை நிலையாமையைப் பற்ற முதுமொழிக் காஞ்சி வழிநின்று விளக்குக.

துணைநூற்பட்டியல்

1. திருக்குறள், சிற்பி பாலசுப்பிரமணியன் உரை, தாமரை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை இராண்டாம் பதிப்பு 2014.
2. நாலடியார், புலியூர்க் கேசிகர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, ஏழாம் பதிப்பு 2022.
3. திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம், மு.வரதராசன், விற்பனை உரிமை, பாரி நிலையம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1948, மறு பதிப்பு 2009.
4. திருக்குறள் நீதி இலக்கியம், க.த. திருநாவுக்கரசு, சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை முதற்பதிப்பு, 1971.
5. அற இலக்கியம் களஞ்சியம், க.ப. அறவாணன், தமிழ்க் கோட்டம், சென்னை, 2008.
6. குறள் கண்ட பொருள் வாழ்வு, தி. முருகரத்தனம், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1973.
7. குறள் கூறும் இறைமாட்சி, தி. முருகரத்தனம், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1974.
8. குறள் கண்ட சமுதாயம், காமாட்சி ஸ்ரீனிவாசன், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை, 1974.
9. குறளமுதம், தொகுப்பாசிரியர் இ. சுந்தரமூர்த்தி, பொதுப் பதிப்பாசிரியர், ம. இராசேந்திரன், வெளியீடு, தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம், சென்னை, 2000.

முனைவர் செ.சரவணப்பெருமாள்

உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழியல்துறை,

பி.எட். தொலைநெறி தொடர்கல்வி இயக்ககம்
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,

திருநெல்வேலி.

Mail ID: saravanperumalmsu@gmail.com

தொலைபேசி எண். 9047929744.